Opozorilo: Neuradno prečiščeno besedilo predpisa predstavlja zgolj informativni delovni pripomoček, glede katerega organ ne jamči odškodninsko ali kako drugače.

Neuradno prečiščeno besedilo Zakona o elektronskih komunikacijah obsega:

- Zakon o elektronskih komunikacijah – ZEKom-1 (Uradni list RS, št. 109/12 z dne 31. 12. 2012),
- Zakon o spremembah in dopolnitvi Zakona o elektronskih komunikacijah – ZEKom-1A (Uradni list RS, št. 110/13 z dne 27. 12. 2013),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o inšpekcijskem nadzoru – ZIN-B (Uradni list RS, št. 40/14 z dne 3. 6. 2014),
- Odločbo o razveljavitvi členov 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168 in 169 Zakona o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 54/14 z dne 18. 7. 2014),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o elektronskih komunikacijah – ZEKom-1B (Uradni list RS, št. 81/15 z dne 30. 10. 2015),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o elektronskih komunikacijah – ZEKom-1C (Uradni list RS, št. 40/17 z dne 21. 7. 2017),
- Zakon o spremembah Zakona o državni upravi – ZDU-1M (Uradni list RS, št. 189/21 z dne 3. 12. 2021).

ZAKON

O ELEKTRONSKIH KOMUNIKACIJAH

(ZEKOM-1)

(neuradno prečiščeno besedilo št. 6)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina zakona)

Ta zakon ureja pogoje za zagotavljanje elektronskih komunikacijskih omrežij in izvajanje elektronskih komunikacijskih storitev, ureja zagotavljanje univerzalne storitve, zagotavljanje konkurence, upravljanje radiofrekvenčnega spektra in elementov oštevilčenja, ureja učinkovitejšo gradnjo in postavitev elektronskih komunikacijskih omrežij ter souporabo obstoječe fizične infrastrukture, določa pogoje za omejitev lastninske pravice, določa pravice uporabnikov, ureja varnost omrežij in storitev ter njihovo delovanje v izjemnih stanjih, zagotavlja uresničevanje in ureja varovanje pravice do komunikacijske zasebnosti uporabnikov javnih komunikacijskih storitev, ureja reševanje sporov na področju tega zakona, ureja pristojnosti, organizacijo in delovanje Agencije za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: agencija) kot neodvisnega regulativnega organa ter

pristojnosti drugih organov, ki opravljajo naloge po tem zakonu, ter druga vprašanja, povezana z elektronskimi komunikacijami.

2. člen

(namen zakona)

(1) Namen zakona je pospeševanje razvoja elektronskih komunikacijskih omrežij, vključno s spodbujanjem investicij z znižanjem stroškov gradnje oziroma postavitve teh omrežij ter razvoja storitev v Republiki Sloveniji in s tem gospodarskega in družbenega razvoja v državi, vključno z razvojem informacijske družbe, kakor tudi razvijanje notranjega trga Evropske unije in uveljavljanje legitimnih interesov vseh njenih državljanov. Namen tega zakona je tudi zagotavljanje učinkovite konkurence na trgu elektronskih komunikacij, učinkovite uporabe radiofrekvenčnega spektra in elementov oštevilčenja, univerzalne storitve in varstvo pravic uporabnikov, vključno z uporabniki invalidi in uporabniki s posebnimi socialnimi potrebami, ter pravice do komunikacijske zasebnosti uporabnikov javnih komunikacijskih storitev.

(2) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašajo:

- Direktiva 2002/19/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o dostopu do elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajočih naprav ter o njihovem medomrežnem povezovanju (Direktiva o dostopu) (UL L št. 108 z dne 24. 4. 2002, str. 7), zadnjič spremenjena z Direktivo 2009/140/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o spremembi direktiv 2002/21/ES o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve, 2002/19/ES o dostopu do elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajočih naprav ter o njihovem medomrežnem povezovanju in 2002/20/ES o odobritvi elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev (UL L št. 337 z dne 18. 12. 2009, str. 37), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2009/140/ES),

- Direktiva 2002/20/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o odobritvi elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev (Direktiva o odobritvi) (UL L št. 108 z dne 24. 4. 2002, str. 21), zadnjič spremenjena z Direktivo 2009/140/ES,

- Direktiva 2002/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (Okvirna direktiva) (UL L št. 108 z dne 24. 4. 2002, str. 33), zadnjič spremenjena z Direktivo 2009/140/ES,

- Direktiva 2002/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami (Direktiva o univerzalnih storitvah) (UL L št. 108 z dne 24. 4. 2002, str. 51), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2015/2120 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o določitvi ukrepov v zvezi z dostopom do odprtega interneta in spremembi Direktive 2002/22/ES o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami ter Uredbe (EU) št. 531/2012 o gostovanju v javnih mobilnih komunikacijskih omrežjih v Uniji (UL L št. 310 z dne 26. 11. 2015, str. 1),

- Direktiva 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij (Direktiva o zasebnosti in elektronskih komunikacijah) (UL L št. 201 z dne 31. 7. 2002, str. 37), zadnjič spremenjena z Direktivo 2009/136/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o spremembah Direktive 2002/22/ES o univerzalnih storitvah in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami, Direktive 2002/58/ES o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju

elektronskih komunikacij in Uredbe (ES) št. 2006/2004 o sodelovanju med nacionalnimi organi, odgovornimi za izvrševanje zakonodaje o varstvu potrošnikov (UL L št. 337 z dne 18. 12. 2009, str. 11),

- Direktiva 2002/77/ES z dne 16. septembra 2002 o konkurenci na trgih za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (UL L št. 249 z dne 17. 9. 2002, str. 21) in

- Direktiva 2014/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o ukrepih za znižanje stroškov za postavitev elektronskih komunikacijskih omrežij visokih hitrosti (UL L št. 155 z dne 23. 5. 2014, str. 1).

3. člen

(pomen izrazov)

Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. Aplikacijski programski vmesnik (API) pomeni programske vmesnike med aplikacijami, ki jih zagotavljajo radiodifuzijske hiše ali izvajalci storitev, in viri v zmogljivejši digitalni televizijski opremi za digitalne televizijske in radijske storitve.

2. Dostopovna točka je element dostopovnega omrežja, ki omogoča fizično povezavo do vsake lokacije končnega uporabnika posebej (npr. ulični kabinet).

3. Dostopovno omrežje je del elektronskega komunikacijskega omrežja, ki neposredno ali prek dostopovne oziroma razdelilne točke povezuje končne uporabnike s hrbteničnim omrežjem.

4. Elektronsko komunikacijsko omrežje so sistemi prenosa in, kjer je primerno, komutacijska ali usmerjevalna oprema ter drugi viri, vključno z neaktivnimi omrežnimi elementi, ki omogočajo prenos signalov po žicah, z radijskimi valovi, optičnimi ali drugimi elektromagnetnimi sredstvi, vključno s satelitskimi omrežji, fiksnimi (vodovno in paketno komutiranimi, vključno z internetom) in mobilnimi prizemnimi omrežji, električnimi kabelskimi sistemi, če se uporabljajo za prenos signalov, omrežji, ki se uporabljajo za radijsko in televizijsko radiodifuzijo ter z omrežji kabelske televizije ne glede na vrsto prenesenih informacij.

5. Elektronska komunikacijska oprema so pripadajoče naprave elektronskih komunikacijskih omrežij, ki omogočajo elektronske komunikacijske storitve. Med drugim vključujejo komutacijsko ali usmerjalno opremo ali vse vrste baznih postaj ali električne kabelske sisteme, kadar se uporabljajo za prenos signalov pri izvajanju elektronskih komunikacijskih storitev, vključno z radijsko in televizijsko radiodifuzijo ter kabelsko televizijo in kabelskimi komunikacijami ne glede na vrsto prenesenih informacij.

6. Elektronska komunikacijska storitev je storitev, ki se navadno izvaja za plačilo in ki obsega v celoti ali pretežno prenos signalov po elektronskih komunikacijskih omrežjih, vključno s telekomunikacijskimi storitvami in prenosnimi storitvami v omrežjih, ki se uporabljajo za radiodifuzijo, ne vključuje pa storitev, ki zagotavljajo ali izvajajo uredniško nadzorovanje vsebine, ki se prenaša prek elektronskih komunikacijskih omrežij ali z elektronskimi komunikacijskimi storitvami, kot tudi ne vključuje storitev informacijske družbe, ki ne obsegajo v celoti ali pretežno prenosa signalov po elektronskih komunikacijskih omrežjih.

7. Elementi oštevilčenja so številke in kode, imena in naslovi, vključno s številkami ENUM, ki so preslikava mnemoničnih internetnih naslovov (domen). Med elemente oštevilčenja ne

spadajo internetni naslovi (številčni naslovi po internetnem protokolu), ki so potrebni za vzpostavljanje komunikacij med omrežnimi priključnimi točkami, ter številke in kode, imena in naslovi, ki se uporabljajo izključno v posameznem javnem komunikacijskem omrežju.

8. Elektronska pošta pomeni vsako besedilno, govorno, zvočno ali slikovno sporočilo, poslano po javnem komunikacijskem omrežju, ki se lahko shrani v omrežju ali prejemnikovi terminalski opremi, dokler ga prejemnik ne prevzame.

9. ENUM je standardni protokol, ki preslika mnemonične internetne naslove sistemskega imenskega prostora (DNS) v telefonsko številko in obratno.

10. ENUM-številka je internetni mnemonični naslov telefonske številke, določen s protokolom ENUM.

11. Evropski telefonski številski prostor je evropski številski prostor, vzporeden z državnimi številskimi prostori, ki se uporablja za zagotavljanje vseevropskih storitev.

11.a Fizična infrastruktura pomeni kateri koli element omrežja, namenjen namestitvi drugih elementov omrežja, ne da bi sam postal aktiven element omrežja, na primer cevi, drogovi, kanali, revizijski jaški, vstopni jaški, omarice, stavbe ali dostopi v stavbe, antene in stolpi. Kabli, vključno z neuporabljenimi optičnimi vlakni, in vodovodna omrežja, ki se uporabljajo za prehranske potrebe ljudi, niso fizična infrastruktura v smislu tega zakona.

12. Geografska številka pomeni številko iz načrta telefonskega oštevilčenja Republike Slovenije iz 63. člena tega zakona, pri kateri ima en del njene številčne zgradbe geografski pomen, ki se uporablja za usmerjanje klicev na fizično lokacijo omrežne priključne točke.

12.a gradbena dela za potrebe tega zakona pomenijo vsako zaključeno visoko ali nizko gradnjo kot celoto, ki sama zadostuje za izpolnjevanje gospodarske ali tehnične funkcije ter obsega enega ali več elementov fizične infrastrukture.

13. Hišna komunikacijska napeljava je elektronsko komunikacijsko omrežje znotraj stavbe, ki zagotavlja povezljivost enega ali več naročnikov z javnim komunikacijskim omrežjem.

14. ID celice je identiteta celice, iz katere izvira klic mobilne telefonije ali v kateri se konča.

14.a Infrastrukturni operater pomeni operaterja omrežja kot tudi fizično ali pravno osebo, ki zagotavlja fizično infrastrukturo, namenjeno zagotavljanju druge vrste gospodarske javne infrastrukture.

15. Izjemna stanja za potrebe tega zakona so vojno ali izredno stanje, stanje nastalo zaradi naravnih ali drugih nesreč ter katastrofalni izpad omrežja.

16. Izvajalec storitve je fizična ali pravna oseba, ki izvaja javno dostopno elektronsko komunikacijsko storitev ali je obvestila pristojni regulativni organ o nameravanem izvajanju javno dostopne elektronske komunikacijske storitve.

17. Izvajalec ali izvajalka (v nadaljnjem besedilu: izvajalec) univerzalne storitve je fizična ali pravna oseba, ki izvaja univerzalno storitev ali njen del.

18. Javno dostopna telefonska storitev je storitev, ki je na voljo javnosti za neposredno ali posredno odpravljanje in sprejemanje nacionalnih ali nacionalnih in mednarodnih klicev z uporabo številke ali številk iz nacionalnega ali mednarodnega načrta telefonskega oštevilčenja.

19. Javno komunikacijsko omrežje je elektronsko komunikacijsko omrežje, ki se v celoti ali pretežno uporablja za zagotavljanje elektronskih komunikacijskih storitev dostopnih javnosti, ki omogočajo prenos informacij med omrežnimi priključnimi točkami.

20. Javna komunikacijska storitev je javno dostopna elektronska komunikacijska storitev.

21. Javna komunikacijska storitev povezljivosti v širokopasovno komunikacijsko omrežje je javna komunikacijska storitev, ki zagotavlja uporabniško povezljivost s širokopasovnim komunikacijskim omrežjem.

22. Javna telefonska govorilnica je javno dostopen telefon, katerega uporaba se plača s plačilnimi sredstvi, kot so kovanci, kreditne ali debetne plačilne kartice in telefonske kartice, vključno s karticami za uporabo s klicnimi kodami.

22.a Javni sektor ima po tem zakonu pomen, kot ga določa zakon, ki ureja javne uslužbence, vključuje pa tudi javna podjetja in gospodarske družbe, v katerih ima večinski delež oziroma prevladujoč vpliv država ali lokalna skupnost.

23. Kabelska kanalizacija je horizontalni gradbeno-inženirski objekt, sestavljen iz kanalov, cevi in podobnega, ki omogoča postavitev in vzdrževanje komunikacijskih vodov.

24. Katastrofalni izpad omrežja so težje okvare elektronskega komunikacijskega omrežja, ki jih ni mogoče odpraviti v enem dnevu.

25. Klic je zveza, vzpostavljena s pomočjo javno dostopne elektronske komunikacijske storitve, ki omogoča dvosmerno govorno komunikacijo.

26. Klici v sili so klici na številke v sili, ki jih obravnavajo organi, ki so v Republiki Sloveniji določeni za sprejemanje takih klicev, vključno z organi pregona, reševalnimi službami na področju zaščite, reševanja in pomoči.

27. Komunikacija je vsaka informacija, ki se izmenja ali prenese med končnim številom strank s pomočjo javno dostopne elektronske komunikacijske storitve. Ne vključuje pa informacij, ki so javnosti prenesene kot del radiodifuzijske storitve prek elektronskega komunikacijskega omrežja, razen v obsegu, v katerem se da informacija povezati s prepoznavnim naročnikom ali uporabnikom, ki jo prejme.

28. Komunikacijski objekt je stavba ali gradbeno-inženirski objekt, ki je del elektronskega komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture, vključno z morebitnimi napravami, lahko pa tudi naprava, oprema in infrastruktura, ki ni objekt po predpisih o gradnji objektov.

28.a Komunikacijski vod je celotna podzemna ali nadzemna povezava med dvema ali več točkami, po katerih je možna enosmerna, dvosmerna ali obojesmerna komunikacija.

29. Končni uporabnik ali končna uporabnica (v nadaljnjem besedilu: končni uporabnik) je uporabnik, ki ne zagotavlja javnih komunikacijskih omrežij ali javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev.

30. Krajevna zanka je fizični vod, ki povezuje omrežno priključno točko z glavnim razdelilnikom ali enakovredno napravo v fiksnem javnem elektronskem komunikacijskem omrežju.

31. Kršitev varstva osebnih podatkov pomeni kršitev varstva, ki povzroči nenamerno ali nezakonito uničenje, izgubo, spremembo, nepooblaščeno razkritje ali dostop do osebnih podatkov, ki so poslani, shranjeni ali kako drugače obdelani v zvezi z zagotavljanjem javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev v Evropski uniji (v nadaljnjem besedilu: EU).

32. Medomrežno povezovanje je fizično in logično povezovanje javnih komunikacijskih omrežij, ki jih uporablja isti ali drug operater, da omogoči uporabnikom enega operaterja komunikacijo z uporabniki istega ali drugega operaterja ali dostop do storitev, ki jih zagotavlja drug operater. Storitve lahko zagotavljajo udeležene stranke ali druge stranke, ki imajo dostop do omrežja. Medomrežno povezovanje je posebna vrsta operaterskega dostopa, ki je izveden med operaterji javnih omrežij.

33. Meddržavni trgi so trgi, določeni v skladu s 110. členom tega zakona, ki pokrivajo EU ali njen znatni del v več kakor eni državi članici.

34. Naročnik ali naročnica (v nadaljnjem besedilu: naročnik) je vsaka fizična ali pravna oseba, ki z izvajalcem javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev sklene pogodbo o zagotavljanju takih storitev.

35. Negeografska številka je številka iz načrta telefonskega oštevilčenja Republike Slovenije iz 63. člena tega zakona, ki ni geografska številka in med drugim vključuje številke mobilnih telefonov, številke brezplačnih telefonskih klicev (zelenih telefonov) in številke premijskih storitev.

36. (črtana)

37. Nevtralnost interneta je načelo, po katerem se vsak internetni promet po javnem komunikacijskem omrežju obravnava enakovredno, to je neodvisno od vsebine, aplikacij, storitev, naprave, vira in cilja komunikacije.

38. Objekt kot del pripadajoče elektronske komunikacijske infrastrukture pomeni stavbo ali del stavbe ali samostojne prostore v njej, kjer je nameščena elektronska komunikacijska oprema, pa tudi gradbeno-inženirske objekte, kot so na primer kabelska kanalizacija, antenski stolp ali antenski nosilec.

39. Odprta komunikacijska omrežja so javna komunikacijska omrežja, do katerih pod enakimi pogoji lahko dostopajo vsi operaterji.

40. Omrežna priključna točka je fizična točka, na kateri ima naročnik dostop do javnega komunikacijskega omrežja; kadar omrežja vključujejo komutacijo ali usmerjanje, je omrežna priključna točka določena s posebnim omrežnim naslovom, ki je lahko vezan na številko ali ime naročnika.

41. Operater je operater omrežja oziroma izvajalec storitve. Fizična ali pravna oseba, ki omogoča brezplačen dostop do interneta in pri tem nima pridobitnega namena ter zagotavljanje dostopa do interneta ni del njene pridobitne dejavnosti, ni operater.

42. Operater omrežja je fizična ali pravna oseba, ki zagotavlja javno komunikacijsko omrežje ali pripadajoče zmogljivosti ali je obvestila pristojni regulativni organ o nameravanem zagotavljanju javnega komunikacijskega omrežja ali pripadajočih zmogljivosti.

43. Operaterski dostop pomeni zagotovitev razpoložljivosti naprav oziroma storitev drugemu operaterju pod določenimi pogoji, bodisi na izključni ali neizključni podlagi, za zagotavljanje elektronskih komunikacijskih storitev, tudi kadar se uporabljajo za zagotavljanje storitev informacijske družbe ali storitev radiodifuzijskih vsebin. Med drugim zajema: dostop do omrežnih elementov in pripadajočih naprav, ki lahko vključuje tudi priključitev opreme s fiksnimi ali nefiksnimi sredstvi (zlasti dostop do krajevne zanke ter naprav in storitev, ki so potrebne za zagotavljanje storitev prek krajevne zanke), dostop do fizične infrastrukture, vključno s stavbami, kanali in drogovi, dostop do ustreznih sistemov programske opreme, vključno s sistemi za obratovalno podporo, dostop do informacijskih sistemov ali podatkovnih zbirk za prednaročanje, zagotavljanje, naročanje, zahteve za

vzdrževanje in popravilo ter zaračunavanje, dostop do pretvorbe številk ali do sistemov, ki zagotavljajo enakovredno delovanje, dostop do fiksnih in mobilnih omrežij, zlasti za gostovanja, dostop do sistemov s pogojnim dostopom za digitalne televizijske storitve in dostop do virtualnih omrežnih storitev.

43.a Pasivna komunikacijska infrastruktura pomeni univerzalno (strukturirano) ožičenje v stavbi, ki omogoča visoke hitrosti, in razdelilno točko povezuje z omrežnimi priključnimi točkami.

44. Podatki o lokaciji so vsakršni podatki, obdelani v elektronskem komunikacijskem omrežju ali v okviru elektronske komunikacijske storitve, ki kažejo na zemljepisni položaj terminalske opreme uporabnika javno dostopne elektronske komunikacijske storitve.

45. Podatki o prometu so kateri koli podatki, obdelani za namen prenosa komunikacije po elektronskem komunikacijskem omrežju ali zaradi njegovega zaračunavanja.

46. Pripadajoče zmogljivosti so pripadajoče storitve, fizična infrastruktura in druge naprave ali elementi, povezani z elektronskim komunikacijskim omrežjem oziroma elektronsko komunikacijsko storitvijo, ki omogočajo oziroma podpirajo zagotavljanje storitev po tem omrežju oziroma ali s to storitvijo ali pa imajo sposobnost za to in vključujejo med drugim stavbe ali vhode v stavbe, ožičenje stavb, antene, stolpe in druge podporne konstrukcije, kanale, vodila, stebre, vstopne jaške in omarice.

47. Pripadajoče storitve so storitve, povezane z elektronskim komunikacijskim omrežjem oziroma elektronsko komunikacijsko storitvijo, ki omogoča oziroma podpira zagotavljanje storitev prek tega omrežja oziroma storitve ali pa imajo zmožnost za to in vključujejo med drugim prevedbo številk ali sisteme, ki ponujajo enakovredno funkcionalnost, sisteme s pogojnim dostopom in elektronske programske vodnike ter druge storitve, kot so identiteta, lokacija in navzočnostna storitev.

48. Prikaz identitete kličočega priključka je funkcija, ki omogoča klicanemu, da razpozna omrežno priključno točko, iz katere izvira klic, na podlagi številke ali oznake, ki je dodeljena tej omrežni priključni točki.

49. Prikaz identitete priključka v zvezi je funkcija, ki omogoča kličočemu, da razpozna omrežno priključno točko, v kateri se zaključuje klic, na podlagi številke ali oznake, ki je dodeljena tej omrežni priključni točki.

50. Potrošnik ali potrošnica (v nadaljnjem besedilu: potrošnik) je vsaka fizična oseba, ki uporablja ali zaprosi za javno dostopno komunikacijsko storitev za namene, ki ne spadajo v njeno trgovsko, poslovno ali poklicno dejavnost.

51. Radioamaterska storitev je radiokomunikacijska storitev za samoizobraževanje, medsebojno komuniciranje (vzpostavljanje medsebojnih povezav) in tehnične raziskave, ki jo izvajajo radioamaterji, to so pravilno pooblaščene osebe, ki jih zanima radijska tehnika samo iz osebnih nagibov in brez gmotnih koristi.

52. Radioamaterska satelitska storitev je radiokomunikacijska storitev, ki uporablja vesoljske postaje na zemeljskih satelitih za iste namene kot radioamaterska storitev.

53. Radiofrekvenčno zaščitno razmerje je najmanjša vrednost razmerja želenega in neželenega signala na vhodu v sprejemnik pod določenimi pogoji, tako da je določena kakovost sprejema želenega signala dosežena na izhodu iz sprejemnika.

54. Radiokomunikacijske storitve so elektronske komunikacijske storitve, ki se izvajajo z uporabo radijskih frekvenc.

55. Radijska frekvenca v tem zakonu je del radiofrekvenčnega spektra in je določena s centralno frekvenco ter širino radiofrekvenčnega kanala, zgornjo ali spodnjo mejno frekvenco radiofrekvenčnega kanala ali navedbo posameznih nosilnih frekvenc.

56. Radiodifuzija je radiokomunikacijska storitev, ki je namenjena za oddajanje in razširjanje radijskih ali televizijskih programov z neposrednim javnim sprejemom v odprtem prostoru brez selektivnega izbiranja. Program ima pomen, kakor je opredeljen v zakonu, ki ureja medije.

57. Razdelilna točka (točka koncentracije ali distribucije) je fizična točka v stavbi ali zunaj nje, ki je dostopna operaterjem omrežja in na kateri se je mogoče povezati s stavbno fizično infrastrukturo in pasivno komunikacijsko infrastrukturo.

58. Razporeditev spektra pomeni določitev danega radiofrekvenčnega pasu eni ali več vrstam radiokomunikacijskih storitev, kjer je to primerno, pod določenimi pogoji.

59. Sistem s pogojnim dostopom je vsak tehničen ukrep oziroma vsaka ureditev, kjer je dostop do zaščitene radijske ali televizijske radiodifuzijske storitve v razumljivi obliki pogojen s sklenitvijo naročniškega razmerja ali drugo obliko predhodne individualne avtorizacije.

60. Soglasje je osebna privolitev uporabnika ali naročnika v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

60.a Stavbna fizična infrastruktura pomeni fizično infrastrukturo ali inštalacije na lokaciji končnega uporabnika, vključno s tistimi v skupni lasti (skupne inštalacije), namenjene namestitvi žičnih oziroma brezžičnih dostopovnih omrežij, kadar so ta dostopovna omrežja primerna za zagotavljanje elektronskih komunikacijskih storitev in povezujejo razdelilno točko v stavbi z omrežno priključno točko.

61. Storitev informacijske družbe je storitev, ki se navadno zagotavlja za plačilo, na daljavo, z elektronskimi sredstvi in na posamezno zahtevo prejemnika storitev. Pri tem »na daljavo« pomeni, da se storitev zagotavlja, ne da bi bili strani sočasno prisotni. »Z elektronskimi sredstvi« pomeni, da se storitev na začetku pošlje in v namembnem kraju sprejme z elektronsko opremo za obdelavo (vključno z digitalnim stiskanjem) in shranjevanje podatkov ter v celoti pošlje, prenese in sprejme po žici, radiu, optičnih sredstvih ali drugih elektromagnetnih sredstvih. »Na posamezno zahtevo prejemnika storitev« pa pomeni, da se storitev zagotavlja s prenosom podatkov na posamezno zahtevo. Storitve informacijske družbe vključujejo zlasti storitve prodaje blaga ali storitev, dostopa do podatkov ali oglaševanja na svetovnem spletu ter storitve dostopa do komunikacijskega omrežja, prenosa podatkov ali shranjevanja prejemnikovih podatkov v komunikacijskem omrežju.

62. Storitev z dodano vrednostjo je vsaka storitev, ki zahteva obdelavo podatkov o prometu ali lokaciji razen podatkov o prometu, ki niso nujno potrebni za prenos komunikacije ali njegovo zaračunavanje.

63. Širokopasovno omrežje je javno komunikacijsko omrežje, ki omogoča širokopasovni dostop.

63.a Širokopasovno omrežje visokih hitrosti je javno komunikacijsko omrežje, ki omogoča širokopasovni dostop s hitrostjo najmanj 30 Mb/s.

64. Širokozaslonska televizijska storitev je televizijska storitev, v celoti ali delno sestavljena iz programov, ki so izdelani in pripravljeni za prikazovanje v širokozaslonskem formatu v polni višini. Format 16:9 je referenčni format za širokozaslonsko televizijsko storitev.

65. Škodljivo motenje je motenje, ki ogroža delovanje radionavigacijske storitve ali drugih varnostnih storitev ali ki drugače resno poslabšuje, ovira ali neprestano prekinja radiokomunikacijsko storitev, ki deluje v skladu z veljavnimi mednarodnimi ali državnimi predpisi ali predpisi EU.

66. Številka je številka ali predpona, določena s priporočilom E.164 Mednarodne telekomunikacijske zveze (ITU).

67. Številke za klice v sili so enotna evropska telefonska številka za klice v sili 112, številka policije 113, enotna evropska telefonska številka za prijavo pogrešanih otrok 116 000 in vse druge številke, ki so kot take določene v načrtu oštevilčenja.

68. **(črtana)**

69. Uporabnik ali uporabnica (v nadaljnjem besedilu: uporabnik) je fizična ali pravna oseba, ki uporablja ali zaprosi za uporabo javno dostopne elektronske komunikacijske storitve.

70. Uporabniško ime je enolični alfanumerični identifikator, dodeljen osebam, ko se prijavijo ali registrirajo za storitev internetnega dostopa ali storitev internetne komunikacije.

71. **(črtana)**

72. Vertikalno integrirani operater je operater, ki deluje na različnih ravneh maloprodajnega in veleprodajnega zagotavljanja omrežij in opravljanja storitev.

72.a Vod je del komunikacijskega voda, ki povezuje dve ali več točk, po katerem je mogoča enosmerna, dvosmerna ali obojesmerna komunikacija (npr. bakrena parica, optično vlakno, koaksialen kabel, vse vrste nadzemnih povezav).

73. Zagotavljanje elektronskega komunikacijskega omrežja pomeni vzpostavitev, obratovanje, upravljanje ali zagotavljanje razpoložljivosti takega omrežja.

74. Zakonito prestrezanje komunikacij je postopek, odrejen na podlagi zakona, ki ureja kazenski postopek, ali zakona, ki ureja Slovensko obveščevalno-varnostno agencijo, pri katerem se zbirajo vsebina, okoliščine in dejstva, povezani s komunikacijami na določeni točki v javnem komunikacijskem omrežju.

75. Zmogljivejša digitalna televizijska oprema so naprave, ki se priključijo na televizijske sprejemnike, ali integrirani digitalni televizijski sprejemniki, ki lahko sprejemajo digitalne interaktivne televizijske storitve.

76. Zmogljivost omrežne priključne točke za potrebe tega zakona pomeni obstoj omrežne priključne točke na določeni lokaciji z določljivo hitrostjo prenosa podatkov.

II. POGOJI ZA ZAGOTAVLJANJE ELEKTRONSKIH KOMUNIKACIJSKIH OMREŽIJ IN STORITEV

4. člen

(zagotavljanje elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev)

Vsaka fizična ali pravna oseba lahko zagotavlja elektronska komunikacijska omrežja oziroma izvaja elektronske komunikacijske storitve pod pogoji, določenimi s tem zakonom in na njegovi podlagi sprejetimi podzakonskimi predpisi ter v skladu z drugo veljavno zakonodajo, če s tem ne ogroža javnega reda, življenja in zdravja ljudi ter javne varnosti in obrambe države.

5. člen

(obvestilo)

(1) Pred začetkom ali spremembo zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev je agencijo treba pisno obvestiti.

(2) Operater z obvestilom agencije pridobi pravico, da se pod pogoji in v skladu z 90. členom tega zakona z drugimi operaterji pogaja o medomrežnem povezovanju in, kjer je to primerno, od njih pridobi operaterski dostop ali medomrežno povezavo ter možnost, da je določen za izvajalca univerzalne storitve v skladu s 117. členom tega zakona. Merila in postopki za naložitev posamičnih obveznosti operaterjem izhajajo iz VII. in X. poglavja ter iz 90. in 117. člena tega zakona.

(3) V obvestilu iz prejšnjega odstavka morajo biti navedeni podatki, ki jih agencija potrebuje za vzdrževanje uradne evidence operaterjev in nadzor, in sicer:

1. ime, naslov in davčna številka za fizične osebe,

2. firma, sedež, davčna številka in navedba zakonitega zastopnika za pravne osebe,

3. kratek opis javnih komunikacijskih omrežij oziroma javnih komunikacijskih storitev, vključno z opisom značilnih fizičnih in okoljskih lastnosti omrežij in naprav ter načina njihove izvedbe,

4. predviden datum začetka ali spremembe zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev.

(4) Spremembo podatkov iz 1., 2. in 3. točke prejšnjega odstavka mora operater sporočiti agenciji v 30 dneh po nastanku spremembe. Spremembo podatkov iz 4. točke prejšnjega odstavka mora operater sporočiti pred predvidenim datumom, razen v primeru višje sile, ko spremembo lahko sporoči v osmih dneh po predvidenem datumu. Za spremembo podatkov iz 4. točke prejšnjega odstavka se šteje, če se zagotavljanje javnih komunikacijskih omrežij oziroma storitev na predvideni datum ne začne dejansko opravljati.

(5) Agencija v sedmih dneh po prejemu obvestila z vsemi potrebnimi podatki iz tretjega odstavka tega člena vpiše operaterja v uradno evidenco in mu hkrati pošlje potrdilo o vpisu v uradno evidenco. Vpis v uradno evidenco ni pogoj za izvajanje pravic in obveznosti, ki jih imajo operaterji po tem zakonu. Potrdilo ni upravni akt in samo po sebi ne ustvarja pravic in obveznosti po tem zakonu.

(6) Agencija v sedmih dneh po prejemu obvestila, ki ne vsebuje vseh potrebnih podatkov iz tretjega odstavka tega člena, operaterja posebej pozove, da je obvestilo treba dopolniti v roku, ki ne sme biti krajši od osem dni.

(7) Agencija s splošnim aktom podrobneje predpiše vsebino in obliko obvestila iz prvega odstavka tega člena ter vsebino podatkov iz tretjega odstavka tega člena. Agencija s splošnim aktom določi tudi obliko in vsebino potrdila iz petega odstavka tega člena.

(8) Operater mora najmanj 90 dni pred predvidenim prenehanjem zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev o tem pisno obvestiti agencijo. Operater mora v tem obvestilu opisati tudi način zagotavljanja trajne hrambe podatkov o registraciji zakonitega prestrezanja in hranjenih podatkov o prometu elektronskih komunikacij za celotno obdobje, za katero je treba zagotoviti hrambo v skladu s tem zakonom, zlasti pa mora navesti, kje bo tako hranjeno gradivo dostopno. V zvezi z načinom in pogoji hrambe se uporabljajo določbe zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov, in zakona, ki ureja varstvo dokumentarnega gradiva.

6. člen

(plačilo na podlagi obvestila)

(1) Na podlagi obvestila iz prvega odstavka prejšnjega člena so operaterji zavezanci za letno plačilo agenciji. Plačila po tem členu krijejo stroške, ki jih ima agencija z izvrševanjem določb tega zakona, razen določb V. in VI. poglavja tega zakona.

(2) Višina plačila iz prejšnjega odstavka se določi tako, da se število točk pomnoži z vrednostjo točke. Število točk je nominalno enako 0,1 odstotka letnega prihodka, ki ga ima posamezni operater v Republiki Sloveniji iz zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev, pri čemer ne glede na letni prihodek operaterja število točk ne more biti manjše od 100. Vrednost točke se določi s tarifo, ki je splošni akt agencije.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka agencija na utemeljen predlog operaterja pri prihodku od javnih komunikacijskih storitev mednarodnega prometa, ki v celoti izvira in se zaključi zunaj Republike Slovenije, ob določitvi števila točk upošteva polovico letnega prihodka od teh storitev. Navedeno ne velja, kadar tak promet opravi končni uporabnik zadevnega operaterja. Breme dokazovanja, da prihodek izvira od javnih komunikacijskih storitev mednarodnega prometa, ki v celoti izvira in se zaključi zunaj Republike Slovenije, je na operaterju. Če operater dokaže, da je za določeno višino prihodkov od javnih komunikacijskih storitev mednarodnega prometa, ki v celoti izvira in se zaključi zunaj Republike Slovenije, zavezan za plačilo nacionalnemu regulativnemu organu v drugi državi, agencija ob določitvi števila točk višine teh prihodkov ne upošteva.

(4) Operater mora vsako leto do 31. marca obvestiti agencijo o višini prihodkov iz prejšnjega odstavka iz preteklega leta. Če operater tega ne stori do roka, agencija upošteva kot prihodek iz prejšnjega odstavka celotni prihodek operaterja iz preteklega leta, pridobljen na podlagi podatkov Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve.

(5) Če agencija utemeljeno sumi o resničnosti podatkov, ki jih je sporočil operater, lahko agencija ali pooblaščeni revizor ali revizorka (v nadaljnjem besedilu: revizor) po izboru agencije pregleda podatke in oceni prihodek na stroške tega operaterja. Če ocenjeni prihodek bistveno odstopa od sporočenega prihodka iz drugega odstavka, agencija pri izračunu upošteva ocenjeni prihodek.

(6) Agencija pri izdaji tarife iz drugega odstavka tega člena upošteva potrebno pokrivanje stroškov iz prvega odstavka tega člena glede na načrtovane cilje in naloge, določene v njenem programu dela, ter saldo finančnih sredstev iz preteklega leta. Tarifa se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati po njeni objavi.

(7) Predlog tarife iz prejšnjega odstavka vsebuje posebno obrazložitev, v kateri se navedejo razlogi za sprejetje ali spremembo tarife in cilje, ki bi jih tako dosegli, in mora biti predhodno javno objavljen najpozneje do 31. julija tekočega leta skupaj z osnutkom programa dela in finančnega načrta za prihodnje koledarsko leto v skladu z 204. členom tega zakona.

Predlog tarife mora agencija najpozneje do 31. oktobra tekočega leta predložiti v soglasje Vladi Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) skupaj s programom dela in finančnim načrtom za prihodnje koledarsko leto ter revidiranimi računovodskimi izkazi za preteklo koledarsko leto. Če vlada do 15. decembra tekočega leta ne izda soglasja, se do uveljavitve nove tarife uporablja veljavna tarifa.

(8) Pred izdajo ali spremembo tarife je treba ugotoviti in predvideti stroške iz prvega odstavka tega člena ter določiti rok, ki ne sme biti krajši od 15 dni in ne daljši od dveh mesecev, v katerem so zavezanci iz prvega odstavka tega člena pozvani, da dajo svoje mnenje, pripombe in predloge glede načrtovane izdaje ali spremembe tarife. V tem času se lahko opravijo tudi medsebojni razgovori.

7. člen

(odmera plačil in njihovo plačevanje)

(1) Plačilo iz prejšnjega člena za posameznega zavezanca odmeri agencija z odločbo o odmeri plačila.

(2) Plačila se odmerijo vnaprej za tekoče koledarsko leto.

(3) V prvem koledarskem letu, ko nastopi obveznost plačila, agencija odmeri le toliko dvanajstin letnega plačila, kolikor celih mesecev preostane od nastanka obveznosti do konca leta, vendar ne manj od ene dvanajstine letnega plačila.

(4) Zavezanec za plačilo mora za koledarsko leto, v katerem je prenehal zagotavljati javna komunikacijska omrežja oziroma izvajati javne komunikacijske storitve, plačati toliko dvanajstin letnega plačila, kolikor celih mesecev je zagotavljal javna komunikacijska omrežja oziroma izvajal javne komunikacijske storitve, vendar ne manj od ene dvanajstine letnega plačila. Agencija na zahtevo zavezanca spremeni že izdano odločbo o odmeri plačila in morebitno preplačilo vrne zavezancu v 30 dneh od vročitve spremenjene odločbe o odmeri plačila.

8. člen

(nadzor)

Agencija nadzira izvajanje določb tega poglavja.

III. GRADNJA OMREŽIJ IN PRIPADAJOČE INFRASTRUKTURE

9. člen

(prostorsko načrtovanje, gradnja in vzdrževanje)

(1) Javno komunikacijsko omrežje in pripadajoča infrastruktura se štejeta za gospodarsko javno infrastrukturo.

(2) Šteje se, da je v javno korist gradnja javnih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture, gradnja elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture za potrebe varnosti, policije, obrambe in zaščite, reševanja in pomoči ter gradnja

drugih elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture na nepremičninah v lasti oseb javnega prava, nad temi nepremičninami ali pod njimi.

(3) Vzdrževanje komunikacijskih objektov, ki so del omrežij in pripadajoče infrastrukture iz prejšnjega odstavka, se šteje za vzdrževalna dela v javno korist v smislu predpisov o gradnji objektov ne glede na to, da niso namenjena zagotavljanju opravljanja gospodarske javne službe. Za vzdrževalna dela v javno korist na komunikacijskih objektih se štejejo:

1. dograditev in nadgraditev obstoječih komunikacijskih objektov oziroma opreme elektronskih komunikacijskih omrežij (npr. nameščanje ali zamenjava opreme, vključno z zamenjavo oporišč nadzemnih linij, povečanje zmogljivosti, uvlečenje komunikacijskih kablov v obstoječe cevi, rekonstrukcija, prestavitev, zaščita in popravila),

2. statična ojačitev in nadomestitev obstoječih antenskih sistemov in njihovo zvišanje ali znižanje,

3. zamenjava obstoječih zabojnikov,

4. izvedba zahtevanih ozemljitev ali razširitev obstoječe ozemljitve zaradi zamenjave zabojnika/stolpa, izvedba strelovodne zaščite, strojnih inštalacij, električne inštalacije in zagotovitev potrebnega povečanja obstoječe električne priključne moči.

(4) Vlada določi glede na stopnjo zahtevnosti gradnje enostavne komunikacijske objekte, za katere v skladu s predpisi o gradnji objektov ni treba pridobiti gradbenega dovoljenja, in predpiše, kaj se poleg del iz prejšnjega odstavka šteje za vzdrževanje komunikacijskih objektov.

(5) Komunikacijska omrežja in pripadajoča infrastruktura iz drugega odstavka tega člena morajo biti, razen kjer dejanske in tehnične možnosti tega ne dopuščajo, grajeni tako, da zaradi varstva okolja in omejevanja nepotrebnih posegov v prostor, javnega zdravja in javne varnosti omogočajo njihovo skupno uporabo, in trajnostno vzdržno. S tem namenom je treba pri gradnji teh komunikacijskih omrežij vedno predvideti in postaviti dostopovno točko, ki omogoča skupno uporabo dostopovnega dela omrežja, o kateri odloča agencija v skladu z 91. členom tega zakona.

(6) Pri gradnji novih večstanovanjskih in nestanovanjskih stavb mora biti projektirana in zgrajena stavbna fizična infrastruktura do omrežnih priključnih točk in v njej pasivna komunikacijska infrastruktura v skupnih delih stavbe, ki je primerna za doseganje visokih hitrosti. V projektu in gradbeni izvedbi te infrastrukture mora biti predvidena in izdelana razdelilna točka, tako da je posameznemu operaterju omogočena povezava do vsakega dela stavbe (naročnika) posebej. Navedeno se smiselno upošteva tudi pri rekonstrukciji stavbne fizične oziroma pasivne komunikacijske infrastrukture. Projektiranje in izgradnja stavbne fizične ter pasivne komunikacijske infrastrukture iz tega odstavka je strošek investitorja v gradnjo ali rekonstrukcijo večstanovanjske ali poslovne stavbe.

(7) Obveznost iz prejšnjega odstavka ne velja pri gradnji ali rekonstrukciji:

1. stavb s skupno površino do 50 m²,

2. kmetijskih in gozdarskih gospodarskih poslopij,

3. stavb, ki se uporabljajo izključno za religiozne namene,

4. stavb, zaščitenih zaradi posebne zgodovinske, kulturne ali arhitekturne vrednosti in

5. drugih stavb, kjer bi izpolnitev obveznosti iz prejšnjega odstavka pomenila nesorazmerne stroške v primerjavi s stroški projekta.

(8) Agencija s splošnim aktom podrobneje uredi tehnična in druga vprašanja, ki nastanejo pri izvrševanju petega in šestega odstavka tega člena.

(9) Operater omrežja lahko ob upoštevanju 91., 91.a in 92. člena tega zakona na lastne stroške postavi svoje omrežje do razdelilne točke.

(10) Lokalne skupnosti v okviru svojih pristojnosti pospešujejo gradnjo elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture in, kjer je to primerno, sodelujejo z agencijo. Pri tem zlasti določijo pogoje za gradnjo elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture v svojih prostorskih aktih, sklepajo služnostne in druge pogodbe z operaterji na svoji infrastrukturi, obveščajo operaterje in agencijo o nameravanih bodočih posegih v svojo obstoječo infrastrukturo ter lahko načrtujejo gradnjo odprtih javnih komunikacijskih omrežij.

9.a člen

(preglednost v zvezi z načrtovanimi gradbenimi deli)

(1) Infrastrukturni operater mora pri gradbenih delih na fizični infrastrukturi vsaj 30 dni pred izdajo naročila za izdelavo projektne dokumentacije, ki je potrebna za pridobitev gradbenega dovoljenja, če gradbeno dovoljenje ni potrebno, pa vsaj 60 dni pred predvidenim začetkom izvajanja gradbenih del sporočiti agenciji namero o načrtovani gradnji in svoj poziv zainteresiranim investitorjem v elektronska komunikacijska omrežja in pripadajočo infrastrukturo, da izrazijo interes za vključitev elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture v načrtovanje oziroma za skupno gradnjo. Agencija najpozneje v treh dneh po prejemu poziva na svojih spletnih straneh javno objavi sporočilo investitorja o začetku projektiranja ali izvajanja del z ustreznimi pozivi zainteresiranim, da se o pozivu odločijo v roku, ki ga določi investitor, ter o morebitnem interesu obvestijo investitorja in agencijo. Postavljeni rok ne sme biti krajši od 10 delovnih dni od objave.

(2) Obveznost iz prejšnjega odstavka velja tudi za druge investitorje v javna komunikacijska omrežja in investitorje v druge vrste gospodarsko javno infrastrukturo, ki niso hkrati infrastrukturni operaterji.

(3) Obveznost iz prejšnjih odstavkov ne velja za gradbena dela neznatnega pomena z vidika vrednosti, obsega ali trajanja.

(4) Sporočilo o načrtovanih gradbenih delih iz prvega odstavka tega člena vsebuje informacije o:

1. lokaciji in vrsti del,

2. vključenih elementih omrežja,

3. predvidenem datumu začetka del in njihovem trajanju,

4. kontaktni točki.

(5) Operater omrežja lahko zaprosi infrastrukturnega operaterja za informacije iz prejšnjega odstavka za tekoča ali načrtovana dela na fizični infrastrukturi, za katera je bilo gradbeno dovoljenje že izdano ali postopek za pridobitev gradbenega dovoljenja že teče ali je

vložitev vloge za izdajo gradbenega dovoljenja predvidena v naslednjih šestih mesecih. V prošnji mora opredeliti območje, na katero se nanaša postavitev elementov elektronskih komunikacijskih omrežij. Infrastrukturni operater mora informacije predložiti pod sorazmernimi, nediskriminacijskimi in preglednimi pogoji v dveh tednih od prejema pisne prošnje, razen če je infrastrukturni operater te informacije že javno objavil v elektronski obliki oziroma so informacije dostopne na spletnih straneh agencije v skladu s prvim odstavkom tega člena.

(6) Ob sporu v zvezi s pravicami in obveznostmi iz tega člena odloča o zadevi na zahtevo ene od strank agencija po postopku iz 220.a člena tega zakona.

10. člen

(skupna gradnja)

(1) Ne glede na določbe drugih predpisov lahko infrastrukturni operaterji z operaterji omrežja sklepajo dogovore o usklajevanju gradbenih del zaradi postavitve elementov elektronskih komunikacijskih omrežij.

(2) Pri izkazanem interesu zainteresiranih soinvestitorjev za skupno gradnjo po postopku iz prvega odstavka prejšnjega člena, ki vsebuje tudi navedbo tehničnih in drugih pogojev ter predlog delitve stroškov, morajo zavezanci iz prvega in drugega odstavka prejšnjega člena tem zainteresiranim soinvestitorjem ponuditi sklenitev ustrezne pogodbe, ki upošteva sorazmerni del investicije, in v primeru sklenitve pogodbe o tem v 30 dneh od sklenitve obvestiti agencijo. Če se investitor in zainteresirani soinvestitor sama ne dogovorita o sklenitvi te pogodbe in njeni vsebini v 30 dneh, odkar je zainteresirani soinvestitor obvestil investitorja o interesu za skupno gradnjo, o zadevi na zahtevo ene od strank odloči agencija po postopku iz 220.a člena tega zakona in pri tem po potrebi določi pogoje skupne gradnje. Investitor mora na zahtevo agencije cene gradnje stroškovno dokazati in utemeljiti. Odločitev agencije mora biti objektivna, pregledna, nediskriminacijska in sorazmerna.

(3) Kadar je ena izmed strank investitor s področja energetike, agencija za potrebe odločanja na podlagi prejšnjega odstavka od agencije, pristojne za področje energetike, predhodno pridobi podatek o višini upravičenih stroškov na strani investitorja s področja energetike.

(4) Po sklenitvi ustrezne pogodbe ali izvršljivosti odločbe agencije iz drugega odstavka tega člena mora investitor v druge vrste gospodarske javne infrastrukture svoje omrežje načrtovati tako, da se v okviru tehničnih možnosti hkrati z njimi v skladu z izkazanim interesom po postopku iz prvega odstavka prejšnjega člena lahko gradita tudi elektronsko komunikacijsko omrežje in pripadajoča infrastruktura. Zainteresirani soinvestitor v elektronska komunikacijska omrežja in pripadajočo infrastrukturo mora komunikacijsko omrežje in pripadajočo infrastrukturo graditi v skladu s petim odstavkom 9. člena tega zakona.

(5) Zavezanec iz prvega in drugega odstavka prejšnjega člena lahko zavrne prošnjo zainteresiranega soinvestitorja iz drugega odstavka tega člena za dogovor o uskladitvi gradbenih del zaradi postavitve elementov elektronskih komunikacijskih omrežij, če:

1. bi to povzročilo dodatne stroške za prvotno predvidena gradbena dela, vključno s stroški, nastalimi zaradi dodatnih zamud zaradi usklajevanja gradbenih del,

2. bi to oviralo njegov nadzor nad usklajevanimi deli,

3. je prošnja za usklajevanje del vložena manj kot 30 dni pred oddajo vloge za izdajo gradbenega dovoljenja ali manj kot 30 dni pred predvidenim začetkom izvajanja del, kadar gradbeno dovoljenje ni potrebno.

(6) Obveznosti infrastrukturnega operaterja oziroma drugega investitorja v javna komunikacijska omrežja in investitorja v druge vrste gospodarske javne infrastrukture iz prejšnjega člena ter drugega, četrtega in petega odstavka tega člena veljajo tudi pri vzdrževalnih delih v javno korist na komunikacijskih objektih iz tretjega odstavka 9. člena tega zakona ter pri vzdrževalni delih v javno korist, kot so za posamezne druge infrastrukture določena s področnimi predpisi.

(7) Kjer se gradnja komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture iz drugega odstavka 9. člena tega zakona ali druge gospodarske javne infrastrukture financira iz javnih sredstev iz državnega in občinskih proračunov, morajo investitorji pri gradnji te infrastrukture vanje položiti dovolj zmogljivo prazno kabelsko kanalizacijo, če glede na podatke iz evidence skladno s prvim odstavkom 14. člena tega zakona na predvidenem območju gradnje še ni take kabelske kanalizacije in če ne pridobi soinvestitorja iz prvega odstavka 9.a člena tega zakona. Tako zgrajena kabelska kanalizacija je pod enakimi pogoji na voljo vsem fizičnim ali pravnim osebam, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja in pripadajočo infrastrukturo.

(8) Agencija za izvajanje tega in prejšnjega člena izda splošni akt.

11. člen

(uporaba javnih sredstev)

(1) Izrazi »gradbena dela v povezavi s širokopasovno infrastrukturo«, »pasivna širokopasovna infrastruktura« in »dostopovna omrežja naslednje generacije (NGA)« v tem členu imajo enak pomen, kot jih določa Uredba Komisije (EU) št. 651/2014 z dne 17. junija 2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive z notranjim trgom pri uporabi 107. in 108. člena Pogodbe (UL L št. 187/2014 z dne 26. 6. 2014), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 651 /2014).

(2) Sredstva za gradnjo širokopasovnega omrežja se lahko zagotovijo tudi iz javnih sredstev v skladu z Uredbo 651/2014 za projekte, ki v skupni višini ne presegajo 70 milijonov eurov. Za sofinanciranje projektov, katerih skupna vrednost presega ta znesek, je potrebna priglasitev Evropski komisiji.

(3) Javna sredstva za gradnjo širokopasovnega omrežja se lahko zagotovijo in uporabijo le, kadar so kumulativno izpolnjeni naslednji pogoji:

1. določeno območje Republike Slovenije ni zadostno pokrito s širokopasovnim omrežjem ali to omrežje ni na voljo vsem zainteresiranim gospodinjstvom pod primerljivimi pogoji glede hitrosti in cene širokopasovnega dostopa kakor na večini drugih območij Republike Slovenije,

2. za gradnjo širokopasovnega omrežja v naslednjih treh letih ni izkazan tržni interes na podlagi javnega posvetovanja,

3. širokopasovna omrežja se morajo načrtovati in graditi kot odprta komunikacijska omrežja, do katerih pod enakimi pogoji lahko dostopajo vsi operaterji pri tem pa:

   - operater omrežja nudi najširši možen aktiven in pasiven veleprodajni dostop skladno s pravičnimi in nediskriminacijskimi pogoji, vključno s fizično razvezavo v primeru dostopovnih omrežij naslednje generacije,

   - se tak veleprodajni dostop odobri za vsaj sedem let,

- pravica dostopa do vodov in drogov ni časovno omejena,

- so vodi, za katerih gradnjo se dodeli pomoč, dovolj veliki, da se lahko uporabljajo za več kabelskih omrežij in različne omrežne topologije,

4. zagotovljen je pregleden in nediskriminacijski konkurenčen postopek za izbor izvajalcev gradnje širokopasovnega omrežja in upravljavcev širokopasovnega omrežja ob spoštovanju načela tehnološke nevtralnosti.

(4) Do prejema javnih sredstev iz prejšnjega odstavka ni upravičen operater omrežja, ki:

1. je v težavah v skladu z 18. točko 2. člena Uredbe 651/2014,

2. je naslovnik neporavnanega naloga za izterjavo zaradi predhodne odločbe Evropske komisije, ki je pomoč razglasila za nezakonito in nezdružljivo z notranjim trgom,

3. je naslovnik neporavnanega naloga za vračilo preveč izplačane pomoči po pravilu de minimis ali državne pomoči na podlagi predhodnega poziva Ministrstva za finance,

4. ima na dan vložitve vloge neporavnane zapadle davčne obveznosti in druge denarne nedavčne obveznosti v skladu z zakonom, ki ureja finančno upravo, v višini, ki presega 50 eurov,

5. ne izplačuje redno plač in socialnih prispevkov.

(5) Z javnimi sredstvi iz drugega odstavka se lahko sofinancirajo stroški naložb za:

1. namestitev pasivne širokopasovne infrastrukture,

2. gradbena dela v povezavi s širokopasovno infrastrukturo in

3. namestitev dostopovnih omrežij naslednje generacije.

(6) Stroški iz prejšnjega odstavka se ne smejo dvojno financirati iz različnih virov javnih sredstev.

(7) Operater omrežja, ki kandidira za sofinanciranje projekta s sredstvi iz drugega odstavka tega člena, mora predložiti vlogo pred začetkom izvajanja projekta. Vloga vsebuje najmanj naslednje podatke:

1. podatke o operaterju omrežja,

2. poslovni načrt projekta, vključno z datumom začetka in dokončanja,

3. lokacijo projekta,

4. seznam stroškov projekta,

5. vrsto pomoči in znesek javnega sofinanciranja, potrebnega za projekt,

6. izjavo o izpolnjevanju pogoja iz 1. točke četrtega odstavka tega člena.

(8) Cena operaterskega dostopa do omrežja, zgrajenega z javnimi sredstvi iz drugega odstavka tega člena, temelji na načelih oblikovanja cen, ki jih določi agencija. Pri tem agencija upošteva naložbe operaterja omrežja ter cene, ki so na voljo na primerljivih konkurenčnih trgih in pri operaterjih omrežij.

(9) Operater sofinanciranega omrežja je dolžan stroške in prihodke sofinanciranega omrežja knjigovodsko ločeno evidentirati in do 31. marca tekočega leta službi Vlade Republike Slovenije, pristojni za elektronske komunikacije, oziroma občini kot sofinancerju projektov iz drugega odstavka tega člena poročati o izvajanju projekta za preteklo leto. Iz poročila morajo biti razvidni stroški in prihodki od zgrajenega omrežja na letni ravni ter dosežen dobiček. Sofinancer projektov na podlagi poročil in dokazil operaterjev, ki so omrežja zgradili z javnimi sredstvi iz drugega odstavka tega člena preveri, ali so bili prihodki od zgrajenega omrežja na letni ravni višji od stroškov in je bil na zgrajenem omrežju v tem obdobju ustvarjen dobiček. Celotni dobiček, ki je ustvarjen na subvencioniranih omrežjih v višini, ki je nad povprečnim dobičkom, je dodatni čisti dobiček. Povprečni dobiček se izračuna na podlagi povprečne stopnje donosnosti naložb v telekomunikacijski panogi po podatkih agencije. Dodatni čisti dobiček se vrne sofinancerju projekta.

11.a člen

(poizvedovanje po tržnem interesu za gradnjo širokopasovnega omrežja)

(1) Služba Vlade Republike Slovenije, pristojna za elektronske komunikacije, zaradi porabe javnih sredstev iz drugega odstavka prejšnjega člena objavi javni poziv za poizvedovanje po tržnem interesu iz 2. točke tretjega odstavka prejšnjega člena za naslednja tri leta.

(2) Operaterji izrazijo tržni interes z vnosom v spletno aplikacijo, ki jo služba Vlade Republike Slovenije, pristojna za elektronske komunikacije, objavi na svojih spletnih straneh, in z obvestilom službi Vlade Republike Slovenije, pristojni za elektronske komunikacije.

(3) Če služba Vlade Republike Slovenije, pristojna za elektronske komunikacije, na podlagi podatkov iz prejšnjega odstavka ugotovi prekrivajoč se tržni interes operaterjev, ki so predhodno z obvestilom iz prejšnjega odstavka dali tudi soglasje za izmenjavo podatkov o prekrivajočem se tržnem interesu, jih služba Vlade Republike Slovenije, pristojna za elektronske komunikacije, o tem pisno obvesti. Kadar se tržni interesi prekrivajo, operaterji lahko sklenejo dogovor, katerega cilj je izogniti se gradnji podvojene infrastrukture. V takšnem primeru operaterji sklenejo dogovor v skladu s predpisi, ki urejajo preprečevanje omejevanja konkurence, v 30 dneh od pisnega obvestila službe Vlade Republike Slovenije, pristojne za elektronske komunikacije. Širokopasovno omrežje mora biti na področjih, za katera so se investitorji dogovorili o razdelitvi tržnega interesa, odprto komunikacijsko omrežje, sicer dogovarjanje ni dopustno.

(4) Operaterji, ki so se v skladu s prejšnjim odstavkom dogovorili o razdelitvi tržnega interesa, morajo v 15 dneh po sklenitvi dogovora prenovljene podatke iz drugega odstavka tega člena, ki lahko obsegajo le področja razdeljenega tržnega interesa iz tretjega odstavka tega člena vnesti v spletno aplikacijo iz drugega odstavka tega člena in poslati službi Vlade Republike Slovenije, pristojni za elektronske komunikacije, novo obvestilo. Če dogovor ni sklenjen, služba Vlade Republike Slovenije, pristojna za elektronske komunikacije, upošteva prvotno izražen tržni interes posamičnega operaterja.

(5) Obvestilo o izraženem tržnem interesu iz drugega oziroma četrtega odstavka tega člena mora vsebovati informacije o načrtovanem projektu in podrobno časovni načrt gradnje, dokazila o finančni izvedljivosti načrtovanih investicijskih projektov in primernosti predvidenih tehnologij glede na zastavljene cilje ter morebitne druge priloge, s katerimi bo operater verodostojno izkazal izvedljivost izraženega tržnega interesa.

(6) Če služba Vlade Republike Slovenije, pristojna za elektronske komunikacije, ugotovi, da operater z obvestilom o izraženem tržnem interesu iz drugega oziroma četrtega

odstavka tega člena tržnega interesa ni verodostojno izkazal, služba Vlade Republike Slovenije, pristojna za elektronske komunikacije, izda odločbo, s katero mu tržnega interesa ne prizna. Odločba službe Vlade Republike Slovenije, pristojne za elektronske komunikacije, je dokončna. Zoper odločbo se lahko vloži tožba v upravnem sporu.

(7) Služba Vlade Republike Slovenije, pristojna za elektronske komunikacije, operaterju, ki izkaže tržni interes, ponudi sklenitev pogodbe, s katero se operater zaveže, da bo v treh letih od podpisa pogodbe zgradil širokopasovno omrežje na območjih in v obsegu, kakršnega je izkazal v pisnem obvestilu službi Vlade Republike Slovenije, pristojni za elektronske komunikacije. Služba Vlade Republike Slovenije, pristojna za elektronske komunikacije, izvod podpisane pogodbe in morebitni pripadajoči dogovor iz tretjega odstavka tega člena pošlje agenciji. Če operater pogodbe v 15 dneh ne podpiše, se šteje, da je odstopil od izraženega tržnega interesa. V tem primeru služba Vlade Republike Slovenije, pristojna za elektronske komunikacije, izda odločbo iz prejšnjega odstavka.

(8) Če operater ne izvaja tržnega interesa v skladu s pogodbo iz prejšnjega odstavka in pri tem s predvidenimi aktivnostmi zamuja za več kot leto dni, služba Vlade Republike Slovenije, pristojna za elektronske komunikacije, zaradi operaterjeve kršitve odstopi od pogodbe in v tem delu tržnega interesa ne upošteva ter o tem obvesti agencijo. Pri preverjanju izvajanja pogodbe lahko služba Vlade Republike Slovenije, pristojna za elektronske komunikacije, zaprosi agencijo za tehnično pomoč. Z dnem odstopa od pogodbe zaradi operaterjeve kršitve se šteje, da operater ni izpolnil obveznosti gradnje iz prejšnjega odstavka.

(9) Služba Vlade Republike Slovenije, pristojna za elektronske komunikacije, po podpisu pogodb iz sedmega odstavka tega člena zagotovi javnost podatkov o izkazanem tržnem interesu, ki so jih operaterji vnesli v spletno aplikacijo iz drugega odstavka tega člena.

(10) Agencija opravlja nadzor nad odprtostjo širokopasovnih omrežij, zgrajenih s sredstvi iz drugega odstavka prejšnjega člena, in nadzor nad odprtostjo omrežij iz tretjega odstavka tega člena ter nad izpolnitvijo obveznosti gradnje iz sedmega odstavka tega člena od operaterja, ki je izkazal tržni interes.

12. člen

(prestavitev ali sprememba drugih napeljav in poznejša gradnja drugih napeljav)

(1) Operater, ki želi graditi javno komunikacijsko omrežje in pripadajočo infrastrukturo, lahko v zahtevi za ustanovitev služnosti zahteva premestitev ali spremembo obstoječih drugih napeljav, vendar le, če se javno komunikacijsko omrežje in pripadajoča infrastruktura ne bi dala zgraditi, druge napeljave pa se lahko premestijo ali spremenijo brez negativnih posledic za njihovo uporabo, skupna uporaba napeljav pod pogoji 91. člena tega zakona pa ni mogoča.

(2) Stroške premestitve ali spremembe napeljav mora v celoti kriti operater omrežja, ki je premestitev ali spremembo zahteval.

(3) Poznejša gradnja drugih napeljav se mora opraviti tako, da ne moti obstoječega javnega komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture.

13. člen

(prestavitev in zaščita obstoječih komunikacijskih omrežij)

(1) Če je zaradi gradnje komunalnih in drugih objektov, naprav in napeljav treba prestaviti ali zaščititi obstoječe komunikacijsko omrežje in pripadajočo infrastrukturo iz tretjega odstavka 9. člena tega zakona, ki je vpisana v evidenco iz prvega odstavka 14. člena tega zakona, mora investitor predvidene gradnje komunalnih in drugih objektov, naprav in napeljav o tem obvestiti lastnika omrežja, ki ga je treba prestaviti in zaščititi, najmanj 30 dni pred predvidenim pričetkom del ter njegovi pooblaščeni osebi omogočiti navzočnost in strokovni nadzor pri izvedbi del. V nasprotnem primeru investitor odgovarja lastniku za morebitno povzročeno škodo.

(2) Prestavitev in zaščito iz prejšnjega odstavka lahko po dogovoru z investitorjem izvede tudi lastnik omrežja iz prejšnjega odstavka ali od njega pooblaščeni izvajalec.

(3) Stroški prestavitve ali zaščite bremenijo investitorja gradnje komunalnih in drugih objektov, naprav in napeljav, če investitor gradnje komunalnih in drugih objektov, naprav in napeljav ter lastnik omrežja iz prvega odstavka tega člena, ki ga je treba prestaviti in zaščititi, s pogodbo ne določita drugače.

(4) Investitor predvidene gradnje komunalnih in drugih objektov, naprav in napeljav ne odgovarja za morebitno škodo iz prvega odstavka tega člena niti ne nosi stroškov prestavitve ali zaščite, če omrežje in pripadajoča infrastruktura iz prvega odstavka tega člena nista vpisana v evidenco iz prvega odstavka 14. člena tega zakona, razen če lastnik omrežja iz prvega odstavka tega člena dokaže, da je investitor vedel za obstoj omrežja in je bil predlog za vpis v evidenco že predložen.

14. člen

(vpis v evidenco)

(1) Investitor ali upravljavec komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture iz drugega odstavka 9. člena tega zakona mora sporočiti podatke o lokaciji in trasi, vrsti in trenutni uporabi komunikacijskega omrežja ter pripadajoče infrastrukture, vključno s številom posameznih pripadajočih vodov (optično vlakno, bakrena parica, koaksialni vod, drugo) neposredno organu, ki je pristojen za geodetske zadeve, ki glede teh podatkov izvaja naloge enotne informacijske točke, za vpis v evidenco infrastrukturnih omrežij ter objektov v skladu s predpisom, ki ureja vpis v to evidenco. Vsaka sprememba teh podatkov se sporoči pristojnemu organu v treh mesecih po njenem nastanku.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka obveznost sporočanja podatkov ne velja za investitorja ali upravljavca komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture za potrebe varnosti, policije, obrambe in zaščite, reševanja in pomoči.

(3) Agencija zaradi zagotavljanja preglednosti in skupne uporabe fizične infrastrukture od investitorjev ali upravljavcev komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture, ki so v skladu s prvim odstavkom tega člena sporočili podatke organu, pristojnemu za geodetske zadeve, pridobi podatke o njihovih kontaktnih točkah in jih objavi na svojih spletnih straneh.

(4) Investitor ali upravljavec javnega komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture mora poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena neposredno organu, pristojnemu za geodetske zadeve, za vpis v evidenco iz prvega odstavka tega člena sporočiti tudi podatke o obstoječem stanju in zmogljivosti omrežne priključne točke na fiksni lokaciji v skladu s predpisom iz prvega odstavka tega člena. Vsaka sprememba teh podatkov se sporoči pristojnemu organu v treh mesecih po njenem nastanku. Podatki iz evidence o obstoječem stanju in zmogljivosti omrežne priključne točke so javni.

(5) Vlada za izvajanje določbe prvega, četrtega in sedmega odstavka tega člena izda uredbo.

(6) Agencija lahko za potrebe izvajanja tega zakona ob smiselni uporabi 201. člena tega zakona od zavezancev iz prvega odstavka tega člena zahteva podatke o razpoložljivosti omrežij in objektov iz prvega odstavka in o tem vodi svojo evidenco in zainteresiranim strankam v zvezi s postopki, ki jih vodi, omogoči vpogled v te podatke. Pri tem agencija ne sme zahtevati podatkov, ki so jih zavezanci že poslali organu, pristojnemu za geodetske zadeve, v skladu s prvim odstavkom tega člena.

(7) Infrastrukturni operater mora podatke iz prvega odstavka tega člena sporočiti tudi za elektronska komunikacijska omrežja, ki niso zajeta v drugem odstavku 9. člena tega zakona. Podatke mora sporočiti neposredno organu, pristojnemu za geodetske zadeve, za vpis v evidenco infrastrukturnih omrežij in objektov v skladu s predpisom, ki ureja vpis v to evidenco. Vsaka sprememba podatkov se sporoči pristojnemu organu v treh mesecih po njenem nastanku.

14.a člen

(dostop operaterja omrežja do podatkov o obstoječi fizični infrastrukturi)

(1) Če podatki iz prvega in tretjega odstavka prejšnjega člena v primeru elektronskih komunikacijskih omrežij ali podatki o lokaciji in trasi, vrsti in trenutni uporabi fizične infrastrukture ter kontaktni točki v primeru drugih infrastrukturnih operaterjev, ki se vpisujejo v evidenco infrastrukturnih omrežij in objektov v skladu s predpisom, ki ureja vpis v to evidenco, niso dostopni, lahko operater omrežja zaprosi infrastrukturnega operaterja za dostop do teh podatkov. Operater omrežja v prošnji opredeli območje, na katero se nanaša postavitev elementov elektronskih komunikacijskih omrežij.

(2) Infrastrukturni operater mora dostop do podatkov pod sorazmernimi, nediskriminacijskimi in preglednimi pogoji odobriti v dveh mesecih od prejema pisne prošnje iz prejšnjega odstavka.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek lahko infrastrukturni operater zavrne dostop do podatkov, če je to potrebno zaradi varnosti in celovitosti omrežij, nacionalne varnosti, javnega zdravja ali varnosti.

(4) Operater omrežja lahko v pisni prošnji, v kateri so opredeljeni elementi omrežja, na katere se nanaša postavitev elektronskih komunikacijskih omrežij, infrastrukturnega operaterja zaprosi za pregled določenih elementov fizične infrastrukture na kraju samem ob navzočnosti in strokovnem nadzoru pooblaščene osebe infrastrukturnega operaterja. Infrastrukturni operater pod sorazmernimi, nediskriminacijskimi in preglednimi pogoji odobri razumno prošnjo za pregled v 30 dneh od prejema pisne prošnje, razen če to ni primerno iz razlogov v prejšnjem odstavku.

(5) Operater omrežja mora s podatki, ki jih pridobi na podlagi tega člena, ravnati v skladu s predpisi s področja tajnih podatkov, predpisi, ki urejajo varovanje poslovnih skrivnosti, in predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov, ter sprejeti ustrezne tehnične in organizacijske ukrepe za varovanje zaupnosti, tajnosti ter operativnih in poslovnih skrivnosti.

(6) Če se infrastrukturni operaterji sami ne dogovorijo o dostopu do podatkov na podlagi tega člena, odloča o zadevi na zahtevo ene od strank agencija po postopku iz 220. a člena tega zakona.

(7) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi za podatke o neuporabljenih optičnih vlaknih iz 93.a člena tega zakona.

(8) Pristojni organ javnega sektorja, ki pri svojem delu razpolaga s podatki iz prvega odstavka tega člena, te podatke na njegovo zahtevo posreduje operaterju omrežja.

15. člen

(nadzor)

Agencija nadzira izvajanje določb, razen 11. člena, tega poglavja in na njegovi podlagi izdanih predpisov in aktov ter pri tem sodeluje z inšpektorjem, pristojnim za gradnjo.

IV. RAZLASTITEV IN OMEJITVE LASTNINSKE PRAVICE

16. člen

(odvzem ali omejitev lastninske ali druge stvarne pravice pri gradnji javnih komunikacijskih omrežij)

(1) Gradnja, postavitev, obratovanje ali vzdrževanje javnih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture v skladu s predpisi je v javno korist.

(2) Javno komunikacijsko omrežje je treba načrtovati tako, da so posegi v tujo lastnino čim manjši.

(3) Lastninska ali druga stvarna pravica na nepremičninah se v javno korist lahko odvzame ali omeji, kadar je to potrebno zaradi gradnje, postavitve, obratovanja in vzdrževanja javnega komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture.

(4) Lastninska ali druga stvarna pravica na nepremičninah se odvzame ali omeji po postopku in na način, določen z zakonom, ki ureja razlastitev nepremičnin in omejitve lastninske pravice, ter zakonom, ki ureja stvarne pravice, razen če ta zakon ne določa drugače.

(5) Ne glede na določbe zakona, ki ureja razlastitev nepremičnin in omejitev lastninske pravice, vlada na predlog operaterja omrežja za omejitev lastninske ali druge stvarne pravice na nepremičnini v lasti Republike Slovenije s služnostjo za namen iz tretjega odstavka tega člena, odloči o prevladi javne koristi gradnje, postavitve, obratovanja ali vzdrževanja javnih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture nad drugo javno koristjo, če ne pride do ustanovitve služnosti s pogodbo v skladu z 20. členom tega zakona. Vlada upravljavcu nepremičnine v lasti Republike Slovenije naloži sklenitev pogodbe ali pa predlog operaterja omrežja zavrne.

(6) Operater omrežja, ki želi na tuji nepremičnini, nad ali pod njo izvesti dela iz prvega odstavka tega člena, lahko v postopku razlastitve nastopa kot razlastitveni upravičenec ali v postopku ustanovitve služnosti kot služnostni upravičenec.

(7) Pri odločanju v postopku razlastitve ali ustanovitve služnosti v korist operaterja omrežja gre za nujni primer v smislu zakona, ki ureja razlastitev nepremičnin in omejitev lastninske pravice.

17. člen

(omrežja za potrebe varnosti, policije, obrambe in zaščite, reševanja in pomoči)

Določbe prejšnjega člena veljajo tudi za elektronska komunikacijska omrežja in pripadajočo infrastrukturo za potrebe varnosti, policije, obrambe in zaščite, reševanja in pomoči.

18. člen

(ustanovitev služnosti na nepremičninah v lasti oseb javnega prava ob zgraditvi elektronskih komunikacijskih omrežij, ki niso javna komunikacijska omrežja)

(1) Gradnja, postavitev, obratovanje ali vzdrževanje elektronskih komunikacijskih omrežij, ki niso omrežja iz 16. in 17. člena tega zakona, ter pripadajoče infrastrukture na nepremičninah v lasti oseb javnega prava v skladu s predpisi je v javno korist.

(2) Elektronsko komunikacijsko omrežje iz prejšnjega odstavka je treba načrtovati tako, da so posegi v lastnino oseb javnega prava čim manjši.

(3) Lastninska ali druga stvarna pravica na nepremičninah v lasti oseb javnega prava se v javno korist lahko obremeni s služnostjo v korist fizične ali pravne osebe, ki zagotavlja elektronska komunikacijska omrežja, ki niso omrežja iz 16. in 17. člena tega zakona, kadar je to potrebno zaradi gradnje, postavitve, obratovanja in vzdrževanja tega omrežja ter pripadajoče infrastrukture.

(4) V primerih iz prejšnjega odstavka se lastninska ali druga stvarna pravica na nepremičninah v lasti oseb javnega prava obremeni s služnostjo po postopku in na način, določen z zakonom, ki ureja razlastitev nepremičnin in omejitve lastninske pravice, in zakonom, ki ureja stvarne pravice, razen če ta zakon ne določa drugače.

(5) Fizična ali pravna oseba, ki zagotavlja elektronsko komunikacijsko omrežje, ki ni omrežje iz 16. in 17. člena tega zakona, ter želi na nepremičnini, ki je v lasti oseb javnega prava, nad to nepremičnino ali pod njo izvesti dela iz prvega odstavka tega člena, lahko v postopku ustanovitve služnosti nastopa kot služnostni upravičenec.

19. člen

(služnost)

(1) Služnost na podlagi tega zakona je stvarna pravica, ki obsega za služnostnega upravičenca iz 16., 17. in 18. člena tega zakona naslednja upravičenja:

1. gradnja, postavitev, obratovanje in vzdrževanje elektronskega komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture,

2. dostop do elektronskega komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture za potrebe njihovega obratovanja in vzdrževanja,

3. odstranjevanje naravnih ovir pri gradnji, postavitvi, obratovanju in vzdrževanju elektronskega komunikacijskega omrežja.

(2) Upravičenja iz prejšnjega odstavka mora upravičenec izvrševati tako, da le v najnujnejšem obsegu moti lastnika nepremičnine in obremenjuje služeče zemljišče. Če lastnik nepremičnine zaradi izvrševanja teh upravičenj utrpi škodo, jo mora povzročitelj povrniti v skladu z zakonikom, ki ureja obligacijska razmerja.

20. člen

(ustanovitev služnosti)

(1) Služnost se sklene v takšnem obsegu in za takšno časovno obdobje, kot je nujno potrebno za gradnjo, postavitev, obratovanje ali vzdrževanje elektronskega komunikacijskega omrežja in za čas obratovanja elektronskega komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture.

(2) Za ustanovitev služnosti mora služnostni upravičenec lastniku nepremičnine predložiti predlog pogodbe.

(3) Obvezna sestavina pogodbe je določilo o višini denarnega nadomestila za služnost, v primerih, ki se nanašajo na omejitev lastninske ali druge stvarne pravice na nepremičninah pri gradnji, postavitvi, obratovanju ali vzdrževanju javnih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture iz 16. člena tega zakona, pa tudi določilo o dopustnosti skupne uporabe komunikacijskih objektov služnostnega upravičenca z njegove strani ter drugih fizičnih in pravnih oseb, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja, v skladu z določbami tega zakona. Imetnik pravice skupne uporabe ima v obsegu, ki je potreben za izvajanje skupne uporabe, upravičenja iz prejšnjega člena.

(4) Denarno nadomestilo iz prejšnjega odstavka ne sme presegati zmanjšanja vrednosti služeče nepremičnine ali dejanske škode in izgubljenega dobička, vključno zaradi dopustnosti skupne uporabe komunikacijskih objektov služnostnega upravičenca s strani le-tega ter drugih fizičnih in pravnih oseb, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja, v skladu z določbami tega zakona in omejitev, ki za investitorja izhajajo iz prvega do tretjega odstavka 13. člena tega zakona ob prestavitvi javnih komunikacijskih omrežij.

(5) Določbe drugega in četrtega odstavka tega člena se ne uporabljajo v primeru, kadar se služnost ustanovi na podlagi predloga pogodbe upravljavca druge gospodarske javne infrastrukture na kateri se služnost ustanavlja v skladu z zakoni, ki urejajo gospodarske javne infrastrukture.

(6) Ne glede na določbo tretjega odstavka tega člena je služnost pri gradnji javnih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture, ki se financirajo iz javnih sredstev v skladu z 11. členom tega zakona, na nepremičninah v lasti države ali samoupravne lokalne skupnosti neodplačna.

(7) Če lastnik nepremičnine v desetih dneh po prejemu predloga pogodbe ne pristane na njeno sklenitev, lahko služnostni upravičenec zahteva, da o ustanovitvi služnosti v skladu s 16., 17. in 18. členom tega zakona odloči pristojni upravni organ.

(8) Poleg sestavin, ki jih določa zakon, ki ureja ustanovitev služnosti za potrebe gradnje druge gospodarske javne infrastrukture, je obvezna sestavina pogodbe o ustanovitvi služnosti v korist infrastrukturnega operaterja tudi določilo o dopustnosti skupne uporabe s strani operaterja omrežja. Pri določitvi višine denarnega nadomestila za služnost se upošteva tudi možnost skupne uporabe fizične infrastrukture s strani operaterjev omrežij.

21. člen

(pogoji za odločanje pristojnega organa)

(1) Pristojni upravni organ mora pri odločanju o ustanovitvi služnosti ugotoviti in upoštevati, ali:

1. je pridobitev služnosti nujen pogoj za gradnjo, postavitev, obratovanje ali vzdrževanje elektronskega komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture,

2. je bila gradnja elektronskega komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture načrtovana tako, da so posegi v tujo lastnino čim manjši,

3. bo izvrševanje služnosti bistveno oviralo lastnika nepremičnine.

(2) Za bistveno oviranje lastnika nepremičnine iz 3. točke prejšnjega odstavka gre v primerih, če se:

1. lastniku nepremičnine onemogoči ali znatno oteži dostop do nepremičnine (do zemljišča oziroma objekta na njem),

2. lastniku nepremičnine onemogoči ali znatno oteži opravljanje dejavnosti,

3. znatno zmanjša vrednost nepremičnine (zemljišča ali objekta na njem).

22. člen

(odločba pristojnega upravnega organa)

(1) Pristojni upravni organ z odločbo ustanovi služnost v takšnem obsegu in za takšno časovno obdobje, kot je nujno potrebno za gradnjo, postavitev, obratovanje ali vzdrževanje elektronskega komunikacijskega omrežja in za čas obratovanja elektronskega komunikacijskega omrežja ter pripadajoče infrastrukture. Obvezna sestavina odločbe o ustanovitvi služnosti je določba o dopustnosti skupne uporabe komunikacijskih objektov služnostnega upravičenca ter drugih fizičnih in pravnih oseb, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja v skladu s tem zakonom.

(2) Poleg sestavin, ki jih določa zakon, ki ureja ustanovitev služnosti za potrebe gradnje druge gospodarske javne infrastrukture, je obvezna sestavina odločbe o ustanovitvi služnosti v korist infrastrukturnega operaterja določba o dopustnosti skupne uporabe fizične infrastrukture s strani operaterjev omrežij.

23. člen

(prenehanje služnosti)

(1) Služnost preneha na podlagi sporazuma obeh strank ali ko poteče čas, za katerega je bila ustanovljena.

(2) Služnost lahko preneha na podlagi odločbe pristojnega upravnega organa, če se ugotovi:

1. na zahtevo ene izmed strank, da služnost ni več potrebna,

2. na zahtevo lastnika nepremičnine, da nosilec upravičenj v treh letih ni začel izvrševati upravičenj, razen če za to obstajajo utemeljeni razlogi.

V. RADIOFREKVENČNI SPEKTER

1. SPLOŠNE DOLOČBE

24. člen

(upravljanje radiofrekvenčnega spektra)

(1) Radiofrekvenčni spekter je omejena naravna dobrina s pomembno družbeno, kulturno in gospodarsko vrednostjo.

(2) Državni organi v skladu z mednarodnopravnimi akti, uveljavljenimi v Republiki Sloveniji, skrbijo za učinkovito in nemoteno uporabo radiofrekvenčnega spektra Republike Slovenije in pravic Republike Slovenije do orbitalnih pozicij.

(3) Z radiofrekvenčnim spektrom Republike Slovenije na podlagi javnega pooblastila upravlja agencija in pri tem upošteva strateške usmeritve službe Vlade Republike Slovenije, pristojne za elektronske komunikacije, ter strateške dokumente Republike Slovenije in EU. Agencija pripravi najmanj triletno strategijo upravljanja z radiofrekvenčnim spektrom in jo predloži v soglasje vladi. Po pridobitvi soglasja agencija strategijo objavi na svojih spletnih straneh.

(4) Pri čezmejnem škodljivem motenju, povzročenem z oddajanjem radijskega signala iz drugih držav v nasprotju z mednarodnopravnimi akti iz drugega odstavka tega člena, lahko agencija sprejme nujne in sorazmerne ukrepe za zaščito nemotene uporabe radiofrekvenčnega spektra v Republiki Sloveniji. Ti ukrepi obsegajo predvsem povečanje dovoljene oddajne moči, spremembo horizontalnega sevalnega diagrama, spremembo polarizacije, spremembo višine antene nad terenom ter spremembo lokacije oddajanja, če se s tem območje pokrivanja ne spremeni.

25. člen

(strateško načrtovanje in usklajevanje politike radijskega spektra)

(1) Agencija in pristojni državni organi sodelujejo z Evropsko komisijo in organi drugih držav članic pri strateškem načrtovanju, koordinaciji in usklajevanju uporabe radijskega spektra v EU. Pri tem med drugim upoštevajo gospodarske vidike in vidike varnosti, zdravja, javnega interesa, svobode izražanja ter kulturne, znanstvene, socialne in tehnične vidike v zvezi s politikami EU ter različne interese uporabnikov radijskega spektra, da bi na ta način optimizirali uporabo radijskega spektra in se izognili škodljivemu motenju.

(2) Agencija in pristojni državni organi v sodelovanju z Evropsko komisijo in organi drugih držav članic spodbujajo koordinacijo pristopov na področju politike radijskega spektra v EU in, če je potrebno, usklajene pogoje glede razpoložljivosti in učinkovite uporabe radijskega spektra, ki so potrebni za vzpostavitev in delovanje notranjega trga na področju elektronskih komunikacij.

26. člen

(načrt razporeditve radiofrekvenčnih pasov)

(1) Vlada na predlog predstojnice oziroma predstojnika službe Vlade Republike Slovenije, pristojne za elektronske komunikacije (v nadaljnjem besedilu: predstojnik službe), z uredbo sprejme načrt razporeditve radiofrekvenčnih pasov, s katero določi radiokomunikacijske storitve v povezavi z radiofrekvenčnimi pasovi, način uporabe radiofrekvenčnih pasov in druga vprašanja v zvezi z njihovo uporabo.

(2) Strokovno gradivo za predlog uredbe iz prejšnjega odstavka pripravi agencija v skladu z mednarodnopravnimi akti, ki urejajo področje radiofrekvenčnega spektra in so uveljavljeni v Republiki Sloveniji.

27. člen

(načrt uporabe radijskih frekvenc)

(1) Načrt uporabe radijskih frekvenc, ki mora biti skladen z načrtom iz prejšnjega člena, sprejme agencija s splošnim aktom.

(2) Agencija s splošnim aktom iz prejšnjega odstavka podrobneje opredeli namen uporabe in način dodelitve radijskih frekvenc znotraj radiofrekvenčnih pasov, ki so za posamezne radiokomunikacijske storitve predvideni z uredbo iz prejšnjega člena, in določi tehnične parametre za uporabo radijskih frekvenc.

(3) Agencija sprejme splošni akt iz prvega odstavka tega člena z upoštevanjem potreb varnosti in obrambe države, varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami ter varnosti zračnega prometa.

(4) Splošni akt iz prvega odstavka tega člena sprejme agencija:

1. v delu, ki se nanaša na radijske frekvence, predvidene za potrebe varnosti in obrambe države ter varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, v soglasju z ministrstvom, pristojnim za obrambo, ministrstvom, pristojnim za notranje zadeve, in direktorjem ali direktorico Slovenske obveščevalno-varnostne agencije (v nadaljnjem besedilu: direktor Slovenske obveščevalno-varnostne agencije),

2. v delu, ki se nanaša na radijske frekvence, predvidene za potrebe za varnost zračnega prometa, pa v soglasju z ministrstvom, pristojnim za promet.

28. člen

(tehnološka nevtralnost)

(1) Vse vrste tehnologij, ki se uporabljajo za elektronske komunikacijske storitve in ki ustrezajo minimalnim tehničnim zahtevam v skladu z namenom uporabe radijskih frekvenc iz splošnega akta iz prejšnjega člena, se lahko uporabljajo v radiofrekvenčnih pasovih, ki so v načrtu iz 26. člena tega zakona opredeljeni kot razpoložljivi za elektronske komunikacijske storitve v skladu s predpisi EU.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka agencija s splošnim aktom iz prejšnjega člena določi sorazmerne in nediskriminacijske omejitve za vrste tehnologij radijskega omrežja ali tehnologij za brezžični dostop, ki se uporabljajo za storitve elektronskih komunikacij, če je to potrebno zaradi:

1. preprečevanja škodljivega motenja,

2. varovanja javnega zdravja pred elektromagnetnimi polji,

3. zagotavljanja tehnične kakovosti storitve,

4. zagotavljanja maksimalne souporabe radijskih frekvenc,

5. varovanja učinkovite rabe spektra,

6. uresničevanja cilja javnega interesa po drugem odstavku 29. člena tega zakona.

(3) Agencija pred odločitvijo, ali bo določila omejitve iz razloga iz 2. točke prejšnjega odstavka, pridobi predhodno mnenje ministrstva, pristojnega za okolje.

29. člen

(storitvena nevtralnost)

(1) V radiofrekvenčnih pasovih, ki so v načrtu iz 26. člena tega zakona opredeljeni kot razpoložljivi za elektronske komunikacijske storitve, se lahko izvajajo vse elektronske komunikacijske storitve, ki ustrezajo minimalnim tehničnim zahtevam znotraj radiofrekvenčnih pasov, kakor je to določeno v splošnem aktu iz 27. člena tega zakona.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka agencija s splošnim aktom iz 27. člena tega zakona predpiše zagotavljanje določene elektronske komunikacijske storitve v posameznem radiofrekvenčnem pasu, če oceni, da je to potrebno zaradi:

1. varovanja življenja,

2. spodbujanja socialne, regionalne ali teritorialne kohezije,

3. preprečevanja neučinkovite uporabe radijskih frekvenc,

4. spodbujanja kulturne in jezikovne raznolikosti ter medijskega pluralizma z dodeljevanjem radijskih frekvenc za radiodifuzijo.

(3) Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka tega člena agencija s splošnim aktom iz 27. člena tega zakona določi prepoved zagotavljanja katere koli druge elektronske komunikacijske storitve v nekem radiofrekvenčnem pasu, če oceni, da je to potrebno iz razloga iz 1. točke prejšnjega odstavka.

30. člen

(pregled omejitev in ukrepov v zvezi z zagotavljanjem tehnološke in storitvene nevtralnosti)

Agencija v rednih časovnih intervalih, ki ne smejo biti daljši od treh let, preverja nujnost omejitev in ukrepov, ki izhajajo iz drugega odstavka 28. člena ter drugega in tretjega odstavka 29. člena tega zakona. Agencija objavi rezultate pregleda na svojih spletnih straneh.

31. člen

(uporaba radijskih frekvenc)

(1) V Republiki Sloveniji se radijske frekvence uporabljajo na podlagi splošne odobritve, kjer to izhaja iz splošnega akta iz 27. člena tega zakona, ali na podlagi odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc, kadar agencija s splošnim aktom iz 27. člena tega zakona oceni, da je to potrebno zaradi:

1. preprečevanja škodljivega motenja,

2. zagotavljanja tehnične kakovosti storitve,

3. varovanja učinkovite uporabe spektra,

4. uresničevanja ciljev javnega interesa pri dodeljevanju radijskih frekvenc za radiodifuzijo.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka za radijske frekvence, ki so s splošnim aktom iz 27. člena tega zakona predvidene za potrebe varnosti in obrambe države ter varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, ni treba pridobiti odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc.

(3) Vlada na predlog ministra, pristojnega za obrambo, uredi upravljanje in dodeljevanje radijskih frekvenc iz prejšnjega odstavka z uredbo.

(4) Agencija pripravi pregled dodeljenih radijskih frekvenc, ki vsebuje podatke o tem, katerim fizičnim ali pravnim osebam so določene radijske frekvence dodeljene, vendar ne vsebuje podatkov za radijske frekvence iz drugega odstavka tega člena. Podatki iz pregleda dodeljenih radijskih frekvenc so javni. Agencija pregled dodeljenih radijskih frekvenc javno objavi in ga redno posodablja.

32. člen

(izvajanje radioamaterskih storitev)

(1) Radioamaterji lahko uporabljajo radijske frekvence, ki so s splošnim aktom iz 27. člena tega zakona predvidene za radioamatersko in radioamatersko satelitsko storitev, na podlagi radioamaterskega dovoljenja.

(2) Tuji radioamaterji smejo uporabljati radijske frekvence iz prejšnjega odstavka, če imajo veljavno radioamatersko dovoljenje Evropske konference poštnih in telekomunikacijskih uprav (CEPT). Tujim radioamaterjem, ki nimajo veljavnega radioamaterskega dovoljenja CEPT, agencija izda začasno dovoljenje ob smiselni uporabi tretjega in četrtega odstavka tega člena.

(3) Agencija izda dovoljenje iz prvega odstavka tega člena po določbah zakona, ki ureja splošni upravni postopek, na vlogo radioamaterja ali društva ali zveze društev, v katere se združujejo radioamaterji, ki vlogi priloži potrdilo o opravljenem izpitu za radioamaterja, ali na vlogo pravne osebe, ki vlogi priloži dokazilo o registraciji društva ali druge pravne osebe na podlagi zakona, ki ureja organizacijo društev, in veljavno radioamatersko dovoljenje člana društva.

(4) Radioamatersko dovoljenje poleg vsebin, predvidenih z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek, vsebuje:

1. podatke o imetniku radioamaterskega dovoljenja,

2. dodeljen klicni znak,

3. razred radioamaterja in

4. čas veljavnosti radioamaterskega dovoljenja.

(5) Agencija s splošnim aktom podrobneje uredi način izvajanja tega člena.

(6) Imetniki radioamaterskih dovoljenj iz prvega in drugega odstavka tega člena niso zavezanci za letno plačilo agenciji za uporabo radijskih frekvenc iz prvega odstavka tega člena.

2. POSTOPEK

2.1 *Postopek za izdajo odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc*

33. člen

(postopek za izdajo odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc)

(1) Agencija izda odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc v skladu s splošnim aktom o načrtu uporabe radijskih frekvenc po določbah zakona, ki ureja splošni upravni postopek, in po predhodnem javnem razpisu v primerih, ko to določa ta zakon. Postopki dodelitve radijskih frekvenc morajo biti odprti, objektivni, pregledni, sorazmerni in nediskriminacijski.

(2) Odločba se izda na podlagi javnega razpisa, kadar se v postopku iz 36. člena tega zakona ugotovi, da se učinkovita uporaba določene radijske frekvence lahko zagotovi le z omejitvijo števila izdanih odločb o dodelitvi radijskih frekvenc.

(3) Odločba o dodelitvi radijskih frekvenc za radiodifuzijo in odločba o dodelitvi radijskih frekvenc za zagotavljanje javnih komunikacijskih storitev končnim uporabnikom se izdata na podlagi javnega razpisa brez izvedbe postopka iz 36. člena tega zakona. Če agencija prejme pobudo zainteresiranega za uporabo razpoložljivih radijskih frekvenc za radiodifuzijo ali radijskih frekvenc za zagotavljanje javnih komunikacijskih storitev končnim uporabnikom za javni razpis, se v 30 dneh pisno opredeli do prejete pobude. V odgovoru mora pojasniti, ali v zvezi z radijskimi frekvencami, po katerih se povprašuje, namerava izvesti javni razpis ali ne in svojo odločitev obrazložiti. Če pobudo za javni razpis sprejme, ga mora izvesti brez odlašanja. Če je pobuda zavrnjena zaradi potrebe po mednarodni uskladitvi radijske frekvence, agencija pobudniku v odgovoru pojasni tudi časovni načrt za mednarodno uskladitev. Če mora agencija pred pripravo odgovora izvesti dodatne preverbe oziroma aktivnosti v zvezi z mednarodno uskladitvijo radijske frekvence, lahko pobudniku odgovori tudi v daljšem roku, ki ne presega treh mesecev, pri čemer o razlogih in daljšem roku pobudnika obvesti v 30 dneh od prejete pobude.

(4) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka agencija izda odločbo o dodelitvi radijske frekvence za radiodifuzijo iz drugega in tretjega odstavka 53. člena tega zakona brez javnega razpisa.

(5) Ne glede na določbo tretjega odstavka tega člena agencija izda odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc za radiodifuzijo ponudnikom storitev radiodifuzije vsebin brez javnega razpisa, če to za potrebe uresničevanja ciljev javnega interesa določa drug zakon.

(6) Agencija izda odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc fizični ali pravni osebi, ki je bila s preglednim in odprtim postopkom (službe Vlade Republike Slovenije, pristojne za elektronske komunikacije, ali lokalne skupnosti) izbrana za upravljavca z uporabo proračunskih

sredstev zgrajenega širokopasovnega omrežja, za območje, na katerem je to omrežje zgrajeno. Odločba se izda na podlagi zakona, ki ureja splošni upravni postopek in brez izvedbe postopka iz 36. člena tega zakona.

34. člen

(usklajeno dodeljevanje radijskih frekvenc v zvezi s skupnimi izbirnimi postopki)

(1) Če je bila uporaba določenih radijskih frekvenc usklajena, pogoji in postopki dostopa dogovorjeni, fizične ali pravne osebe, ki se jim dodelijo radijske frekvence, pa izbrane v skladu z mednarodnimi sporazumi in predpisi EU, te osebe pridobijo pravico do uporabe teh radijskih frekvenc v Republiki Sloveniji na podlagi odločbe, izdane na podlagi tega zakona.

(2) Kadar je s splošnim aktom iz 27. člena tega zakona predpisana uporaba radijskih frekvenc na podlagi odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc, agencija izda odločbo na podlagi določb zakona, ki ureja splošni upravni postopek, in brez predhodnega postopka javnega razpisa. Če so bili v postopku izbire iz prejšnjega odstavka izpolnjeni vsi pogoji, predpisani za dodelitev teh radijskih frekvenc s tem zakonom, jim agencija ne sme naložiti še dodatnih pogojev, meril ali postopkov, ki bi lahko omejili, spremenili ali upočasnili izdajo odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc.

(3) Fizične ali pravne osebe, ki v Republiki Sloveniji pridobijo pravico uporabe radijskih frekvenc iz prvega odstavka tega člena brez odločbe agencije, smejo te frekvence uporabljati le v skladu z izbirno odločbo institucij EU (v nadaljnjem besedilu: izbirna odločba) in predpisom EU, na podlagi katerega je bila izdana, ter morajo pri tem izpolnjevati tudi vse pogoje, ki iz njiju izhajajo. Agencija mora te osebe ustrezno obvestiti o njihovih pravicah in načinu njihovega uresničevanja v Republiki Sloveniji. Pri tem agencija upošteva izbirno odločbo in predpis EU, na podlagi katerega je bila izdana.

(4) Agencija spremlja in nadzira uporabo radijskih frekvenc iz prvega odstavka tega člena ter pri tem upošteva predpise EU, vključno s poročanjem Evropski komisiji, kjer je to določeno.

35. člen

(izdaja odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc)

(1) Vloga za začetek postopka za pridobitev odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc mora poleg sestavin, določenih z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek, vsebovati podatke, ki jih agencija potrebuje za vodenje uradne evidence imetnikov odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc in za nadzor uporabe radijskih frekvenc, in sicer:

1. ime, naslov in davčno številko za fizične osebe,

2. firmo, sedež, davčno številko in navedbo zakonitega zastopnika za pravne osebe,

3. navedbo radijske frekvence, na katero se vloga nanaša, in namen uporabe te radijske frekvence,

4. navedbo geografskega območja uporabe radijske frekvence,

5. podatke o predvideni tehnični rešitvi, predvsem podatke o predvidenem antenskem sistemu in radijski opremi ter podatke, ki so potrebni za presojo sevanja, navedbo lokacije objektov, škodljivega motenja in ekonomičnosti izrabe radijske frekvence.

(2) Agencija mora odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc, kadar javni razpis ni potreben, izdati in vročiti vlagatelju v 42 dneh po prejemu vloge za pridobitev odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc ter hkrati podatke o dodelitvi vpisati v pregled dodeljenih radijskih frekvenc.

(3) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka agencija z odločbo zavrne izdajo odločbe o dodelitvi, če ugotovi, da:

1. vlagatelj nima poravnanih vseh zapadlih obveznosti do agencije,

2. dodelitev radijske frekvence ne bi bila skladna z aktoma iz 26. in 27. člena tega zakona,

3. dodelitev radijske frekvence ne bi bila skladna z učinkovito uporabo radiofrekvenčnega spektra,

4. bi signal radijske opreme povzročal škodljivo motenje druge radijske opreme, sprejemnikov ali električnih ali elektronskih sistemov, ki se mu ne bi bilo mogoče izogniti.

36. člen

(pridobitev mnenj zainteresirane javnosti)

(1) Če agencija oceni, da bi interes za določene radijske frekvence lahko presegel njihovo razpoložljivost in zato ne bi bila mogoča njihova učinkovita uporaba, objavi javni poziv za pridobitev mnenj zainteresirane javnosti o pogojih uporabe teh radijskih frekvenc, zlasti o omejitvi števila imetnikov odločb o dodelitvi radijskih frekvenc. Agencija v rednih časovnih intervalih, ki ne smejo biti daljši od treh let, preverja, ali je potrebno objaviti nov javni poziv iz prejšnjega stavka. Tak javni poziv pa mora objaviti vedno, kadar od zainteresiranega za uporabo določenih radijskih frekvenc prejme pobudo za javni razpis.

(2) Agencija v javnem pozivu določi rok za pridobitev mnenj zainteresirane javnosti, ki ne sme biti krajši od 30 dni, in vprašanja, o katerih želi pridobiti mnenje zainteresirane javnosti. Glede morebitnih predlogov zainteresirane javnosti o višini plačila za radijske frekvence mora agencija ohraniti stopnjo njihove zaupnosti.

(3) Če agencija na podlagi odziva zainteresirane javnosti in na podlagi drugih ustreznih informacij, s katerimi razpolaga, ugotovi, da določene radijske frekvence ne bodo dostopne vsem interesentom, mora pred izdajo odločb o dodelitvi radijskih frekvenc izvesti javni razpis. V nasprotnem primeru agencija izda odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc na podlagi zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

37. člen

(uporaba določb pri izvajanju javnega razpisa)

(1) V samem postopku javnega razpisa se ne uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek, razen določb o izločitvi.

(2) Javni razpis vodi posebna nepristranska komisija (v nadaljnjem besedilu: komisija), ki jo imenuje direktor ali direktorica agencije (v nadaljnjem besedilu: direktor) in v katero so lahko imenovane tudi osebe, ki niso zaposlene na agenciji.

(3) Določbe o izločitvi uradne osebe se uporabljajo za člane komisije tudi, če niso uradne osebe, zaposlene na agenciji.

38. člen

(sklep o uvedbi javnega razpisa)

(1) Javni razpis se začne s sklepom agencije, ki mora vsebovati vsaj:

1. natančno navedbo radijskih frekvenc, ki so predmet javnega razpisa, radiokomunikacijske storitve, ki se izvajajo z uporabo teh radijskih frekvenc, ter območja oziroma lokacije, kjer se bodo te radijske frekvence uporabljale,

2. pogoje, zahteve in kvalifikacije, ki jih mora ponudnik izpolnjevati in morajo biti skladni z veljavno relevantno zakonodajo in prostorskimi akti,

3. merila za izbiro najugodnejše ponudbe in način njihove uporabe ter morebitne druge omejitve, ki bodo upoštevane pri ocenjevanju ponudb,

4. najmanjši znesek plačila za učinkovito rabo omejene naravne dobrine in način njegovega plačila (enkratni znesek, letno), razen če se javni razpis nanaša na radijske frekvence za opravljanje analogne radiodifuzije,

5. rok, v katerem lahko ponudniki predložijo ponudbe, in način njihove predložitve (datum, čas, naslov, oznaka),

6. naslov, prostor, datum in uro javnega odpiranja ponudb,

7. kraj, čas in osebo, pri kateri lahko interesenti dvignejo razpisno dokumentacijo, ceno razpisne dokumentacije in način plačila te dokumentacije,

8. osebo za stike, pri kateri lahko ponudniki dobijo dodatne informacije,

9. rok, v katerem bodo ponudniki obveščeni o izidu razpisa (rok, v katerem bodo izdane odločbe).

(2) Agencija si pri oblikovanju razpisnih pogojev, zahtev in kvalifikacij ter meril iz 2. in 3. točke prejšnjega odstavka prizadeva, da bi ti pogoji, zahteve, kvalifikacije in merila spodbujali konkurenco, investicije in učinkovito rabo radijskega spektra ter sobivanje obstoječih in novih storitev in naprav.

(3) Kadar je predmet javnega razpisa dodelitev radijskih frekvenc za opravljanje analogne radiodifuzije, mora sklep vsebovati tudi pogoje in merila za izbiro najugodnejše ponudbe v skladu z zakonom, ki ureja medije. Pogoje in merila iz tega odstavka po predhodnem pisnem mnenju Sveta za radiodifuzijo določi agencija v soglasju z ministrstvom, pristojnim za medije.

(4) Agencija mora glede najmanjšega zneska za učinkovito rabo omejene naravne dobrine in načina njegovega plačila predhodno pridobiti soglasje vlade.

(5) Sklep, ki ga agencija izda na podlagi prvega odstavka tega člena, mora agencija objaviti v Uradnem listu Republike Slovenije.

(6) Agencija lahko spremeni sklep iz prvega odstavka tega člena, ob tem pa mora glede na obseg sprememb v sklepu odločiti tudi o podaljšanju roka za oddajo ponudb. O vsaki spremembi morajo biti enakopravno in pregledno obveščeni vsi zainteresirani ponudniki. Novi sklep mora biti objavljen v Uradnem listu Republike Slovenije najpozneje sedem dni pred potekom roka, ki je bil določen za oddajo ponudb s sklepom iz prvega odstavka tega člena.

39. člen

(rok za predložitev ponudb)

(1) Rok za predložitev ponudb mora omogočati, da ponudniki pripravijo kakovostne ponudbe in ne sme biti krajši od 30 dni, teči pa začne naslednji dan po objavi sklepa iz prejšnjega člena.

(2) Za pravočasno vloženo se šteje ponudba, predložena v roku, ki je določen v javnem razpisu.

(3) Agencija ne sme prevzeti ponudbe, njene spremembe, dopolnitve ali nadomestitve, prispele po poteku roka iz prejšnjega odstavka. Če je poslana po pošti, jo mora zapečateno poslati nazaj pošiljatelju.

(4) Agencija mora seznam ponudnikov in predložene ponudbe čuvati kot poslovno skrivnost do poteka roka za javno odpiranje ponudb.

40. člen

(razpisna dokumentacija)

Agencija mora v razpisni dokumentaciji obrazložiti vse točke sklepa o uvedbi javnega razpisa in navesti, katera dokazila o izpolnjevanju pogojev morajo biti priložena, da se bo ponudba štela za pravilno.

41. člen

(posebne določbe o javnem odpiranju ponudb)

(1) Odpiranje ponudb je javno.

(2) Razpisna komisija o postopku odpiranja vodi zapisnik, ki mora vsebovati zlasti podatke o zaporedni številki ponudbe, pri anonimnem razpisu pa podatke o nazivu ali šifri ponudnika in ponudbeno ceno. Pri tem je treba ves čas postopka paziti, da ponudnikove poslovne skrivnosti niso razkrite.

(3) Na javnem odpiranju ponudb se preveri popolnost ponudb glede na to, ali so bili predloženi vsi dokumenti, ki jih zahteva razpisna dokumentacija (formalna popolnost), pri čemer se verodostojnost in vsebina dokumentov ne preverja.

(4) Odpirajo se samo v roku prispele in pravilno označene ponudbe. Nepravilno označene ponudbe mora razpisna komisija zapečatene poslati nazaj pošiljatelju.

(5) Javni razpis uspe, če je nanj prispela vsaj ena pravočasna in pravilna ponudba, ki ustreza razpisnim pogojem.

(6) V sklepu o uvedbi javnega razpisa lahko agencija določi, da posamezen javni razpis uspe, če nanj prispe drugo določeno najmanjše število ponudb, ki ustrezajo razpisnim pogojem.

42. člen

(dopolnitev ponudb)

(1) Komisija v petih dneh po odpiranju ponudb pisno pozove ponudnike nepopolnih ponudb, da jih dopolnijo. Rok za dopolnitev ne sme biti krajši od osmih in ne daljši od 15 dni. Vsebina ponudbe v delih, ki so predmet ocenjevanja, ni predmet dopolnitve.

(2) Nepopolne ponudbe, ki jih ponudniki v roku iz prejšnjega odstavka ne dopolnijo, se zavržejo.

43. člen

(pregled in ocenjevanje ponudb)

(1) Po končanem javnem odpiranju ponudb komisija najprej ugotovi, ali vsi dokumenti v ponudbi ustrezajo zahtevam zakona in razpisne dokumentacije. Če komisija ugotovi, da neka ponudba ne ustreza zahtevam zakona in razpisne dokumentacije, jo izloči iz nadaljnjega postopka. Preostale ponudbe komisija oceni v skladu z razpisnimi merili.

(2) Po pregledu in oceni prispelih ponudb komisija sestavi poročilo, v katerem predstavi ocene posameznih ponudb in navede, katera ponudba najbolj ustreza objavljenim merilom za izbiro ponudb.

(3) Kadar je predmet javnega razpisa dodelitev radijskih frekvenc za opravljanje analogne radiodifuzije, komisija pošlje popolne ponudbe in poročilo o njihovi oceni v skladu z razpisnimi merili Svetu za radiodifuzijo. Svet za radiodifuzijo pregleda prispele ponudbe in poročilo o njihovi oceni ter najpozneje v 60 dneh po prejemu ponudb in poročila agencije predloži agenciji obrazložen predlog izbire.

(4) Komisija oziroma Svet za radiodifuzijo lahko zahtevata od ponudnikov pojasnila v zvezi z njihovimi ponudbami, vendar pri tem ne smeta zahtevati, dovoliti ali ponuditi kakršne koli spremembe ali dopolnitve vsebine ponudbe.

(5) Komisija oziroma Svet za radiodifuzijo morata pri pregledu in ocenjevanju ponudb upoštevati le tista merila za izbiro najugodnejšega ponudnika, ki so določena v zakonu in razpisni dokumentaciji, zlasti učinkovitost izrabe radiofrekvenčnega spektra in spodbujanje ter varstvo konkurence.

2.2 *Javna dražba*

44. člen

(javni razpis za pripravo javne dražbe)

(1) Kadar je edino merilo za izbiro najugodnejše ponudbe ponujena cena, agencija v sklepu o uvedbi javnega razpisa lahko določi, da se po opravljenem javnem razpisu opravi javna dražba.

(2) Sklep o uvedbi javnega razpisa mora v primeru iz prejšnjega odstavka vsebovati tudi:

1. radijske frekvence, ki so predmet javne dražbe, in morebitne omejitve števila pravic uporabe radijskih frekvenc,

2. pogoje in zahteve, ki jih mora izpolnjevati posamezni ponudnik, da se kvalificira na javno dražbo, vključno s plačilom zneska v višini administrativnih stroškov agencije za izvedbo javne dražbe, ki ga dražitelj vplača pred pričetkom javne dražbe in se dražitelju, ki se kvalificira na javno dražbo, v nobenem primeru ne vrača,

3. najmanjše število ponudnikov, potrebnih, da se javna dražba lahko izvede,

4. najnižji znesek plačila za učinkovito rabo omejene naravne dobrine, ki se plača v enkratnem znesku (izklicno plačilo),

5. podrobnejša pravila za izvedbo javne dražbe v skladu z zakonom.

(3) Javni razpis, po katerem se opravi dražba, je uspel, če se na javno dražbo uvrsti najmanjše število ponudnikov iz 3. točke prejšnjega odstavka.

(4) Agencija v sklepu o izbiri dražiteljev določi čas, kraj in način izvedbe javne dražbe. Javna dražba se opravi ne prej kakor 20 dni in ne pozneje kakor 30 dni po izdaji sklepa o izbiri dražiteljev. Agencija objavi čas in kraj izvedbe javne dražbe na svojih spletnih straneh in v Uradnem listu Republike Slovenije.

45. člen

(način izvedbe javne dražbe)

(1) Javno dražbo vodi predsednik komisije iz drugega odstavka 37. člena zakona ali njegov namestnik.

(2) Javna dražba se opravi z neposrednim ustnim licitiranjem, s pisnimi ponudbami ali elektronskimi aplikacijami, ki so namenjene elektronskim dražbam.

(3) Javna dražba se lahko opravi tudi na drug primeren način, ki omogoča, da uradna oseba agencije, ki vodi javno dražbo, in vsak dražitelj sproti in neposredno spremlja potek javne dražbe in da dražitelj brez ovir in neposredno daje ponudbe uradni osebi.

(4) Najmanjši dvig plačila iz 4. točke drugega odstavka prejšnjega člena na licitiranju ne sme biti nižji od enega odstotka izklicnega plačila.

(5) Pred ugotovitvijo najvišje ponudbe oziroma ponudb je potrebno dražiteljem vsaj enkrat omogočiti, da dajo višjo ponudbo, in pri tem navesti zadnjo višino najvišje ponudbe ali ponudb, sicer bodo ta ponudba ali ponudbe ugotovljene in s sklepom razglašene za najvišje.

(6) Dražitelju ali dražiteljem z najvišjo ponudbo oziroma z najvišjo kombinacijo ponudb, ki so v skladu s pravili za izvedbo javne dražbe iz 5. točke drugega odstavka prejšnjega člena na javni dražbi uspeli, se izda pisni sklep, v katerem se določi znesek plačila za učinkovito rabo omejene naravne dobrine, ki ga morajo v skladu s temi pravili za izvedbo javne dražbe plačati, in rok, v katerem ga morajo plačati.

(7) Pri vodenju javne dražbe in vzdrževanju reda na njej ima predsednik komisije ali njegov namestnik, ki vodi javno dražbo, pooblastila uradne osebe v upravnem postopku v zvezi z vodenjem javne obravnave.

(8) Če predsednik komisije ali njegov namestnik med javno dražbo glede na potek licitiranja ugotovi, da sta se dva ali več dražiteljev dogovorili o načinu licitiranja ali njegovem rezultatu oziroma licitirajo usklajeno, te dražitelje izloči iz javne dražbe ter o tem izda pisni sklep. Zoper ta sklep ni možna posebna pritožba.

(9) Če je bila javna dražba opravljena, se šteje, da so bili na javnem razpisu izbrani dražitelj ali dražitelji, ki so na javni dražbi uspeli in v predpisanem roku plačali plačilo za učinkovito rabo omejene naravne dobrine iz drugega odstavka 47. člena tega zakona.

45.a člen

(elektronske dražbe)

(1) Kadar se javna dražba opravi z elektronskimi aplikacijami, ki so namenjene elektronskim dražbam, se ne uporabljata določbi tretjega in petega odstavka prejšnjega člena.

(2) Nadzor nad izvedbo elektronskih dražb opravlja Računsko sodišče Republike Slovenije.

46. člen

(nepodeljene radijske frekvence)

Če na podlagi javne dražbe niso bile podeljene vse radijske frekvence, lahko agencija za preostale radijske frekvence ponovi postopek iz 36. člena tega zakona oziroma v primerih iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona neposredno izvede javni razpis.

2.3 *Postopek po opravljenem javnem razpisu*

47. člen

(uporaba določb zakona, ki ureja splošni upravni postopek)

(1) Agencija po prejemu poročila komisije o oceni ponudb nadaljuje odločanje po zakonu, ki ureja splošni upravni postopek, pri čemer imajo položaj stranke vsi ponudniki, ki so v roku, določenem v javnem razpisu, predložili pravilno označene ponudbe.

(2) Če je v sklepu o uvedbi javnega razpisa določeno, da se po opravljenem javnem razpisu opravi javna dražba, se upravni postopek uvede šele potem, ko dražitelj ali dražitelji, ki so na javni dražbi uspeli, plačajo plačilo za učinkovito rabo omejene naravne dobrine ali glede na način plačevanja vplačilo tistih njegovih obrokov, ki jih je po sklepu iz šestega odstavka 45. člena tega zakona treba plačati pred izdajo odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc.

48. člen

(omejitev dokazovanja)

V upravnem postopku, začetem po javnem razpisu, ni dopustno predlagati ali izvajati dokazov, ki bi morali biti sestavni del popolne in ustrezne ponudbe ali ki bi kakor koli spreminjali ponudbo.

49. člen

(izbira ponudnikov)

Agencija odloči o ponudbah z izdajo ene ali več odločb o dodelitvi radijskih frekvenc. Agencija mora izdati in vročiti odločbe najpozneje v osmih mesecih po poteku roka za predložitev ponudb ter hkrati o svoji odločitvi obvestiti javnost.

50. člen

(prekinitev postopka)

Agencija lahko prekine postopek izdaje ali spremembe odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc, če so po mednarodnopravnih aktih, ki urejajo področje radiofrekvenčnega spektra in so uveljavljeni v Republiki Sloveniji, potrebne dodatne uskladitve, poizvedovanja ali dejavnosti.

51. člen

(vsebina odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc)

(1) Odločba o dodelitvi radijskih frekvenc poleg vsebin, predvidenih z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek, vsebuje predvsem:

1. podatke o imetniku pravice uporabe radijskih frekvenc,
2. dodeljene radijske frekvence,
3. območje pokrivanja,
4. čas veljavnosti odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc,
5. pogoje, ki morajo biti izpolnjeni pri uporabi radijskih frekvenc.

(2) Pogoji iz 5. točke prejšnjega odstavka morajo pri odločbi o dodelitvi radijskih frekvenc, izdani na podlagi javnega razpisa, vsebovati tudi pogoje, ki se nanašajo na 5. in 7. točko 52. člena tega zakona.

(3) Kadar je predmet odločbe dodelitev radijskih frekvenc na podlagi izbirnega postopka iz prvega odstavka 34. člena tega zakona, odločba o dodelitvi radijskih frekvenc vsebuje tudi dodatne sestavine, potrebne za izvajanje predpisov EU, vključno s pogoji, ki izhajajo iz takšne izbirne odločbe in predpisa EU, na podlagi katerega je bila izdana.

(4) Kadar je predmet odločbe dodelitev radijskih frekvenc za opravljanje analogne radiodifuzije, odločba vsebuje tudi navedbo imena programa.

(5) Spremembo podatkov iz 1. točke prvega odstavka tega člena in spremembo imena programa iz prejšnjega odstavka mora imetnik pravice uporabe radijskih frekvenc sporočiti agenciji v 30 dneh od njihovega nastanka.

52. člen

(pogoji za uporabo radijskih frekvenc)

Pogoji iz 5. točke prvega odstavka prejšnjega člena se lahko nanašajo samo na:

1. obveznost zagotavljanja storitve ali uporabe vrste tehnologije, za katero so bile podeljene pravice uporabe frekvence, vključno z zahtevami glede pokritosti in kakovosti, če je to primerno,

2. zagotavljanje učinkovite uporabe radijskih frekvenc,

3. tehnične in operativne pogoje, ki so potrebni za preprečevanje škodljivega motenja in za omejitev izpostavljanja najširše javnosti elektromagnetnim poljem, če se taki pogoji razlikujejo od tistih, ki so vključeni v splošno dovoljenje,

4. rok trajanja pravice uporabe radijskih frekvenc,

5. prenos imetništva pravice uporabe radijskih frekvenc ali oddajo pravice do uporabe radijskih frekvenc v najem ter pogoje tega prenosa ali oddaje v najem,

6. plačila po 60. členu tega zakona,

7. dodatne obveznosti, ki jih je izbrani ponudnik prevzel pri udeležbi na javnem razpisu (na primer glede hitrosti gradnje elektronskega komunikacijskega omrežja, programskih vsebin in podobno),

8. obveznosti glede mednarodnopravnih aktov, uveljavljenih v Republiki Sloveniji, ki se nanašajo na radijske frekvence,

9. posebne pogoje, določene za uporabo radijskih frekvenc, namenjenih za potrebe meritev, atestiranje in drugih preizkusov radijske opreme,

10. pogoje, ki izhajajo iz izbirne odločbe iz 34. člena tega zakona in predpisa EU, na podlagi katerega je bila izdana.

53. člen

(čas veljavnosti odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc)

(1) Odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc izda agencija za določen čas z upoštevanjem primernega obdobja, potrebnega za amortizacijo naložb, vendar za največ 15 let, razen za dodelitev radijskih frekvenc, ki so namenjene zrakoplovni ali pomorski mobilni storitvi.

(2) Odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc, namenjenih za potrebe meritev, atestiranje in drugih preizkusov radijske opreme, izda agencija za omejeno območje pokrivanja in največ za 90 dni. V primeru preizkušanja novih tehnologij v okviru Evropskih razvojnih projektov lahko agencija izda odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc za namen preizkusa novih tehnologij za določeno časovno obdobje, v skladu s predlaganim projektom, ki ne sme biti daljše od treh let.

(3) Odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc, namenjenih za prireditve, izda agencija praviloma največ za 15 dni ali za drug predvideni čas trajanja prireditve.

54. člen

(podaljšanje odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc)

(1) Veljavnost odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc, razen odločb o dodelitvi radijskih frekvenc za zagotavljanje javnih komunikacijskih storitev končnim uporabnikom, se lahko na predlog njenega imetnika podaljša, če so izpolnjeni vsi pogoji, ki so ob poteku njene veljavnosti predpisani za uporabo teh radijskih frekvenc, ter ob upoštevanju ciljev iz 194., 195., 196. in 197. člena tega zakona.

(2) V primeru podaljšanja odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc iz prejšnjega odstavka se za vse radijske frekvence, ki so bile prvotno podeljene na podlagi javnega razpisa, razen za radijske frekvence za analogno radiodifuzijo, plača tudi določen znesek za učinkovito rabo omejene naravne dobrine, s katerim se zagotovi optimalna uporaba dodeljenih radijskih frekvenc. Ta je prihodek proračuna. Višino tega zneska in način njegovega plačila določi agencija, pri čemer mora pridobiti predhodno soglasje vlade. Pri določitvi višine tega zneska in določitvi načina plačila je treba upoštevati obdobje, za katero se podaljšuje veljavnost odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc, ter ponudbo in povpraševanje po razpisanih frekvencah, razvitost trga, na katerega se nanašajo razpisane frekvence, ter višino tovrstnih plačil v drugih državah EU, v nobenem primeru pa ne sme biti tako visok, da bi oviral razvoj inovativnih storitev in konkurence na trgu.

(3) Vloga za podaljšanje odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc, razen za radijske frekvence za radiodifuzijo, mora biti vložena na agencijo najmanj 30 dni in največ 120 dni pred potekom veljavnosti odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc. Agencija 120 dni pred potekom veljavnosti odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc na elektronski naslov, ki ji ga je sporočil imetnik odločbe, pošlje obvestilo o poteku veljavnosti odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc. To obvestilo je informativne narave in ne ustvarja pravnih posledic.

(4) Vloga za podaljšanje odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc za radiodifuzijo sme biti vložena na agencijo največ pet mesecev pred potekom veljavnosti takšne odločbe. Če agencija ne prejme vloge imetnika za podaljšanje odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc za radiodifuzijo 120 dni pred potekom veljavnosti takšne odločbe, ga mora z dopisom opozoriti na potek veljavnosti te odločbe in na pravne posledice, če vloga za podaljšanje te odločbe ne bo vložena v roku 60 dni od vročitve tega dopisa imetniku. Imetnik odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc za radiodifuzijo vloži na agencijo vlogo za podaljšanje te odločbe najkasneje v roku 60 dni odkar mu je bil dopis agencije vročen.

(5) V primeru podaljšanja agencija izda novo odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc.

(6) Veljavnost odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc, namenjenih za potrebe meritev, atestiranje in drugih preizkusov radijske opreme, in odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc, namenjenih za prireditve, ni mogoče podaljšati.

55. člen

(prenos pravice do uporabe radijskih frekvenc ali oddaja pravice v najem)

(1) Imetnik odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc lahko svojo pravico do uporabe teh radijskih frekvenc s pravnim poslom prenese na drugo fizično ali pravno osebo ali jo da v najem drugi fizični ali pravni osebi, ki izpolnjuje predpisane pogoje, vendar le s predhodnim soglasjem

agencije. Agencija pri tem preveri, ali ta druga fizična ali pravna oseba izpolnjuje pogoje, določene z zakonom, podzakonskimi predpisi ali aktom agencije, in da predvideno trgovanje ne povzroča izkrivljanja konkurence zlasti, kjer je spekter neizkoriščen.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka imetnik odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc, ki je pravico do uporabe teh radijskih frekvenc pridobil brez plačila zneska iz osmega odstavka 60. člena tega zakona, razen v primeru radijskih frekvenc za analogno radiodifuzijo, ne more svoje pravice do uporabe teh radijskih frekvenc s pravnim poslom prenesti na drugo fizično ali pravno osebo ali jo dati v najem drugi fizični ali pravni osebi.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena imetnik odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc, zoper katerega agencija vodi postopek za razveljavitev odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc na podlagi 3. točke četrtega odstavka 58. člena tega zakona, svoje pravice do uporabe radijskih frekvenc, glede katerih se vodi postopek, ne more s pravnim poslom prenesti na drugo fizično ali pravno osebo ali jo dati v najem drugi fizični ali pravni osebi.

(4) Agencija v primeru prenosa pravice do uporabe radijskih frekvenc na drugo fizično ali pravno osebo v skladu s prvim odstavkom tega člena tej fizični ali pravni osebi izda novo odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc po določbah zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

(5) Namen uporabe radijskih frekvenc, ki je usklajena na podlagi predpisov EU, se s prenosom pravice do uporabe radijskih frekvenc ne sme spremeniti.

(6) Pogoji iz 52. člena tega zakona, ki jih vsebuje odločba o dodelitvi radijskih frekvenc, izdana na podlagi javnega razpisa, se smejo spremeniti le s predhodnim soglasjem agencije.

56. člen

(kopičenje radijskih frekvenc z namenom omejevanja konkurence na trgu)

Operaterji ne smejo kopičiti radijskih frekvenc z namenom omejevanja konkurence na trgu radijskih komunikacij. Takšno ravnanje operaterja je zlasti razvidno iz dejstva, da operater ne uporablja radijske frekvence v obsegu in rokih, določenih v sami odločbi oziroma v ponudbi operaterja v javnem razpisu, ter za to ne obstajajo objektivni razlogi, na katere operater ni mogel vplivati oziroma jih ni mogel predvideti v času podelitve odločbe, ali iz njegovega ravnanja izhaja, da je operater pridobil radijsko frekvenco z namenom omejevanja konkurence na trgu.

57. člen

(sprememba odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc)

(1) Agencija lahko odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc spremeni po uradni dolžnosti ali na predlog njenega imetnika.

(2) Po uradni dolžnosti se odločba o dodelitvi radijskih frekvenc spremeni, če:

1. se spremeni razporeditev radiofrekvenčnih pasov oziroma uporaba radijskih frekvenc,

2. se pojavijo javne potrebe, ki jih ni mogoče zadovoljiti drugače,

3. je to potrebno zaradi učinkovite uporabe radiofrekvenčnega spektra v javno korist,

4. se ni mogoče drugače izogniti škodljivemu motenju ali ni doseženo radiofrekvenčno zaščitno razmerje,

5. to zahtevajo mednarodnopravni akti, uveljavljeni v Republiki Sloveniji, ki se nanašajo na radijske frekvence,

6. se spremeni ime imetnika odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc ali ime programa,

7. je to potrebno zaradi povezovanja imetnikov odločb o dodelitvi radijskih frekvenc v širšo regionalno ali nacionalno programsko radijsko ali televizijsko mrežo, ki je vpisana pri pristojnem organu v skladu z zakonom, ki ureja medije,

8. je to potrebno zaradi izvajanja predpisov EU s področja elektronskih komunikacij.

(3) Sprememba odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc na predlog njenega imetnika je mogoča samo v okviru območja pokrivanja iz te odločbe in to tako, da se s tem ne posega v pravice drugih ter pod pogoji tega zakona. Kadar gre za spremembo odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc za opravljanje radiodifuzije, je sprememba mogoča tudi zunaj območja pokrivanja, če taka sprememba odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc zagotavlja večjo učinkovitost uporabe radijskih frekvenc ter taka sprememba ne posega v koristi, ki jih imajo drugi imetniki odločb o dodelitvi radijskih frekvenc, če so izpolnjeni pogoji iz tega zakona.

(4) Odločba o dodelitvi radijskih frekvenc se na predlog imetnika ne sme spremeniti, če je proti imetniku pravice do uporabe radijskih frekvenc voden postopek za razveljavitev odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc na podlagi 3. točke četrtega odstavka 58. člena tega zakona.

(5) Agencija ob spremembi odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc izda novo odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc, prejšnjo pa razveljavi. V novi odločbi lahko agencija določi tudi obseg in rok prilagoditve. V primerih iz drugega odstavka tega člena lahko agencija odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc z novo odločbo tudi v celoti razveljavi in določi novo vsebino.

(6) Z odločbo iz prejšnjega odstavka lahko agencija izjemoma podaljša veljavnost odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc, razen odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc za zagotavljanje javnih komunikacijskih storitev končnim uporabnikom, če so zaradi prilagoditve iz prejšnjega odstavka stroški prilagoditve nesorazmerno posegli v koristi, ki jih ima imetnik odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc.

(7) Imetnik spremenjene odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc ima pravico do dodelitve drugih primerljivih radijskih frekvenc, ki tehnološko omogočajo izvajanje enakovrednih storitev, če razlogi za spremembo niso nastali po njegovi krivdi. Radijske frekvence z enakovrednim območjem pokrivanja se dodelijo z odločbo po upravnem postopku brez javnega razpisa.

(8) Imetnik spremenjene odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc za opravljanje radiodifuzije iz prejšnjega odstavka ima pravico do dodelitve dodatnih radijskih frekvenc na območju pokrivanja iz odločbe, ki se spreminja, če na enakovrednih radijskih frekvencah ni mogoče opravljati storitev pričakovane kakovosti zaradi motenja sprejema. Dodatne radijske frekvence se dodelijo z odločbo po upravnem postopku brez javnega razpisa.

(9) Imetnik odločbe iz prejšnjega odstavka za dodatne radijske frekvence ni zavezanec za letno plačilo agenciji za uporabo dodeljenih radijskih frekvenc.

58. člen

(razveljavitev odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc)

(1) Agencija lahko razveljavi odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc ali na predlog imetnika odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc ali po uradni dolžnosti.

(2) Na predlog imetnika odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc agencija razveljavi odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc samo v primeru, če je ta imetnik izpolnil vse obveznosti, določene na podlagi veljavne zakonodaje in na podlagi njegove odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc.

(3) Agencija mora po uradni dolžnosti začeti postopek razveljavitve odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc, namenjenih za analogno radiodifuzijo, če to predlaga Svet za radiodifuzijo.

(4) Agencija razveljavi odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc po uradni dolžnosti, če ugotovi, da:

1. je vloga za odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc vsebovala neresnične podatke,

2. imetnik ne izpolnjuje več predpisanih pogojev, določenih na podlagi veljavne zakonodaje ali na podlagi njegove odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc,

3. imetnik ni začel uporabljati radijske frekvence v roku, določenem v odločbi o dodelitvi radijskih frekvenc oziroma v ponudbi operaterja v javnem razpisu, ali se dodeljena radijska frekvenca v obdobju šestih mesecev med najmanj šestimi naključnimi preverjanji ni uporabljala, razen če z odločbo ni drugače določeno ali če imetnik s pisnimi dokazi ne dokaže nasprotnega,

4. je imetnik s pravnim poslom v skladu s prvim odstavkom 55. člena tega zakona pravico do uporabe radijskih frekvenc prenesel na drugo fizično ali pravno osebo,

5. se ni mogoče drugače izogniti škodljivemu motenju, ki ga povzroča signal radijske opreme drugi radijski opremi, sprejemnikom ali električnim ali elektronskim sistemom,

6. plačilo za uporabo radijskih frekvenc oziroma znesek za učinkovito rabo omejene naravne dobrine kljub večkratnemu opozorilu ni bil plačan,

7. obstajajo druge hujše ali ponavljajoče se nepravilnosti pri izpolnjevanju pogojev za uporabo radijskih frekvenc iz 52. člena tega zakona, ki so navedeni v odločbi o dodelitvi radijskih frekvenc, če te nepravilnosti niso bile odpravljene z milejšimi ukrepi v postopku nadzora.

59. člen

(prenehanje odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc)

(1) Odločba o dodelitvi radijskih frekvenc preneha na podlagi samega zakona veljati:

1. s potekom roka, za katerega je bila izdana,

2. če je prenehal obstajati njen imetnik,

3. z razveljavitvijo dovoljenja za izvajanje radijske ali televizijske dejavnosti, ki je bilo izdano po postopku in pod pogoji, določenimi z zakonom, ki ureja medije.

(2) V primerih iz 2. in 3. točke prejšnjega odstavka agencija izda ugotovitveno odločbo.

60. člen

(plačila za uporabo radijskih frekvenc)

(1) Imetniki odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc so zavezanci za letno plačilo agenciji za uporabo dodeljenih radijskih frekvenc. Plačila krijejo stroške, ki jih ima agencija z upravljanjem in nadzorom radiofrekvenčnega spektra.

(2) Agencija s splošnim aktom predpiše način izračuna plačil agenciji na podlagi tega člena. Ta je odvisen od pokrivanja ali gostote prebivalstva na območju pokrivanja ali radijske frekvence ali širine radifrekvenčnega pasu ali vrste radiokomunikacij ali kombinacije naštetega, ne sme pa omejevati konkurence ali ovirati vstopa na trg.

(3) Višino plačil na podlagi prvega in drugega odstavka tega člena določi agencija s tarifo z upoštevanjem potrebnega pokrivanja stroškov iz prvega odstavka tega člena in smiselno uporabo petega, šestega in sedmega odstavka 6. člena tega zakona. Pri določitvi višine plačila agencija upošteva splošni akt iz prejšnjega odstavka, ki je veljal na dan izdaje soglasja vlade k tarifi za prihodnje koledarsko leto.

(4) Za odmero in plačevanje plačil za uporabo radijskih frekvenc se uporablja 7. člen tega zakona.

(5) Ne glede na določbo drugega odstavka 7. člena tega zakona se za uporabo radijskih frekvenc za namene iz drugega in tretjega odstavka 53. člena tega zakona odmeri enkratno plačilo, ki ustreza tolikim dvanajstinam letnega plačila, kolikor celih mesecev je odločba o dodelitvi radijskih frekvenc veljavna, vendar ne manj od ene dvanajstine letnega plačila.

(6) Ne glede na določbo četrtega odstavka 7. člena tega zakona mora zavezanec, ki mu je pravica do uporabe radijskih frekvenc prenehala zaradi poteka roka, za katerega je bila podeljena, ali zaradi razlogov, ki niso na njegovi strani, plačati le toliko dvanajstin letnega plačila, kolikor celih mesecev je bila ta pravica veljavna, vendar ne manj kakor eno dvanajstino letnega plačila.

(7) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena državni organi, ki so imetniki odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc za namene iz drugega odstavka 53. člena tega zakona, niso zavezanci za letno plačilo iz prvega odstavka tega člena.

(8) Ne glede na določbo 23. člena Zakona o digitalni radiodifuziji (Uradni list RS, št. 102/07 in 85/10) se za vse radijske frekvence, ki se dodelijo na podlagi javnega razpisa, razen za radijske frekvence za analogno radiodifuzijo, plača tudi določen znesek za učinkovito rabo omejene naravne dobrine, s katerim se zagotovi optimalna uporaba dodeljenih radijskih frekvenc. Ta je prihodek državnega proračuna. Najmanjša višina tega zneska in način njegovega plačila se določijo v sklepu o uvedbi postopka javnega razpisa. Pri določitvi višine oziroma najmanjše višine tega zneska in določitvi načina plačila je treba upoštevati ponudbo in povpraševanje po razpisanih frekvencah, razvitost trga, na katerega se nanašajo razpisane frekvence, ter višino tovrstnih plačil v drugih državah EU, v nobenem primeru pa ne sme biti tako visok, da bi oviral razvoj inovativnih storitev in konkurence na trgu.

61. člen

(nadzor in gradnja nadzorno-merilnega sistema)

(1) Agencija nadzira izvajanje določb tega poglavja in izpolnjevanje odločb, ki jih izda na njegovi podlagi.

(2) Za potrebe upravljanja in nadzora radiofrekvenčnega spektra agencija postavlja in gradi nadzorno-merilni sistem Republike Slovenije.

(3) Gradnja iz prejšnjega odstavka je v javno korist.

VI. OŠTEVILČENJE

62. člen

(cilji in upravljanje)

(1) Agencija na podlagi javnega pooblastila upravlja množico vseh elementov oštevilčenja v Republiki Sloveniji s ciljem zagotavljanja njihovega učinkovitega strukturiranja in uporabe ter poštenega in nediskriminacijskega zadovoljevanja potreb operaterjev in drugih fizičnih in pravnih oseb, ki so upravičene pridobiti odločbo o dodelitvi elementov oštevilčenja po tem zakonu. Pri tem agencija upošteva morebitne strateške dokumente Republike Slovenije in EU ter strateške usmeritve službe Vlade Republike Slovenije, pristojne za elektronske komunikacije.

(2) Agencija vodi vse podatke v zvezi z upravljanjem z elementi številčenja.

(3) Agencija na svojih spletnih straneh objavi podatke o dodeljenih številkah in številskih blokih, in sicer:

1. številko ali številski blok,

2. imetnika številke ali številskega bloka.

63. člen

(načrt oštevilčenja)

(1) Načrt oštevilčenja sprejme agencija s splošnim aktom.

(2) Načrt oštevilčenja določa vrsto, dolžino, zgradbo ter namen in način uporabe elementov oštevilčenja, vključno s številkami za klice v sili in številkami, katerih uporaba je usklajena na podlagi predpisov EU, omogočati pa mora tudi prenosljivost številk in uvajanje novih elektronskih komunikacijskih storitev.

(3) Spremembe ali dopolnitve načrta oštevilčenja, ki bistveno posegajo v sistem oštevilčenja in katerih izvedba je tehnološko zahtevna, se začnejo uporabljati šele dve leti po njihovi uveljavitvi.

64. člen

(uporaba elementov oštevilčenja)

Operater in fizične ali pravne osebe iz prvega odstavka 66. člena tega zakona lahko uporabljajo elemente oštevilčenja le na podlagi odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja, s katero agencija podeli pravico do njihove uporabe.

65. člen

(postopek izdaje odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja)

(1) Agencija izda odločbo o dodelitvi elementov oštevilčenja v skladu z načrtom oštevilčenja po določbah zakona, ki ureja splošni upravni postopek, ter po predhodno izvedenem postopku javnega razpisa v primerih, kakor določa ta zakon. Pri dodelitvi elementov oštevilčenja, ki jih upravlja Mednarodna telekomunikacijska zveza (ITU), agencija upošteva tudi postopke, določene v ustreznih priporočilih te zveze. Pri dodelitvi številk, katerih uporaba je usklajena na podlagi predpisov EU, agencija upošteva tudi postopke, določene v predpisih in priporočilih EU.

(2) Agencija uporabi postopek javnega razpisa le takrat, kadar ob smiselni uporabi postopka iz 36. člena tega zakona ugotovi, da se učinkovita uporaba določenih elementov oštevilčenja (npr. kratke številke) lahko zagotovi le z omejitvijo števila izdanih odločb o dodelitvi elementov oštevilčenja. V postopku javnega razpisa lahko kot ponudniki sodelujejo operaterji, ki tako pridobljene elemente oštevilčenja lahko dodeljujejo v uporabo svojim uporabnikom pod enakimi, stroškovno naravnanimi in preglednimi pogoji, druge fizične ali pravne osebe pa le, če lahko dokažejo, da elemente oštevilčenja potrebujejo za opravljanje dejavnosti, ki je v javnem interesu, kakor izhaja iz področne zakonodaje ali predpisov EU.

(3) Agencija v tem postopku javnega razpisa smiselno uporabi določbe tega zakona, ki urejajo postopek javnega razpisa za dodelitev določenih radijskih frekvenc.

(4) O ponudbah odloči agencija z izdajo ene ali več odločb o dodelitvi elementov oštevilčenja, ki pa jih mora v tem primeru izdati in vročiti v 42 dneh po poteku roka za predložitev ponudb ter hkrati o svoji odločitvi obvestiti javnost.

66. člen

(izdaja odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja)

(1) Vlogo za pridobitev odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja lahko vloži operater, druga fizična ali pravna oseba pa le, če lahko dokaže, da elemente oštevilčenja potrebuje za opravljanje dejavnosti, ki je v javnem interesu, kakor je določeno v področni zakonodaji ali predpisih EU, ki se nanašajo na elemente oštevilčenja.

(2) Vloga iz prejšnjega odstavka mora vsebovati podatke, ki jih agencija potrebuje za vodenje uradne evidence imetnikov odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja in za nadzor uporabe elementov oštevilčenja, in sicer zlasti:

1. ime, naslov in davčno številko za fizične osebe,

2. firmo, sedež, davčno številko in navedbo zakonitega zastopnika za pravne osebe,

3. dokaze o tem, da je vlagatelj upravičen do dodelitve elementov oštevilčenja,

4. podatke o vrsti, količini in namenu uporabe elementov oštevilčenja, ki jih želi dobiti,

5. projekt, ki vsebuje načrt o oceni potreb za prihodnja tri leta, če vlagatelj zahteva večji blok številk,

6. utemeljitve, na podlagi katerih vlagatelj dokazuje, da bo dodeljena količina elementov oštevilčenja v treh letih uporabljena.

(3) Agencija s splošnim aktom podrobneje predpiše vsebino in obliko vloge.

(4) Agencija s splošnim aktom določi velikost bloka številk iz 5. točke drugega odstavka tega člena.

(5) Agencija mora odločbo o dodelitvi elementov oštevilčenja, kadar se ne izvede javni razpis, izdati in vročiti v 21 dneh po začetku postopka za pridobitev številk.

(6) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka agencija z odločbo zavrne izdajo odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja, če ugotovi, da:

1. vlagatelj ni upravičen za dodelitev elementov oštevilčenja,

2. vlagatelj nima poravnanih vseh zapadlih obveznosti do agencije,

3. nameravana uporaba ne upravičuje dodelitve zahtevane količine oziroma vrste elementov oštevilčenja,

4. bi bila dodelitev elementov oštevilčenja v nasprotju z veljavno zakonodajo.

(7) Operater lahko dodeljene številke v skladu z odločbo o dodelitvi elementov oštevilčenja in veljavno zakonodajo dodeli končnim uporabnikom svojih storitev. Na podlagi pravnega posla jih lahko odplačno dodeljuje v uporabo tudi izvajalcem storitev, pri čemer lahko zaračuna le dejanske stroške. Operater ne sme delati razlik med izvajalci storitev glede blokov številk, ki se uporabljajo za dostop do njihovih storitev. Vse podatke o takih pravnih poslih mora sporočiti agenciji.

67. člen

(vsebina odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja)

(1) Odločba o dodelitvi elementov oštevilčenja mora vsebovati najmanj:

1. podatke o imetniku pravice uporabe elementov oštevilčenja,

2. dodeljene elemente oštevilčenja,

3. pogoje uporabe elementov oštevilčenja iz 68. člena tega zakona.

(2) O spremembi podatkov iz 1. točke prejšnjega odstavka mora imetnik pravice uporabe elementov oštevilčenja agencijo obvestiti v 30 dneh po njihovem nastanku.

68. člen

(pogoji uporabe elementov oštevilčenja)

Pogoji iz 3. točke prvega odstavka prejšnjega člena se smejo nanašati samo na:

1. določitev storitve, za katero se lahko uporabi dodeljeni element ali elemente oštevilčenja, vključno z vsemi zahtevami, povezanimi z izvajanjem te storitve, ter tarifnimi načeli in najvišjimi cenami, ki lahko veljajo v posebnem številčnem območju,

2. zagotavljanje dejanske in učinkovite uporabe elementov oštevilčenja,

3. prenosljivost številk,

4. obveznost zagotavljanja informacij o naročnikih, potrebnih v javnih imenikih v skladu s 116. in 137. členom tega zakona,

5. čas trajanja odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja ob upoštevanju vseh sprememb načrta številčenja,

6. prenos pravice uporabe elementov oštevilčenja in pogoje tega prenosa,

7. plačila za uporabo dodeljenih elementov oštevilčenja v skladu s 74. členom tega zakona,

8. obveznosti, ki jih je imetnik odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja prevzel v postopku javnega razpisa,

9. obveznosti iz mednarodnopravnih aktov, uveljavljenih v Republiki Sloveniji, ki se nanašajo na elemente oštevilčenja in njihovo uporabo.

69. člen

(veljavnost odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja)

Odločbo o dodelitvi elementov oštevilčenja izda agencija za nedoločen čas.

70. člen

(prenos pravice uporabe elementov oštevilčenja)

(1) Imetnik odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja lahko svojo pravico do uporabe teh elementov oštevilčenja s pravnim poslom prenese na drugo fizično ali pravno osebo, ki izpolnjuje predpisane pogoje, vendar le s predhodnim soglasjem agencije, ki preveri, ali ta druga fizična ali pravna oseba izpolnjuje pogoje, določene z zakonom, podzakonskimi predpisi ali akti agencije.

(2) Agencija pri prenosu pravice do uporabe elementov oštevilčenja na drugo fizično ali pravno osebo v skladu s prejšnjim odstavkom tej fizični ali pravni osebi izda novo odločbo o dodelitvi elementov oštevilčenja po določbah zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

(3) Namen uporabe številk, ki je usklajena na podlagi predpisov EU, se s prenosom pravice iz prejšnjega odstavka ne sme spremeniti.

71. člen

(sprememba odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja)

(1) Agencija lahko zaradi usklajevanja s spremembami oziroma dopolnitvami načrta v skladu s tretjim odstavkom 63. člena tega zakona po uradni dolžnosti z odločbami spremeni že izdane odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja v 30 dneh po dnevu uveljavitve sprememb oziroma dopolnitev načrta. V tem primeru imetnik odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja oziroma uporabniki, ki so jim bile dodeljene, nimajo pravice zahtevati odškodnine.

(2) Agencija lahko spremeni odločbo o dodelitvi elementov oštevilčenja tudi na predlog njenega imetnika.

72. člen

(razveljavitev odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja)

(1) Agencija mora odločbo o dodelitvi elementov oštevilčenja razveljaviti po uradni dolžnosti, če ugotovi, da:

1. je vloga za dodelitev elementov oštevilčenja vsebovala neresnične podatke,

2. njen imetnik ne izpolnjuje več pogojev, določenih na podlagi veljavne zakonodaje in odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja,

3. se dodeljeni elementi oštevilčenja v treh letih po izdaji odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja niso začeli uporabljati ali se ne uporabljajo več kakor eno leto,

4. je njen imetnik v skladu s prvim odstavkom 70. člena tega zakona pravico do uporabo elementov oštevilčenja s pravnim poslom prenesel na drugo fizično ali pravno osebo.

(2) Agencija razveljavi odločbo o dodelitvi elementov oštevilčenja po uradni dolžnosti tudi:

1. če plačilo za uporabo elementov oštevilčenja oziroma znesek za učinkovito rabo omejene naravne dobrine kljub opozorilu ni bil poravnan ali

2. če obstajajo druge hujše ali ponavljajoče se nepravilnosti pri izpolnjevanju pogojev za uporabo elementov oštevilčenja iz 68. člena tega zakona, ki so navedeni v odločbi o dodelitvi elementov oštevilčenja, če te nepravilnosti niso bile odpravljene z milejšimi ukrepi v postopku nadzora.

73. člen

(prenehanje odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja)

(1) Odločba o dodelitvi elementov oštevilčenja preneha veljati:

1. na predlog imetnika odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja,

2. če preneha obstajati imetnik odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja,

3. z razveljavitvijo odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja.

(2) V primerih iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka mora agencija izdati ugotovitveno odločbo.

74. člen

(plačila za uporabo elementov oštevilčenja)

(1) Imetniki odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja so zavezanci za letno plačilo agenciji za uporabo dodeljenih elementov oštevilčenja. Plačila krijejo stroške, ki jih ima agencija z upravljanjem in nadzorom elementov oštevilčenja.

(2) Agencija s splošnim aktom predpiše način izračuna višine plačila agenciji na podlagi tega člena. Ta je odvisen od količine, dolžine in vrste elementov oštevilčenja, ne sme pa omejevati konkurence ali ovirati vstopa na trg.

(3) Višino plačil na podlagi prvega in drugega odstavka tega člena določi agencija s tarifo ob upoštevanju potrebnega pokrivanja stroškov iz prvega odstavka tega člena ter s smiselno uporabo petega, šestega in sedmega odstavka 6. člena tega zakona. Pri določitvi višine plačila agencija upošteva splošni akt iz prejšnjega odstavka, ki je veljal na dan izdaje soglasja vlade k tarifi za prihodnje koledarsko leto.

(4) Za odmero in plačevanje plačil za uporabo elementov oštevilčenja se uporablja 7. člen tega zakona.

(5) Ne glede na določbo četrtega odstavka 7. člena tega zakona mora zavezanec, ki mu je pravica do uporabe elementov oštevilčenja prenehala zaradi poteka roka, za katerega je bila podeljena, ali iz razlogov, ki niso na njegovi strani, plačati le toliko dvanajstin letnega plačila, kolikor celih mesecev je bila ta pravica veljavna, vendar ne manj kakor eno dvanajstino letnega plačila.

(6) Ne glede na določbe prvega odstavka pa operaterju ni treba plačati agenciji za uporabo številk, ki so bile prenesene k drugemu operaterju. Zavezanec za plačilo agenciji za te številke je operater, h kateremu so bile prenesene. Agencija pri tem upošteva podatke, ki jih v skladu z devetim odstavkom 131. člena tega zakona sporoči operater.

(7) Za elemente oštevilčenja, ki se dodelijo na podlagi javnega razpisa, razen če gre za elemente oštevilčenja, ki se potrebujejo za opravljanje dejavnosti v javnem interesu v skladu s prvim odstavkom 66. člena tega zakona, se zahteva tudi plačilo določenega zneska za učinkovito rabo omejene dobrine, s katerim se zagotovi optimalna raba dodeljenih elementov oštevilčenja. Ta je prihodek državnega proračuna. Najmanjša višina tega zneska in način njegovega plačila se v tem primeru določita v sklepu o uvedbi postopka javnega razpisa. Pri odločitvi o takšnem razpisnem merilu, najmanjši višini tega zneska in določitvi načina njegovega plačila se upošteva ponudbo in povpraševanje po razpisanih elementih oštevilčenja, razvitost trga, na katerega se nanašajo razpisani elementi oštevilčenja, ter višino tovrstnih plačil v drugih državah EU, v nobenem primeru pa ne sme biti tako visok, da bi oviral razvoj inovativnih storitev in konkurenco na trgu.

75. člen

(evropske telefonske dostopovne kode)

(1) Mednarodna predpona za klice iz Republike Slovenije v tujino je 00. Operaterji o tem na primeren način obvestijo svoje končne uporabnike.

(2) Izvajalec javno dostopnih telefonskih storitev, ki omogoča mednarodne klice, mora obravnavati vse klice v ali iz evropskega telefonskega številskega prostora po cenah, podobnim cenam za klice v ali iz drugih držav članic EU.

76. člen

(dostop do storitev z uporabo negeografskih številk)

(1) Operater javnega komunikacijskega omrežja oziroma izvajalec javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev mora omogočiti končnim uporabnikom, da lahko kličejo na vse številke, ki se zagotavljajo v EU, vključno s številkami iz evropskega telefonskega številskega prostora in enotnimi mednarodnimi številkami brezplačnih telefonskih klicev, ter dostopajo do in uporabljajo storitve z uporabo negeografskih številk znotraj EU, kadar je to tehnično in ekonomsko izvedljivo.

(2) Operaterju javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajalcu javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev ni treba izpolniti obveznosti iz prejšnjega odstavka, če se je klicani iz komercialnih razlogov odločil za omejitev klicev, ki prihajajo iz določenega območja EU.

(3) Sodišče lahko operaterju javnega komunikacijskega omrežja oziroma izvajalcu javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev odredi, da onemogoči dostop do posameznih številk ali storitev, dostopnih prek teh številk, če je to utemeljeno zaradi zlorabe ali goljufije v konkretni zadevi, ki jo obravnava. Sodišče lahko v takem primeru od ponudnika elektronskih komunikacijskih storitev zahteva, da zadrži prihodke od zadevne povezave ali druge storitve.

77. člen

(ENUM-številke)

(1) Agencija upravlja pretvorbo številk v ENUM-številke.

(2) Agencija s splošnim aktom podrobneje uredi način pretvorbe številk v ENUM-številke in način upravljanja podatkovnih zbirk ter določi tehnične in druge zahteve, ki so povezane s pretvorbo številk in potrebne za izvajanje tega člena.

78. člen

(nadzor)

Agencija nadzira izvajanje določb tega poglavja in izpolnjevanje odločb, ki jih izda na njegovi podlagi.

VII. VARNOST OMREŽIJ IN STORITEV TER DELOVANJE V IZJEMNIH STANJIH

79. člen

(varnost omrežij in storitev)

(1) Operaterji morajo sprejeti ustrezne tehnične in organizacijske ukrepe za ustrezno obvladovanje tveganja za varnost omrežij in storitev, zlasti zaradi preprečevanja in zmanjševanja učinkov varnostnih incidentov na uporabnike in medsebojno povezana omrežja.

Sprejeti ukrepi morajo ob upoštevanju stanja zagotoviti raven varnosti, primerno predvidenemu tveganju.

(2) Med ukrepe iz prvega odstavka spada tudi sprejem in izvajanje ustreznega varnostnega načrta, ki ga operater določi kot poslovno skrivnost.

(3) Varnostni načrt zajema najmanj:

- opredelitev vseh varnostnih tveganj znotraj operaterja, kakor tudi tistih zunaj operaterja, ki lahko ogrozijo delovanje javnega komunikacijskega omrežja oziroma lahko motijo delovanje javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev, ki jih ta operater ponuja,

- opredelitev verjetnosti dogodka za vsa varnostna tveganja iz prejšnje alineje,

- opredelitev stopnje negativnih učinkov in posledic za delovanje javnega komunikacijskega omrežja, in za javno dostopne komunikacijske storitve za vsa varnostna tveganja iz prve alineje,

- opredelitev ukrepov za zmanjšanje verjetnosti za nastop varnostnega incidenta,

- opredelitev ukrepov za zmanjšanje negativnih učinkov in omilitev posledic varnostnega incidenta,

- opredelitev ustreznega načina organiziranja varnosti znotraj operaterja, katerega integralni del je varnost omrežja, informacijskega sistema in fizično varovanje objektov in naprav,

- opredelitev ustreznega načina zagotovitve kadrovske zasedbe na ključnih delovnih mestih pri operaterju, ki se poklicno ukvarjajo z varnostjo,

- opredelitev načina rednega preverjanja skladnosti izvajanih ukrepov in postopkov s tistimi, ki so opisani v varnostnem načrtu.

80. člen

(celovitost omrežij)

Operaterji omrežij morajo sprejeti vse potrebne ukrepe za zagotovitev celovitosti svojih omrežij, da se zagotovi neprekinjeno izvajanje storitev prek teh omrežij.

81. člen

(obveznost obveščanja in poročanja o kršitvah varnosti ali celovitosti)

(1) Operaterji morajo, takoj ko to zaznajo, obvestiti agencijo o vseh kršitvah varnosti ali celovitosti, če so te kršitve pomembno vplivale na delovanje javnih komunikacijskih omrežij ali izvajanje javnih komunikacijskih storitev.

(2) Agencija o posameznih kršitvah varnosti omrežij in storitev ter o kršitvah celovitosti omrežij po potrebi in glede na stopnjo kršitve obvešča organ, pristojen za kibernetsko varnost.

(3) Agencija obvešča o posameznih kršitvah varnosti omrežij in storitev ter o kršitvah celovitosti omrežij po potrebi in glede na stopnjo kršitve nacionalne regulatorne organe v drugih državah članicah EU in Evropsko agencijo za varnost omrežij in informacij (ENISA).

(4) Če agencija meni, da je razkritje kršitve iz prejšnjega odstavka v javnem interesu, lahko o tem sama obvesti javnost ali pa to naloži operaterju, ki ga zadeva kršitev varnosti in celovitosti.

(5) Agencija Evropski komisiji in ENISA vsako leto najpozneje do konca februarja za preteklo leto predloži kratko letno poročilo o prejetih prijavah in ukrepih, ki so bili sprejeti v skladu s prvim, drugim oziroma tretjim odstavkom tega člena.

82. člen

(revizija varnosti)

(1) Operaterji morajo na zahtevo agencije privoliti v revizijo varnosti, ki jo na stroške operaterja izvede usposobljena neodvisna organizacija, ki rezultate te revizije, ki ohrani stopnjo zaupnosti iz drugega odstavka 79. člena tega zakona, posreduje agenciji in revidirancu.

(2) Operater mora za izvedbo revizije iz prejšnjega odstavka izbrati eno izmed neodvisnih revizijskih organizacij, ki so registrirane pri Slovenskem inštitutu za revizijo, ter o izbrani revizijski organizaciji in o začetku postopka revizije varnosti obvestiti agencijo v roku 30 dni od zahteve agencije iz prejšnjega odstavka.

(3) V primeru, da operater ne ravna v skladu s prejšnjim odstavkom, določi agencija neodvisno revizijsko organizacijo, ki je registrirana pri Slovenskem inštitutu za revizijo, za izvedbo revizije iz prvega odstavka tega člena. Stroške revizije poravna revidiranec.

83. člen

(ukrepi v primeru izjemnih stanj)

(1) Operaterji morajo v primeru izjemnih stanj prednostno zagotavljati delovanje tistih delov omrežja, ki so nujni za nemoteno delovanje omrežij nosilcev varnostnega in obrambnega sistema, sistema zaščite in reševanja ter za podporo delovanju kritične infrastrukture, kot jo določi vlada. Za zagotavljanje nemotenega delovanja in čim krajše izpade teh omrežij morajo operaterji sami ali skupaj z drugimi operaterji sprejeti ustrezne tehnične in organizacijske ukrepe ter po potrebi predvideti tudi nadomestne poti.

(2) Operaterji, ki zagotavljajo javno komunikacijsko omrežje, morajo svoje omrežje prilagoditi tako, da omogoča dodelitev prednosti komunikacijam z določenih omrežnih priključnih točk pred komunikacijami s preostalih omrežnih priključnih točk (v nadaljnjem besedilu: funkcija prednosti) v izjemnih stanjih. Komunikacija, ki ji je dodeljena funkcija prednosti v javnem komunikacijskem omrežju določenega operaterja, to prednost ohrani tudi v javnih komunikacijskih omrežjih drugih operaterjev v okviru tehničnih možnosti. Breme dokazovanja obsega tehnične nezmožnosti nosi operater. V izjemnih stanjih lahko operaterji omogočijo delovanje omrežnih priključnih točk s prednostjo tudi tako, da omejijo ali prekinejo delovanje preostalega komunikacijskega prometa v takšnem obsegu in toliko časa, kolikor je to nujno potrebno za delovanje omrežnih priključnih točk s prednostjo.

(3) Vlada z uredbo določi skupine uporabnikov, ki imajo pravico do omrežnih priključnih točk s prednostjo v skladu s prejšnjim odstavkom.

(4) Vlada s sklepom določi tudi druge ukrepe in omejitve ali prekinitve delovanja, povezane z zagotavljanjem javnih komunikacijskih omrežij ali storitev ob naravnih in drugih nesrečah ali ob katastrofalnem izpadu omrežja, če je to potrebno zaradi odprave nastalih razmer.

(5) Ukrepi, izdani na podlagi četrtega odstavka tega člena, morajo biti določeni v takšnem obsegu in veljavni toliko časa, kolikor je to nujno potrebno za odpravo izjemnih stanj iz prvega odstavka tega člena.

84. člen

(razpoložljivost javno dostopnih storitev)

(1) Izvajalci javno dostopnih telefonskih storitev, ki se zagotavljajo po javnih komunikacijskih omrežjih, morajo sprejeti ustrezne tehnične in organizacijske ukrepe, ki omogočajo, da so njihove dejavnosti v primeru izjemnih stanj čim manj motene. Izvajalci javno dostopnih telefonskih storitev morajo te ukrepe izvajati ves čas trajanja okoliščin, zaradi katerih so bili sprejeti.

(2) Z ukrepi iz prejšnjega odstavka mora biti zagotovljeno, da se v najkrajšem času zagotovi razpoložljivost javno dostopnih telefonskih storitev. S temi ukrepi se mora omogočiti zlasti neprekinjen dostop do in uporaba številk za klic v sili, predvsem do enotne evropske telefonske številke za klice v sili 112, številke policije 113 in do enotne evropske telefonske številke za prijavo pogrešanih otrok 116 000.

85. člen

(stavka)

(1) Izvajalec univerzalne storitve oziroma operater, ki mora izvrševati obveznosti na podlagi tega poglavja tega zakona z notranjim aktom uredi način nemotenega izvajanja storitev v okviru univerzalne storitve oziroma obveznosti, ki jih ima operater na podlagi tega poglavja.

(2) Agencija nadzira izpolnitev obveznosti sprejema in izvajanja notranjega akta iz prejšnjega odstavka.

86. člen

(splošni akt)

Agencija s splošnim aktom podrobneje uredi način izvajanja določb tega poglavja.

87. člen

(nadzor)

Agencija nadzira izvajanje določb tega poglavja.

VIII. ZAGOTAVLJANJE KONKURENCE

1. SPLOŠNO

88. člen

(neodvisnost delovanja agencije na področju zagotavljanja konkurence)

(1) Agencija pri izvajanju nalog zagotavljanja konkurence iz tega poglavja ne sme zaprositi ali prejemati navodil od drugih državnih organov. Navedeno ne vpliva na možnost njenega posvetovanja z organom, pristojnim za varstvo konkurence, in na sodelovanje z drugimi regulativnimi organi, Evropsko komisijo in Organom evropskih regulatorjev za elektronske komunikacije (BEREC) v skladu s tem zakonom.

(2) Agencija za spodbujanje regulativne predvidljivosti pripravi in na svojih spletnih straneh objavi najmanj triletno strategijo regulacije.

89. člen

(operaterji s posebnimi ali izključnimi pravicami)

(1) Operaterji, ki imajo posebne ali izključne pravice za izvajanje druge gospodarske dejavnosti in imajo letni prihodek na področju elektronskih komunikacijskih omrežij ali storitev večji od 10 milijonov eurov, morajo ali zagotavljati elektronska komunikacijska omrežja ali storitve v pravno samostojni družbi, ali pa voditi ločene računovodske evidence za dejavnosti, povezane z izvajanjem oziroma zagotavljanjem elektronskih komunikacijskih storitev ali omrežij tako, kakor da bi te dejavnosti opravljali v pravno samostojni družbi.

(2) Ločene računovodske evidence iz prejšnjega odstavka se vodijo tako, da se opredelijo vsi elementi odhodkov in prihodkov v zvezi z dejavnostmi, povezanimi z izvajanjem oziroma zagotavljanjem elektronskih komunikacijskih storitev ali omrežij, skupaj z osnovo za njihov izračun in uporabljenimi podrobnimi postopki razporeditve, vključno z razčlenitvijo osnovnih sredstev in strukturnih stroškov po postavkah.

90. člen

(medomrežno povezovanje in operaterski dostop)

(1) Operaterji javnih komunikacijskih omrežij imajo pravico in, kadar tako zahtevajo drugi operaterji javnih komunikacijskih omrežij, dolžnost, da se medsebojno pogajajo o medomrežnem povezovanju za zagotovitev javnih komunikacijskih storitev zaradi zagotavljanja storitev in njihovega vzajemnega delovanja. Operaterji javnih komunikacijskih omrežij ponudijo drugim operaterjem operaterski dostop oziroma medomrežno povezovanje pod pogoji, ki so skladni z obveznostmi, ki jih naloži agencija po tem zakonu v zvezi z medomrežnim povezovanjem in operaterskim dostopom.

(2) O tehničnih in komercialnih vprašanjih operaterskega dostopa oziroma medomrežnega povezovanja se stranke dogovorijo same s pogodbo, ki ne sme biti v nasprotju z določbami tega zakona. Morebitne spore na zahtevo ene izmed strank rešuje agencija po postopku iz 218. člena tega zakona.

(3) Pri sklepanju pogodb o medomrežnem povezovanju oziroma operaterskem dostopu morajo stranke varovati zaupnost vseh podatkov, ki so si jih pri tem izmenjale. Izmenjani podatki ne smejo biti uporabljeni za noben drug namen ali izročeni tretji osebi, zlasti ne drugemu oddelku, podružnici ali hčerinski družbi ter partnerjem, ki bi jim posredovanje takšnih informacij lahko prineslo konkurenčno prednost. Ne glede na navedeno pa veljajo obveznosti iz 102. in 103. člena tega zakona.

(4) Agencija v skladu s cilji iz 194., 195., 196. in 197. člena tega zakona spodbuja in, če oceni za primerno glede na okoliščine primera, z odločbo zagotovi ustrezen operaterski dostop in medomrežno povezovanje ter vzajemno delovanje storitev na način, ki pospešuje učinkovitost, trajnostno konkurenco, učinkovite naložbe in inovacije ter prinaša končnim uporabnikom največje možne koristi. Pri tem lahko agencija zlasti operaterjem, ki nadzorujejo dostop do končnih uporabnikov, naloži obveznosti v obsegu, ki je potreben za zagotovitev povezljivosti med obema koncema, vključno z obveznostjo medomrežnega povezovanja njihovih omrežij, če to še ni bilo storjeno, ali, v utemeljenih primerih ter v obsegu, ki je za to potreben, operaterjem naloži obveznost omogočanja vzajemnega delovanja njihovih storitev. Navedeno ne posega v obveznosti, ki jih lahko naloži operaterjem s pomembno tržno močjo v skladu s tem zakonom.

(5) Obveznosti in pogoji v odločbi iz prejšnjega odstavka morajo biti objektivni, pregledni, sorazmerni in nediskriminacijski. Odločba mora biti izdana v skladu s postopki iz 204. člena tega zakona ter v skladu s postopki sodelovanja in posvetovanja z drugimi regulativnimi organi, Evropsko komisijo in BEREC, določenimi v 209., 210., 211. in 212. členu tega zakona.

(6) Zaradi zagotavljanja uresničevanja ciljev iz četrtega odstavka tega člena v zvezi z operaterskim dostopom in medomrežnim povezovanjem v utemeljenih primerih agencija lahko odloči tudi po uradni dolžnosti po postopkih iz 204., 209.,
210. in 212. člena tega zakona ter ob smiselni uporabi postopka iz 218. in 219. člena tega zakona.

(7) Operater, ki v Republiki Sloveniji ne izvaja storitev ali upravlja omrežja, lahko zaprosi za operaterski dostop ali medomrežno povezovanje, ne da bi predhodno obvestil agencijo v skladu s 5. členom tega zakona.

91. člen

(skupna uporaba)

(1) Kadar je fizična ali pravna oseba, ki zagotavlja elektronska komunikacijska omrežja, pridobila pravico do gradnje, postavitve, obratovanja ali vzdrževanja teh omrežij in pripadajoče infrastrukture na nepremičnini v tuji lasti, nad ali pod njo ali kadar lahko izkoristi postopek razlastitve ali ustanovitve služnosti za to nepremičnino, agencija lahko odredi skupno uporabo komunikacijskih objektov iz drugega odstavka tega člena z upoštevanjem načela sorazmernosti. Agencija skupne uporabe ne sme odrediti investitorju v gradnjo elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture za potrebe varnosti, policije, obrambe in zaščite, reševanja in pomoči.

(2) Agencija lahko odredi ukrep iz prejšnjega odstavka v korist fizičnih ali pravnih oseb, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja, ki so prikrajšana za dostop do uporabnih alternativ zaradi varstva okolja, javnega zdravja, javne varnosti ali prostorskih ureditev in se stranke same ne dogovorijo o skupni uporabi iz prvega odstavka tega člena. V tem primeru lahko agencija odredi, da fizična ali pravna oseba iz prvega odstavka tega člena drugi stranki omogoči skupno uporabo lastnine oziroma komunikacijskih objektov, kot so na

primer stavbe, vhodi v stavbe in napeljave v njih, drogov, anten, stolpov in drugih podobnih konstrukcij, pa tudi cevnih vodov, kanalov, vstopnih jaškov in priključnih omaric, vključno s fizično skupno lokacijo. Pri tem lahko določi pravila za delitev stroškov skupne uporabe zmogljivosti oziroma nepremičnin. Agencija lahko določi oziroma omeji tudi ceno dostopa do te infrastrukture, tako da pri delitvi stroškov upošteva učinkovito zagotavljanje storitev. Fizična ali pravna oseba iz prejšnjega odstavka mora na zahtevo agencije cene dostopa do infrastrukture stroškovno dokazati in utemeljiti.

(3) Agencija lahko, če oceni za primerno glede na okoliščine primera, odloči o ukrepu iz prvega odstavka tega člena tudi po uradni dolžnosti v skladu s postopkom iz petega odstavka prejšnjega člena.

(4) Agencija lahko odredi skupno uporabo tudi na predlog stranke po postopku iz 218. člena tega zakona, vendar le na podlagi predhodnega javnega posvetovanja z zainteresirano javnostjo v roku iz 204. člena tega zakona, v okviru katerega morajo imeti vse zainteresirane stranke možnost izraziti svoje mnenje.

(5) Odreditev skupne uporabe mora biti objektivna, pregledna, nediskriminacijska in sorazmerna. Ukrep odreditve skupne uporabe se, če agencija glede na okoliščine primera to oceni za potrebno, izvede v sodelovanju z organi samoupravnih lokalnih skupnosti.

91.a člen

(skupna uporaba stavbne fizične infrastrukture)

(1) Operater omrežja ima pravico dostopa do stavbne fizične infrastrukture zaradi postavitve elektronskega komunikacijskega omrežja, če bi bilo podvajanje te infrastrukture gospodarsko neučinkovito ali fizično neizvedljivo.

(2) Imetniki pravice do uporabe razdelilne točke in stavbne fizične infrastrukture na upravičeno prošnjo operaterja omrežja omogočijo dostop do razdelilne točke in stavbne fizične infrastrukture pod poštenimi in nediskriminacijskimi pogoji, vključno s ceno, kjer je to primerno.

(3) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov lahko zavezanec iz prejšnjega odstavka dostop zavrne, če je pasivna komunikacijska infrastruktura na voljo pod poštenimi in nediskriminacijskimi pogoji, vključno s ceno, kjer je to primerno.

(4) Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka tega člena zavezanec iz drugega odstavka tega člena dostop zavrne, če je z odločbo iz prvega odstavka 92. člena tega zakona že naložena obveznost skupne uporabe.

(5) Če dogovor o dostopu iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena ni bil dosežen v dveh mesecih od prejema pisne prošnje za dostop, o zadevi na zahtevo ene od strank odloči agencija po postopku iz 220.a člena tega zakona. Agencija pri tem upošteva zahteve iz prvega ali drugega odstavka tega člena.

(6) Kadar stavbna fizična infrastruktura ni na voljo, lahko operater omrežja ob upoštevanju petega odstavka prejšnjega člena svoje omrežje v dogovoru z naročnikom zaključi v njegovih prostorih, pri čemer mora čim bolj zmanjšati vpliv na zasebno lastnino tretjih oseb.

92. člen

(skupna uporaba napeljav v stavbah)

(1) Agencija fizičnim ali pravnim osebam iz prvega odstavka 91. člena tega zakona z odločbo naloži obveznosti skupne uporabe napeljave v stavbah ali do prve razdelilne točke, če je ta zunaj stavbe, po postopku iz prejšnjega člena, če bi bilo podvajanje te infrastrukture gospodarsko neučinkovito ali fizično neizvedljivo. Pri tem lahko določi pravila za delitev stroškov skupne uporabe zmogljivosti oziroma lastnine ki so prilagojena tveganju investicije, če agencija glede na okoliščine primera to oceni za primerno.

(2) Kadar je lastnik napeljave iz prejšnjega odstavka lastnik stavbe, mora dovoliti skupno uporabo te napeljave drugim fizičnim ali pravnim osebam, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja.

93. člen

(dostop do obstoječe fizične infrastrukture)

(1) Infrastrukturni operater lahko zaradi postavitve elementov elektronskih komunikacijskih omrežij ponudi operaterju omrežja dostop do svoje fizične infrastrukture.

(2) Operater omrežja lahko svojo fizično infrastrukturo ponudi drugemu infrastrukturnemu operaterju zaradi postavitve omrežij, ki niso elektronska komunikacijska omrežja.

(3) Kadar operater omrežja zaradi postavitve elementov elektronskih komunikacijskih omrežij zaprosi infrastrukturnega operaterja za dostop do njegove fizične infrastrukture, mora v svoji prošnji opredeliti elemente projekta, do katerih zaproša dostop, vključno s točno določenim časovnim okvirom.

(4) Infrastrukturni operater v primeru prošnje operaterja omrežja iz prejšnjega odstavka pripravi ponudbo za skupno uporabo zmogljivosti pod poštenimi in razumnimi pogoji.

(5) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka infrastrukturni operater lahko zavrne dostop do svoje fizične infrastrukture zaradi:

1. tehnične neprimernosti zaradi posebnih okoliščin v zvezi z infrastrukturo, do katere je bil zaprošen dostop,

2. pomanjkanja ustreznega prostora ali načrtov, da se ta prostor uporabi za druge namene, kar je treba utemeljiti (npr. z javno dostopnimi naložbenimi načrti infrastrukturnega operaterja),

3. ogrožanja varnosti ali javnega zdravja,

4. celovitosti in varnosti vseh omrežij, zlasti kritične infrastrukture,

5. nevarnosti, da bi načrtovane elektronske komunikacijske storitve resno motile izvajanje drugih storitev prek iste fizične infrastrukture,

6. razpoložljivosti izvedljivih alternativnih načinov za veleprodajni dostop do fizične omrežne infrastrukture, ki jih ponuja infrastrukturni operater in so primerni za zagotavljanje elektronskih komunikacijskih omrežij, če se tak dostop ponudi pod poštenimi in razumnimi pogoji.

(6) Infrastrukturni operater mora razloge za zavrnitev dostopa iz prejšnjega odstavka navesti v dveh mesecih od prejema prošnje za dostop, ki vsebuje vse elemente iz tretjega odstavka tega člena.

(7) Če dogovor o pogojih dostopa ni dosežen v dveh mesecih po prejemu prošnje za dostop, ki vsebuje vse elemente iz tretjega odstavka tega člena, ali če infrastrukturni operater zavrne dostop, o sporu na zahtevo ene izmed strank odloči agencija po postopku iz 220.a člena tega zakona. Agencija določi tako ceno dostopa, da ima ponudnik dostopa razumne možnosti za pokritje svojih stroškov, pri čemer mora biti upoštevan tudi učinek zadevnega dostopa na poslovni načrt ponudnika dostopa, vključno z investicijami infrastrukturnega operaterja, ki je bil zaprošen, da omogoči dostop, zlasti investicijami v fizično infrastrukturo, ki se uporablja za izvajanje elektronskih komunikacijskih storitev.

(8) Agencija za izvajanje tega člena izda splošni akt.

93.a člen

(dostop do neuporabljenih optičnih vlaken)

Na način in po postopku iz prejšnjega člena lahko operater omrežja investitorja ali upravljavca druge vrste gospodarske javne infrastrukture zaprosi tudi za dostop do njegovih neuporabljenih optičnih vlaken.

94. člen

(izvajanje skupne uporabe)

Fizična ali pravna oseba, ki zagotavlja komunikacijska omrežja, mora izvajati pravico skupne uporabe komunikacijskih objektov oziroma lastnine iz 91. do 93.a člena tega zakona tako, da le v najnujnejšem obsegu moti lastnika nepremičnine in posega v nepremičnino, ki se nanaša na skupno uporabo komunikacijskih objektov oziroma lastnine, ter le v najnujnejšem obsegu moti lastnika infrastrukture, na kateri je dodeljena pravica skupne uporabe ali osebo, ki to infrastrukturo upravlja.

2. REGULACIJA OPERATERJEV S POMEMBNO TRŽNO MOČJO

95. člen

(operaterji s pomembno tržno močjo)

(1) Pri zagotavljanju učinkovite konkurence na trgu elektronskih komunikacij s predhodno (ex ante) regulacijo se šteje, da ima operater pomembno tržno moč po tem zakonu, če ima sam ali skupaj z drugimi operaterji na določenem trgu javnih komunikacijskih omrežij oziroma javnih komunikacijskih storitev (v nadaljnjem besedilu: upošteven trg) položaj, enakovreden prevladujočemu položaju, torej tak ekonomski vpliv, da mu omogoča znatno samostojnost nasproti konkurentom, uporabnikom in potrošnikom.

(2) Če dva ali več operaterjev delujejo na trgu, katerega struktura pospešuje usklajene učinke, se lahko obravnavajo kot operaterji s skupnim prevladujočim položajem v smislu prejšnjega odstavka tudi kadar med njimi ni strukturnih ali drugih povezav.

(3) Kadar ima operater na upoštevnem trgu (prvi trg) pomembno tržno moč, se lahko ta operater določi za operaterja s pomembno tržno močjo tudi na trgu, ki je tesno povezan s prvim trgom (drugi trg), če povezave med obema trgoma omogočajo, da se tržna moč s prvega trga prenese na drugega in se s tem okrepi tržna moč operaterja. Na drugem

trgu se tako lahko uporabijo ukrepi za preprečevanje takega prenosa tržne moči v skladu s 102., 103., 104. in 106. členom tega zakona, če pa ti ne zadoščajo, so lahko naloženi ukrepi iz 107. člena tega zakona.

96. člen

(merila za presojo prevladujočega položaja)

Kadar agencija presoja, ali ima operater pomembno tržno moč v skladu s prvim odstavkom prejšnjega člena, upošteva zlasti naslednja merila, ki niso kumulativne narave:

1. tržni delež operaterja na upoštevnem trgu in spreminjanje njegovega tržnega deleža na upoštevnem trgu v daljšem obdobju,
2. ovire za vstop na upoštevni trg in vpliv na potencialno konkurenco na tem trgu,
3. vpliv velikih uporabnikov na moč operaterja (izravnalna kupna moč),
4. elastičnost povpraševanja,
5. faza v razvoju upoštevnega trga,
6. tehnološke prednosti,
7. razvitost prodajne in distribucijske mreže,
8. doseganje ekonomij obsega oziroma ekonomij povezanosti,
9. stopnjo vertikalne integracije,
10. stopnjo diferenciacije produkta,
11. možnosti dostopa do finančnih virov,
12. nadzor infrastrukture, ki se je ne da zlahka podvojiti,
13. zvezanost storitev.

97. člen

(merila za presojo skupnega prevladujočega položaja)

(1) Agencija lahko za operaterje s skupnim prevladujočim položajem v smislu drugega odstavka 95. člena tega zakona določi dva ali več operaterjev, če ti operaterji, tudi kadar med njimi ni strukturnih ali drugih povezav, delujejo na trgu, kjer ni učinkovite konkurence in noben posamezen operater nima pomembne tržne moči.

(2) Okoliščine iz prvega odstavka so verjetne zlasti v primeru koncentriranega trga s številnimi ustreznimi značilnostmi, izmed katerih so lahko najpomembnejše, ne pa kumulativne, naslednje:

1. majhna prožnost povpraševanja,
2. podobni tržni deleži,

3. velike pravne ali gospodarske ovire za vstop,

4. vertikalna integracija s kolektivnim zavračanjem ponudbe,

5. pomanjkanje izravnalne kupne moči,

6. pomanjkanje potencialne konkurence.

98. člen

(ravnanje agencije pri določanju pomembne tržne moči)

Pri določanju pomembne tržne moči in uporabi meril iz 96. in 97. člena tega zakona agencija ravna v skladu z zakonodajo EU in dosledno upošteva smernice Evropske komisije, ki urejajo tržno analizo in določitev pomembne tržne moči na področju elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev. Pri tem agencija sodeluje z organom, pristojnim za varstvo konkurence.

99. člen

(določitev upoštevnih trgov)

(1) Agencija mora na področju zagotavljanja in izvajanja elektronskih komunikacij v skladu z načeli konkurenčnega prava in ob doslednem upoštevanju vsakokratnega priporočila Evropske komisije o upoštevnih trgih produktov in storitev na področju elektronskih komunikacij in smernic iz prejšnjega člena tega zakona določiti produktne, storitvene in geografske trge, ki ustrezajo razmeram v državi, v analizi posamičnega upoštevnega trga. Pri tem agencija sodeluje z organom, pristojnim za varstvo konkurence.

(2) Kadar namerava agencija z odločbo iz 101. člena tega zakona regulirati trg, ki ni naveden v priporočilu iz prejšnjega odstavka, mora pred tem v skladu s tem priporočilom za tak trg izvesti preizkus treh meril, ki so kumulativne narave:

1. prisotnost visokih in stalnih vstopnih ovir strukturne, pravne ali regulativne narave,

2. struktura trga, ki se nagiba k neučinkoviti konkurenci v ustreznem časovnem okviru, ter

3. dejstvo, da konkurenčna zakonodaja ne zadostuje za ustrezen odziv trga.

(3) Pri kumulativni izpolnitvi meril iz prejšnjega odstavka mora agencija za regulacijo takšnega upoštevnega trga izpeljati javno posvetovanje v skladu z 204. členom tega zakona in sodelovanje v skladu z 214. členom tega zakona ter posvetovanje z drugimi regulativnimi organi, Evropsko komisijo in BEREC v skladu z 209., 210, in 212. členom tega zakona.

100. člen

(analiza upoštevnih trgov)

(1) Agencija mora v rednih časovnih intervalih analizirati trge iz prvega odstavka prejšnjega člena. Pri tem, če oceni za primerno glede na okoliščine primera, strokovno sodeluje z organom, pristojnim za varstvo konkurence v skladu z 214. členom tega zakona.

(2) Agencija mora analizo iz prejšnjega odstavka izvesti najpozneje v treh letih po sprejetju prejšnjega ukrepa, ki se nanaša na ta upoštevni trg. To obdobje se lahko izjemoma podaljša za največ tri leta, če agencija Evropski komisiji priglasi predlagano podaljšanje z obrazložitvijo in če Evropska komisija v enem mesecu od prejetja obvestila o podaljšanju temu ne nasprotuje.

(3) Za upoštevne trge, za katere Evropska komisija predhodno ni bila obveščena, mora agencija izvesti analizo iz prvega odstavka v dveh letih po sprejetju spremenjenega priporočila Evropske komisije o upoštevnih trgih iz prvega odstavka prejšnjega člena.

(4) Pri analizi iz prvega odstavka mora agencija upoštevati določila 98. in 99. člena tega zakona ter slediti smernicam Evropske komisije, ki urejajo tržno analizo in določitev pomembne tržne moči.

(5) Če agencija ne dokonča analize upoštevnega trga v roku iz drugega in tretjega odstavka, lahko za pomoč zaprosi BEREC. Ob tej pomoči mora agencija o osnutku ukrepa v skladu z 209., 210. in 212. členom tega zakona v šestih mesecih obvestiti Evropsko komisijo.

101. člen

(naložitev, sprememba, ohranitev ali razveljavitev obveznosti operaterjem s pomembno tržno močjo)

(1) Če na podlagi analize upoštevnega trga agencija ugotovi, da ta trg ni dovolj konkurenčen, z odločbo določi operaterja ali operaterje s pomembno tržno močjo na tem trgu. Pred izdajo odločbe lahko pridobi mnenje organa, pristojnega za varstvo konkurence.

(2) Z odločbo iz prejšnjega odstavka mora agencija naložiti operaterju s pomembno tržno močjo vsaj eno izmed obveznosti iz 102. do vključno 107. člena tega zakona. Agencija pri tem upošteva načelo sorazmernosti, kar mora v obrazložitvi odločbe tudi ustrezno obrazložiti.

(3) Če namerava agencija operaterju s pomembno tržno močjo z odločbo naložiti obveznost funkcijske ločitve iz 108. člena tega zakona ali z upoštevanjem načela sorazmernosti, druge obveznosti za operaterski dostop ali medomrežno povezovanje, ki niso obveznosti, navedene v prejšnjem odstavku, sme to storiti samo na podlagi predhodnega soglasja Evropske komisije.

(4) Ob ponovni določitvi določenega operaterja za operaterja s pomembno tržno močjo lahko agencija temu operaterju naloži iste ali druge obveznosti, prejšnjo odločbo pa razveljavi.

(5) Če na podlagi analize upoštevnega trga agencija ugotovi, da je ta trg dovolj konkurenčen, ne sme določiti nobenega operaterja za operaterja s pomembno tržno močjo. Če je bil ta trg prej nekonkurenčen, mora agencija z ustreznimi odločbami razveljaviti vse odločbe, ki so na tem trgu določale operaterje s pomembno tržno močjo. V tem primeru v odločbi določi tudi primeren odložilni rok, ki ne sme biti krajši od 15 dni, in odločbo javno objavi v obliki, ki upošteva prepoved objave poslovnih skrivnosti strank.

(6) Pri razveljavitvi odločb na podlagi prejšnjega odstavka agencija razveljavi tudi vse obveznosti, ki so jih ti operaterji imeli kot operaterji s pomembno tržno močjo.

(7) Vsak ukrep na podlagi tega člena lahko agencija izvede le na podlagi predhodno izpeljanega posvetovanja z zainteresirano javnostjo, ki je določeno v 204. členu tega zakona, v sodelovanju z organom, pristojnim za varstvo konkurence na podlagi 214. člena tega zakona,

pod pogoji iz členov od 209 do 212 tega zakona pa tudi z drugimi pristojnimi organi urejanja v državah članicah EU, Evropsko komisijo in BEREC.

(8) Ukrepe, ki spreminjajo tehnične podrobnosti predhodno naloženih obveznosti na podlagi tega člena in nimajo znatnega vpliva na trg, lahko naloži agencija z odločbo v upravnem postopku na podlagi analize upoštevnih trgov, ki je bila podlaga za predhodno naložene obveznosti in ob upoštevanju členov 209 do 212 tega zakona. Pred izdajo odločbe, ki spreminja tehnične podrobnosti predhodno naloženih obveznosti, mora agencija pridobiti mnenje organa, pristojnega za varstvo konkurence.

102. člen

(obveznost zagotavljanja preglednosti)

(1) Agencija lahko z odločbo iz prvega odstavka prejšnjega člena naloži določenemu operaterju omrežja s pomembno tržno močjo, da zagotavlja preglednost glede medomrežnega povezovanja oziroma operaterskega dostopa, tako da od njega zahteva razkritje določenih informacij v zvezi medomrežnim povezovanjem oziroma operaterskim dostopom.

(2) Agencija lahko pri tem od operaterja zahteva:

- računovodske informacije,
- tehnične specifikacije,
- značilnosti omrežja,
- pogoje izvedbe in uporabe,
- vse pogoje, ki omejujejo dostop do oziroma uporabo storitev in aplikacij ter
- cene.

(3) Agencija v tej odločbi natančneje določi, katere informacije naj bodo razkrite, kako podrobne naj bodo in kako naj bodo razkrite.

(4) Od operaterja omrežja iz prvega odstavka tega člena, ki mu je naložena tudi obveznost iz 103. člena tega zakona, lahko agencija v skladu s prvim, drugim in tretjim odstavkom tega člena z odločbo zahteva, da objavi vzorčno ponudbo za medomrežno povezovanje oziroma operaterski dostop. Ta vzorčna ponudba mora biti dovolj razčlenjena, tako da drugim operaterjem, ki želijo določeno storitev v zvezi z medomrežnim povezovanjem oziroma operaterskim dostopom, ni treba plačati zmogljivosti, ki niso nujno potrebne za zahtevano storitev. V tej vzorčni ponudbi morajo biti opisane storitve, ki jih operater omrežja s pomembno tržno močjo ponuja v zvezi z medomrežnim povezovanjem oziroma operaterskim dostopom, razčlenjene na komponente v skladu s tržnimi potrebami, ter z njimi povezani pogoji, vključno s cenami. Če ta vzorčna ponudba ne ustreza določbam tega zakona ali odločbi iz prvega odstavka prejšnjega člena, sme agencija z odločbo v postopku nadzora zahtevati njeno spremembo.

(5) Ne glede na določbe od prvega do četrtega odstavka tega člena mora vzorčna ponudba za razvezan dostop do krajevne zanke vsebovati vsaj tiste elemente, ki jih agencija določi s splošnim aktom, pripravljenim v skladu s predpisi EU.

103. člen

(obveznost zagotavljanja enakega obravnavanja)

(1) Agencija lahko z odločbo iz prvega odstavka 101. člena tega zakona naloži določenemu operaterju omrežja s pomembno tržno močjo obveznost zagotavljanja enakega obravnavanja v zvezi z medomrežnim povezovanjem oziroma operaterskim dostopom.

(2) Z naložitvijo obveznosti iz prejšnjega odstavka se zlasti zagotovi, da operater iz prejšnjega odstavka:

1. zagotavlja enakovredne pogoje medomrežnega povezovanja oziroma operaterskega dostopa v enakovrednih okoliščinah za druge operaterje, ki zagotavljajo enakovredne storitve, ter

2. zagotavlja drugim operaterjem enako kakovostne storitve in informacije v zvezi z medomrežnim povezovanjem oziroma operaterskim dostopom pod enakimi pogoji kakor za svoje storitve ali storitve svojih hčerinskih podjetij ali partnerskih podjetij.

104. člen

(obveznost ločitve računovodskih evidenc)

(1) Agencija lahko v skladu s predpisi, ki urejajo računovodstvo, z odločbo iz prvega odstavka 101. člena tega zakona naloži določenemu operaterju omrežja s pomembno tržno močjo, da vodi računovodske evidence za določene dejavnosti, povezane z medomrežnim povezovanjem oziroma operaterskim dostopom, ločeno od računovodskih evidenc za druge dejavnosti. To pa ne posega v zakon, ki ureja preglednost finančnih odnosov in ločeno evidentiranje različnih dejavnosti.

(2) Agencija naloži to obveznost zaradi nadzorovanja izpolnjevanja obveznosti iz prejšnjega člena ali, kjer je to potrebno glede na okoliščine primera, zaradi preprečitve neutemeljenega navzkrižnega subvencioniranja. To obveznost naloži zlasti vertikalno integriranemu operaterju in lahko od njega zahteva, da zagotovi preglednost svojih grosističnih in internih obračunskih cen. Pri tem lahko določi tudi obliko in metodologijo vodenja računovodstva, ki jo je treba uporabiti.

(3) Operater omrežja iz prvega odstavka tega člena mora na zahtevo agenciji predložiti računovodske evidence, vključno s podatki o prihodkih, prejetih od drugih strank, s katerimi posluje.

(4) Agencija lahko objavi informacije, ki bi prispevale k odprtemu in konkurenčnemu trgu, vendar mora pri tem upoštevati stopnjo zaupnosti prejetih podatkov v skladu z domačimi predpisi in predpisi EU, ki se nanašajo na poslovno tajnost.

(5) Agencija lahko s splošnim aktom podrobneje določi način izpolnjevanja obveznosti iz tega člena.

105. člen

(obveznost dopustitve operaterskega dostopa do določenih omrežnih zmogljivosti in njihove uporabe)

(1) Agencija lahko z odločbo iz prvega odstavka 101. člena tega zakona naloži določenemu operaterju omrežja s pomembno tržno močjo obveznost, da ugodi vsem razumnim

zahtevam za operaterski dostop do in uporabo določenih omrežnih elementov in pripadajočih zmogljivosti. Tako ravna agencija zlasti, kadar oceni, da bi zavrnitev operaterskega dostopa ali nerazumni pogoji, ki bi imeli podoben učinek, ovirali vzpostavitev zadostne konkurenčnosti trga na maloprodajnem nivoju, ali da ne bi bili v interesu končnih uporabnikov. Pri tem agencija lahko naloži tudi dodatne pogoje, da se zagotovi poštenost, razumnost in pravočasnost izpolnitve obveznosti.

(2) Agencija lahko od operaterja omrežja iz prejšnjega odstavka med drugim zahteva zlasti, da:

1. omogoči operaterski dostop do določenih omrežnih elementov oziroma naprav, vključno z:

   - dostopom do neaktivnih omrežnih elementov oziroma

   - razvezanim dostopom do krajevne zanke, da bi se med drugim omogočila izbira oziroma predizbira oziroma ponudba za preprodajo naročniškega voda,

2. se v dobri veri pogaja z operaterji, ki zahtevajo operaterski dostop,

3. ne zavrne že odobrenega operaterskega dostopa do zmogljivosti,

4. zagotovi določene storitve na grosistični osnovi zaradi preprodaje teh storitev na maloprodajnem trgu,

5. odobri odprt operaterski dostop do tehničnih vmesnikov, protokolov ali drugih pomembnih tehnologij, ki so nujno potrebni za vzajemno delovanje storitev ali storitev navideznih omrežij,

6. zagotovi skupno uporabo (skupno lokacijo) ali druge oblike souporabe pripadajočih zmogljivosti, v skladu z 91. členom in prvim odstavkom 92. člena tega zakona,

7. zagotovi določene storitve, ki so potrebne za vzajemno delovanje storitev med koncema za uporabnike, vključno z zmogljivostmi za inteligentne omrežne storitve ali gostovanjem v mobilnih omrežjih,

8. zagotovi operaterski dostop do sistemov za podporo obratovanju ali podobnih sistemov programske opreme, ki so potrebni za zagotovitev pravične konkurence pri izvajanju storitev,

9. medsebojno poveže omrežja ali omrežne zmogljivosti,

10. zagotovi dostop do pripadajočih storitev, kot so storitve za ugotavljanje identitete, lokacije in prisotnosti.

(3) Ko agencija preučuje obveznosti iz prvega odstavka tega člena in predvsem ko presoja, kako bi se take obveznosti naložile, mora proporcionalno glede na cilje, določene v 194., 195., 196. in 197. členu tega zakona, upoštevati zlasti naslednje dejavnike:

1. tehnično in ekonomsko upravičenost uporabe ali namestitve konkurenčne opreme glede na hitrost razvoja trga ter naravo in vrsto predlaganega medomrežnega povezovanja oziroma operaterskega dostopa, vključno z izvedljivostjo drugih proizvodov za dostop do nabavnega trga, kakor je dostop do vodov,

2. izvedljivost predlaganega operaterskega dostopa glede na zmogljivost, ki je na voljo,

3. začetno naložbo lastnika zmogljivosti ob upoštevanju vseh javnih naložb in tveganja v zvezi s to naložbo,

4. potrebo po dolgoročnem varstvu konkurence, zlasti na področju infrastrukture,

5. ustrezne pravice intelektualne lastnine, kadar je to primerno,

6. zagotavljanje vseevropskih storitev.

(4) Agencija lahko s splošnim aktom podrobneje uredi vprašanja, ki se pojavijo pri izvrševanju tega člena. Pri tem lahko določi zlasti tehnične ali operativne pogoje dostopa, ki jih morajo upravičenci oziroma ponudniki izpolnjevati za zagotovitev normalnega delovanja omrežja. Kadar navedeno zajema obveznosti upoštevanja posebnih tehničnih standardov ali specifikacij, morajo te upoštevati zahteve iz 202. člena tega zakona.

106. člen

(obveznost cenovnega nadzora in stroškovnega računovodstva)

(1) Agencija lahko z odločbo iz prvega odstavka 101. člena tega zakona naloži določenemu operaterju omrežja s pomembno tržno močjo obveznosti v zvezi s pokrivanjem stroškov in kontrolo cen, vključno z obveznostmi glede stroškovne naravnanosti cen in obveznostmi glede sistemov stroškovnega računovodstva, v povezavi z zagotavljanjem določene vrste medomrežnega povezovanja oziroma operaterskega dostopa.

(2) Agencija naloži obveznosti iz prejšnjega odstavka, če na podlagi tržne analize iz 100. člena tega zakona oceni, da bi lahko operater omrežja iz prejšnjega odstavka zaradi pomanjkanja učinkovite konkurence obdržal ali previsoke cene ali prenizko razliko med maloprodajnimi in grosističnimi cenami in bi to bilo v škodo končnih uporabnikov.

(3) Agencija mora pri naložitvi obveznosti iz prvega odstavka tega člena zaradi spodbujanja naložb operaterjev omrežij, vključno v omrežja naslednje generacije, upoštevati naložbe operaterja omrežja iz prvega odstavka tega člena in mu zagotoviti primerno stopnjo donosnosti naložbe glede na vložena sredstva, pri čemer upošteva tveganja, povezana s posamičnim projektom novih naložb v omrežje.

(4) Vsak mehanizem pokrivanja stroškov ali metodologija določanja cen, ki ga predpiše agencija, mora biti namenjen pospeševanju učinkovitosti in trajnostne konkurence ter povečanju koristi potrošnikov. Pri tem lahko agencija upošteva tudi cene, ki so na voljo na primerljivih konkurenčnih trgih in pri operaterjih omrežij.

(5) Če agencija operaterju omrežja iz prvega odstavka tega člena naloži obveznosti glede stroškovne naravnanosti cen, mora operater omrežja dokazati, da so cene izračunane na podlagi stroškov, vključno s primerno stopnjo donosnosti naložbe. Pri preverjanju te obveznosti lahko agencija uporabi metode stroškovnega računovodstva, ki so neodvisne od tistih, ki jih uporablja operater omrežja. Agencija lahko od operaterja omrežja z odločbo tudi zahteva, da utemelji svoje cene, in lahko, kjer je to primerno, zahteva prilagoditev cen. Pri tem je dokazno breme na strani operaterja omrežja, ki je zavezan za izpolnjevanje te zahteve.

(6) Če agencija operaterju omrežja iz prvega odstavka tega člena naloži obvezno uporabo sistema stroškovnega računovodstva za podporo cenovnega nadzora, ga hkrati tudi zaveže, da mora javnosti zagotoviti tudi opis sistema stroškovnega računovodstva, ki prikazuje vsaj glavne kategorije, po katerih so stroški razvrščeni v skupine, in pravila, ki se uporabljajo za razporeditev stroškov. Skladnost s sistemom stroškovnega računovodstva preverja pooblaščeni revizor. Izjava o skladnosti se objavi vsako leto.

107. člen

(obveznost regulacije maloprodajnih storitev)

(1) Agencija lahko z odločbo iz prvega odstavka 101. člena tega zakona naloži določenemu operaterju s pomembno tržno močjo na določenem maloprodajnem trgu obveznosti, povezane z regulacijo maloprodajnih storitev.

(2) Obveznosti iz tega člena lahko agencija naloži le, če na podlagi tržnih analiz iz 100. člena tega zakona ugotovi, da upošteven trg, ki je namenjen končnim uporabnikom, ni dovolj konkurenčen, obveznosti na podlagi 102. do vključno 106. člena tega zakona pa ne bi dosegle ciljev, ki jih na trgu zasleduje. Obveznosti iz tega člena lahko vključujejo prepoved:

1. zaračunavanja prekomernih cen,

2. oviranja vstopa na trg,

3. omejevanja konkurence s postavljanjem prenizkih cen,

4. dajanja neupravičene prednosti določenim končnim uporabnikom,

5. neutemeljenega združevanja določenih storitev.

(3) Agencija lahko hkrati z naložitvijo obveznosti na podlagi tega člena predpiše eno izmed naslednjih metod:

1. metodo cenovne kapice na maloprodajnih cenah,

2. metodo regulacije individualnih tarif,

3. metodo stroškovne usmeritve cen,

4. metodo usmeritve k cenam na primerljivih trgih.

(4) Pri izpolnjevanju obveznosti na podlagi tega člena, ki se nanašajo na regulacijo maloprodajnih tarif ali drug ustrezen maloprodajni nadzor, mora operater iz prvega odstavka tega člena uporabiti potreben in primeren sistem stroškovnega računovodstva, ki ga določi agencija z odločbo iz prvega odstavka tega člena. Pri tem lahko agencija določi obliko in metodologijo vodenja računovodstva, ki ju mora ta operater uporabiti. Skladnost s stroškovnim računovodstvom preverja pooblaščeni revizor v skladu z zakonom, ki ureja revidiranje. Agencija letno objavi izjave o skladnosti.

108. člen

(funkcijska ločitev)

(1) Kadar agencija ugotovi, da se z ustreznimi obveznostmi iz 102. do 106. člena tega zakona ni dosegla učinkovita konkurenca ter da obstajajo pomembni in trajni konkurenčni problemi ali tržne nepopolnosti, ugotovljene v zvezi z zagotavljanjem operaterskega dostopa, lahko z odločbo iz prvega odstavka 101. člena tega zakona vertikalno integriranemu operaterju izjemoma naloži obveznost, da dejavnosti, povezane z zagotavljanjem operaterskega dostopa, prenese na poslovno enoto, ki deluje neodvisno. Ta poslovna enota operaterski dostop zagotavlja vsem operaterjem, vključno z drugimi poslovnimi enotami v vertikalno integriranemu operaterju, po enakem časovnem razporedu in pod enakimi pogoji, tudi glede cen in kakovosti storitev, ter po enakih sistemih in postopkih.

(2) Kadar namerava agencija naložiti obveznost funkcijske ločitve po prvem odstavku tega člena, sme to storiti samo po postopku iz tretjega odstavka 101. člena tega zakona. Zato mora predložiti predlog, ki vključuje:

- dokaze, ki utemeljujejo ugotovitve agencije,

- utemeljeno oceno, da obstaja majhna možnost, da bo v razumnem časovnem obdobju prišlo do učinkovite in trajnostne konkurence na področju infrastrukture, ali pa je sploh ni,

- analizo pričakovanega vpliva na regulacijo trga, na podjetje, vključno z analizo vpliva na zaposlene v neodvisni poslovni enoti in analizo vpliva na celotni sektor elektronskih komunikacij, kakor tudi na spodbude za naložbe v celotnem sektorju, zlasti ob upoštevanju potrebe po zagotavljanju socialne in teritorialne kohezije, ter na druge zainteresirane stranke, še posebej glede na konkurenco in mogoče učinke na potrošnike,

- analizo razlogov, ki utemeljujejo, da je obveznost funkcijske ločitve najbolj učinkovit ukrep za uresničevanje rešitev, namenjenih obravnavanju težav, ugotovljenih glede konkurence ali tržne nepopolnosti.

(3) Predlog ukrepa mora vsebovati naslednje sestavine:

- natančno naravo in stopnjo ločitve in zlasti podroben opis pravnega statusa ločene poslovne enote,

- opredelitev sredstev ločene poslovne enote in izdelkov ali storitev, ki jih bo ta enota zagotavljala,

- ureditev vodenja za zagotovitev neodvisnosti osebja, ki je zaposleno v ločeni poslovni enoti, ter ustrezen sistem spodbud zanje,

- pravila za zagotovitev izpolnjevanja obveznosti,

- pravila za zagotovitev preglednosti operativnih postopkov, zlasti za druge zainteresirane stranke,

- program spremljanja dela, namenjen zagotavljanju izpolnjevanja obveznosti, vključno z objavo letnega poročila.

(4) Agencija izvede po pridobitvi soglasja Evropske komisije iz tretjega odstavka 101. člena tega zakona usklajeno analizo upoštevnih trgov, povezanih z dostopovnim omrežjem, v skladu s postopkom iz 100. člena tega zakona. Agencija ob upoštevanju sedmega odstavka 101. člena tega zakona na podlagi svoje ocene naloži, ohrani, spremeni ali umakne obveznosti.

(5) Operaterju, ki mu je bila naložena funkcijska ločitev, lahko agencija za kateri koli upoštevni trg iz 99. člena tega zakona, na katerem ga je v skladu s 101. členom tega zakona določila kot operaterja s pomembno tržno močjo, naloži tudi katero koli drugo obveznost iz 102. do vključno 106. člena tega zakona ali drugo obveznost iz tretjega odstavka 101. člena tega zakona.

109. člen

(prostovoljna ločitev vertikalno integriranega operaterja)

(1) Operater, ki je bil določen kot operater s pomembno tržno močjo na enem ali na več upoštevnih trgih, mora najmanj šest mesecev vnaprej obvestiti agencijo o načrtovanem prostovoljnem prenosu vseh ali znatnega dela sredstev svojega krajevnega dostopovnega omrežja na drugo pravno osebo z drugim lastnikom ali ustanovitvi druge poslovne enote, ki bi vsem maloprodajnim ponudnikom, tudi operaterjevim lastnim maloprodajnim enotam, zagotavljala popolnoma enakovredne oblike operaterskega dostopa pod enakimi pogoji. Operaterji prav tako obvestijo agencijo o spremembi te namere in končnem izidu postopka prostovoljne ločitve.

(2) Agencija oceni učinek načrtovane transakcije na obstoječe obveznosti, ki jih je naložila operaterju v skladu z 101. členom tega zakona. V ta namen agencija v skladu s 100. členom tega zakona brez odlašanja izvede usklajeno analizo upoštevnih trgov, povezanih z dostopovnim omrežjem. Agencija na podlagi svoje ocene naloži, ohrani, spremeni ali umakne obveznosti na teh upoštevnih trgih ob upoštevanju sedmega odstavka 101. člena tega zakona.

(3) Pravno ali operativno ločenemu operaterju lahko agencija za kateri koli upoštevni trg iz 100. člena tega zakona, na katerem ga je v skladu s 101. členom tega zakona določila kot operaterja s pomembno tržno močjo, naloži katero koli obveznost iz 102. do vključno 106. člena ali drugo obveznost iz tretjega odstavka 101. člena tega zakona.

110. člen

(določitev in analiza meddržavnih trgov ter naložitev, sprememba, ohranitev ali razveljavitev obveznosti na meddržavnih trgih)

(1) Če Evropska komisija na področju zagotavljanja in izvajanja elektronskih komunikacij z odločbo določi meddržavne trge, mora biti vsaka določitev meddržavnih trgov agencije v skladu z odločbo Evropske komisije.

(2) Analizo meddržavnih trgov izvede agencija skupaj s pristojnimi organi urejanja iz drugih držav članic EU, ki jih ta meddržavni trg obsega.

(3) O naložitvi, spremembi, ohranitvi ali razveljavitvi obveznosti operaterjem s pomembno tržno močjo na meddržavnih trgih, odloča agencija skupaj z drugimi pristojnimi organi urejanja v državah članicah EU, ki jih ta meddržavni trg zajema.

111. člen

(nadzor)

Agencija v okviru svojih pooblastil nadzira uporabo določb tega zakona o zagotavljanju konkurence in izpolnjevanju obveznosti, ki jih z odločbo naloži na podlagi določb tega poglavja.

IX. DIGITALNA RADIJSKA IN TELEVIZIJSKA DISTRIBUCIJA

112. člen

(digitalna radijska in televizijska distribucija)

(1) Javna komunikacijska omrežja, ki so namenjena za distribucijo digitalnih televizijskih storitev, morajo biti načrtovana tako, da so primerna tudi za distribucijo širokozaslonskih televizijskih storitev in programov.

(2) Operater, ki zagotavlja javna komunikacijska omrežja iz prejšnjega odstavka, mora pri sprejemu in ponovni distribuciji širokozaslonskih televizijskih storitev ali programov ohraniti njihov širokozaslonski format. Pri tem mora ohraniti izvorno kvaliteto slike in zvoka, razen v primeru nujnega prilagajanja tehničnim zmožnostim naprave za sprejemanje in dekodiranje televizijskega programa oziroma lastnostim omrežja.

(3) Agencija operaterjem iz prejšnjega odstavka s splošnim aktom izda navodila za razvrstitev programov, ki jim je izdala dovoljenje po zakonu, ki ureja medije. Pri tem upošteva javni interes, ki ga zasleduje zakonodaja s področja medijev in interese končnih uporabnikov. Operater iz prejšnjega odstavka, ki namerava spremeniti programsko mesto v okviru možnosti splošnega akta iz prvega stavka tega odstavka, mora izdajatelja tega programa opozoriti in obvestiti o novem programskem mestu najmanj 30 dni pred nameravano spremembo. Razvrstitev programov po splošnem aktu iz prvega stavka ne vpliva na pravico končnega uporabnika, da svobodno določi vrstni red programov za svojo uporabo.

(4) Agencija lahko z odločbo po postopku iz petega odstavka 90. člena ali po postopku iz šestega odstavka 90. člena naloži operaterju, ki zagotavlja elektronska komunikacijska omrežja iz prvega odstavka tega člena, da zagotovi dostop do vmesnikov aplikacijskih programov in elektronskih programskih vodnikov pod poštenimi, upravičenimi in nediskriminacijskimi pogoji.

(5) Agencija s splošnim aktom predpiše zahteve za medsebojno delovanje digitalnih interaktivnih televizijskih storitev in digitalne televizijske opreme, ki jo uporabljajo potrošniki.

113. člen

(sistemi s pogojnim dostopom)

(1) Sistemi s pogojnim dostopom do storitev digitalne televizije in radia, ki obratujejo na trgu EU, morajo imeti takšne tehnične zmožnosti za stroškovno učinkovit prenos krmilnih funkcij, da operaterjem javnih komunikacijskih omrežij na lokalni in regionalni ravni omogočajo popoln nadzor nad storitvami, ki uporabljajo takšne sisteme s pogojnim dostopom.

(2) Operaterji storitev s pogojnim dostopom, ki zagotavljajo dostop do storitev digitalne televizije in radia, od katerih so odvisne radiodifuzne hiše, morajo vsem radiodifuznim hišam pod poštenimi, upravičenimi in nediskriminacijskimi pogoji zagotoviti tehnične storitve, ki omogočajo naročnikom le-teh dostop do njihovih storitev z uporabo dekoderja.

(3) Operaterji iz prejšnjega odstavka morajo zagotavljanje pogojno dostopnih storitev računovodsko ločiti od drugih dejavnosti.

(4) Imetniki pravice industrijske lastnine za izdelke in sisteme s pogojnim dostopom morajo te pravice pod pravičnimi, upravičenimi in nediskriminacijskimi pogoji podeliti proizvajalcem uporabniške opreme. Ti imetniki ob podelitvi te pravice ne smejo z nobenimi pogoji proizvajalcu preprečiti, da v isti izdelek ne bi vključil skupnega vmesnika, ki omogoča povezavo z drugimi dostopnimi sistemi, ali elementov, ki so značilni za drugi dostopovni sistem, če se ravna v skladu z ustreznimi in sprejemljivimi pogoji, s čimer se zagotovi varnost transakcij operaterjev sistemov s pogojnim dostopom.

114. člen

(nadzor)

Agencija nadzira izvajanje določb tega poglavja in obveznosti, ki jih naloži na njegovi podlagi.

X. UNIVERZALNA STORITEV IN DODATNE OBVEZNE STORITVE

115. člen

(univerzalna storitev)

(1) Univerzalna storitev je najmanjši nabor storitev določene kakovosti, ki je dostopen vsem končnim uporabnikom v Republiki Sloveniji po dostopni ceni ne glede na njihovo geografsko lego.

(2) Najmanjši nabor storitev, ki sodijo v univerzalno storitev, vključuje:

1. priključitev na javno komunikacijsko omrežje na fiksni lokaciji na razumno zahtevo končnega uporabnika, tako da mu to omogoča prenos govornih, podatkovnih in telefaks komunikacij s prenosno hitrostjo, primerno za funkcionalen dostop do interneta, kot je določena v splošnem aktu iz 124. člena tega zakona,

2. zagotavljanje dostopa do javno dostopnih telefonskih storitev na razumno zahtevo uporabnika preko priključitve na javno komunikacijsko omrežje iz prejšnje točke, ki omogoča vzpostavljanje in sprejemanje nacionalnih in mednarodnih klicev,

3. zagotavljanje in dostop do univerzalnega imenika in univerzalne službe za dajanje informacij o naročnikih (v nadaljnjem besedilu: univerzalna imeniška služba) v skladu s 116. členom tega zakona,

4. zagotavljanje javnih telefonskih govorilnic ali drugih dostopovnih točk za javno govorno telefonijo, iz katerih je možno brezplačno in brez uporabe kakršnih koli plačilnih sredstev klicati na številke za klice v sili, tako da so izpolnjene razumne potrebe končnih uporabnikov glede geografske pokritosti, števila javnih telefonskih govorilnic ali drugih dostopovnih točk za javno govorno telefonijo, dostopnosti za končne uporabnike invalide in kakovosti storitev,

5. zagotavljanje ukrepov za končne uporabnike invalide, ki jih določi vlada na usklajen predlog predstojnika službe in ministra, pristojnega za invalide, in ki končnim uporabnikom invalidom omogočajo enakovredno uporabo in dostop do storitev iz prejšnjih točk tega odstavka, kakor ga imajo drugi končni uporabniki, vključno z enakovrednim dostopom do storitev v sili. Navedeni ukrepi vključujejo tudi obveznost izvajalca univerzalne storitve, da končnim uporabnikom invalidom po razumni ceni zagotovi možnost nakupa ali najema takšne terminalske opreme, ki končnim uporabnikom invalidom dejansko omogoča enakovredno uporabo in dostop do storitev.

(3) Razumna zahteva končnega uporabnika iz prejšnjega odstavka vključuje priključitev na eni lokaciji, kjer končni uporabnik dejansko prebiva ali dejansko opravlja svojo dejavnost. Priključitev se lahko izvede z žičnimi ali brezžičnimi tehnologijami. Če ima končni uporabnik možnost alternativnega dostopa do storitev iz nabora univerzalne storitve po dostopni ceni na trgu, teh storitev ne more pod pogoji tega poglavja zahtevati od izvajalca univerzalne storitve.

116. člen

(univerzalni imenik in univerzalna imeniška služba)

(1) Univerzalni imenik mora vsebovati najmanj podatke iz od 1. do 4. točke prvega odstavka 148. člena tega zakona o vseh naročnikih javno dostopnih telefonskih storitev, ki s tem predhodno soglašajo v skladu s 150. členom tega zakona. Univerzalni imenik je lahko natiskan oziroma elektronski. K obliki izdaje da predhodno soglasje agencija.

(2) Univerzalna imeniška služba, do katere morajo imeti po dostopni ceni dostop vsi končni uporabniki, vključno z uporabniki javnih telefonskih govorilnic, mora dajati podatke o vseh naročnikih, ki so vključeni v univerzalni imenik.

(3) Podatke v univerzalnem imeniku je treba redno oziroma najmanj enkrat letno obnavljati z upoštevanjem načina njegovega izdajanja. Podatki, ki jih daje univerzalna imeniška služba, pa morajo biti obnovljeni najmanj enkrat mesečno. Izvajalec univerzalne storitve, ki zagotavlja univerzalni imenik oziroma univerzalno imeniško službo, takoj obvesti agencijo, če mu drug izvajalec javno dostopnih telefonskih storitev ne sporoči podatkov iz prvega odstavka tega člena.

(4) Izvajalec univerzalne storitve, ki zagotavlja univerzalni imenik oziroma univerzalno imeniško službo, ne sme različno obravnavati podatkov, ki jih dobi od različnih izvajalcev javno dostopne telefonske storitve.

(5) Izvajalec univerzalne storitve iz prejšnjega odstavka ne sme izvajalcem javno dostopne telefonske storitve zaračunavati objave podatkov o njihovih naročnikih v univerzalnem imeniku in uporabe teh podatkov v univerzalni imeniški službi.

117. člen

(zagotavljanje univerzalne storitve)

(1) Vsem končnim uporabnikom na ozemlju Republike Slovenije mora biti zagotovljena univerzalna storitev iz 115. člena tega zakona.

(2) Agencija lahko imenuje enega ali več izvajalcev univerzalne storitve, kadar na podlagi analize stanja in predhodnega posvetovanja z zainteresirano javnostjo presodi, da je to potrebno za kakovostno zagotavljanje univerzalne storitve na celotnem ozemlju Republike Slovenije. Agencija lahko imenuje različne izvajalce univerzalne storitve za zagotavljanje različnih delov univerzalne storitve oziroma za pokrivanje različnih delov ozemlja Republike Slovenije.

(3) Če agencija na podlagi analize stanja in posvetovanja z zainteresirano javnostjo iz prejšnjega odstavka ugotovi, da za posamezen del univerzalne storitve oziroma za pokrivanje posameznega dela ozemlja Republike Slovenije ni treba imenovati izvajalca univerzalne storitve, mora v rednih časovnih intervalih, ki ne smejo biti daljši od dveh let, preverjati, ali imenovanje izvajalca univerzalne storitve še vedno ni potrebno.

(4) Agencija lahko odloči, da ne bo izbrala izvajalca storitve iz 4. točke drugega odstavka 115. člena tega zakona za celotno ozemlje Republike Slovenije ali njegov del, če na podlagi posvetovanja z zainteresirano javnostjo ugotovi, da je na tem območju v zadostnem obsegu na voljo ta storitev ali primerljive storitve.

118. člen

(imenovanje izvajalca univerzalne storitve)

(1) Če v tem poglavju tega zakona ni drugače določeno, agencija določi izvajalca univerzalne storitve z odločbo za dobo pet let na podlagi smiselne uporabe določb V. poglavja tega zakona, ki ureja javni razpis.

(2) Predmet javnega razpisa je zagotavljanje različnih storitev, ki jih zajema univerzalna storitev, oziroma zagotavljanje univerzalne storitve na določenem območju ali na celotnem ozemlju Republike Slovenije.

(3) Pri oblikovanju meril za izbiro izvajalca univerzalne storitve agencija upošteva cilje zanesljivosti, kakovosti in stroškovne učinkovitosti izvajanja univerzalne storitve.

(4) Če javni razpis ne uspe, agencija za izvajalca univerzalne storitve določi tistega operaterja, ki ima:

- na področju dostopa do javnega komunikacijskega omrežja s pripadajočo infrastrukturo največjo pokritost ali
- največ naročnikov javno dostopnih komunikacijskih storitev na fiksni lokaciji ali
- največ naročnikov javno dostopne storitve dostopa do interneta s hitrostjo, kot je določena s splošnim aktom 124. člena tega zakona.

(5) Agencija mora v postopkih na podlagi tega člena upoštevati načela učinkovitosti, objektivnosti, preglednosti in nediskriminacije.

(6) Agencija mora najmanj šest mesecev pred potekom veljavnosti odločbe iz prvega odstavka tega člena na podlagi podatkov o izvajanju univerzalne storitve ugotoviti, ali je splošna dostopnost zmogljivosti in storitev, ki jih zajema univerzalna storitev, takšna, da je treba ponovno določiti izvajalca univerzalne storitve, pri čemer upošteva mnenje zainteresirane javnosti.

(7) Agencija obvešča Evropsko komisijo o obveznostih zagotavljanja univerzalne storitve, naloženih izvajalcu ali izvajalcem univerzalne storitve iz prvega odstavka tega člena.

119. člen

(prenos krajevnega dostopovnega omrežja)

(1) Izvajalec univerzalne storitve mora pred nameravanim prenosom vseh ali znatnega dela sredstev svojega krajevnega dostopovnega omrežja na drugo pravno osebo z drugim lastnikom, pisno obvestiti agencijo.

(2) Agencija oceni učinke nameravanega prenosa na zagotavljanje dostopa na fiksni lokaciji in na izvajanje telefonskih storitev v skladu s 1. in 2. točko drugega odstavka 115. člena tega zakona. Agencija na podlagi svoje ocene lahko z odločbo naloži, spremeni ali razveljavi obveznosti za zagotavljanje univerzalne storitve. Če je zaradi prenosa treba na določenem območju ali celotnem ozemlju Republike Slovenije ponovno določiti izvajalca univerzalne storitve, mora agencija uporabiti postopek iz 118. člena zakona.

120. člen

(cene in splošni pogoji)

(1) Agencija spremlja razvoj in višino maloprodajnih cen storitev iz drugega odstavka 115. člena tega zakona.

(2) Cene posamezne storitve, ki se izvaja kot univerzalna storitev, morajo biti pri posameznem izvajalcu univerzalne storitve enake na celotnem ozemlju Republike Slovenije.

(3) Agencija lahko od posameznega izvajalca univerzalne storitve zahteva prilagoditev cen storitev, ki se izvajajo kot univerzalna storitev, če na podlagi podatkov iz prvega odstavka tega člena ugotovi, da cene niso dostopne oziroma pri posameznem izvajalcu univerzalne storitve niso enake na celotnem ozemlju Republike Slovenije.

(4) Agencija na podlagi zbranih podatkov iz prvega odstavka tega člena z odločbo od posameznega izvajalca univerzalne storitve zahteva, da za potrošnike z nizkimi dohodki oziroma posebnimi potrebami ponudi cenovne opcije ali pakete, ki se razlikujejo od tistih, ki jih sicer zagotavlja pod običajnimi komercialnimi pogoji, tako da jim dostop do omrežja in uporaba storitev iz drugega odstavka 115. člena tega zakona nista onemogočena. Navedeno zahteva, kadar na podlagi zbranih podatkov ugotovi, da so cene iz prvega odstavka tega člena previsoke glede na povprečno mesečno plačo v Republiki Sloveniji, kot jo objavi Statistični urad Republike Slovenije, in če rastejo za več kot pet odstotnih točk hitreje kot indeks življenjskih stroškov v preteklem letu. Agencija s splošnim aktom določi način upoštevanja navedenih meril. Vlada določi kategorije potrošnikov, ki štejejo za osebe z nizkimi dohodki oziroma s posebnimi potrebami. Pri tem upošteva višino potrebnih sredstev za zadovoljevanje minimalnih življenjskih potreb oziroma stopnjo telesne okvare v skladu z zakonodajo, ki ureja invalidsko varstvo. Za potrošnika s posebnimi potrebami se šteje tudi zakoniti zastopnik, skrbnik ali rejnik otroka s posebnimi potrebami.

(5) Cene posameznih storitev, ki se izvajajo kot univerzalna storitev, in z njimi povezani pogoji morajo biti javno objavljeni, pregledni in nediskriminacijski.

(6) Izvajalec univerzalne storitve mora določiti cene in splošne pogoje tako, da naročnikom neke storitve, ki se izvaja kot univerzalna storitev, ni treba plačati še za zmogljivosti ali storitve, ki pri tej storitvi niso potrebne ali zahtevane.

(7) Izvajalec univerzalne storitve, ki je bil imenovan na podlagi 118. člena tega zakona, mora svojim naročnikom zagotoviti naslednje možnosti za nadzor stroškov:

1. razčlenitev računa v skladu s 121. členom tega zakona,

2. brezplačno selektivno zaporo izhodnih klicev ali premijskih SMS ali MMS, ali, kjer je to tehnično mogoče, drugih vrst podobnih aplikacij, za preprečitev klicev ali premijskih SMS ali MMS ali, kjer je tehnično mogoče, drugih vrst podobnih aplikacij določene vrste ali klicev na določeno vrsto številk,

3. predplačniški sistem za plačilo dostopa do javnega komunikacijskega omrežja in uporabe javno dostopnih telefonskih storitev za potrošnike,

4. obročno odplačevanje priključnine na javno komunikacijsko omrežje,

5. na zahtevo naročnika informacije o drugih nizko cenovnih tarifah, če so na voljo,

6. druge načine za nadzor izdatkov za javno dostopne telefonske storitve, vključno z brezplačnimi opozorili v primeru nenavadnih in prekomernih vzorcev porabe, če jih agencija v odločbi iz prvega odstavka 118. člena tega zakona določi.

121. člen

(obveznost izdaje razčlenitve računa)

(1) Izvajalec univerzalne storitve mora naročnikom, s katerimi ima sklenjeno naročniško razmerje, dati na razpolago takšno stopnjo razčlenitve računa, ki jim omogoči preverjanje in nadzor uporabe in zaračunanega zneska (osnovna stopnja razčlenitve računa). Ta razčlenitev ne sme obsegati klicev na brezplačne telefonske številke, vključno s številkami za klice v sili.

(2) Osnovna stopnja razčlenitve računa se naročnikom pošlje brezplačno in ob izstavitvi vsakega računa, razen če naročnik izvajalca univerzalne storitve obvesti, da razčlenitve računa ne želi prejemati.

(3) Agencija lahko s splošnim aktom predpiše minimalen nabor elementov, ki morajo biti v osnovni stopnji razčlenitve računa ločeno navedeni.

(4) Izvajalec univerzalne storitve se glede varovanja zasebnosti kličočih uporabnikov in klicanih naročnikov pri izdaji razčlenjenega računa ravna po določbah četrtega in petega odstavka 139. člena tega zakona.

122. člen

(omejitev ali odklopitev iz razlogov na strani naročnika)

(1) Izvajalec univerzalne storitve lahko omeji dostop do svojih storitev ali naročnika odklopi ter prekine naročniško pogodbo le, če ta ni poravnal zapadlih obveznosti ali je kršil druge pogoje, določene v naročniški pogodbi. Izvajalec univerzalne storitve mora v splošnih pogojih določiti, kateri ukrep se izvede pri določenih kršitvah in rok, v katerem se izvede. Izbrani ukrep in rok morata biti sorazmerna tem kršitvam in nediskriminacijska.

(2) Ob kršitvah mora izvajalec univerzalne storitve naročniku na zanesljiv način poslati opozorilo, v katerem navede razumen rok, v katerem mora naročnik prenehati s kršitvami ali poravnati svoje obveznosti, in ukrep, ki ga bo operater izvedel, če naročnik tudi po poteku tega roka ne bo prenehal s kršitvami ali ne bo poravnal svojih obveznosti.

(3) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka izvajalcu univerzalne storitve ni treba predhodno obvestiti naročnika o izvedbi ukrepa, če kršitev pomeni takojšnjo in resno grožnjo za javni red, javno varnost ali javno zdravje in če je takšen ukrep predviden v splošnih pogojih. Neplačevanje računov se v nobenem primeru ne sme šteti za kršitev, ki bi zahtevala izvedbo ukrepa brez vnaprejšnjega obvestila.

(4) Če je to tehnično mogoče, mora izvajalec univerzalne storitve omejiti dostop le do tistih storitev, glede katerih uporabnik krši naročniško pogodbo, razen v primeru zlorabe, večkrat ponavljajočih se zamud pri plačilu računov ali večkrat ponavljajočega se neplačevanja računov. Izvajalec univerzalne storitve ne sme omejiti dostopa in uporabe enotne evropske telefonske številke za klice v sili 112, številke policije 113 in enotne evropske telefonske številke za prijavo pogrešanih otrok 116 000.

123. člen

(kakovost univerzalne storitve)

(1) Agencija s splošnim aktom predpiše kakovost univerzalne storitve, tako da zlasti določi parametre kakovosti, njihove mejne vrednosti in metode merjenja teh parametrov.

(2) Agencija v splošnem aktu iz prejšnjega odstavka predpiše tudi vsebino, obliko, način in pogostost objave podatkov o kakovosti univerzalne storitve.

(3) Izvajalci univerzalne storitve morajo podatke o kakovosti univerzalne storitve, vključno z vsako njihovo spremembo, poslati agenciji.

(4) Agencija nadzoruje kakovost univerzalne storitve in lahko ukrepa v skladu s postopkom iz 224. člena tega zakona.

(5) Če agencija utemeljeno sumi v resničnost podatkov iz tretjega odstavka tega člena, lahko agencija po uradni dolžnosti odredi neodvisno revizijo ali tej reviziji podoben pregled podatkov o kakovosti zagotavljanja univerzalne storitve na stroške določenega izvajalca univerzalne storitve.

(6) Če izmerjene vrednosti parametrov kakovosti določenega izvajalca univerzalne storitve najmanj trikrat zaporedoma ne dosežejo mejnih vrednosti, lahko agencija začne postopek izbire novega izvajalca univerzalne storitve.

124. člen

(prenosna hitrost)

(1) Agencija s splošnim aktom določi prenosno hitrost, primerno za funkcionalen dostop do interneta, in rok, v katerem jo je treba doseči, pri čemer ta rok ne sme biti daljši od dveh let. Pri tem upošteva prevladujoče tehnologije in pasovne širine, ki jih uporablja večina naročnikov, ter tehnično izvedljivost ob minimalnem izkrivljanju trga.

(2) Agencija lahko na podlagi prejšnjega odstavka določi tudi prenosno hitrost, ki omogoča širokopasovni dostop, če širokopasovni dostop že uporablja vsaj polovica gospodinjstev v Republiki Sloveniji. Prenosna hitrost pa se določi tako, da se upošteva tisto prenosno hitrost, ki jo uporablja vsaj 80 odstotkov gospodinjstev z obstoječim širokopasovnim dostopom.

(3) Ko agencija ugotovi, da vsaj polovica gospodinjstev v Republiki Sloveniji že uporablja širokopasovni dostop iz prejšnjega odstavka, izdela analizo vpliva spremembe prenosne hitrosti, pri čemer analiza upošteva tudi predvidene stroške izvajanja takšne obveznosti. Analizo je treba predložiti v javno obravnavo v skladu z drugim odstavkom 204. člena tega zakona skupaj s predlogom splošnega akta.

(4) Po poteku roka, določenega v splošnem aktu iz prvega odstavka tega člena, agencija ponovno preveri okoliščine, ki so pripeljale do določitve prenosne hitrosti, in po potrebi s splošnim aktom določi novo prenosno hitrost.

125. člen

(nadomestilo neto stroškov zagotavljanja univerzalne storitve)

(1) Izvajalec univerzalne storitve lahko zaprosi za nadomestilo neto stroškov izvajanja univerzalne storitve iz drugega odstavka 115. člena oziroma četrtega odstavka 120. člena tega zakona.

(2) Neto stroški zagotavljanja univerzalne storitve se izračunajo kot razlika med neto stroški izbranega izvajalca, če deluje z obveznostmi izvajanja univerzalne storitve in če deluje brez teh obveznosti, pri tem pa se upošteva koristi, ki jih ima z izvajanjem univerzalne storitve, vključno z nematerialnimi koristmi. Agencija v splošnem aktu podrobneje predpiše način izračuna neto stroškov in nematerialne koristi, ki se upoštevajo pri izračunu neto stroškov zagotavljanja univerzalne storitve. Pri tem mora upoštevati opredeljena izhodišča, navedena v zakonodaji EU, ki urejajo univerzalno storitev.

(3) Izvajalec univerzalne storitve mora agenciji v 90 dneh po koncu poslovnega leta poslati računovodske evidence in informacije, ki so podlaga za izračun neto stroškov zagotavljanja univerzalne storitve. V nasprotnem primeru izgubi pravico do uveljavljanja neto stroškov.

(4) Agencija ali revizor, ki ga pooblasti agencija, revidira ali preveri računovodske izkaze in informacije iz prejšnjega odstavka.

(5) Agencija presodi, ali je izvajanje univerzalne storitve lahko neupravičeno breme za izvajalca univerzalne storitve. V tem primeru izračuna neto stroške zagotavljanja univerzalne storitve. Če je bil izvajalec univerzalne storitve izbran na javnem razpisu, agencija pri izračunu upošteva stroške zagotavljanja univerzalne storitve, ki jih je le-ta ponudil na javnem razpisu. Agencija upošteva drugačne stroške, kot jih je na javnem razpisu ponudil izvajalec storitve samo v primeru, ko je prišlo do spremembe pogojev, ki so bili upoštevani pri javnem razpisu in ko izvajalec univerzalne storitve dokaže upravičenost odstopanj na objektivni in transparentni osnovi. Agencija objavi rezultate izračuna stroškov in rezultate revizije podatkov, ki ji jih je posredoval izvajalec univerzalne storitve.

(6) Če agencija na podlagi izračuna neto stroškov izvajanja univerzalne storitve ugotovi, da res predstavljajo neupravičeno breme, z odločbo določi višino nadomestila, ki ne sme presegati izračunanih neto stroškov.

(7) Izvajalcu univerzalne storitve se na podlagi njegove zahteve in pod pogoji iz tega člena izplačuje nadomestilo za izvajanje univerzalne storitve iz kompenzacijskega sklada, ki ga v tem primeru ustanovi in upravlja agencija.

126. člen

(kompenzacijski sklad in njegovo delovanje)

(1) Kompenzacijski sklad iz sedmega odstavka prejšnjega člena ustanovi agencija tako, da odpre poseben bančni račun in zanj vodi ločeno računovodsko evidenco.

(2) V kompenzacijski sklad iz prejšnjega odstavka morajo prispevati vsi operaterji, ki delujejo na območju Republike Slovenije in imajo prihodek iz zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev višji od dveh milijonov evrov.

(3) Višino prispevka za posameznega operaterja določi agencija na podlagi deleža njegovega prihodka iz zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev glede na prihodek iz zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij in izvajanja javnih komunikacijskih storitev vseh operaterjev iz prejšnjega odstavka na območju Republike Slovenije.

(4) Izvajalec univerzalne storitve, katerega izračunani prispevek v kompenzacijski sklad je manjši od izračunanega nadomestila za izvajanje obveznosti univerzalne storitve, ne prispeva v kompenzacijski sklad. Kot nadomestilo se mu izplača le razlika med izračunanim nadomestilom in izračunanim prispevkom.

(5) Zavezanci iz drugega odstavka tega člena prispevajo izračunano obveznost v kompenzacijski sklad na podlagi odločbe agencije. Agencija v odločbi določi tudi rok plačila, ki ne sme biti krajši od 30 dni.

(6) Operaterji vsako leto do 31. marca obvestijo agencijo o višini prihodkov, ki so jih imeli v preteklem letu iz zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij in izvajanja javnih komunikacijskih storitev. Če operater do tega roka tega ne stori, upošteva agencija kot prihodek iz drugega odstavka tega člena celotni prihodek operaterja iz preteklega leta, pridobljen na podlagi podatkov Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve.

(7) Če agencija utemeljeno sumi o resničnosti podatkov, ki jih je sporočil operater, lahko agencija ali pooblaščeni revizor po izboru agencije pregleda podatke in oceni prihodek na stroške tega operaterja. Če ocenjeni prihodek bistveno odstopa od sporočenega prihodka iz prejšnjega odstavka, agencija pri izračunu upošteva ocenjeni prihodek.

(8) Podatki o nadomestilu neto stroškov zagotavljanja univerzalne storitve, načinu njihove razporeditve in uporabe ter delih, ki so bila financirana, so javni. Agencija v ta namen vsako leto objavi letno poročilo o nadomestilih neto stroškov zagotavljanja univerzalne storitve, izračunanih neto stroških, nematerialnih koristih, ki so bile upoštevane pri izračunu neto stroškov, in plačanih prispevkih.

127. člen

(dodatne obvezne storitve)

(1) Vlada lahko z uredbo določi dodatne storitve, ki so poleg storitev iz drugega odstavka 115. člena tega zakona javno dostopne na vsem ozemlju Republike Slovenije, in njihovo kakovost, upoštevaje razvoj elektronskih komunikacij, obstoječo ponudbo javnih komunikacijskih storitev na trgu, strategijo razvoja države kot celote in interese končnih uporabnikov.

(2) Če neka dodatna storitev ni javno dostopna na določenem območju Republike Slovenije ali se tam ne izvaja s predpisano kakovostjo, je za to območje izbran izvajalec dodatne storitve.

(3) Izvajalca dodatne storitve določi agencija z odločbo na podlagi javnega razpisa ob smiselni uporabi določb V. poglavja tega zakona ter ob upoštevanju načel učinkovitosti, objektivnosti in preglednosti. Predmet javnega razpisa je izvajanje dodatne storitve na nekem območju Republike Slovenije. Pri izboru se kot merila upoštevajo zlasti sposobnost izvajanja dodatne storitve in stroški tega izvajanja.

(4) Izbrani izvajalec dodatne storitve mora to storitev izvajati stroškovno učinkovito in pod enakimi pogoji za vse uporabnike.

(5) Za financiranje dodatnih storitev se ne uporablja 126. člen tega zakona niti drug kompenzacijski mehanizem, ki bi vključeval prispevke operaterjev v Republiki Sloveniji. Ob

smiselni uporabi 125. člena tega zakona nadomestila morebitnih neto stroškov izvajanja obvezne dodatne storitve financira služba Vlade Republike Slovenije, pristojna za elektronske komunikacije.

128. člen

(nadzor)

Agencija nadzira izvajanje določb tega poglavja in obveznosti, ki jih naloži na njegovi podlagi.

XI. PRAVICE UPORABNIKOV

129. člen

(naročniške pogodbe)

(1) Naročniška pogodba mora v jasni, razumljivi in lahko dostopni obliki vsebovati vsaj:

1. ime in naslov ali firmo in sedež operaterja,

2. navedbo storitev, in sicer predvsem:

   - podatek o tem, ali zagotavlja dostop do storitev v sili in informacije o lokaciji kličočega ter vse omejitve v zvezi z zagotavljanjem storitev v sili iz 134. člena zakona,

   - informacije o vseh drugih pogojih, ki omejujejo dostop do storitev in aplikacij oziroma njihovo uporabo, in so dovoljeni na podlagi drugih predpisov,

   - opredelitev ponujene storitve,

   - podatek o minimalni ravni kakovosti ponujene storitve, vključno z rokom za začetno priključitev, in, kjer je to glede na okoliščine primerno, podatke o drugih parametrih kakovosti storitev, kakor so določeni s splošnim aktom iz 133. člena zakona,

   - informacije o vseh postopkih, ki jih vzpostavi operater za merjenje in oblikovanje prometa, da se tako izogne obremenitvi ali preobremenitvi omrežne povezave, in informacije o morebitnih vplivih teh postopkov na kakovost storitve,

   - vrste ponujenih vzdrževalnih del in zagotovljene storitve pomoči uporabnikom ter načine za vzpostavitev stika s temi službami,

   - vse omejitve operaterja glede uporabe zagotovljene terminalske opreme,

3. kadar obstaja obveznost iz 137. člena tega zakona, podatek o tem, da ima naročnik možnost izbire, ali bo svoje osebne podatke vključil v imenik, in zadevne podatke,

4. podatke o cenah in tarifah za storitve, ki so predmet pogodbe in veljajo ob sklenitvi pogodbe, podatke o načinu pridobivanja najnovejših informacij o vseh veljavnih tarifah in stroških vzdrževanja ter podatke o možnih načinih plačila in vseh razlikah v stroških glede na način plačila,

5. čas veljavnosti naročniške pogodbe in pogoje za njeno podaljšanje ter pogoje prekinitve naročniške pogodbe ali izvajanja določene storitve, vključno s podatki o:

   - najkrajšem obdobju vezave, ki se zahteva za uporabo storitev pod pogoji iz posebne ponudbe,

   - vseh obveznostih plačil, povezanih s prenosljivostjo številk in drugimi identifikatorji,

   - vseh obveznostih plačil, nastalih zaradi prekinitve pogodbe, vključno z vsemi povračili stroškov glede prejete terminalske opreme, kar zajema tudi natančen način izračuna stroškov v primeru prekinitve pogodbe,

6. podatek o predvidenih nadomestilih in povračilih za primer, da operater storitve ne izvaja v skladu s pogodbeno dogovorjeno kakovostjo,

7. postopek reševanja sporov po tem zakonu,

8. vrste ukrepov, ki so na voljo operaterju ob incidentih v zvezi z varnostjo in celovitostjo ali v primeru groženj in ranljivosti omrežja,

9. način obveščanja naročnika o nameravanih spremembah pogojev, določenih v naročniški pogodbi, in način izvajanja naročnikove pravice do prekinitve pogodbe v tem primeru,

10. postopke v primeru neplačevanja storitev,

11. način izračuna uporabnine za čas uporabe prejete terminalske opreme v primeru predčasne prekinitve naročniškega razmerja, če je del naročniške pogodbe tudi prodaja terminalske opreme,

12. informacije, posebej namenjene naročnikom invalidom, in

13. druga določila v dogovoru z naročnikom.

(2) O vsaki spremembi pogojev, določenih v naročniški pogodbi, morajo biti naročniki obveščeni najmanj 30 dni pred predlagano uveljavitvijo sprememb. Pri tem morajo biti naročniki obveščeni, da imajo, razen če je sprememba pogojev, določenih v naročniški pogodbi, potrebna zaradi uskladitve s tem zakonom oziroma na njegovi podlagi sprejetimi predpisi, drugimi predpisi in predpisi Evropske unije, ki se neposredno uporabljajo, v istem roku pravico brez odpovednega roka, brez plačila stroškov prekinitve naročniškega razmerja in brez pogodbene kazni odstopiti od naročniške pogodbe, če se s predlaganimi spremembami ne strinjajo. Agencija lahko s splošnim aktom predpiše obliko in način objave obvestila.

(3) Določbe prejšnjega odstavka ne vplivajo in ne posegajo v zapadle in neplačane obveznosti naročnikov ter v obveznosti izpolnitve pogodbeno dogovorjenih obveznosti naročnikov.

(4) Naročnik, ki je ob sklenitvi naročniškega razmerja prejel terminalsko opremo po akcijski ceni, lahko pri odstopu od naročniške pogodbe pred potekom obdobja vezave v skladu z drugim odstavkom tega člena izbira, ali bo operaterju povrnil znesek, ki ustreza sorazmernemu delu celotne vrednosti prejete terminalske opreme in prejeto terminalsko opremo obdržal, ali pa bo vrnil terminalsko opremo v stanju, v kakršnem mu je bila izročena, in plačal uporabnino za čas uporabe terminalske opreme, operater pa mu bo vrnil kupnino. Naročniku, ki želi izkoristiti odstopno upravičenje, lahko operater v zameno ponudi, da ohrani naročniško razmerje v veljavi pod pogoji, določenimi v obstoječi pogodbi.

(5) Določbe tega člena se uporabljajo za potrošnike, kadar ti sklepajo naročniško razmerje z operaterjem, za druge končne uporabnike pa, kadar ti tako zahtevajo.

130. člen

(obdobje vezave pri sklenitvi naročniške pogodbe)

(1) Naročniška pogodba med potrošnikom in izvajalcem storitev ne sme določati začetnega zavezujočega obdobja vezave, ki presega 24 mesecev. V vsakem primeru pa mora operater uporabniku ponuditi možnost, da z njim sklene naročniško razmerje z obdobjem vezave, ki ne presega 12 mesecev.

(2) Ne glede na minimalno pogodbeno obdobje vezave pogoji in postopki za prekinitev pogodbe ne smejo odvračati od zamenjave izvajalca storitev.

131. člen

(prenosljivost številk)

(1) Vsi operaterji morajo naročnikom s številkami iz načrta telefonskega oštevilčenja iz 63. člena tega zakona omogočiti, da lahko ohranijo svojo številko ali številke pri zamenjavi izvajalca storitev v naslednjih primerih:

1. pri geografskih številkah na točno določeni lokaciji,

2. pri negeografskih številkah na vsaki lokaciji.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka pa se ne more zahtevati prenos številk iz omrežja, ki zagotavlja storitve na fiksni lokaciji, v mobilno omrežje ali v obratni smeri.

(3) Operater lahko naročniku za prenos številke k drugemu operaterju zaračuna samo enkraten znesek, ki upošteva stroške izvedbe prenosa številke, vendar ne sme biti tako visok, da bi odvrnil naročnika od uporabe te zmogljivosti.

(4) Agencija operaterju ne sme določiti maloprodajnih cen za prenos številk na način, ki bi izkrivljal konkurenco, na primer z določitvijo posebnih ali skupnih maloprodajnih cen.

(5) Zagotavljanje take zmogljivosti omrežja, ki omogoča prenosljivost telefonskih številk, je strošek operaterja. Operater omrežja, v katerem se je generiral klic, plača stroške po pogodbi o medomrežnem povezovanju operaterju omrežja, v katerem se klic na preneseno številko zaključi.

(6) Cene, ki si jih v zvezi s prenosljivostjo številk med seboj zaračunavajo operaterji, morajo biti stroškovno naravnane.

(7) Operaterji morajo kar najhitreje prenesti številko in jo aktivirati. V vsakem primeru mora biti številka aktivirana v enem delovnem dnevu, šteto od trenutka, ko operater, h kateremu bo številka prenesena, prejme podpisano pogodbo o prenosu številke k drugemu operaterju.

(8) Agencija s splošnim aktom podrobneje uredi način izvedbe prenosljivosti številk ter tudi tehnične in druge zahteve za izpolnjevanje določb tega člena.

(9) Operater mora do 15. januarja v tekočem letu agenciji poslati izpis skupnega števila vseh številk po vrstah in blokih, ki so bile prenesene k drugim operaterjem oziroma prenesene k njemu, in sicer s stanjem na dan 31. decembra preteklega leta, kakor ga je pridobil od upravljavca centralne zbirke podatkov prenesenih številk. Za pošiljanje podatkov o

prenesenih številkah agenciji lahko operater pooblasti tudi upravljavca centralne zbirke podatkov prenesenih številk.

132. člen

(preglednost in objava informacij)

(1) Agencija spodbuja operaterje, da objavijo pregledne, primerljive, ustrezne in posodobljene informacije o veljavnih cenah in tarifah, o vseh plačilih povezanih s prekinitvijo pogodbe ter o splošnih pogojih dostopa do javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev in uporabe teh storitev za končne uporabnike in potrošnike. Take informacije morajo biti objavljene v jasni, izčrpni in preprosto dostopni obliki. S tem namenom lahko agencija izdaja priporočila, vključno z dodatnimi zahtevami glede oblike, v kateri morajo biti take informacije objavljene. Agencija lahko, kjer je to primerno, operaterje spodbuja tudi k samoregulativnim oziroma koregulativnim ukrepom, kakor je na primer sklepanje prostovoljnih kodeksov ravnanja.

(2) Če agencija ugotovi, da na podlagi prejšnjega odstavka ni na voljo ustreznih in kakovostnih informacij, lahko s splošnim aktom predpiše, da morajo operaterji med drugim:

1. zagotoviti naročnikom informacije o veljavnih tarifah glede katere koli številke ali storitve, ki je predmet posebnih cenovnih pogojev, pri čemer lahko agencija glede na posamezne kategorije storitev zahteva, da se takšne informacije sporočijo neposredno pred vzpostavitvijo klica,

2. obvestiti naročnike o vseh spremembah glede zagotavljanja dostopa do storitev v sili ali do informacij o lokaciji kličočega v okviru storitve, na katero so naročeni,

3. obvestiti naročnike o vseh spremembah glede pogojev, ki omejujejo dostop do storitev in aplikacij oziroma njihovo uporabo, in so dovoljeni v pravnem redu Republike Slovenije v skladu s predpisi EU,

4. zagotoviti informacije o vseh postopkih, ki jih operater vzpostavi za merjenje in oblikovanje prometa, da se tako izogne obremenitvi ali preobremenitvi omrežne povezave, kakor tudi o morebitnih vplivih teh postopkov na kakovost storitve,

5. obvestiti naročnike o pravici vključitve svojih osebnih podatkov v imenik in o vrstah osebnih podatkov v skladu s 137. členom tega zakona,

6. redno obveščati naročnike invalide, v njim prilagojenih tehnikah, o podrobnostih njim namenjenih izdelkov in storitev.

(3) Agencija zagotovi, da so objavljene naslednje informacije o operaterjih:

1. ime ali firma in naslov ali sedež operaterja,

2. opis ponujenih storitev:

   - obseg ponujenih storitev,

   - standardne tarife z navedbo ponujenih storitev in vsebino posameznega tarifnega elementa (npr. dajatve za dostop, vrste dajatev za uporabo, dajatve za vzdrževanje), vključno s podrobnostmi o uporabljenih standardnih popustih ter posebnih in ciljnih tarifnih shemah, pa tudi z vsemi dodatnimi dajatvami ter stroški, povezanimi s terminalsko opremo),

- politika odškodnin oziroma povračil, vključno z vsemi podrobnostmi vseh ponujenih odškodninskih oziroma povračilnih shem,

- vrste ponujenega vzdrževanja,

- standardni pogodbeni pogoji, vključno z minimalnim pogodbenim rokom, prekinitvijo pogodbe in postopkom ter neposrednimi dajatvami v zvezi s prenosljivostjo številk in drugih elementov oštevilčenja, če je to primerno,

3. mehanizmi reševanja sporov, vključno s tistimi, ki jih je razvil operater,

4. informacije o pravicah glede univerzalne storitve, po potrebi vključno z zmogljivostmi in storitvami iz 138. člena tega zakona.

(4) Agencija na svetovnem spletu sprotno objavlja aktualne povezave do spletnih strani operaterjev, ki služijo spremljanju in primerjavi podatkov o storitvah, cenah in splošnih pogojih operaterjev. Če na trgu aplikacije, ki zagotavljajo primerljive informacije, niso na voljo brezplačno ali po razumni ceni, jih agencija lahko zagotovi sama.

132.a člen

(spremljanje in nadzor porabe podatkovnih storitev)

(1) Operater mora naročniku zagotoviti možnosti za spremljanje in nadzor porabe podatkovnih storitev, če naročnik za te storitve plačuje po dejanski porabi, Operater v ta namen zagotovi zlasti možnost, da naročnik brezplačno določi količinsko oziroma finančno mejo porabe in da ga pred oziroma ob njenem dosegu o tem brezplačno obvesti. Operater mora zagotoviti tudi, da lahko naročnik to možnost kadar koli izklopi.

(2) Operater mora pred sklenitvijo naročniške pogodbe in po njej svojim naročnikom redno zagotavljati jasne in razumljive informacije o možnostih iz prejšnjega odstavka.

(3) Agencija s splošnim aktom podrobneje uredi način izvajanja tega člena.

133. člen

(kakovost javnih komunikacijskih storitev)

(1) Agencija lahko po posvetovanju z zainteresiranimi stranmi zahteva od operaterjev, da objavijo primerljive, primerne in posodobljene informacije o kakovosti svojih storitev in o ukrepih za zagotovitev enakovrednosti pri dostopu za končne uporabnike invalide. Operater mora na zahtevo te informacije še pred objavo sporočiti agenciji.

(2) Agencija lahko s splošnim aktom podrobneje uredi vprašanja, ki nastanejo pri izvajanju tega člena, zlasti lahko določi parametre kakovosti storitev, ki jih je treba meriti, vsebino, obliko in način objave informacij, vključno z morebitnimi mehanizmi za potrjevanje kakovosti, da se končnim uporabnikom, vključno s končnimi uporabniki invalidi, zagotovi dostop do izčrpnih, primerljivih, zanesljivih in uporabnikom prijaznih informacij.

(3) Agencija lahko z odločbo naloži operaterjem javnih komunikacijskih omrežij minimalne zahteve glede kakovosti storitev, da se prepreči poslabšanje storitev, vključno z oviranjem ali upočasnjevanjem prometa po njihovih omrežjih.

(4) Pred izdajo odločbe iz prejšnjega odstavka mora agencija Evropski komisiji in BEREC poslati povzetek razlogov za ukrepanje, predvidene zahteve in predlagani potek ukrepanja. Če Evropska komisija po pregledu teh informacij pripravi pripombe ali priporočila, jih agencija upošteva v kar največjem obsegu.

(5) Agencija lahko izda priporočilo o načinu določanja nadomestil, ki jih operaterji povrnejo svojim končnim uporabnikom ob nedelovanju ali slabši kakovosti delovanja javnih komunikacijskih storitev.

134. člen

(številke za klice v sili)

(1) Operater mora zagotoviti, da imajo uporabniki elektronskih komunikacijskih storitev, ki omogočajo odpravljanje notranjih klicev na številko ali številke iz načrta oštevilčenja iz 63. člena tega zakona, vključno z uporabniki javnih telefonskih govorilnic, brezplačno in brez uporabe plačilnih sredstev, možnost dostopa do številk za klice v sili.

(2) Operater mora uporabnikom invalidom omogočiti klice v sili z uporabo govornih in znakovnih jezikov ter drugih oblik negovorjenih jezikov. Operater oziroma izvajalec zagotavlja tovrstne klice v sili na način in v obsegu, kot je to tehnično mogoče. Če operater oziroma izvajalec zatrjuje, da ne more zagotavljati obveznosti v skladu s prejšnjima stavkoma, nosi breme dokazovanja tehnične nezmožnosti zagotavljanja tovrstnih klicev v sili.

(3) Operaterji javnih komunikacijskih omrežij in izvajalci javno dostopnih telefonskih storitev morajo brezplačno zagotoviti prenos vseh storitev klica v sili organu, ki ga obravnava, pri čemer zagotovijo tudi nadomestne poti.

(4) Operaterji javnih komunikacijskih omrežij morajo ob vsakem klicu na enotno evropsko telefonsko številko za klice v sili 112 in številko policije 113 organu, ki ga obravnava, takoj in brezplačno posredovati informacije o številki in lokaciji kličočega. Operater posreduje vse podatke v obsegu, kot je to tehnično mogoče. Operater nosi breme dokazovanja obsega tehnične nezmožnosti.

(5) Operaterji javnih komunikacijskih omrežij in izvajalci javno dostopnih telefonskih storitev v mobilnih prizemnih omrežjih morajo brezplačno zagotoviti prenos govornega klica ter standardizirani minimalni sklop podatkov sistema klica v sili iz vozil (e-klic) organu, ki ga obravnava. Za zagotavljanje te obveznosti morajo ustrezno nadgraditi svoje omrežje, da prepozna klic v sili iz vozil (e-klic) in ga posreduje organu, ki ga obravnava.

(6) Operaterji javnih komunikacijskih omrežij in izvajalci javno dostopnih telefonskih storitev v mobilnih prizemnih omrežjih morajo v okviru svojih tehničnih zmožnosti na zahtevo organa, pristojnega za zaščito in reševanje, na območju, na katerem to ta organ zahteva, v primeru večjih naravnih in drugih nesreč zagotavljati storitve sistema javnega mobilnega obveščanja in alarmiranja. Operaterji nosijo breme dokazovanja obsega tehnične nezmožnosti.

(7) Operater mora obveščati svoje uporabnike o obstoju in pomenu številk za klice v sili z objavo na svojih spletnih straneh in v imeniku na vidnem mestu. Obvestilo mora vsebovati opozorilo, da se klici na številke za klic v sili snemajo. Svoje naročnike mora ob vstopu v omrežje druge države članice EU obvestiti o obstoju in pomenu številke za klic v sili 112 s SMS sporočilom. Ob predhodnem dogovoru z operaterjem gostujočega uporabnika, gostujočega uporabnika ob vstopu v njegovo omrežje obvesti o obstoju in pomenu številke za klic v sili 112 s SMS sporočilom, če je to tehnično mogoče. Vsebino obvestila določi organ, pristojen za obravnavo klicev v sili na enotno evropsko številko za klic v sili 112.

(8) Ne glede na določbo prvega odstavka 154. člena tega zakona operaterji za odhodne klice z enotne evropske telefonske številke za klice v sili 112 in številke policije 113, kolikor je to tehnično mogoče, omogočijo enoznačno prikazovanje odhodnega klica v obliki tromestne številke klica 112 ali 113. Operaterji nosijo breme dokazovanja tehnične nezmožnosti.

(9) Ne glede na določbo devetega odstavka 147. člena tega zakona pri klicu na številko za klic v sili kličočega o snemanju pogovora ob samem klicu ni treba obvestiti.

(10) Vlada predpiše kakovost storitve za enotno evropsko telefonsko številko za klice v sili 112 in številko policije 113, tako da zlasti določi parametre kakovosti, njihove mejne vrednosti in metode merjenja teh parametrov ter merila za zagotavljanje točnih in zanesljivih podatkov o lokaciji kličočega.

(11) Zloraba klica v sili je prepovedana. Klic v sili zlorabi, kdor kljub vsakokratnemu opozorilu organa, ki sprejema klice v sili, da vsebina klica ni taka, da bi jo obravnaval kateri koli organ, ki je v Republiki Sloveniji določen za sprejem takih klicev, najmanj trikrat v enem dnevu in z enakim namenom kliče številko za klic v sili.

135. člen

(ukrepi za uporabnike invalide)

(1) Vlada lahko na usklajen predlog predstojnika službe in ministra, pristojnega za invalide, če oceni, da je to potrebno, z uredbo določi tehnične in funkcionalne zahteve, ki jih morajo izpolnjevati izvajalci javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev, da se končnim uporabnikom invalidom zagotovi dostop do elektronskih komunikacijskih storitev, ki je enakovreden dostopu večine končnih uporabnikov, in možnost, da izbirajo med izvajalci in storitvami, ki so na voljo večini končnih uporabnikov.

(2) Republika Slovenija v skladu z zakonom, ki ureja medije, posebej podpira ustvarjanje in razširjanje programskih vsebin namenjenih slepim in gluhim ter gluhoslepim v njim prilagojenih tehnikah ter razvoj ustrezne tehnične infrastrukture.

(3) Ministrstvo, pristojno za radijsko in telekomunikacijsko terminalsko opremo, s svojimi ukrepi spodbuja k zagotavljanju razpoložljivosti ustrezne terminalske opreme, ki končnim uporabnikom invalidom nudi potrebne storitve in funkcije.

(4) Ministrstvo iz prejšnjega odstavka ob sodelovanju ministrstva, pristojnega za medije, spodbuja ponudnike digitalne televizijske opreme in ponudnike digitalnih televizijskih storitev, da medsebojno sodelujejo pri zagotavljanju medobratovalnih televizijskih storitev za končne uporabnike invalide.

136. člen

(radijska in telekomunikacijska terminalska oprema)

(1) Uporabniki ne smejo na javno komunikacijsko omrežje priključiti radijske ali telekomunikacijske terminalske opreme, ki ne ustreza zahtevam iz predpisov, ki urejajo radijsko in telekomunikacijsko terminalsko opremo in predpisov o elektromagnetni združljivosti.

(2) Operaterji ne smejo zavrniti razumne zahteve za priključitev uporabnikove radijske ali telekomunikacijske terminalske opreme, ki ustreza zahtevam iz predpisov, ki urejajo radijsko in telekomunikacijsko terminalsko opremo in predpisov o elektromagnetni združljivosti.

137. člen

(imeniki in imeniška služba)

(1) Naročniki javno dostopnih telefonskih storitev imajo pravico do vpisa v univerzalni imenik iz 116. člena tega zakona.

(2) Naročniki iz prejšnjega odstavka, ki želijo biti vpisani v univerzalni imenik, imajo pravico, da so njihove informacije na voljo ponudnikom imeniških storitev oziroma imenikov.

(3) Vsak končni uporabnik javno dostopnih telefonskih storitev mora imeti dostop do univerzalne imeniške službe iz 116. člena tega zakona in dostop preko klica ali kratkega sporočila do ustreznih imeniških služb v drugih državah članicah.

(4) Operaterji in preprodajalci njihovih storitev, ki dodeljujejo telefonske številke naročnikom, morajo izpolniti vse razumne zahteve za zagotavljanje javno dostopnih imeniških storitev in imenikov, vključno z univerzalno imeniško službo in univerzalnim imenikom, in morajo dati ponudnikom imeniških storitev oziroma imenikov na voljo ustrezne informacije v dogovorjeni obliki in pod pravičnimi, objektivnimi, stroškovno naravnanimi in nediskriminacijskimi pogoji. V primeru spora odloči agencija na podlagi 217. in 218. člena tega zakona.

(5) Agencija lahko operaterjem, ki nadzorujejo dostop do končnih uporabnikov, z odločbo naloži obveznosti in pogoje v zvezi z zagotavljanjem imeniških storitev v skladu s postopkom iz 90. člena tega zakona.

138. člen

(dodatne zmogljivosti in obveznosti)

Če agencija na podlagi posvetovanja z zainteresirano javnostjo ugotovi, da na celotnem ozemlju Republike Slovenije ali na njegovem delu ni zadostnega zagotavljanja spodaj naštetih zmogljivosti oziroma upoštevanja obveznosti, lahko s splošnim aktom predpiše, da morajo operaterji, ki zagotavljajo javno dostopne telefonske storitve oziroma dostop do javnega komunikacijskega omrežja:

1. omogočiti tonsko izbiranje oziroma prikaz identitete kličočega priključka, če je to tehnično in ekonomsko izvedljivo,

2. omogočiti vse ali le nekatere izmed možnosti za nadzor stroškov iz sedmega odstavka 120. člena tega zakona, vključno z možnostmi za nadzor stroškov za podatkovne storitve,

3. upoštevati obveznosti iz 122. člena tega zakona.

139. člen

(razčlenjeni račun)

(1) Vsi naročniki javno dostopnih telefonskih storitev imajo pravico najmanj do nerazčlenjenega računa.

(2) Če izvajalci javno dostopnih telefonskih storitev v skladu s svojimi splošnimi pogoji oziroma v skladu s splošnim aktom iz prejšnjega člena nudijo storitev razčlenjenega računa, se zanje smiselno uporabljajo določbe 121. člena tega zakona.

(3) Vse razčlenitve računa, ki presegajo osnovno stopnjo razčlenitve računa iz prvega odstavka 121. člena tega zakona, ki jih nudi operater, morajo biti opredeljene v splošnih pogojih. Če jih operater nudi odplačno, morajo biti njihove cene določene v višini dejanskih stroškov, ki jih imajo operaterji z zahtevano dodatno razčlenitvijo. Navedeno ne posega v možnost drugih uporabnikov in naročnikov, da posamične storitve plačujejo posebej, kjer je to tehnično mogoče, in v tem primeru niso vključene v razčlenjeni račun.

(4) Operater na zahtevo naročnika javno dostopnih telefonskih storitev izda razčlenjeni račun iz prejšnjega odstavka s takšno stopnjo členitve klicanih številk, da je zagotovljeno varovanje zasebnosti kličočih uporabnikov, ki so fizične osebe, in klicanih naročnikov tako, da se izpustijo ali prekrijejo zadnja tri mesta klicanih telefonskih številk. Klicanih številk operaterju ni treba prikriti:

1. pri razčlenjenem računu za klice med telefonskimi številkami istega naročnika,

2. če je naročnik potrošnik ali

3. če naročnik, ki je fizična ali pravna oseba, ki na trgu opravlja gospodarsko ali drugo samostojno dejavnost, zahteva nezakriti razčlenjeni račun in zahtevi priloži dokument, iz katerega je razvidno, kateremu uporabniku je bila dodeljena številka, za katero zahteva razčlenjeni račun, in uporabnikovo soglasje za razkritje klicanih številk, iz katerega izhaja, da je dano zaradi dokazovanja utemeljenosti prekoračitve dogovorjenih stroškov službenega telefona. Operater razčlenjeni račun posreduje uporabniku, ki lahko telefonske številke klicev, opravljenih za zasebne namene, na računu prekrije.

(5) Operater mora zahtevo v zvezi s posredovanjem razčlenjenih računov z neprikritimi klicanimi številkami v skladu s 3. točko prejšnjega odstavka hraniti eno leto po dnevu posredovanja in jo na zahtevo predložiti na vpogled pristojnim organom.

140. člen

(odvzem ali omejitev dostopa in uporabe storitev in aplikacij)

(1) Posameznemu končnemu uporabniku lahko dostop in uporabo storitev in aplikacij, ki se izvajajo po elektronskih komunikacijskih omrežjih odvzame ali omeji samo sodišče v konkretnem kazenskem postopku z upoštevanjem načela sorazmernosti in v skladu z zakonom, ki ureja kazenski postopek.

(2) Določba prejšnjega odstavka ne posega v pravice operaterja, da omeji dostop ali uporabo svojih storitev iz drugih razlogov pod pogoji, kakor je določeno s tem zakonom.

141. člen

(omejitev ali prekinitev zaradi razlogov na strani operaterja)

(1) Operater lahko brez soglasja uporabnikov začasno omeji ali prekine dostop do svojih storitev, če je to potrebno zaradi dograditve, posodobitve ali vzdrževanja ali če je prišlo do napake ali okvare.

(2) Operater mora najaviti omejitve ali prekinitve zaradi dograditve, posodobitve ali vzdrževanja v sredstvih javnega obveščanja vsaj en dan vnaprej in istočasno obvestiti agencijo, o večjih omejitvah ali prekinitvah zaradi okvar ali napak pa mora nemudoma obvestiti uporabnike in agencijo.

(3) Omejitve ali prekinitve smejo trajati le toliko časa, kolikor je potrebno zaradi izvedbe ustreznih del oziroma odprave napake ali okvare.

142. člen

(pravica do ugovora in spor)

(1) Vsak končni uporabnik ima pravico do ugovora zoper odločitev ali ravnanje operaterja v zvezi s pravicami in obveznostmi, ki jih določajo ta zakon in na njegovi podlagi izdani predpisi, ter pogodbe o zagotavljanju elektronskih komunikacijskih omrežij oziroma storitev na ustrezen organ ali telo, ki ga ustanovi operater.

(2) Organizacije, ki lahko vložijo tožbo po zakonu, ki ureja varstvo potrošnikov, smejo vložiti ugovor zaradi kršitve splošnih pogojev in cen operaterjev pri poslovanju z uporabniki in potrošniki, kot tudi postopati po določbah od petega do devetega odstavka tega člena.

(3) Operater mora vsako prijavo napake v zvezi s svojo odločitvijo ali ravnanjem iz prvega odstavka tega člena, ki jo končni uporabnik sporoči s klicem na telefonsko številko operaterja, ki je namenjena sprejemu takih klicev, zabeležiti.

(4) Ugovor mora končni uporabnik vložiti v 15 dneh od dneva, ko je izvedel za izpodbijano odločitev ali ravnanje iz prvega odstavka tega člena, vendar najpozneje v 60 dneh od izdaje računa ali od dne, ko se je zgodil sporni dogodek, ki je predmet ugovora, pri čemer se šteje, da je ugovor pravočasen tudi, če je vložen zadnji dan pritožbenega roka priporočeno po pošti. Če bi se rok iztekel na soboto, nedeljo, praznik ali dela prost dan, je ugovor pravočasen, če je vložen prvi naslednji delovni dan.

(5) Ugovor se lahko vloži tudi s klicem na telefonsko številko operaterja, ki je namenjena sprejemu prijav napak. Pri tem mora končni uporabnik opozoriti, da vlaga ugovor v smislu prvega odstavka tega člena. Pooblaščena oseba operaterja, ki sprejema telefonske klice v zvezi s prijavo napak, mora zabeležiti vse podatke, ki so pomembni za vložitev tovrstnega ugovora. Šteje se, da je operater prejel ugovor na dan, ko je bil sporočen s klicem na telefonsko številko operaterja.

(6) Če je končni uporabnik poslal ugovor po elektronski pošti, lahko operater s predhodnim soglasjem končnega uporabnika pošlje svojo odločitev o ugovoru po elektronski pošti na naslov, s katerega ga je končni uporabnik poslal, ali na elektronski naslov, ki ga je končni uporabnik navedel v svojem elektronskem ugovoru ali dal ob svoji privolitvi.

(7) Operater mora v svoji odločitvi izrecno navesti, da gre za njegovo končno odločitev, in v pravnem pouku pojasniti možnost uvedbe postopka pred agencijo in za potrošnika tudi pred izvajalcem izvensodnega reševanja potrošniških sporov, ki izpolnjuje pogoje in zagotavlja postopek skladno z zakonom, ki ureja izvensodno reševanje potrošniških sporov, če operater priznava takšno pristojnost izvajalcev za reševanje potrošniških sporov, ter navesti rok za vložitev tega predloga. V primeru, da operater ne priznava nobenega izvajalca izvensodnega reševanja potrošniških sporov kot pristojnega za reševanje potrošniškega spora, mora potrošnika na to v pravnem pouku posebej opozoriti. Odločitev glede ugovora mora operater poslati končnemu uporabniku na način, s katerim je mogoče dokazati njeno vročitev.

(8) Če operater v 15 dneh po vložitvi ugovora temu ne ugodi, lahko končni uporabnik v 15 dneh po vročitvi odločitve vloži predlog za rešitev spora na agencijo.

(9) Če operater v 15 dneh od vložitve ugovora o njem ne odloči, lahko končni uporabnik vloži predlog za rešitev spora v 30 dneh po vložitvi ugovora pri operaterju.

(10) Končni uporabnik lahko vloži predlog za rešitev spora na agencijo, tudi kadar operater ugodi njegovemu ugovoru, pa nato svojih obveznosti ne izpolni v 15 dneh od vročitve odločitve. Končni uporabnik v tem primeru lahko vloži predlog za rešitev spora v 15 dneh po poteku roka za izpolnitev obveznosti.

(11) Če se postopek pred izvajalcem izvensodnega reševanja potrošniških sporov ne konča z zavezujočo odločbo skladno z zakonom, ki ureja izvensodno reševanje potrošniških sporov, lahko potrošnik ne glede na roke iz osmega, devetega in desetega odstavka tega člena v 15 dneh od dneva, ko je bil ta postopek končan, vloži predlog za rešitev spora pred agencijo.

(12) Agencija s sklepom zavrže predlog za rešitev spora, če predlog ni vložen v rokih iz osmega, devetega, desetega ali enajstega odstavka tega člena.

(13) Če naročnik na podlagi tega člena vloži ugovor oziroma predlaga rešitev spora po postopku iz 218. člena tega zakona ali če potrošnik sproži postopek po zakonu, ki ureja izvensodno reševanje potrošniških sporov, do končne rešitve spora oziroma do dokončne odločitve agencije operater zaradi neplačila obveznosti ne sme omejiti dostopa do svojih storitev ali naročnika odklopiti ter prekiniti naročniške pogodbe, če je naročnik v roku poravnal nesporni del računa ali znesek, ki ustreza povprečni vrednosti zadnjih treh nespornih računov.

(14) Agencija obravnava predlog za rešitev spora po postopku iz 218. člena tega zakona.

(15) Način in postopek reševanja ugovorov končnih uporabnikov mora operater podrobneje določiti v splošnih pogojih.

143. člen

(nadzor)

Agencija nadzira izvajanje določb tega poglavja. Pri nadzoru izvajanja prvega odstavka 136. člena tega zakona nadzira le delovanje radijske ali telekomunikacijske opreme v delovanju ter pri tem sodeluje in usklajeno deluje z inšpektorjem, pristojnim na nadzor blaga na trgu, ob smiselni uporabi 222. člena tega zakona.

XII. OBDELAVA OSEBNIH PODATKOV IN VARSTVO ZASEBNOSTI ELEKTRONSKIH KOMUNIKACIJ

144. člen

(pojem uporabnika ter upravljavca in vključene storitve)

(1) Uporabnik za potrebe tega poglavja je fizična oseba, ki uporablja javno komunikacijsko storitev v zasebne ali poslovne namene, čeprav ni nujno, da je naročena nanjo.

(2) Upravljavec za potrebe tega poglavja pomeni upravljavca osebnih podatkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

(3) To poglavje ureja obdelavo osebnih podatkov v zvezi z zagotavljanjem javnih komunikacijskih storitev v javnih komunikacijskih omrežjih, vključno z javnimi komunikacijskimi omrežji, ki podpirajo zbiranje podatkov in identifikacijske naprave.

145. člen

(splošne določbe o varnosti obdelave)

(1) Izvajalci javnih komunikacijskih storitev morajo sprejeti ustrezne tehnične in organizacijske ukrepe za zagotovitev zavarovanja svojih storitev. Če je potrebno za zagotovitev zavarovanja svojih storitev v delu, ki se nanaša na varnost omrežja, sprejmejo ustrezne tehnične in organizacijske ukrepe skupaj s ponudnikom javnega komunikacijskega omrežja.

(2) Ukrepi morajo ob upoštevanju tehnološkega razvoja in stroškov njihove izvedbe zagotoviti takšno raven varnosti in zavarovanja, ki ustreza predvidenemu tveganju. Tveganje predstavlja zlasti vsako dejanje, storitev ali izdelek, ki posega v tajnost, zaupnost in varnost elektronskega komunikacijskega omrežja ali elektronske komunikacijske storitve, s tem ko spremeni dostopnost, vsebino, ceno ali kakovost storitve, in ki ga lahko operater sam ali skupaj z drugimi operaterji učinkovito onemogoči.

(3) Ukrepi iz prejšnjega odstavka morajo vsaj:

- zagotoviti, da ima dostop do osebnih podatkov le pooblaščeno osebje za z zakonom dovoljene namene,
- varovati shranjene ali poslane osebne podatke pred nenamernim ali nezakonitim uničenjem, nenamerno izgubo ali spremembo ter nepooblaščenim ali nezakonitim shranjevanjem, obdelavo, dostopom ali razkritjem, in
- zagotavljati izvajanje varnostne politike pri obdelavi osebnih podatkov.

(4) Agencija izvaja občasne preglede ukrepov ponudnikov javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev in lahko izdaja priporočila o najboljših praksah glede ravni zavarovanja, ki bi jo ti ukrepi morali doseči.

146. člen

(dolžnost obveščanja pri posebnem tveganju za varnost omrežja)

(1) Pri posebnem tveganju za varnost omrežja mora izvajalec javnih komunikacijskih storitev takoj, ko za to tveganje izve, z objavo na svojih spletnih straneh in na drug primeren način obvestiti naročnike o takem tveganju. Če tveganje presega obseg ukrepov, ki jih izvajalec storitve lahko sprejme, mora hkrati obvestiti naročnike o vseh možnih sredstvih za odpravo tveganja, vključno z navedbo verjetnih stroškov, ter jim omogočiti hiter in učinkovit dostop do zaščitnih ukrepov.

(2) Pri zlorabah, ki jih storijo tretje osebe in ki niso nastale po krivdi naročnikov ali uporabnikov, izvajalci javnih komunikacijskih storitev prevzamejo stroške zagotavljanja javnih komunikacijskih storitev, ki jim nastanejo kot posledica teh zlorab. Šteje se, da zloraba ni nastala po krivdi naročnika ali uporabnika, kadar je ta uporabil vse razumne ukrepe za zaščito

in spoštoval navodila, o katerih ga je obvestil izvajalec javnih komunikacijskih storitev v skladu s prejšnjim odstavkom.

147. člen

(zaupnost komunikacij)

(1) Zaupnost komunikacij se zagotavlja s tem zakonom z namenom varovanja pričakovane zasebnosti na področju uporabe elektronskih komunikacij, zagotavljanja svobode komuniciranja in svobode izražanja. Zaupnost komunikacij se nanaša na:

1. vsebino komunikacij,

2. podatke o prometu in lokacijske podatke, povezane s komunikacijo iz prejšnje točke,

3. dejstva in okoliščine v zvezi s prekinitvijo povezave ali s tem, da povezava ni bila vzpostavljena.

(2) Operater in vsakdo, ki sodeluje pri zagotavljanju in izvajanju njegove dejavnosti, mora varovati zaupnost komunikacij tudi po prenehanju opravljanja dejavnosti, pri kateri je bil zavezan k varovanju zaupnosti.

(3) Zavezanci iz prejšnjega odstavka smejo pridobiti informacije o komunikacijah iz prvega odstavka tega člena le v obsegu, ki je nujno potreben za izvajanje določenih javnih komunikacijskih storitev, in smejo te informacije uporabljati ali posredovati drugim le zaradi izvajanja teh storitev.

(4) Če morajo operaterji v skladu s prejšnjim odstavkom pridobiti informacije o vsebini komunikacij, posneti ali shraniti komunikacije in z njimi povezane podatke o prometu, morajo o tem ob sklenitvi naročniške pogodbe oziroma ob začetku izvajanja javne komunikacijske storitve seznaniti uporabnika, informacije o vsebini komunikacije oziroma komunikacijo pa zbrisati takoj, ko je to tehnično izvedljivo in ko ti podatki niso več potrebni za izvedbo določene javne komunikacijske storitve.

(5) Vse oblike nadzora oziroma prestrezanja komunikacij, ki jih izvajajo tretje osebe in te niso uporabniki, udeleženi v komunikaciji, kot so poslušanje, prestrezanje, snemanje, shranjevanje in posredovanje komunikacij iz prvega odstavka tega člena brez soglasja zadevnih uporabnikov, so prepovedane, razen če je to dovoljeno v skladu s prejšnjim odstavkom ali v skladu s 153. ter 160. členom tega zakona oziroma če je taka oblika nadzora oziroma prestrezanja nujno potrebna za prenos sporočil (npr. telefaks sporočila, elektronska pošta, elektronski predali, glasovna pošta, storitev SMS).

(6) Snemanje in shranjevanje komunikacij brez predhodne privolitve udeležencev komunikacije je prepovedano tudi uporabnikom, kadar gre za komunikacije, kjer taka obdelava podatkov ni običajna in je udeleženci komunikacije zaradi njene narave ne pričakujejo in ne morejo vnaprej pričakovati.

(7) Ne glede na določbe petega odstavka tega člena je dovoljeno snemanje komunikacij in z njimi povezanih podatkov o prometu v okviru zakonite poslovne prakse zato, da se zagotovi dokaz o tržni transakciji ali kateri koli drugi poslovni komunikaciji, pod pogojem, da so stranke v komunikaciji predhodno obveščene o snemanju, njegovem namenu in trajanju hrambe posnetka (npr. avtomatski odzivniki). Posneto sporočilo je treba nemudoma izbrisati, najpozneje do poteka dobe, v kateri se posel lahko zakonito izpodbija.

(8) Obvestilo o snemanju mora biti dano po istovrstnem mediju in v enaki obliki, kakor poteka snemana komunikacija.

(9) Ne glede na določbe petega odstavka tega člena je snemanje vsebine komunikacij in pridobivanje povezanih podatkov iz prvega odstavka tega člena dovoljeno tudi v okviru organizacij in državnih organov, ki so pristojni za izvajanje obveščevalnih in varnostnih nalog, nalog policije, obrambe in zaščite, reševanja in pomoči pod pogojem, da so kličoči uporabniki predhodno obveščeni o snemanju, njegovem namenu in trajanju hranjenja posnetka (npr. avtomatski odzivniki). Drugim državnim organom pa je dovoljeno snemanje vsebine komunikacij, če tako določa zakon.

148. člen

(podatki o naročnikih)

(1) Izvajalci storitev lahko o svojih naročnikih zbirajo naslednje podatke:

1. osebno ime oziroma firmo naročnika in njeno organizacijsko obliko,
2. naslov naročnika,
3. naročniško številko in druge elemente oštevilčenja, ki se uporabljajo za vzpostavitev zveze do naročnika,
4. na željo naročnika akademski, znanstveni ali strokovni naziv, naslov njegove spletne strani in druge vrste njegovih osebnih stikov (npr. IM-naslov) ali njegov e-naslov,
5. davčno številko za fizično osebo ter davčno in matično številko za pravno osebo,
6. na podlagi plačila naročnika še dodatne podatke, če to želi naročnik in se s tem ne poseže v pravice tretjih oseb.

(2) Zbrane podatke iz prejšnjega odstavka lahko izvajalci storitev obdelujejo le za:

1. sklepanje, izvajanje, spremljanje in prekinitev naročniške pogodbe,
2. zaračunavanje storitev,
3. pripravo in izdajanje imenikov po tem zakonu,
4. na podlagi soglasja naročnika tudi za druge zakonite namene.

(3) Podatke iz prvega odstavka tega člena lahko izvajalci storitev iz prvega odstavka po prenehanju naročniškega razmerja hranijo do popolnega poplačila storitev, vendar najdlje do preteka zastaralnega roka za svoje terjatve za izvajanje storitev, razen v primerih, ko je s tem zakonom določen daljši rok hrambe glede spremljanja in nadzora porabe podatkovnih storitev (132.a člen), glede klica v sili (šesti odstavek 134. člena), glede notranjih postopkov (149. člen), glede zavarovanja in neizbrisne registracije posredovanja prometnih in lokacijskih podatkov v primerih varovanja življenja in telesa (153.a člen), glede sledenja zlonamernih ali nadležnih klicev (155. člen) ter glede zakonitega prestrezanja komunikacij (peti odstavek 160. člena).

149. člen

(notranji postopki)

(1) Z namenom zagotavljanja varnosti obdelave osebnih podatkov in ob upoštevanju tretjega odstavka 145. člena tega zakona, morajo izvajalci storitev vzpostaviti notranje postopke o odzivanju na zahteve pristojnih organov za dostop do osebnih podatkov uporabnikov na podlagi področnih zakonov. O odzivanju na te zahteve morajo voditi triletno neizbrisno evidenco, ki vključuje podatke o številu prejetih zahtev in vlagateljih, o pravni podlagi teh zahtev in svojem odzivu nanje.

(2) Izvajalci storitev morajo informacijskemu pooblaščencu na njegovo zahtevo predložiti informacije o notranjih postopkih iz prejšnjega odstavka ter podatke o številu prejetih zahtev in vlagateljih, o pravni podlagi teh zahtev in svojem odzivu nanje.

150. člen

(imeniki)

(1) Preden se naročnikovi podatki vključijo v tiskan ali elektronski imenik, ki je dostopen javnosti ali ga uporabljajo imeniške službe, morajo biti naročniki brezplačno obveščeni o namenu tega imenika ter o vseh nadaljnjih možnostih uporabe teh podatkov, predvsem na podlagi iskalnih funkcij. Stroške obveščanja nosi izdajatelj imenika.

(2) Naročniki morajo imeti možnost, da sami s predhodnim soglasjem odločijo, ali bodo njihovi osebni podatki, določeni v prvem odstavku 148. člena tega zakona, vpisani v javni imenik, in kateri od teh podatkov naj bodo vpisani. Če se naročniki odločijo, da bodo njihovi osebni podatki vpisani v javni imenik, se v tem primeru v imenik obvezno vpišejo podatki iz prve in druge točke prvega odstavka 148. člena ter naročnikova telefonska številka. Naročniki smejo preveriti vpisane podatke, zahtevati njihovo spremembo ali njihov izbris.

(3) Naročniki morajo imeti možnost, da prepovedo uporabo svojih osebnih podatkov za klice, ki imajo komercialni ali raziskovalni namen. Naročnik lahko prepove uporabo svojih osebnih podatkov za oba ali samo za enega od navedenih namenov ob vpisu v imenik ali kadar koli pozneje. Izdajatelj imenika mora prepoved uporabe naročnikovih osebnih podatkov za določen namen nedvoumno označiti v imeniku. Če je naročnik prepoved uporabe posredoval po vpisu v imenik ali jo je vsebinsko spremenil, mora izdajatelj imenika spremembo v imeniku označiti takoj ob prvi naslednji izdaji.

(4) Zavrnitev vpisa v javni imenik, preverjanje, sprememba ali izbris osebnih podatkov iz drugega odstavka tega člena kakor tudi vpis prepovedi uporabe naročnikovih osebnih podatkov za namena iz prejšnjega odstavka ali vpisi sprememb te prepovedi morajo biti za naročnika brezplačni.

(5) Pravne ali fizične osebe, ki opravljajo klice, ki imajo komercialni ali raziskovalni namen, morajo upoštevati prepoved uporabe naročnikovih osebnih podatkov, označene v zadnjem izdanem elektronskem imeniku, če se te označbe razlikujejo od označb v tiskanem imeniku istega izdajatelja.

151. člen

(podatki o prometu)

(1) Podatki o prometu, ki se nanašajo na naročnike in uporabnike ter jih je operater obdelal in shranil, morajo biti izbrisani ali spremenjeni tako, da se ne dajo povezati z določeno ali določljivo osebo takoj, ko niso več potrebni za prenos sporočil, razen v primerih podatkov,

pri katerih je po tem zakonu določen daljši rok hrambe glede spremljanja in nadzora porabe podatkovnih storitev (132.a člen), glede klica v sili (šesti odstavek 134. člena), glede notranjih postopkov (149. člen), glede zavarovanja in neizbrisne registracije posredovanja prometnih in lokacijskih podatkov v primerih varovanja življenja in telesa (153.a člen), glede sledenja zlonamernih ali nadležnih klicev (155. člen), ter glede zakonitega prestrezanja komunikacij (peti odstavek 160. člena).

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko operater do popolnega plačila storitve, vendar najdlje do preteka zastaralnega roka, hrani in obdeluje podatke o prometu, ki jih potrebuje za obračun in za plačila v zvezi z medomrežnim povezovanjem.

(3) Izvajalec javne komunikacijske storitve lahko zaradi trženja elektronskih komunikacijskih storitev ali izvajanja storitev z dodano vrednostjo obdeluje podatke iz prvega odstavka tega člena v obsegu in trajanju, potrebnem za takšno trženje ali storitve, samo na podlagi predhodnega soglasja naročnika ali uporabnika, na katerega se ti podatki nanašajo. Naročniki oziroma uporabniki morajo biti pred danim soglasjem obveščeni o vrstah podatkov o prometu, ki se obdelujejo, ter namenu in trajanju takšne obdelave. Uporabnik ali naročnik ima pravico, da kadar koli prekliče to soglasje.

(4) Izvajalec storitve mora za namene iz drugega odstavka tega člena zaradi seznanitve naročnikov in uporabnikov v splošnih pogojih navesti, kateri prometni podatki se bodo obdelovali in koliko časa.

(5) Podatke o prometu smejo v skladu s prejšnjimi odstavki tega člena obdelovati le pooblaščene osebe, ki pod nadzorstvom operaterja skrbijo za zaračunavanje ali upravljanje prometa, odgovarjajo na vprašanja porabnikov, odkrivajo prevare, tržijo elektronske komunikacijske storitve ali zagotavljajo storitve z dodano vrednostjo, pri čemer mora biti ta obdelava omejena na obseg, ki je potreben za namene takih dejavnosti.

(6) Ne glede na določbe prvega, drugega, tretjega in petega odstavka tega člena operater na pisno zahtevo, ki je vložena zaradi reševanja sporov, zlasti sporov v zvezi z medsebojnim povezovanjem ali zaračunavanjem, in v skladu z veljavno zakonodajo, agenciji, izvajalcu izvensodnega reševanja potrošniških sporov skladno z zakonom, ki ureja izvensodno reševanje potrošniških sporov, ali pristojnemu sodišču posreduje podatke o prometu.

(7) Agencija nadzira izvajanje določb tega člena najmanj enkrat na dve leti.

152. člen

(lokacijski podatki, ki niso hkrati podatki o prometu)

(1) Lokacijske podatke, ki niso hkrati podatki o prometu in se nanašajo na uporabnike ali naročnike, se sme obdelovati le v takšni obliki, da se ne dajo povezati z določeno ali določljivo osebo, ali pa na podlagi predhodnega soglasja uporabnika ali naročnika v obsegu in trajanju, ki sta potrebna za izvedbo storitve z dodano vrednostjo. Uporabnik ali naročnik lahko to soglasje kadar koli prekliče.

(2) Uporabnik ali naročnik mora biti pred izdajo soglasja v zvezi z obdelavo podatkov iz prejšnjega odstavka seznanjen z:

1. možnostjo zavrnitve soglasja,

2. vrsto teh podatkov, ki bodo obdelani,

3. namenom in trajanjem takšne obdelave,

4. možnostjo posredovanja teh lokacijskih podatkov tretji osebi zaradi izvedbe storitve z dodano vrednostjo.

(3) Uporabnik ali naročnik, ki je soglašal z obdelavo podatkov iz prvega odstavka tega člena, ima možnost, da na preprost in brezplačen način začasno zavrne obdelavo takšnih podatkov pri vsaki priključitvi na omrežje ali za vsak prenos komunikacije.

(4) Podatke iz prvega odstavka tega člena smejo v skladu s prejšnjimi odstavki tega člena obdelovati le osebe, ki so pod nadzorom operaterja ali tretje osebe, ki izvaja storitev z dodano vrednostjo, pri čemer mora biti ta obdelava omejena na to, kar je potrebno za izvedbo storitve z dodano vrednostjo.

(5) Pri klicih na enotno evropsko številko za klice v sili 112 in številko policije 113 mora operater v skladu s četrtim odstavkom 134. člena tega zakona pristojnim organom posredovati lokacijske podatke iz prvega odstavka tega člena tudi v primerih, ko je uporabnik ali naročnik začasno zavrnil obdelavo podatkov iz prvega odstavka tega člena ali ni izdal soglasja za njihovo obdelavo.

(6) Določbe prvega do četrtega odstavka tega člena se ne uporabljajo za lokacijske podatke, ki niso hkrati podatki o prometu, za potrebe izvajanja 153. člena tega zakona.

153. člen

(posredovanje prometnih in lokacijskih podatkov v primerih varovanja življenja in telesa)

(1) Operater mora zaradi varstva življenjskih interesov posameznika policiji na podlagi njene pisne zahteve, če je to glede na okoliščine konkretnega primera nujno, posredovati podatke, potrebne za ugotovitev zadnje lokacije opreme za mobilno komunikacijo, če:

1. obstaja utemeljena verjetnost, da je neposredno ogroženo življenje ali telo osebe, ki ima ali se domneva, da je imela pri sebi opremo za mobilno komunikacijo in je pridobitev teh podatkov nujna, da se prepreči smrt ali hujša telesna poškodba te osebe,

2. je pridobitev podatkov potrebna zato, da se najde oseba, ki ji je poslovna sposobnost odvzeta ali omejena oziroma ima ugotovljene zdravstvene težave, ki kažejo na nevarnost za njeno življenje ali telo, in ki je bila prijavljena kot pogrešana ter ima ali se domneva, da je imela pri sebi opremo za mobilno komunikacijo, ali

3. je pridobitev podatkov potrebna zato, da se najde otrok, ki so ga starši ali zakoniti zastopniki prijavili kot pogrešanega in ima ali se domneva, da je imel pri sebi opremo za mobilno komunikacijo.

(2) Obrazloženo zahtevo za posredovanje podatkov, potrebnih za ugotovitev zadnje lokacije opreme za mobilno komunikacijo, policija pošlje operaterju pisno, ali po elektronski pošti z uporabo kvalificiranih digitalnih potrdil, izjemoma pa lahko tudi po telefaksu, če je to glede na okoliščine zadeve nujno.

(3) Podatki, potrebni za ugotovitev zadnje lokacije opreme za mobilno komunikacijo posameznika, so podatki o lokacijski oznaki (ID celice) na začetku komunikacije in podatki, ki določajo zemljepisno lego celic z navedbo njihovih lokacijskih oznak (ID celice) med obdobjem, za katero se hranijo, podatki o komunikaciji ter drugi podatki, ki jih v zbirkah osebnih in drugih podatkov obdeluje operater in lahko omogočajo natančnejšo ugotovitev zadnje lokacije opreme za mobilno komunikacijo posameznika.

(4) Policija vso dokumentacijo in ugotovitve, ki so podlaga za podajo zahteve, in samo zahtevo iz prvega odstavka tega člena hrani na način in pod pogoji iz prvega odstavka 153.a člena tega zakona ter zagotavlja neizbrisno registracijo izvedenih ukrepov in posegov v skladu z drugim odstavkom 153.a člena tega zakona.

(5) Operater podatke, poslane na podlagi zahteve iz prvega odstavka tega člena, hrani na način in pod pogoji iz prvega odstavka 153.a člena tega zakona ter zagotavlja neizbrisno registracijo izvedenih ukrepov in posegov v skladu z drugim odstavkom 153.a člena tega zakona.

(6) Minister, pristojen za notranje zadeve, po predhodnem mnenju informacijskega pooblaščenca podrobneje predpiše način posredovanja zahteve, obdelave posredovanih podatkov, notranjega nadzora glede načina oziroma tehničnih vprašanj obdelave osebnih podatkov ter tehnične značilnosti informacijskega sistema za izvajanje nalog iz prvega odstavka tega člena.

(7) Na podlagi prejete zahteve iz prvega odstavka tega člena mora operater zahtevane podatke poslati vlagatelju zahteve v najkrajšem možnem času oziroma takoj, ko je to tehnično mogoče. Operater nosi breme dokazovanja tehnične nezmožnosti.

(8) Policija mora osebo, za katero je zahtevala in pridobila podatke o lokaciji v skladu s tem členom, o tem takoj, ko je to mogoče, pisno seznaniti, razen če bi to škodovalo interesom samega posameznika ali interesom drugih, njemu bližnjih posameznikov v primerih iz prvega odstavka tega člena, dokler traja takšno stanje, vendar ne več kakor eno leto.

(9) Policija ne sme posredovati pridobljenih podatkov po tem členu prijaviteljem pogrešanih oseb in otrok iz 2. ali 3. točke prvega odstavka tega člena, če bi bila s posredovanjem teh podatkov ogrožena osebna varnost ali dostojanstvo oseb ali otrok, zlasti ob upoštevanju predpisov, ki urejajo zaščito prič, prepoved približevanja ali preprečevanje nasilja v družini.

(10) Inšpekcijski nadzor nad obdelavo podatkov iz prvega odstavka tega člena opravlja informacijski pooblaščenec najmanj enkrat letno.

153.a člen

(zavarovanje podatkov in neizbrisna registracija)

(1) Policija mora vso dokumentacijo in ugotovitve iz četrtega odstavka prejšnjega člena ter zahtevo iz prvega odstavka prejšnjega člena, operaterji pa vse podatke iz petega odstavka prejšnjega člena zavarovati v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov. V zvezi s tem morajo sprejeti primerne tehnične in organizacijske ukrepe, s katerimi te podatke zaščitijo pred uničenjem, izgubo ali spremembo in nepooblaščenimi ali nezakonitimi oblikami hrambe, obdelave, dostopa ali razkritja.

(2) Operaterji in policija, ki lahko zahteva dostop do podatkov, potrebnih za ugotovitev zadnje lokacije opreme za mobilno komunikacijo skladno s prejšnjim členom, morajo zagotoviti desetletno neizbrisno registracijo izvedenih ukrepov in posegov na podlagi prejšnjega člena ter v okviru tega roka tudi hraniti pridobljene in izročene podatke od dneva, ko so bili ti podatki sporočeni policiji, ter jih varovati v skladu z oznako stopnje tajnosti zahteve.

(3) Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem določb tega člena izvaja informacijski pooblaščenec najmanj enkrat letno.

154. člen

(prikaz identitete kličočega priključka in priključka v zvezi)

(1) Če izvajalec storitve nudi prikaz identitete kličočega priključka, mora imeti pred vsakim klicem kličoči uporabnik možnost, da sam, z enostavnimi sredstvi in brezplačno prepreči prikaz identitete priključka, s katerega kliče. Naročnik pa lahko od izvajalca elektronskih komunikacijskih storitev to zahteva avtomatično in brezplačno za vse klice s svojih priključkov.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka morajo operaterji brezplačno razveljaviti preprečitev prikaza identitete kličočega priključka pri klicih na številko za klic v sili.

(3) Če izvajalec storitve nudi prikaz identitete kličočega priključka, mora imeti klicani naročnik možnost, da sam z enostavnimi sredstvi in, ob razumni uporabi te funkcije, brezplačno za dohodne klice prepreči prikaz identitete kličočega priključka.

(4) Če izvajalec storitve nudi prikaz identitete kličočega priključka in je identiteta kličočega priključka prikazana že pred vzpostavitvijo zveze, mora imeti klicani naročnik možnost, da z enostavnimi sredstvi zavrne dohodne klice, pri katerih je kličoči uporabnik ali naročnik preprečil prikaz identitete kličočega priključka.

(5) Če izvajalec storitve nudi prikaz identitete priključka v zvezi, mora imeti klicani naročnik možnost, da brezplačno in z enostavnimi sredstvi prepreči kličočemu uporabniku prikaz identitete priključka v zvezi.

(6) Izvajalec storitve mora v svojih splošnih pogojih objaviti možnost prikaza in preprečitve prikaza identitete kličočega priključka in priključka v zvezi.

(7) Določba prvega odstavka tega člena se uporablja tudi za klice, ki izvirajo iz držav članic EU, in se zaključijo v tretjih državah. Določbe tretjega, četrtega in petega odstavka tega člena se uporabljajo tudi za dohodne klice, ki izvirajo iz tretjih držav.

155. člen

(sledenje zlonamernih ali nadležnih klicev)

(1) Če naročnik pisno zahteva od operaterja, da izsledi zanj zlonamerne ali nadležne klice, sme operater začasno, vendar največ tri mesece, beležiti izvor vseh klicev, ki se zaključijo v omrežni priključni točki tega naročnika, tudi tistih, za katere se zahteva preprečitev prikaza identitete kličočega priključka.

(2) Operater mora podatke o sledenju shraniti in o rezultatu sledenja, to je identifikacijski oznaki kličočega (npr. telefonska številka), pisno obvestiti naročnika, ki je zahteval sledenje zlonamernih ali nadležnih klicev.

(3) Le v primeru, ko naročnik izkaže pravni interes za zaščito svojih pravic pred sodiščem, mu operater posreduje morebitne podatke, ki razkrijejo identiteto kličočega naročnika, o čemer pa obvesti tudi kličočega naročnika in informacijskega pooblaščenca.

(4) Operaterji zagotavljajo hrambo podatkov, zbranih na podlagi tega člena, ob upoštevanju ukrepov iz tretjega odstavka 145. člena tega zakona za obdobje treh let od njihove izročitve naročniku.

(5) Informacijski pooblaščenec nadzira izvajanje določb tega člena.

156. člen

(preusmeritev klicev)

Operater mora naročniku omogočiti, da z uporabo preprostih sredstev in brezplačno prepreči avtomatsko preusmeritev klicev od tretjih oseb na svoj terminal.

157. člen

(piškotki)

(1) Shranjevanje podatkov ali pridobivanje dostopa do podatkov, shranjenih v terminalski opremi naročnika ali uporabnika, je dovoljeno samo pod pogojem, da je naročnik ali uporabnik v to privolil potem, ko je bil predhodno jasno in izčrpno obveščen o upravljavcu in namenih obdelave teh podatkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka je dovoljeno tehnično shranjevanje podatkov ali dostop do njih izključno zaradi prenosa sporočila po elektronskem komunikacijskem omrežju, ali če je to nujno potrebno za zagotovitev storitve informacijske družbe, ki jo naročnik ali uporabnik izrecno zahtevata.

(3) Če je tehnično izvedljivo in učinkovito ter v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, se šteje, da uporabnik lahko izrazi svojo privolitev iz prvega odstavka tega člena tudi z uporabo ustreznih nastavitev v brskalniku ali drugih aplikacijah. Privolitev uporabnika ali naročnika pomeni osebno privolitev v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

(4) Kadar gre za kršitev pravil o obveščanju in privolitvi posameznika iz prvega odstavka tega člena ter hkrati za kršitev zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov, se uporabljajo določbe tega zakona.

(5) Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem določb tega člena opravlja informacijski pooblaščenec.

158. člen

(neželena komunikacija)

(1) Uporaba samodejnih klicnih in komunikacijskih sistemov za opravljanje klicev na naročnikovo telefonsko številko brez človekovega posredovanja (npr. klicni avtomati, SMS, MMS), telefaksov ali elektronske pošte za namene neposrednega trženja je dovoljena samo na podlagi naročnikovega ali uporabnikovega predhodnega soglasja.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka lahko fizična ali pravna oseba, ki od kupca svojih izdelkov ali storitev pridobi njegov elektronski naslov za elektronsko pošto, ta naslov uporablja za neposredno trženje svojih podobnih izdelkov ali storitev pod pogojem, da kupcu ponuja jasno in izrecno možnost, da brezplačno in enostavno zavrne takšno uporabo svojega elektronskega naslova takrat, ko so ti podatki za stike pridobljeni in ob vsakem sporočilu v primeru, da kupec ni zavrnil takšne uporabe že na začetku.

(3) Uporaba drugačnih sredstev za neposredno trženje z uporabo elektronskih komunikacij, kakor so določena v prejšnjih dveh odstavkih, je dovoljena le s soglasjem

naročnika ali uporabnika. Zavrnitev soglasja mora biti za zadevnega naročnika ali uporabnika brezplačna. Pri uporabi govornih telefonskih klicev je treba upoštevati tudi določbe tretjega, četrtega in petega odstavka 150. člena tega zakona.

(4) Prvi in tretji odstavek tega člena se uporabljata za naročnike, ki so fizične osebe.

(5) Prepovedano je pošiljanje elektronske pošte za namene neposrednega trženja v nasprotju z zakonom, ki ureja elektronsko poslovanje na trgu, tako, da se skrije ali prikrije identiteta pošiljatelja, v imenu katerega se sporočilo pošilja, in brez veljavnega naslova, na katerega lahko prejemnik pošlje zahtevo za prenehanje pošiljanja takih sporočil. Prav tako je prepovedano pošiljanje elektronske pošte za namene neposrednega trženja, ki vabi prejemnike, da obiščejo spletne strani, ki so v nasprotju s prej navedenim zakonom.

(6) Fizična ali pravna oseba lahko uporabi elektronski naslov fizičnih oseb za elektronsko pošto, če ta elektronski naslov pravna oseba javno objavi kot svoj kontaktni elektronski naslov.

(7) Ne glede na morebitni postopek nadzora zaradi kršitev določb tega člena ima pravni interes za vložitev civilne tožbe oziroma začasne odredbe zoper kršitelja določb tega člena vsaka s kršitvijo oškodovana fizična ali pravna oseba, tudi izvajalec storitev, ki ščiti svoje poslovne interese in interese svojih strank.

159. člen

(kršitev varstva osebnih podatkov)

(1) Ob kršitvah varstva osebnih podatkov mora izvajalec javnih komunikacijskih storitev o tem nemudoma obvestiti agencijo.

(2) Če je verjetno, da kršitev varstva osebnih podatkov škodljivo vpliva na osebne podatke in zasebnost naročnika ali posameznika, mora izvajalec iz prejšnjega odstavka brez neupravičenega odlašanja o tej kršitvi obvestiti tudi zadevnega naročnika ali posameznika.

(3) Obveščanje iz prejšnjega odstavka ni potrebno, kadar je izvajalec javne komunikacijske storitve agenciji zadovoljivo dokazal, da je izvedel ustrezne tehnične zaščitne ukrepe in so bili ti ukrepi uporabljeni za podatke, na katere se je nanašala kršitev varstva. Z uporabo teh ukrepov mora izvajalec javne komunikacijske storitve zagotoviti, da so ti podatki nerazpoznavni vsem, ki jim dostop do njih ni dovoljen.

(4) Kadar izvajalec javne komunikacijske storitve zadevnega naročnika ali posameznika ni obvestil o kršitvi varstva osebnih podatkov, mu lahko agencija po preučitvi morebitnih škodljivih učinkov takšne kršitve naloži, da o tej kršitvi obvesti zadevnega naročnika ali posameznika. O izpolnitvi te obveznosti izvajalec javne komunikacijske storitve obvesti agencijo.

(5) Obvestilo naročniku ali posamezniku iz drugega ali četrtega odstavka tega člena mora vsebovati najmanj opis kršitve varstva osebnih podatkov, naslove za stike za pridobitev več informacij in priporočene ukrepe za ublažitev morebitnih škodljivih učinkov kršitve varstva osebnih podatkov. Obvestilo agenciji iz prvega odstavka tega člena pa mora poleg navedenega vsebovati tudi opis posledic kršitve varstva osebnih podatkov in ukrepov, ki jih je izvajalec javne komunikacijske storitve predlagal ali sprejel za obravnavanje tovrstne kršitve.

(6) Za izvrševanje določb tega člena agencija lahko izda splošni akt glede okoliščin, v katerih morajo izvajalci javnih komunikacijskih storitev izdati obvestilo o kršitvi varstva osebnih podatkov, oblike takega obvestila in načina obveščanja. Agencija mora pri tem upoštevati morebitne zadevne tehnične izvedbene ukrepe, ki jih je sprejela Evropska komisija.

(7) Izvajalci javnih komunikacijskih storitev morajo hraniti zadosten popis podatkov o kršitvah varstva osebnih podatkov. Popis podatkov mora zato vključevati dejstva, ki se nanašajo na kršitve, njihove učinke, vključno z oceno števila oškodovanih oseb, in sprejete popravne ukrepe, kar agenciji omogoča, da preveri izpolnjevanje določb tega člena. Popis lahko vključuje samo informacije, ki so potrebne za ta namen.

160. člen

(zakonito prestrezanje komunikacij)

(1) Operater mora omogočiti zakonito prestrezanje komunikacij na določeni točki javnega komunikacijskega omrežja takoj, ko prejme prepis tistega dela izreka odredbe pristojnega organa, v katerem je navedba točke javnega komunikacijskega omrežja, na kateri naj se izvaja zakonito prestrezanje komunikacij, odrejeno trajanje tega ukrepa ter drugi podatki, povezani z načinom in obsegom tega ukrepa.

(2) Prepis odredbe iz prejšnjega odstavka opravi organ, ki je odredbo izdal.

(3) Operater mora omogočiti zakonito prestrezanje komunikacij na način, v obsegu in trajanju, kakor je določeno v prepisu izreka odredbe iz prvega odstavka tega člena.

(4) Izjemoma mora operater omogočiti zakonito prestrezanje komunikacij na podlagi ustne odredbe, če je tako določeno v zakonu, v katerem so določeni tudi pogoji in okoliščine za izdajo ustne odredbe. Pisni odpravek ustne odredbe se operaterju vroči čim prej, vendar najkasneje v roku 48 ur po njegovi izdaji.

(5) Operaterji morajo zagotoviti tridesetletno neizbrisno registracijo vsakega zakonitega prestrezanja komunikacij, ki vključuje podatke iz prvega oziroma četrtega odstavka tega člena in podatke o izvršitvi odredbe (kdo jo je izvršil, trajanje prestrezanja) ter jih v okviru tega roka varovati v skladu z oznako stopnje tajnosti prepisa odredbe. Organ, ki skladno z odredbo iz tretjega odstavka tega člena izvaja nadzor komunikacij, hrani te podatke v skladu s predpisom, ki ureja njegovo delovanje.

(6) Operater mora v svojem omrežju na svoje stroške zagotoviti ustrezno opremo in primerne vmesnike, ki v njegovem omrežju omogočajo zakonito prestrezanje komunikacij. Pri prestrezanju komunikacij v mednarodnih elektronskih komunikacijskih omrežjih v skladu z zakonom, ki ureja Slovensko obveščevalno varnostno agencijo, mora operater omrežja na svoje stroške zagotoviti ustrezno opremo in izročilne vmesnike, ki v njegovem omrežju omogočajo zakonito prestrezanje mednarodnih komunikacij, ali ustrezne prenosne poti do izročilnih vmesnikov v nadzornem centru pristojnega organa.

(7) Vlada predpiše funkcionalnost opreme in določi primerne vmesnike iz prejšnjega odstavka.

(8) Agencija nadzira izpolnitev obveznosti operaterjev iz tega člena, kar ne posega v pristojnosti nadzora zakonitega prestrezanja s strani pristojnih organov na podlagi drugih zakonov.

161. člen

(nadzor)

Agencija ob upoštevanju omejitev iz 160. člena tega zakona nadzira izvajanje določb tega poglavja, razen določb 149., 153., 153.a, 155. in 157. člena tega zakona, kjer nadzor izvaja informacijski pooblaščenec.

XIII. HRAMBA PODATKOV

162. člen

(razveljavljen)

163. člen

(razveljavljen)

164. člen

(razveljavljen)

165. člen

(razveljavljen)

166. člen

(razveljavljen)

167. člen

(razveljavljen)

168. člen

(razveljavljen)

169. člen

(razveljavljen)

XIV. AGENCIJA

1. SPLOŠNE DOLOČBE

1.1 *Splošno*

170. člen

(agencija)

(1) Agencija za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: agencija) je pravna oseba javnega prava.

(2) Agencija je pri izvajanju nalog iz svoje pristojnosti samostojna.

(3) V imenu Republike Slovenije izvršuje pravice in obveznosti ustanovitelja vlada.

171. člen

(delovanje agencije)

(1) Agencija izvaja naloge, ki so določene s tem zakonom in drugimi zakoni s področja njenega delovanja ter na njihovi podlagi sprejetimi podzakonskimi akti. S tem zasleduje razvojne cilje, ki izhajajo iz strateških dokumentov Republike Slovenije s področja njenega delovanja.

(2) Agencija mora naloge iz svoje pristojnosti izvajati nepristransko, pregledno in pravočasno v okviru zakonsko določenih rokov.

(3) Organizacijo in poslovanje agencije ureja statut.

172. člen

(akti agencije)

(1) Agencija izdaja splošne akte o vprašanjih s področja svojih pristojnosti.

(2) Agencija lahko s splošnim aktom podrobneje uredi vprašanja, ki se pojavijo pri izvrševanju posameznih določb zakonov, s področij v njeni pristojnosti.

(3) Agencija v okviru svojih regulativnih pristojnosti izdaja priporočila, s katerimi naslovnikom nezavezujoče priporoča določena ravnanja.

(4) Agencija odloča o posamičnih zadevah s področja svojih pristojnosti z odločbo ali sklepom.

(5) Statut in splošni akti agencije za izvajanje javnih pooblastil se objavijo v Uradnem listu Republike Slovenije, priporočila pa na spletni strani agencije.

173. člen

(organi agencije)

Organa agencije sta svet agencije in direktor agencije.

1.2 *Svet agencije*

174. člen

(sestava in imenovanje članov sveta agencije)

(1) Svet agencije sestavlja pet članov.

(2) Člane sveta agencije imenuje vlada na podlagi javnega razpisa, ki ga izvede služba Vlade Republike Slovenije, pristojna za elektronske komunikacije.

(3) Predsednika sveta agencije izvolijo člani sveta agencija med seboj z večino glasov in na tajnem glasovanju.

(4) Vlada pri imenovanju kandidatov za člane sveta agencije uporablja merilo strokovnosti in usposobljenosti osebe.

175. člen

(mandat in pogoji za člane sveta agencije)

(1) Člani sveta agencije so imenovani za dobo petih let in so lahko ponovno imenovani.

(2) Za člana sveta agencije je lahko imenovana oseba, ki

- je državljan Republike Slovenije,
- je poslovno sposobna,
- ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po študijskih programih za pridobitev izobrazbe druge stopnje ali raven izobrazbe, pridobljene po študijskih programih, ki v skladu z zakonom ustrezajo izobrazbi druge stopnje ustrezne smeri,
- ima najmanj pet let delovnih izkušenj na delovnem mestu, ki zahteva izobrazbo iz prejšnje alineje,
- je strokovnjak na področju delovanja oziroma poslovanja agencije,
- ni bila pravnomočno obsojena zaradi naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, na nepogojno kazen zapora v trajanju več kakor šest mesecev,
- predloži izjavo o interesih in povezavah iz prvega odstavka 175.a člena.

175.a člen

(izjava o interesih in povezavah člana sveta agencije)

(1) Kandidat za člana sveta agencije mora podati izjavo, s katero razkrije svoje interese in povezave, ki jih ima kot samostojni podjetnik posameznik, imetnik lastniškega deleža v gospodarski družbi oziroma član v upravnih in nadzornih organih družb, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija, ali so njihovi dobavitelji elektronske komunikacijske opreme. Pri tem mora razkriti zlasti informacije o statusu samostojnega podjetnika posameznika, o lastniških deležih v gospodarskih družbah in o članstvu v upravnih in nadzornih organih teh družb. Prav tako mora razkriti kakršnekoli druge okoliščine, ki bi lahko vplivale na objektivno in nepristransko opravljanje nalog člana sveta agencije.

(2) Član sveta agencije mora izjavo iz prejšnjega odstavka v 30 dneh po imenovanju posredovati agenciji, ki jo objavi na svoji spletni strani.

(3) Ob vsaki spremembi interesov in povezav iz prvega odstavka tega člena je član sveta agencije dolžan obvestiti agencijo, ki to objavi na način iz prejšnjega odstavka, o tem takoj pisno obvestiti svet agencije ter prenehati z delom v zadevah, v katerih bi ti interesi in povezave lahko vplivali na objektivno in nepristransko opravljanje njegovih nalog.

(4) Če katerikoli član sveta agencije oceni, da obstajajo povezave in interesi člana sveta agencije iz prvega odstavka tega člena, ki jih ni navedel kot kandidat za člana sveta agencije ali o katerih ni obvestil sveta agencije v skladu s prejšnjim odstavkom ali o katerih je v skladu s prejšnjim odstavkom obvestil svet agencijo, bi pa lahko vplivale na objektivno in nepristransko opravljanje njegovih nalog, predlaga svetu agencije, da o tem obvesti Komisijo za preprečevanje korupcije. V postopku odločanja sveta agencije o tem predlogu ne sme sodelovati član sveta agencije na katerega se ti interesi in povezave nanašajo. Pred odločitvijo svet agencije pridobi mnenje člana sveta agencije, o katerem teče postopek.

176. člen

(nezdružljivost)

Člani sveta agencije ne morejo biti:

1. člani organov političnih strank,

2. funkcionarji po zakonu, ki ureja sistem plač v javnem sektorju,

3. osebe, ki so zaposlene ali so člani upravnega ali nadzornega organa pravne osebe, ki opravlja dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija, ali imajo lastninske deleže v pravnih osebah, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija, ali v pravnih osebah, ki imajo lastninski delež v takih pravnih osebah,

4. osebe, katerih zakonec, zunajzakonski partner ter sorodnik v ravni vrsti do vključno drugega kolena je član upravnega ali nadzornega organa pravne osebe, ki opravlja dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija, ali ima lastninske deleže v pravnih osebah, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija, ali v pravnih osebah, ki ima lastninski delež v takih pravnih osebah.

177. člen

(pristojnosti sveta agencije)

(1) Svet agencije:

- sprejema svoj poslovnik,
- sprejema program dela in finančni načrt ter letno poročilo,
- spremlja uresničevanje programa dela in finančnega načrta,
- daje soglasje k statutu, ki ga sprejeme direktor agencije,
- predlaga razrešitev direktorja agencije,
- predlaga začasno prepoved opravljanja nalog direktorja agencije,
- predlaga predčasno razrešitev članov sveta agencije.

(2) Člani sveta agencije oziroma osebe, ki jih svet agencije pooblasti, lahko pregledujejo poslovne knjige kot so opredeljene v slovenskih računovodskih standardih in knjigovodske listine agencije.

(3) Direktor mora svetu agencije vedno na njegovo zahtevo predložiti poročilo o poslovanju agencije in druge informacije, ki jih svet agencije potrebuje za izvajanje svojih pristojnosti.

(4) Svet agencije lahko direktorju predlaga izboljšave poslovanja agencije, opozori na morebitne nepravilnosti poslovanja agencije oziroma o tem obvesti pristojne organe.

(5) Svet agencije pri izvajanju svojih pristojnosti iz prvega odstavka tega člena ne sme posegati v vsebino in postopke sprejemanja drugih splošnih in posamičnih aktov ter priporočil agencije ter v z njimi povezane strokovne naloge.

178. člen

(predčasna razrešitev člana sveta)

(1) Član sveta agencije je predčasno razrešen, če

- to sam zahteva,
- ne izpolnjuje več z zakonom določenih pogojev za imenovanje,
- če trajno izgubi delovno možnost za opravljanje dela,
- če nastopi položaj nezdružljivosti iz 176. člena tega zakona,
- če več kot pol leta ne opravlja svojih nalog.

(2) Člane sveta agencije predčasno razreši z upravno odločbo vlada na lastno pobudo ali na obrazložen predlog sveta agencije.

(3) Če razrešitev člana sveta agencije predlaga svet agencije, svet agencije sprejme obrazložen predlog za predčasno razrešitev člena sveta agencije po postopku, ki je določen s statutom agencije. V postopku predčasne razrešitve ne sme sodelovati član sveta agencije, katerega razrešitev se predlaga. Pred odločitvijo svet agencije pridobi mnenje člana sveta agencije, katerega razrešitev je predlagana.

(4) Zoper odločitev o razrešitvi je zagotovljeno sodno varstvo v upravnem sporu.

179. člen

(sklic seje in odločanje sveta agencije)

(1) Svet agencije dela in odloča na sejah najmanj štirikrat letno, ki jih sklicuje predsednik sveta agencije na lastno pobudo, na zahtevo vsaj dveh članov sveta agencije ali na zahtevo direktorja agencije. Zahteva članov sveta agencije in direktorja mora biti posebej obrazložena.

(2) Svet agencije sprejema odločitve po posvetovanju z glasovanjem na seji. Odločitev je sprejeta, če zanjo glasuje večina vseh članov sveta agencije. O seji sveta agencije se sestavi zapisnik.

180. člen

(pravice in obveznosti članov sveta agencije)

(1) Člani sveta morajo pri svojem delu ravnati nepristransko in s skrbnostjo dobrega gospodarstvenika ter varovati poslovno skrivnost agencije.

(2) Člani sveta agencije so upravičeni do sejnin in povračil drugih stroškov v skladu s predpisom vlade, izdanim na podlagi zakona, ki ureja javne agencije. Sredstva, pogoje za delo in informiranje zagotovi agencija.

(3) Člani sveta so odgovorni za škodo, ki je nastala kot posledica kršitve njihove dolžnosti.

1.3 *Direktor agencije*

181. člen

(imenovanje direktorja in vršilca dolžnosti direktorja)

(1) Direktorja agencije imenuje vlada na predlog predstojnika službe po predhodno izvedenem javnem natečaju.

(2) Javni natečaj se objavi na spletnih straneh agencije in na spletnih straneh ministrstva, pristojnega za upravo, lahko pa tudi v dnevnem tisku oziroma v Uradnem listu Republike Slovenije. Javni natečaj mora biti objavljen največ 90 in najmanj 60 dni pred potekom mandata trenutnega direktorja agencije.

(3) Javni natečaj, ki se začne na predlog predstojnika službe, izvede posebna natečajna komisija, ki jo imenuje uradniški svet.

(4) Zoper odločbo o imenovanju ni pritožbe, zagotovljeno pa je sodno varstvo v upravnem sporu, pri čemer pristojno sodišče o tem odloča prednostno.

(5) Če direktor umre, je razrešen ali mu je potekel mandat in novi direktor še ni imenovan, imenuje vlada brez javnega natečaja vršilca dolžnosti direktorja do imenovanja

novega direktorja, vendar najdlje za šest mesecev. Glede pogojev za imenovanje in razlogov za predčasno razrešitev se za vršilca dolžnosti direktorja uporabljajo določbe 182. in 185. člena tega zakona.

(6) Pri začasni prepovedi opravljanja nalog direktorja iz 186. člena tega zakona je imenovan vršilec dolžnosti do prenehanja tega ukrepa.

182. člen

(mandat in pogoji za imenovanje direktorja)

(1) Za direktorja je lahko imenovana oseba, ki:

1. je državljan Republike Slovenije,
2. je poslovno sposobna,
3. ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po študijskih programih za pridobitev izobrazbe druge stopnje ali raven izobrazbe, pridobljene po študijskih programih, ki v skladu z zakonom ustrezajo izobrazbi druge stopnje ustrezne smeri,
4. ima najmanj deset let delovnih izkušenj na delovnem mestu, ki zahteva izobrazbo iz prejšnje alineje,
5. je strokovnjak na področjih, ki so v pristojnosti delovanja agencije,
6. ima vodstvene, organizacijske in mednarodne izkušnje,
7. ima višjo raven znanja angleškega jezika,
8. ni bila pravnomočno obsojena zaradi naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, na nepogojno kazen zapora v trajanju več kakor šest mesecev oziroma ni bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja zoper uradno dolžnost in javna pooblastila,
9. zoper njo ni uveden kazenski postopek zaradi naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti,
10. izpolnjuje zahteve iz 183. in 183.a člena zakona,
11. predloži izjavo o interesih in povezavah iz prvega odstavka 183.b člena tega zakona.

(2) Direktor je imenovan za dobo petih let in je lahko ponovno imenovan po predhodno izvedenem javnem natečaju.

(3) Vlada ob upoštevanju določb 88. člena in četrtega odstavka 217. člena tega zakona sklene z direktorjem pogodbo o zaposlitvi.

183. člen

(opravljanje drugih dejavnosti in nasprotje interesov)

(1) Za vse javne uslužbence agencije veljajo omejitve glede opravljanja drugih dejavnosti in nasprotja interesov, kot je to za uradnike določeno v zakonu, ki ureja javne uslužbence.

(2) Direktor in njegovi namestniki, njihov zakonec ali zunajzakonski partner ter sorodnik v ravni vrsti do vključno drugega kolena ne smejo:

- sami kot fizične osebe opravljati dejavnosti na področju, ki ga je pristojna urejati agencija,
- biti člani upravnega ali nadzornega organa pravne osebe, ki opravlja dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija,
- imeti lastniških deležev v pravnih osebah, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija, ali v pravnih osebah, ki imajo lastniški delež v takih pravnih osebah.

183.a člen

(omejitev poslovanja)

(1) Direktor in njegovi namestniki ne smejo:

- sami kot fizične osebe poslovno sodelovati s fizičnimi ali pravnimi osebami, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija,
- biti člani upravnega ali nadzornega organa pravne osebe, ki poslovno sodeluje s fizičnimi ali pravnimi osebami, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija,
- imeti lastniških deležev v pravnih osebah, ki poslovno sodelujejo s fizičnimi ali pravnimi osebami, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija, ali v pravnih osebah, ki imajo lastniški delež v takih pravnih osebah.

(2) Prepovedano poslovno sodelovanje iz prejšnjega odstavka ne vključuje poslovnega sodelovanja zaradi uporabe javno dostopnih storitev, ki jih zagotavljajo fizične ali pravne osebe, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija.

183.b člen

(izjava o interesih in povezavah kandidata za direktorja)

(1) Kandidat za direktorja mora podati izjavo, s katero razkrije svoje interese in povezave, ki jih ima kot samostojni podjetnik posameznik, imetnik lastniškega deleža v gospodarski družbi oziroma član v upravnih in nadzornih organih družb, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija, ali ki so njihovi dobavitelji elektronske komunikacijske opreme. Pri tem mora razkriti zlasti informacije o statusu samostojnega podjetnika posameznika, o lastniških deležih v gospodarskih družbah in o članstvu v upravnih in nadzornih organih teh družb. Prav tako mora razkriti kakršnekoli druge okoliščine, ki bi lahko vplivale na objektivno in nepristransko opravljanje njegovih nalog.

(2) Direktor mora izjavo iz prejšnjega odstavka v 30 dneh po imenovanju posredovati agenciji, ki jo objavi na svoji spletni strani.

(3) Ob vsaki spremembi interesov in povezav iz prvega odstavka tega člena, je direktor dolžan obvestiti agencijo, ki to objavi na način iz prejšnjega odstavka, o tem takoj pisno obvestiti svet agencije in vlado ter prenehati z delom v zadevah, v katerih bi ti interesi in povezave lahko vplivali na objektivno in nepristransko opravljanje njegovih nalog.

(4) Če katerikoli član sveta agencije oceni, da obstajajo povezave in interesi direktorja iz prvega odstavka tega člena, ki jih ni navedel kot kandidat za direktorja ali o katerih ni obvestil sveta agencije in vlade v skladu s prejšnjim odstavkom ali o katerih je v skladu s prejšnjim odstavkom obvestil svet agencije in vlado, bi pa lahko vplivale na objektivno in nepristransko opravljanje njegovih nalog, predlaga svetu agencije, da o tem obvesti Komisijo za preprečevanje korupcije. Pred odločitvijo svet agencije pridobi mnenje direktorja. Komisijo za preprečevanje korupcije lahko, če oceni, da obstajajo takšne povezave in interesi direktorja, obvesti tudi vlada.

184. člen

(pristojnosti in odgovornosti direktorja agencije)

(1) Direktor agencije:

1. zastopa in predstavlja agencijo,
2. vodi njeno poslovanje in organizira njeno delo ter sprejme statut agencije,
3. vodi postopke in daje pooblastila za vodenje postopkov v zadevah iz pristojnosti agencije,
4. izdaja posamične akte ter sprejema splošne akte in priporočila iz pristojnosti agencije,
5. varuje zaupnost podatkov agencije skladno s tem zakonom in drugimi zakoni s področja njenega delovanja, vključno s poslovnimi skrivnostmi drugih pravnih oseb, do katerih ima dostop pri izvajanju svojih nalog,
6. pripravi in predloži svetu agencije v sprejem predlog programa dela, finančnega načrta in letnega poročila ter sodeluje s svetom agencije v skladu z njunimi pristojnostmi,
7. sodeluje s posvetovalnimi sveti s področja delovanja agencije v skladu z njihovimi pristojnostmi.

(2) Direktor lahko izmed vodij sektorjev na agenciji imenuje do dva namestnika, ki v odsotnosti direktorja ter v primeru prenehanja z delom iz tretjega odstavka prejšnjega člena na podlagi njegovega pooblastila vodita, predstavljata in zastopata agencijo.

(3) Direktor agenciji odgovarja za škodo, ki jo je povzročil s svojim nevestnim ali protipravnim ravnanjem, po splošnih pravilih odškodninske odgovornosti.

185. člen

(predčasna razrešitev direktorja)

(1) Direktor je predčasno razrešen le, če:

- to sam zahteva,
- ne izpolnjuje več pogojev za imenovanje iz prvega odstavka 182. člena, razen pogoja iz 9. točke prvega odstavka 182. člena,
- če trajno izgubi delovno zmožnost za opravljanje dela na delovnem mestu direktorja.

(2) Direktor je lahko predčasno razrešen tudi, če Računsko sodišče Republike Slovenije v skladu s svojimi pristojnostmi po zakonu, ki ureja računsko sodišče, da poziv za njegovo razrešitev.

(3) Direktorja razreši vlada na lastno pobudo ali na predlog sveta agencije, če obstajajo razlogi iz prvega in drugega odstavka tega člena.

(4) O razlogih za predčasno razrešitev mora biti direktor obveščen, hkrati pa mora imeti možnost zagovora.

(5) Vlada razreši direktorja z upravno odločbo, v kateri mora obrazložiti razloge za svojo odločitev.

(6) Zoper odločbo iz prejšnjega odstavka ni pritožbe, zagotovljeno pa je sodno varstvo v upravnem sporu, pri čemer pristojno sodišče odloča prednostno.

(7) Informacijo o razrešitvi direktorja vlada javno objavi. V primeru, da ta informacija ne vsebuje utemeljitve vseh razlogov za razrešitev, mora vlada na zahtevo razrešenega direktorja odločbo iz petega odstavka v celoti javno objaviti na svojih spletnih straneh.

(8) Razrešeni direktor, ki je imel pred imenovanjem na agenciji sklenjeno pogodbo o zaposlitvi, je razporejen na prosto delovno mesto v agenciji, ki ustreza njegovi delovni usposobljenosti, za čas, za katerega je imel sklenjeno pogodbo o zaposlitvi. Če takšnega delovnega mesta ni, mu vlada v skladu z zakonom, ki ureja delovna razmerja, odpove pogodbo o zaposlitvi v skladu z določbami o redni odpovedi.

(9) Če je direktor predčasno razrešen, ker ne izpolnjuje več pogojev za njegovo imenovanje iz 8. ali 10. točke prvega odstavka 182. člena, gre za razrešitev iz krivdnih razlogov in za odpoved pogodbe o zaposlitvi iz krivdnih razlogov v skladu z zakonom, ki ureja delovna razmerja.

186. člen

(začasna prepoved opravljanja nalog direktorja)

(1) Vlada na lastno pobudo ali na predlog sveta agencije z upravno odločbo odloči o začasni prepovedi opravljanja nalog direktorja, če je zoper njega:

- v zvezi z njegovim delom uveden kazenski postopek zaradi utemeljenega suma storitve kaznivega dejanja iz 257., 257. a, 261. ali 263. člena Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 55/08, 66/08 – popr., 39/09 in 91/11) ali

- vložena pravnomočna obtožnica zaradi naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, za katerega je kot glavna kazen predpisana zaporna kazen najmanj šest mesecev.

(2) V primerih iz prvega odstavka tega člena se direktorju začasno odvzamejo pooblastila, hkrati pa se mu ponudi sklenitev pogodbe o zaposlitvi za drugo delovno mesto v agenciji. Le v primerih, ko ni mogoče drugače zagotoviti zakonitosti poslovanja agencije oziroma nepristranskosti njenega odločanja, se direktorju začasno odvzamejo pooblastila direktorja in se mu hkrati prepove delo v agenciji.

(3) Začasna prepoved opravljanja nalog direktorja iz prvega odstavka tega člena traja do:

- dokončne odločitve vlade o njegovi razrešitvi,

- poteka njegovega mandata ali

- pravnomočno končanega kazenskega postopka.

(4) O razlogih za začasno prepoved opravljanja nalog direktorja mora biti direktor obveščen, hkrati pa mora imeti možnost zagovora.

(5) Vlada o začasni prepovedi opravljanja nalog direktorja odloči z upravno odločbo, zoper katero je zagotovljeno sodno varstvo v upravnem sporu.

(6) Če je direktorju začasno v celoti prepovedano opravljanje dela v agenciji, mu v času prepovedi pripada 50 % osnovne plače, ki bi jo prejemal, če bi opravljal naloge direktorja agencije. Če je direktorju ponujena sklenitev pogodbe o zaposlitvi za drugo delovno mesto v agenciji in to sprejme, mu v tem času pripada plača za to delovno mesto. Če takšno ponudbo zavrne, pravice iz tega odstavka nima.

(7) Če se postopek zaradi kaznivega dejanja iz prvega odstavka tega člena pred kazenskim sodiščem pravnomočno konča tako, da ni podlage za razrešitev direktorja po tem zakonu, se z dnem pravnomočnosti sodne odločbe odpravijo posledice ukrepa iz prvega odstavka tega člena.

1.4 *Delovanje agencije*

187. člen

(število zaposlenih)

Agencija za izvajanje svojih pristojnosti v programu dela določi ustrezno število zaposlenih glede na njene potrebe dela.

188. člen

(plače zaposlenih)

Za plače zaposlenih v agenciji veljajo predpisi, ki urejajo sistem plač v javnem sektorju.

189. člen

(financiranje agencije)

Agencija se financira izključno s prihodki od plačil, ki so določena s tem zakonom in z drugimi zakoni s področij njenega delovanja.

189.a člen

(postopek sprejemanja programa dela in finančnega načrta)

(1) Ministrstva oziroma vladna služba, pristojna za posamezna področja delovanja agencije, lahko agenciji do 31. maja tekočega leta pošljejo strateške usmeritve za pripravo programa dela in finančnega načrta za prihodnje koledarsko leto.

(2) Agencija osnutek programa dela in finančnega načrta za prihodnje koledarsko leto najpozneje do 31. julija tekočega leta predloži v javno obravnavo v skladu z 204. členom tega zakona.

(3) Direktor najpozneje do 30. septembra tekočega leta predloži svetu agencije v sprejem predlog programa dela in finančni načrt za prihodnje koledarsko leto.

(4) Svet agencije do 31. oktobra tekočega leta predloži sprejet program dela v seznanitev in finančni načrt v soglasje vladi.

190. člen

(nadzor nad delom agencije)

(1) Statut agencije potrdi vlada.

(2) K finančnemu načrtu agencije daje soglasje vlada.

(3) Agencija mora voditi računovodstvo ločeno po področjih svojega urejanja v skladu z zakonom, ki ureja računovodstvo, in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi. Računovodske izkaze in poslovno poročilo agencije mora pregledati pooblaščeni revizor.

(4) Agencija mora vsako leto pripraviti letno poročilo, h kateremu vlada da soglasje, in z njima seznani državni zbor. Letno poročilo je sestavljeno iz poročila o delu in poslovnega poročila.

(5) Nadzor nad zakonitostjo dela agencije opravlja ministrstvo oziroma vladna služba, pristojna za posamezno delovno področje, na katerem deluje agencija. Ta nadzor ne zajema možnosti poseganja v vsebino splošnih ali konkretnih pravnih aktov, ki jih je izdala agencija v zvezi z izvajanjem njenih pristojnosti na podlagi tega ali drugih zakonov s področij njenega delovanja.

(6) Nadzor nad zakonitostjo, namembnostjo, učinkovito in uspešno rabo sredstev agencije opravlja računsko sodišče.

(7) Ministrstvo, pristojno za upravo, izvaja nadzor nad izvajanjem predpisov o upravnem postopku.

191. člen

(postopek pred agencijo)

(1) Agencija vodi postopek in izdaja odločbe ter druge posamične akte po zakonu, ki ureja splošni upravni postopek, če s tem zakonom ni določeno drugače. Kadar ta zakon določa, da se odločba ali drug posamični akt izda po javnem razpisu, agencija izvede pred uvedbo upravnega postopka postopek javnega razpisa po tem zakonu.

(2) Za odločanje v posamičnih zadevah lahko direktor pooblasti osebo v agenciji, ki izpolnjuje pogoje za odločanje v splošnem upravnem postopku.

(3) Odločba ali drug posamičen akt agencije, izdan v upravnem postopku, sta dokončna, če ta ali drug zakon s področja njenega delovanja ne določa drugače.

(4) Zoper odločbo ali drug posamičen akt agencije iz prejšnjega odstavka so dovoljena le tista izredna pravna sredstva po zakonu, ki ureja splošni upravni postopek, za katera je pristojna agencija.

(5) Agencija sama opravlja upravno izvršbo svojih izvršljivih odločb in lahko pri tem izreka ustrezne globe ter uporablja prisilne ukrepe, ki so predpisani z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek. Upravno izvršbo denarnih obveznosti opravi davčni organ po postopku, predpisanem za izvršbo davčnih obveznosti.

192. člen

(sodno varstvo)

(1) Zoper dokončne odločbe ali druge posamične akte agencije je zagotovljeno sodno varstvo v skladu z zakonom, ki ureja upravni spor.

(2) Tožba v upravnem sporu zoper akte, ki jih izda agencija na podlagi tega zakona, se vloži pri Upravnem sodišču Republike Slovenije v Ljubljani. V sporu odloča upravno sodišče s sedežem v Ljubljani.

(3) Postopki v zvezi s tožbami v upravnem sporu iz prejšnjega odstavka so hitri. Sodišče o njih odloča prednostno, kar velja tudi za sodišče, ki odloča o pravnih sredstvih.

193. člen

(zbiranje podatkov v zvezi s postopkom pred upravnim sodiščem)

(1) Upravno sodišče zbira podatke o številu in splošnem predmetu tožb v upravnem sporu, trajanju postopkov pred sodiščem od vložitve tožbe do pravnomočne sodne odločbe ter o številu odločitev o začasnih odredbah, ki jih je izdalo sodišče v zvezi z elektronskimi komunikacijami.

(2) Upravno sodišče pošlje podatke iz prejšnjega odstavka za tekoče leto ministrstvu, pristojnemu za pravosodje, najpozneje do 31. januarja naslednje leto.

(3) Ministrstvo, pristojno za pravosodje, prejete podatke posreduje Evropski komisiji in BEREC na njuno utemeljeno zahtevo.

2. CILJI AGENCIJE NA PODROČJU ELEKTRONSKIH KOMUNIKACIJ

194. člen

(splošni cilji in načela)

(1) Agencija mora pri opravljanju svojih nalog sprejeti vse ukrepe, ki so primerni za dosego ciljev iz 195. do 197. člena tega zakona, pri čemer morajo biti ukrepi sorazmerni ciljem, ki se zasledujejo.

(2) Ukrepi, ki jih sprejema agencija, morajo biti čim bolj tehnološko nevtralni, razen če z določbami tega zakona in na njegovi podlagi sprejetimi podzakonskimi predpisi, ki urejajo radiofrekvenčni spekter, ni določeno drugače.

(3) Agencija mora v okviru svojih pristojnosti prispevati k uresničevanju usmeritev, ki so namenjene spodbujanju kulturne in jezikovne raznolikosti ter tudi pluralnosti medijev.

195. člen

(spodbujanje konkurence)

Agencija pospešuje učinkovito konkurenco pri zagotavljanju elektronskih komunikacijskih omrežij, elektronskih komunikacijskih storitev in pripadajočih zmogljivosti ter storitev med drugim tako, da zlasti:

1. poskrbi, da uporabniki, vključno z uporabniki invalidi, starejšimi uporabniki in uporabniki s posebnimi socialnimi potrebami v kar največjem obsegu izkoristijo ugodnosti v smislu izbire, cene in kakovosti,

2. zagotovi, da v sektorju elektronskih komunikacij, vključno s prenosom vsebin, ni izkrivljanja ali omejevanja konkurence,

3. spodbuja učinkovito uporabo radijskih frekvenc in številskega prostora ter zagotovi njihovo učinkovito upravljanje,

4. spodbuja gradnjo in razvoj omrežij ter storitev.

196. člen

(spodbujanje razvoja notranjega trga)

Agencija prispeva k razvoju notranjega trga med drugim tako, da:

1. odpravi preostale ovire pri zagotavljanju elektronskih komunikacijskih omrežij, pripadajočih zmogljivosti in storitev ter elektronskih komunikacijskih storitev na ravni EU,

2. spodbuja gradnjo in razvoj vseevropskih omrežij, vzajemno delovanje vseevropskih storitev in povezljivost med koncema,

3. sodeluje z drugimi pristojnimi regulativnimi organi držav članic EU (v nadaljnjem besedilu: drugi regulativni organi), z Evropsko komisijo in BEREC na pregleden način, da bi zagotovila razvoj enotne prakse njihovega delovanja in enotne uporabe zakonodaje EU.

197. člen

(podpiranje interesov državljanov)

Agencija podpira interese državljanov med drugim tako, da zlasti:

1. zagotovi vsem državljanom dostop do univerzalne storitve,

2. poskrbi za visoko raven varstva potrošnikov pri njihovem poslovanju z dobavitelji, zlasti z zagotovitvijo možnosti preprostih in ne predragih postopkov reševanja sporov prek institucije, ki je neodvisna od vseh vpletenih strank,

3. prispeva k zagotavljanju visoke ravni varstva osebnih podatkov in zasebnosti,

4. spodbuja zagotavljanje jasnih informacij zlasti tako, da zahteva preglednost tarif in pogojev za uporabo javnih komunikacijskih storitev,

5. obravnava potrebe posebnih družbenih skupin, še posebej uporabnikov invalidov, starejših uporabnikov in uporabnikov s posebnimi socialnimi potrebami,

6. poskrbi za ohranjanje celovitosti javnih komunikacijskih omrežij ter varnosti teh omrežij in javnih komunikacijskih storitev,

7. spodbuja možnost dostopa in razširjanja informacij ali uporabe aplikacij ter storitev po lastni izbiri končnih uporabnikov,

8. spodbuja ohranitev odprtega in nevtralnega značaja interneta.

198. člen

(regulativna načela)

Agencija pri uresničevanju ciljev iz 194. do 197. člena tega zakona uporabi objektivna, pregledna, nediskriminacijska in sorazmerna regulativna načela med drugim s:

1. spodbujanjem regulativne predvidljivosti z izvajanjem konsistentnega regulativnega pristopa v primernih obdobjih pregleda,

2. zagotavljanjem, da v podobnih razmerah ni diskriminacije pri obravnavi fizičnih in pravnih oseb, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja in storitve,

3. zaščito konkurence v korist uporabnikov, vključno s spodbujanjem ohranjanja odprtega in nevtralnega značaja interneta in, če je potrebno, s spodbujanjem konkurence na področju infrastrukture,

4. spodbujanjem učinkovitega vlaganja in inovacij na področju novih in izboljšanih infrastruktur, vključno z zagotavljanjem, da vse obveznosti dostopa ustrezno upoštevajo tveganje, ki ga sprejmejo podjetja, ki vlagajo, in z omogočanjem različnih dogovorov o sodelovanju med vlagatelji in strankami, ki iščejo dostop, da razpršijo naložbeno tveganje in hkrati zagotovijo, da se ohranita konkurenčnost na trgu in načelo nediskriminacije,

5. ustreznim upoštevanjem različnih pogojev glede konkurence in uporabnikov, ki obstajajo na različnih geografskih območjih države,

6. nalaganjem predhodnih regulativnih obveznosti le, če ni učinkovite in trajnostne konkurence, in z omilitvijo in odpravo teh obveznosti takoj, ko je ta pogoj izpolnjen.

199. člen

(neodvisnost delovanja)

Agencija mora pristojnosti na področju elektronskih komunikacij izvajati neodvisno od fizičnih in pravnih oseb, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma izvajajo elektronske komunikacijske storitve.

3. PRISTOJNOSTI AGENCIJE NA PODROČJU ELEKTRONSKIH KOMUNIKACIJ

200. člen

(uradne evidence)

(1) Agencija vodi uradne evidence:

1. operaterjev,
2. imetnikov odločb o dodelitvi radijskih frekvenc,
3. imetnikov odločb o dodelitvi elementov oštevilčenja,
4. imetnikov radioamaterskih dovoljenj.

(2) Uradne evidence iz prejšnjega odstavka vodi agencija kot med seboj povezano informatizirano zbirko podatkov.

(3) V uradni evidenci operaterjev agencija vodi naslednje podatke:

1. ime, naslov, davčno številko za fizične osebe,
2. firmo, sedež, matično številko, registrsko številko za pravne osebe,
3. o obvestilu, o javnem komunikacijskem omrežju oziroma javni komunikacijski storitvi,
4. o datumu začetka, spremembe ali prenehanja zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij in izvajanja javnih komunikacijskih storitev,
5. o odločbi o ugotovitvi, da gre za operaterja s pomembno tržno močjo,
6. o poravnavanju obveznosti operaterjev, ki izvirajo iz tega zakona,
7. o kaznovanju zaradi kršitev določil tega zakona.

(4) V uradni evidenci imetnikov odločb o dodelitvi radijskih frekvenc agencija vodi naslednje podatke:

1. ime, naslov, davčno številko za fizične osebe,
2. firmo, sedež, matično številko, registrsko številko za pravne osebe,
3. o odločbi o dodelitvi radijskih frekvenc, o elektronskem komunikacijskem omrežju, oziroma elektronski komunikacijski storitvi, za katero se uporablja dodeljena radijska frekvenca, o datumu prenehanja veljavnosti te odločbe in druge podatke iz te odločbe,
4. o poravnavanju obveznosti imetnika odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc, ki izvirajo iz tega zakona,

5. o kaznovanju imetnika odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc zaradi kršitev določil tega zakona.

(5) V uradni evidenci imetnikov odločb o dodelitvi elementov oštevilčenja agencija vodi naslednje podatke:

1. ime, naslov, davčno številko za fizične osebe,

2. firmo, sedež, matično številko, registrsko številko za pravne osebe,

3. o odločbi o dodelitvi elementov oštevilčenja, o elektronskem komunikacijskem omrežju oziroma elektronski komunikacijski storitvi, za katero se uporabljajo dodeljeni elementi oštevilčenja, o datumu prenehanja veljavnosti te odločbe ter druge podatke iz te odločbe,

4. o poravnavanju obveznosti imetnika ali imetnikov odločb o dodelitvi elementov oštevilčenja, ki izvirajo iz tega zakona,

5. o kaznovanju imetnikov odločb o dodelitvi elementov oštevilčenja zaradi kršitev določil tega zakona.

(6) V uradni evidenci imetnikov radioamaterskih dovoljenj agencija vodi naslednje podatke:

1. ime in naslov za fizične osebe,

2. firmo, sedež, matično številko, registrsko številko za pravne osebe,

3. o dodeljenem klicnem znaku.

(7) Agencija lahko v tem členu navedene podatke pridobiva tudi iz uradnih evidenc drugih državnih organov in neposredno po elektronski poti.

(8) Agencija vodi podatke iz tretjega odstavka tega člena, dokler operater zagotavlja javna komunikacijska omrežja oziroma izvaja javne komunikacijske storitve na podlagi tega zakona, nato pa jih hrani trajno. Podatke iz četrtega in petega odstavka tega člena pa agencija vodi ves čas, dokler ima fizična ali pravna oseba pravico uporabljati radijske frekvence oziroma uporabljati številke, nato pa jih hrani trajno.

201. člen

(zbiranje in dajanje podatkov in informacij)

(1) Vse fizične in pravne osebe, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma izvajajo elektronske komunikacijske storitve, morajo dati agenciji na podlagi njene pisne zahteve na voljo vse podatke in informacije, s katerimi razpolagajo, vključno z listinami in finančnimi podatki, ki jih agencija potrebuje za izvajanje svojih pristojnosti po tem zakonu, med drugim za:

1. sistematično ali posamično preverjanje izpolnjevanja zahtev, povezanih z učinkovito uporabo radijskih frekvenc ali elementov oštevilčenja, s prispevki za financiranje univerzalne storitve ali plačil na podlagi obvestila, za uporabo radijskih frekvenc, za uporabo elementov oštevilčenja oziroma plačil za učinkovito rabo omejene naravne dobrine,

2. posamično preverjanje izpolnjevanja določb tega zakona ali posamičnih aktov agencije,

3. oceno varnosti in celovitosti storitev in omrežij operaterjev, vključno z dokumentiranimi varnostnimi politikami,

4. reševanje sporov po določbah tega zakona,

5. izvedbo postopkov, povezanih z vlogami za dodelitev pravic uporabe omejenih dobrin na podlagi tega zakona,

6. objavo primerjalnih pregledov kakovosti in cen storitev v korist potrošnikov,

7. jasno opredeljene statistične namene,

8. izvedbo analiz upoštevnih trgov in izvajanje drugih pristojnosti na področju zagotavljanja konkurence,

9. izvedbo njenih pristojnosti na področju gradnje.

(2) Pri izvajanju pristojnosti iz prejšnjega odstavka ima agencija predvsem pravico, da od fizičnih in pravnih oseb iz prejšnjega odstavka zahteva, da ji morajo predložiti tudi informacije in podatke o prihodnjem razvoju omrežja ali storitev, če bi ta lahko vplival na veleprodajne storitve, ki jih dajo na voljo konkurentom. Agencija lahko od operaterjev s pomembno tržno močjo na veleprodajnih trgih tudi zahteva, da predložijo računovodske podatke o maloprodajnih trgih, ki so povezani s temi veleprodajnimi trgi.

(3) Zahtevani podatki in informacije morajo biti sorazmerni namenu, za katerega bodo uporabljeni. Agencija mora v zahtevi navesti namen uporabe zahtevanih informacij in informacije obravnavati v skladu s sedmim odstavkom tega člena.

(4) Osebe iz prvega odstavka tega člena morajo agenciji predložiti podatke in informacije brezplačno ter v obsegu in roku, določenem v zahtevi agencije. Nepravočasno sporočanje podatkov in informacij ter sporočanje napačnih, nepopolnih podatkov ali informacij v nasprotju z zahtevo agencije se šteje za kršitev dolžnosti dajanja zahtevanih podatkov in informacij.

(5) Agencija mora Evropski komisiji na njeno utemeljeno zahtevo poslati podatke in informacije, ki jih Evropska komisija potrebuje za izvajanje svojih nalog in so sorazmerne izvajanju teh nalog. Če je agencija zahtevane podatke in informacije predhodno pridobila od določene osebe iz prvega odstavka tega člena, mora to osebo pred izročitvijo teh podatkov in informacij o tem obvestiti in ji pojasniti, da Evropska komisija lahko te podatke in informacije posreduje tudi drugim regulativnim organom. Če ta oseba utemeljeno nasprotuje, da bodo ti podatki in informacije posredovani drugim organom urejanja, mora agencija o tem obvestiti Evropsko komisijo.

(6) Agencija lahko da podatke in informacije, pridobljene od oseb iz prvega odstavka tega člena, na voljo drugim regulativnim organom ali drugim pristojnim organom na njihovo utemeljeno zahtevo. Agencija lahko od drugih regulativnih organov ali drugih pristojnih organov zahteva podatke in informacije, ki jih potrebuje za izvajanje svojih pristojnosti.

(7) Pri posredovanju in uporabi zaupnih podatkov in informacij mora agencija poskrbeti, da se ohrani stopnja njihove zaupnosti. Zaupne podatke in informacije, ki jih agencija pridobi od drugega regulativnega organa, lahko uporabi le za namen, za katerega jih je zahtevala.

(8) Če agencija meni, da bi pripomogla k odprtosti in konkurenčnosti trga, lahko določene podatke in informacije tudi objavi. Pri tem mora s splošnim aktom podrobneje določiti način dostopa do takih objav.

202. člen

(uporaba standardov in specifikacij)

(1) Za zagotavljanje storitev, tehničnih vmesnikov in omrežnih funkcij in kadar je to nujno potrebno za zagotovitev medsebojnega vzajemnega delovanja storitev in boljšo izbiro za uporabnike, agencija in drugi pristojni državni organi spodbujajo uporabo standardov in specifikacij s seznama neobveznih standardov in specifikacij, ki ga sestavi Evropska komisija ter objavi v Uradnem listu EU.

(2) Do objave standardov in specifikacij v skladu s prejšnjim odstavkom agencija in drugi pristojni državni organi spodbujajo uporabo standardov in specifikacij, ki so jih sprejele evropske organizacije za standarde, kot so Evropski odbor za standardizacijo (CEN), Evropski odbor za elektrotehnično standardizacijo (CENELEC) in Evropski inštitut za telekomunikacijske standarde (ETSI).

(3) Če standardi in specifikacije iz prejšnjega odstavka ne obstajajo, agencija in drugi pristojni državni organi spodbujajo uvedbo mednarodnih standardov ali priporočil, ki jih sprejme Mednarodna telekomunikacijska zveza (ITU), Evropska konferenca poštnih in telekomunikacijskih uprav (CEPT), Mednarodna organizacija za standardizacijo (ISO) ali Mednarodna komisija za elektrotehniko (IEC).

203. člen

(nevtralnost interneta)

(1) Agencija spodbuja ohranitev odprtega in nevtralnega značaja interneta ter možnost dostopa in razširjanja informacij ali uporabe aplikacij in storitev po lastni izbiri končnih uporabnikov.

(2) Agencija mora cilje iz prejšnjega odstavka še posebej upoštevati pri izvajanju svojih pristojnosti iz 3. in 4. točke drugega odstavka 132. člena tega zakona in tretjega ter četrtega odstavka 133. člena tega zakona in pri svojih pristojnostih v zvezi z izvajanjem 2. točke prvega odstavka 129. člena s strani operaterja omrežja in izvajalca storitev dostopa do interneta.

(3) Operaterji omrežij in izvajalci storitev dostopa do interneta si kar najbolj prizadevajo za ohranitev odprtega in nevtralnega značaja interneta, s tem da ne smejo omejevati, zadrževati ali upočasnjevati internetnega prometa na ravni posameznih storitev ali aplikacij, jih neenako obravnavati ali izvajati ukrepov za njihovo razvrednotenje, razen v primeru:

1. nujnih ukrepov v primeru izjemnih stanj v skladu s 83. členom tega zakona,

2. nujnih ukrepov za omejevanje neželenih komunikacij v skladu s 158. členom tega zakona,

3. odločbe sodišča.

(4) Ukrepi iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka morajo biti sorazmerni, nediskriminacijski, časovno omejeni in v obsegu, ki je nujno potreben.

4. JAVNOST DELA NA PODROČJU ELEKTRONSKIH KOMUNIKACIJ

204. člen

(vpliv javnosti)

(1) Agencija in drugi državni organi morajo pri oblikovanju politike na trgu elektronskih komunikacij pred sprejetjem ukrepov, ki bodo pomembno vplivali na ta trg, in pri sprejemanju predpisov pridobiti in primerno upoštevati mnenje zainteresirane javnosti.

(2) Agencija in drugi državni organi morajo pred sprejetjem aktov in predpisov iz prejšnjega odstavka njihove predloge objaviti in zbirati mnenja v objavljenem roku, ki ne sme biti krajši od 30 dni.

(3) Po poteku roka iz drugega odstavka tega člena in pred sprejetjem akta ali predpisa iz prvega odstavka tega člena mora agencija ali drug državni organ na spletnih straneh objaviti pridobljena mnenja in pripombe ter v objavi navesti način, kako so bila upoštevana, ali razloge, zaradi katerih niso bila upoštevana. Pri tem se informacije in podatki, ki so zaupne narave, ne objavijo.

205. člen

(javnost dela agencije)

(1) Delovanje agencije je javno.

(2) Program dela agencije, njen finančni načrt in letno poročilo se objavijo na spletnih straneh agencije.

(3) Agencija mora v statutu z namenom izvajanja določbe prvega odstavka podrobneje določiti:

1. pravila v zvezi s postopkom za zbiranje mnenj na podlagi prejšnjega člena tega zakona, v katerem opredeli vsaj način in mesto objave aktov iz prvega odstavka prejšnjega člena tega zakona in rezultatov posvetovanja ter obliko sprejemanja mnenj zainteresirane javnosti,

2. način dostopa do podatkov in informacij, ki jih mora agencija objavljati, ter drugih javnih podatkov in informacij,

3. obliko sodelovanja s predstavniki potrošniških in invalidskih organizacij ter organizacij drugih uporabnikov javnih komunikacijskih storitev.

(4) Agencija zagotavlja informacije javnega značaja v skladu z zakonom, ki ureja dostop do informacij javnega značaja.

(5) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka so podatki, ki so si jih stranke izmenjale v postopkih posredovanja iz 220. člena tega zakona, izvzeti od dostopa, razen če se vpletene stranke z razkritjem teh podatkov izrecno strinjajo.

206. člen

(objava podatkov in informacij)

(1) Agencija mora na svojih spletnih straneh objavljati podatke in informacije najmanj o:

1. sklenjenih pogodbah o medomrežnem povezovanju operaterjev s pomembno tržno močjo,
2. vzorčnih ponudbah tistih operaterjev omrežij, ki jih morajo oblikovati in objaviti,
3. izračunih nadomestila in stroškov za zagotavljanje univerzalne storitve,
4. odločbah o pravicah uporabe radijskih frekvenc in elementov oštevilčenja,
5. izdanih radioamaterskih dovoljenjih,
6. nameravanem in izvedenem prenosu pravice do uporabe radijskih frekvenc in elementov oštevilčenja,
7. javnih pozivih za pridobitev mnenj zainteresirane javnosti na podlagi tega zakona,
8. javnih razpisih, ki jih vodi agencija na podlagi tega zakona,
9. odločbah, ki se nanašajo na spore med fizičnimi in pravnimi osebami, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma storitve,
10. odločbah, ki se nanašajo na spore med fizičnimi in pravnimi osebami, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma storitve, in končnimi uporabniki,
11. končanih postopkih nadzora,
12. strategijah, ki jih sprejme na podlagi tega zakona.

(2) Agencija na svojih spletnih straneh spodbuja ozaveščenost uporabnikov o obstoju in pomenu številk za klice v sili in drugih telefonskih številk z dodano družbeno vrednostjo, ki se začnejo s 116.

(3) Agencija na svojih spletnih straneh objavi povezavo do informacij o pogojih in postopkih za izdajo dovoljenj, potrebnih za postavitev elektronskih komunikacijskih omrežij, na spletnem državnem portalu za podjetja in podjetnike e-VEM ter do evidence iz prvega odstavka 14. člena tega zakona.

(4) Ne glede na način objave iz prvega odstavka tega člena mora agencija zagotoviti objavo tudi kako drugače, če tako določa drug zakon.

(5) Agencija mora pri objavi podatkov in informacij primerno upoštevati prepoved razkritja poslovnih skrivnosti in osebnih podatkov.

(6) Agencija spletne strani in portale, ki jih upravlja, oblikuje v skladu z mednarodnimi priporočili za dostopnost spletnih vsebin, s čimer omogoča večjo dostopnost in preglednost informacij, pomembnih za kakovostno izbiro.

5. SODELOVANJE AGENCIJE Z DRUGIMI ORGANI NA PODROČJU ELEKTRONSKIH KOMUNIKACIJ

5.1 *Vloga Evropske komisije in BEREC*

207. člen

(obveznost upoštevanja priporočil Evropske komisije)

Agencija mora pri opravljanju svojih nalog upoštevati priporočila Evropske komisije, izdana za uskladitev uporabe določb direktiv iz drugega odstavka 2. člena tega zakona. Če se agencija odloči, da ne bo upoštevala priporočila, o tem obvesti Evropsko komisijo in navede razloge za svoje stališče.

208. člen

(upoštevanje mnenj in stališč BEREC)

Agencija pri spodbujanju boljšega regulativnega usklajevanja in večje skladnosti ter ob sprejemanju odločitev o svojih nacionalnih trgih podpira in v kar največjem obsegu upošteva mnenja in skupna stališča BEREC.

5.2 *Sodelovanje agencije z drugimi regulativnimi organi, Evropsko komisijo in BEREC*

209. člen

(sodelovanje in posvetovanje)

(1) Zaradi skladne uporabe evropskega regulativnega okvira za elektronske komunikacije agencija sodeluje z drugimi regulativnimi organi, Evropsko komisijo in BEREC.

(2) Agencija se mora posvetovati z drugimi regulativnimi organi, Evropsko komisijo in BEREC pred sprejetjem ukrepa, ki se nanaša na:

- določitev upoštevnega trga ali
- postopek tržne analize ali
- naložitev, spremembo ali preklic določenih obveznosti iz poglavja o zagotavljanju konkurence

in bi ukrep lahko vplival na trgovinsko menjavo med državami članicami EU.

(3) V ta namen mora agencija obrazloženi osnutek ukrepa iz prejšnjega odstavka hkrati sporočiti z uradnim obvestilom drugim regulativnim organom, Evropski komisiji in BEREC, ter jim omogočiti, da v enem mesecu sporočijo svoje pripombe.

(4) Agencija opravi posvetovanje iz drugega odstavka tega člena po končanem posvetovanju z zainteresirano javnostjo iz 204. člena tega zakona in predloži drugim regulativnim organom, Evropski komisiji in BEREC tudi že pridobljena mnenja in pripombe javnosti, razen če je drugače določeno v priporočilih ali smernicah Evropske komisije, v katerih so opredeljena oblika, štetje rokov, vsebina in podrobne informacije v zvezi z uradnim obvestilom iz prejšnjega odstavka, ter okoliščine, v katerih uradno obvestilo ni potrebno.

(5) Agencija lahko po poteku roka iz tretjega odstavka tega člena sprejme osnutek ukrepa, pri čemer mora v kar največjem obsegu upoštevati pripombe, prejete od drugih regulativnih organov, Evropske komisije in BEREC.

(6) Agencija mora vse sprejete končne ukrepe iz drugega odstavka tega člena sporočiti Evropski komisiji in BEREC.

210. člen

(postopek sodelovanja in posvetovanja pred sprejetjem ukrepa, ki se nanaša na določitev upoštevnega trga ali postopek tržne analize)

(1) Če Evropska komisija v enomesečnem roku iz tretjega odstavka prejšnjega člena sporoči, da bi predlagani osnutek ukrepa iz prve ali druge alineje drugega odstavka prejšnjega člena oviral delovanje enotnega trga ali da resno dvomi o njegovi združljivosti z veljavno zakonodajo EU, mora agencija odložiti sprejetje predlaganega ukrepa za dodatna dva meseca.

(2) Če Evropska komisija v tem času sprejme odločitev, na podlagi katere mora agencija umakniti osnutek ukrepa, agencija osnutek ukrepa spremeni ali umakne v šestih mesecih po izdaji odločitve Evropske komisije. Če je osnutek ukrepa spremenjen, začne agencija v skladu s postopki iz 204. člena tega zakona javno posvetovanje in Evropsko komisijo v skladu z določbo iz drugega odstavka prejšnjega člena ponovno uradno obvesti o osnutku ukrepa.

211. člen

(postopek sodelovanja in posvetovanja pred sprejetjem ukrepa, ki se nanaša na naložitev, spremembo ali preklic določenih obveznosti)

(1) Če Evropska komisija v enomesečnem roku iz tretjega odstavka 209. člena sporoči, da bi predlagani ukrep iz tretje alineje drugega odstavka 209. člena oviral delovanje enotnega trga ali da resno dvomi o njegovi združljivosti z veljavno zakonodajo EU, mora agencija za dodatne tri mesece odložiti sprejetje predlaganega ukrepa.

(2) V obdobju treh mesecev agencija tesno sodeluje z Evropsko komisijo in BEREC, da se opredeli najustreznejši in najučinkovitejši ukrep glede na cilje, ki se zasledujejo na notranjem trgu za elektronske komunikacije.

(3) V obdobju iz prejšnjega odstavka tega člena lahko agencija predlagani ukrep spremeni ali umakne, pri čemer v kar največjem obsegu upošteva sporočilo Evropske komisije in morebitno mnenje ali nasvet BEREC, lahko pa predlagani ukrep ohrani.

(4) Če po poteku obdobja treh mesecev iz drugega odstavka tega člena Evropska komisija izda priporočilo, naj agencija spremeni ali umakne predlagani ukrep, agencija na podlagi tega priporočila v enem mesecu sprejme končni ukrep in ga sporoči Evropski komisiji. Enomesečni rok se lahko podaljša, če je to potrebno za ponovno izvedbo javnega posvetovanja.

(5) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se lahko agencija odloči, da priporočila Evropske komisije ne bo upoštevala in predlaganega ukrepa ne bo spremenila ali umaknila, kar mora ustrezno obrazložiti.

212. člen

(notifikacija nujnih in izrednih ukrepov)

(1) Če je to potrebno zaradi takojšnega varstva konkurence ali pravic uporabnikov, lahko agencija izjemoma brez posvetovanja v skladu z drugim do četrtim odstavkom 209. člena in prvim odstavkom 210. člena tega zakona sprejme začasni ukrep, ki pa mora biti sorazmeren s cilji, ki jih želi doseči. Agencija mora začasni ukrep skupaj z vsemi razlogi za njegovo sprejetje nemudoma poslati drugim regulativnim organom, Evropski komisiji in BEREC.

(2) Če želi agencija začasni ukrep iz prejšnjega odstavka spremeniti v stalnega ali podaljšati njegovo veljavnost, mora upoštevati drugi do četrti odstavek 209. člena in prvi odstavek 210. člena tega zakona.

5.3 *Sodelovanje agencije in drugih pristojnih državnih organov ali organizacij javnega sektorja*

213. člen

(splošno)

Kadar so za določeno področje, za katero je na podlagi tega zakona pristojna agencija, pristojni tudi drugi državni organi, morajo agencija in pristojni drugi državni organi med seboj sodelovati in se posvetovati.

214. člen

(sodelovanje agencije z organom, pristojnim za varstvo konkurence)

(1) Agencija in organ, pristojen za varstvo konkurence, si morata izmenjavati podatke in informacije, ki jih potrebujeta za izvajanje svojih pristojnosti. Pri tem morata ohraniti stopnjo njihove zaupnosti.

(2) Podatki in informacije iz prejšnjega odstavka morajo biti omejeni le na to, kar je primerno in sorazmerno namenu, zaradi katerega pride do njihove izmenjave.

(3) Pri analiziranju upoštevnih trgov in določanju pomembne tržne moči po tem zakonu agencija sodeluje z organom, pristojnim za varstvo konkurence, kar pa ne posega v njeno izključno pristojnost sprejemanja odločitev na tem področju.

215. člen

(sodelovanje z informacijskim pooblaščencem)

Informacijski pooblaščenec lahko v postopkih, ki so po tem zakonu v njegovi pristojnosti, zaprosi agencijo za sodelovanje.

216. člen

(sodelovanje z organi, pristojnimi za varnost in celovitost omrežij)

Zaradi zagotavljanja varnosti in celovitosti omrežij lahko agencija zaprosi za strokovno sodelovanje tudi SI-CERT, ki deluje v okviru javnega zavoda Akademska in raziskovalna mreža Slovenije (ARNES), in druge organe, pristojne za varnost in celovitost omrežij.

XV. REŠEVANJE SPOROV

217. člen

(pristojnost za reševanje sporov)

(1) Agencija rešuje spore med subjekti na trgu elektronskih komunikacij v Republiki Sloveniji, kakršni so:

- spori med fizičnimi in pravnimi osebami, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma storitve, če se spori nanašajo na pravice in obstoječe obveznosti, ki jih določajo ta zakon, na njegovi podlagi izdani predpisi, splošni in posamični akti (medoperaterski spori) ter

- spori med fizičnimi in pravnimi osebami, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja in storitve ter končnimi uporabniki, če se spori nanašajo na pravice in obveznosti, ki jih določajo ta zakon, na njegovi podlagi izdani predpisi, ter pravice in obveznosti iz pogodb o zagotavljanju elektronskih komunikacijskih omrežij oziroma storitev (spori končnih uporabnikov).

(2) Spori med fizičnimi in pravnimi osebami, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma storitve, in drugimi fizičnimi in pravnimi osebami, ki imajo koristi od obveznosti dostopa oziroma medomrežnega povezovanja, ki je bila naložena ali dogovorjena v skladu s tem zakonom ali na njegovi podlagi izdanim splošnim ali posamičnim aktom agencije, se rešujejo kot medoperaterski spori.

(3) Reševanje sporov iz prvega in drugega odstavka tega člena ne posega v morebitno sodno pristojnost.

(4) Agencija pri izvajanju nalog reševanja sporov iz prvega odstavka tega člena deluje neodvisno in ne sme zaprositi ali prejemati navodil od drugih državnih organov. Navedeno ne vpliva na možnost posvetovanja agencije z organom, pristojnim za varstvo konkurence, ali organom, pristojnim za varstvo potrošnikov, kjer agencija to oceni za primerno.

218. člen

(postopek reševanja spora)

(1) Agencija si prizadeva rešiti spor s posredovanjem v skladu z določili postopka iz 220. člena tega zakona.

(2) Če katera od strank nasprotuje posredovanju agencije ali to ne pripelje do poravnave ali sporazuma med strankami in o zadevi ni bil sprožen sodni postopek, agencija nadaljuje postopek reševanja spora ter o sporu odloči z odločbo.

(3) V postopku reševanja sporov agencija uporablja določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek, kadar s tem zakonom ni določeno drugače.

(4) Če katera koli stranka med postopkom reševanja spora pred agencijo o isti zadevi začne pravdo pred pristojnim sodiščem ali zahtevek za rešitev spora umakne, se postopek reševanja spora pred agencijo ustavi.

(5) Če stranka, ki je zahtevala začetek postopka, ne pride na ustno obravnavo, čeprav je bila nanjo pravilno vabljena, in v določenem roku ne odgovori na prejeti zapisnik o opravljeni ustni obravnavi, se šteje, da je umaknila zahtevek. Agencija mora vlagatelja zahteve za rešitev spora opozoriti na posledice, ki ga doletijo, če v določenem roku ne odgovori na predloženi zapisnik.

(6) Agencija izda odločbo čim prej, najpozneje pa v štirih mesecih od uvedbe postopka reševanja spora.

(7) Agencija mora odločiti na podlagi zakona, podzakonskih predpisov in splošnih aktov ter v skladu s cilji, ki jih na podlagi 194., 195., 196. in 197. člena tega zakona zasleduje na trgu, zlasti glede zagotavljanja učinkovite konkurence in zaščite interesov uporabnikov. V postopku reševanja sporov morajo stranke polno sodelovati z agencijo. Fizične in pravne osebe, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma storitve, ali druge stranke v sporu morajo v skladu s 4. točko prvega odstavka 201. člena tega zakona agenciji na njeno pisno zahtevo dati na voljo vse potrebne informacije, s katerimi razpolagajo.

(8) Agencija mora odločbe, ki se nanašajo na spore iz prve alineje prvega odstavka in iz drugega odstavka 217. člena tega zakona, javno objaviti v obliki, ki upošteva prepoved objave poslovnih skrivnosti strank, razen če stranke predlagajo objavo svojih poslovnih skrivnosti. Agencija na svojih spletnih straneh objavlja tudi informacije o sporih iz druge alineje prvega odstavka 217. člena tega zakona, ki jih obravnava, pri čemer pa ne sme objaviti osebnih podatkov ali poslovnih skrivnosti.

219. člen

(reševanje čezmejnih sporov)

(1) V sporu med subjekti na trgu elektronskih komunikacij, ki nastane v različnih državah članicah EU in za katerega so poleg agencije pristojni še eden ali več drugih regulativnih organov, mora agencija uskladiti prizadevanja za njegovo rešitev skupaj z njimi in v skladu s cilji, ki jih pristojni organi na trgu zasledujejo. Hkrati ima agencija tudi pravico, da se posvetuje z BEREC zaradi konsistentnosti rešitve spora v skladu s cilji sekundarne zakonodaje EU.

(2) Če je bil spor predložen v reševanje agenciji in po uskladitvi z drugimi pristojnimi organi urejanja, se smiselno uporabljajo določbe 217. in 218. člena tega zakona.

(3) V primerih iz prvega odstavka tega člena agencija lahko, še preden sprejme ukrep za njegov rešitev, od BEREC zahteva, da sprejme mnenje o ukrepu. Če je v zvezi z rešitvijo spora agencija ali kateri koli regulativni organ zahteval mnenje BEREC, agencija počaka nanj in ga v čim večjem obsegu upošteva. Ne glede na to lahko po potrebi sprejme nujne ukrepe.

(4) Če je za reševanje spora pristojna agencija, si prizadeva rešiti spor s posredovanjem v skladu z določili iz 220. člena tega zakona.

(5) Če katera od strank nasprotuje posredovanju agencije ali to ne pripelje do poravnave ali sporazuma med strankami ter o zadevi ni bil sprožen sodni postopek, agencija po uskladitvi z drugimi regulativnimi organi ter v skladu s cilji, ki jih pristojni organi zasledujejo

na trgu in ob upoštevanju mnenj BEREC, nadaljuje postopek reševanja spora in o sporu odloči z odločbo.

220. člen

(posredovanje)

(1) Agencija v osmih dneh po prejemu predloga za rešitev spora ene od sprtih strani ali v primeru 90. člena tega zakona tudi po uradni dolžnosti pisno obvesti sprti strani o uvedbi posredovalnega postopka in pogojih za reševanje spora z odločbo agencije iz drugega odstavka 218. člena tega zakona, če do sporazuma ne pride.

(2) Agencija ima v posredovalnem postopku vlogo posrednika in vodi celoten postopek tako, da upošteva načela nepristranskosti, enakosti, zakonitosti, pravičnosti in zaupnosti ter cilje, ki jih zasleduje v skladu s 194., 195., 196. in 197. členom tega zakona.

(3) Če agencija končnemu uporabniku, ki je vlagatelj zahteve za rešitev spora iz druge alineje prvega odstavka 217. člena tega zakona, predloži predlog sporazumne rešitve, ki ga je pripravila fizična ali pravna oseba, ki zagotavlja elektronska komunikacijska omrežja in storitve, in s katerim ta v celoti ugodi zahtevku končnega uporabnika, vlagatelj pa na ta predlog v za to določenem roku ne odgovori, se šteje, da se strinja s ponujeno rešitvijo in je umaknil zahtevek. Agencija mora v predloženem predlogu sporazumne rešitve vlagatelja zahteve za rešitev spora opozoriti na posledice, če ne odgovori v roku, določenem v predloženem predlogu.

(4) Posredovalni postopek je zaupne narave, kar mora spoštovati vsakdo, kdor v njem kakor koli sodeluje.

(5) Agencija lahko pravila posredovanja natančneje opredeli v splošnem aktu.

220.a člen

(reševanje sporov zaradi znižanja stroškov elektronskih komunikacijskih omrežij)

(1) Agencija z namenom spodbujanja učinkovitejše gradnje in postavitve elektronskih komunikacijskih omrežij ter souporabe obstoječe fizične infrastrukture v primerih, določenih v šestem odstavku 9.a člena, drugem odstavku 10. člena, šestem odstavku 14.a člena, petem odstavku 91.a člena in sedmem odstavku 93. člena tega zakona (spori zaradi znižanja stroškov elektronskih komunikacijskih omrežij) po določbah tega člena rešuje:

- spore med operaterji omrežij,
- spore med operaterji omrežij in drugimi infrastrukturnimi operaterji ter
- spore med operaterji omrežij in investitorji v javna komunikacijska omrežja oziroma investitorji v druge vrste gospodarske javne infrastrukture.

(2) Reševanje sporov iz prejšnjega odstavka ne posega v morebitno sodno pristojnost.

(3) Če o zadevi ni bil sprožen sodni postopek, agencija odloči o sporu z odločbo ob uporabi tretjega do petega odstavka 218. člena tega zakona.

(4) Pri reševanju sporov iz druge in tretje alineje prvega odstavka tega člena se lahko agencija posvetuje z regulativnimi organi s področja delovanja drugih infrastrukturnih operaterjev.

(5) Agencija izda odločbo čim prej, najpozneje pa v štirih mesecih od uvedbe postopka reševanja spora v primeru spora na podlagi sedmega odstavka 93. člena tega zakona glede dostopa do obstoječe fizične infrastrukture ter v dveh mesecih od uvedbe postopka reševanja spora v primerih kot so določeni v šestem odstavku 9.a člena, drugem odstavku 10. člena, šestem odstavku 14.a člena, petem odstavku 91.a člena.

(6) V postopku reševanja sporov morajo stranke dosledno sodelovati z agencijo in ji na njeno pisno zahtevo dati na voljo vse potrebne informacije, s katerimi razpolagajo.

XVI. NADZOR IN ODLOČANJE O PREKRŠKIH

221. člen

(pristojnost za nadzor)

(1) Agencija nadzira izvajanje določb tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov ter splošnih aktov, razen v primerih, ki spadajo v pristojnosti informacijskega pooblaščenca na podlagi 155. in 157. člena tega zakona. Agencija opravlja tudi nadzor nad izvajanjem vseh posamičnih aktov in ukrepov, ki jih sprejema na podlagi tega zakona ter na njegovi podlagi sprejetih predpisov in splošnih aktov.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek agencija ne nadzira določb IV. poglavja tega zakona, razen tretjega in osmega odstavka 20. člena in drugega odstavka 22. člena.

(3) Agencija na ozemlju Republike Slovenije nadzira tudi izvajanje določb predpisov EU s področja elektronskih komunikacij, ki imajo neposredni učinek v pravnem redu Republike Slovenije in hkrati določajo nadzor njihovega izvajanja s strani nacionalnih regulativnih organov s področja elektronskih komunikacij, kot tudi sankcioniranje na ravni držav članic.

222. člen

(sodelovanje med organi nadzora)

Agencija in informacijski pooblaščenec se morata obveščati o izvedenih ukrepih nadzora, drug drugemu zagotavljati podatke, potrebne za izvajanje nadzora, in medsebojno strokovno sodelovati.

223. člen

(postopek nadzora)

(1) V postopku nadzora po tem zakonu se uporabljajo določbe zakona, ki ureja inšpekcijski nadzor, če s tem zakonom ni določeno drugače.

(2) Če izvaja nadzor informacijski pooblaščenec, se v postopku nadzora uporabljajo tudi določbe zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

224. člen

(postopek nadzora fizičnih in pravnih oseb, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma storitve)

(1) Če agencija pri nadzoru fizičnih in pravnih oseb, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma storitve, ugotovi nepravilnosti pri izvajanju določb tega zakona ter na njegovi podlagi izdanih predpisov, splošnih aktov in posamičnih aktov ali ukrepov, ki jih sama sprejema, te osebe o tem pisno obvesti in jim da možnost, da se o zadevi izrečejo v razumnem roku.

(2) Agencija lahko po prejemu odgovora ali po poteku roka za odgovor iz prejšnjega odstavka zahteva ustavitev kršitve iz prejšnjega odstavka tega člena takoj ali v razumnem roku ter hkrati sprejme ustrezne in sorazmerne ukrepe za zagotovitev odprave nepravilnosti.

(3) Z odločbo, izdano v postopku nadzora, ki vsebuje ukrepe in razloge za odpravo nepravilnosti ter razumen rok za izpolnitev naloženih ukrepov, lahko agencija naloži tudi prekinitev ali odložitev zagotavljanja storitev ali paketa storitev, ki bi lahko, če bi se nadaljevale, zelo škodile konkurenci, vse dokler oseba iz prvega odstavka tega člena ne izpolni obveznosti dostopa na podlagi analize trga, ki se izvede v skladu s 100. členom tega zakona.

(4) V primeru kršitev 102. člena in 1. in 2. točke prvega odstavka 201. člena tega zakona se ne uporabljajo določbe prvega in drugega odstavka tega člena.

(5) Če ukrepi iz drugega odstavka tega člena v določenem roku niso bili izpolnjeni, lahko agencija ob resnih in ponavljajočih se kršitvah osebi iz prvega odstavka tega člena z odločbo prepove nadaljnje zagotavljanje elektronskih komunikacijskih omrežij ali storitev ali pa začasno ali trajno odvzame pravico uporabe radijskih frekvenc ali elementov oštevilčenja.

(6) Agencija lahko v primeru kršitve iz prejšnjega odstavka osebi iz prvega odstavka tega člena izreče globo za prekršek za obdobje kršitve, četudi je bila kršitev morebiti pozneje odpravljena.

(7) Ne glede na določbo prvega, drugega in petega odstavka tega člena lahko agencija, če ima dokaze o kršitvi, ki pomeni takojšnjo in resno grožnjo za javni red, javno varnost in življenje ter zdravje ljudi ali bo povzročila resne gospodarske ali obratovalne težave drugim izvajalcem ali uporabnikom elektronskih komunikacijskih omrežij ali storitev ali drugim uporabnikom radijskega spektra, sprejme nujne začasne ukrepe za odpravo tega stanja pred sprejetjem končne odločbe in ne da bi prej določila rok za odpravo nepravilnosti ali dala možnost izreči se o zadevi. V tem primeru dobi oseba iz prvega odstavka tega člena možnost, da se o zadevi izreče in predlaga rešitev, vendar šele po sprejetju nujnih začasnih ukrepov.

225. člen

(trajanje začasnih ukrepov)

Začasni ukrepi iz sedmega odstavka prejšnjega člena veljajo največ tri mesece, ki pa se lahko v primeru, da izvršilni postopki niso bili končani, podaljšajo za nadaljnje obdobje do treh mesecev.

226. člen

(pooblaščene osebe agencije)

(1) Naloge nadzora agencije na podlagi tega poglavja opravljajo osebe, ki so zaposlene na agenciji in imajo za to pooblastilo predstojnika službe Vlade Republike Slovenije, pristojne za elektronske komunikacije (v nadaljnjem besedilu: pooblaščene osebe agencije).

(2) Pooblastilo za opravljanje nalog nadzora se izkazuje s službeno izkaznico, ki jo izda predstojnik službe Vlade Republike Slovenije, pristojne za elektronske komunikacije.

(3) Pooblaščene osebe agencije morajo izpolnjevati pogoje, ki jih predpisuje zakon, ki ureja inšpekcijski nadzor za inšpektorje.

(4) Osebe iz prvega odstavka tega člena samostojno opravljajo naloge nadzora po tem zakonu, vodijo upravni postopek ter izdajajo odločbe in sklepe v upravnem postopku. Za druga pooblastila, pristojnosti, postopek in ukrepanje se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja inšpekcijski nadzor.

227. člen

(pravna sredstva)

(1) Odločba agencije in informacijskega pooblaščenca, izdana v postopku nadzora na podlagi tega zakona, je v upravnem postopku dokončna. Zoper odločbo se lahko vloži tožba v upravnem sporu.

(2) Tožba v upravnem sporu zoper dokončno odločbo, izdano v postopku nadzora po tem zakonu, se vloži na sedežu Upravnega sodišča Republike Slovenije.

(3) Sodišče prve stopnje in sodišče, ki odloča o pravnih sredstvih, odločata o tožbah v upravnem sporu po tem zakonu prednostno.

228. člen

(prekrškovni organi)

(1) Agencija in informacijski pooblaščenec odločata o prekrških za kršitve tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov kot prekrškovni organ v skladu z zakonom, ki ureja prekrške, vsak na svojem področju, ki ga nadzoruje.

(2) Prekrškovni postopki iz prejšnjega odstavka se rešujejo po hitrem postopku v skladu z zakonom, ki ureja prekrške.

(3) Prekrškovni organ lahko za prekrške iz tega zakona izreče globo v znesku, višjem od najnižje predpisane mere za posamezni prekršek.

(4) Za nadzor pooblaščene osebe agencije so hkrati tudi pooblaščene uradne osebe, ki vodijo postopek prekrškovnega organa in v njem odločajo, vse pod pogoji in v skladu z zakonom, ki ureja prekrške.

XVII. SVET ZA ELEKTRONSKE KOMUNIKACIJE REPUBLIKE SLOVENIJE

229. člen

(Svet za elektronske komunikacije Republike Slovenije)

(1) Svet za elektronske komunikacije Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: svet) je organ za svetovanje pri usmerjanju razvoja elektronskih komunikacij in pri varstvu interesov potrošnikov na področju elektronskih komunikacij v Republiki Sloveniji, ki ga ustanovi državni zbor.

(2) Svet ima 11 članov, ki jih za dobo pet let imenuje državni zbor. Pri tem štiri člane imenuje izmed predstavnikov potrošniških, reprezentativnih invalidskih organizacij na predlog nacionalnega sveta invalidskih organizacij in izobraževalnih institucij, tako da je imenovan najmanj po en predstavnik iz omenjenih organizacij, preostalih sedem članov pa izmed različnih strokovnjakov s področja elektronskih komunikacij.

(3) Predsednika ali predsednico (v nadaljnjem besedilu: predsednik sveta) in namestnika ali namestnico predsednika sveta imenujejo člani sveta izmed sebe.

(4) Člani sveta ne smejo biti:

1. člani organov političnih strank,

2. funkcionarji po zakonu, ki ureja sistem plač v javnem sektorju,

3. javni uslužbenci v državnih organih,

4. osebe, ki so zaposlene pri operaterju ali so člani nadzornega sveta ali upravnega odbora organizacije, ki opravlja dejavnost s področja urejanja iz pristojnosti agencije, ali imajo lastninske deleže v organizacijah, ki opravljajo dejavnost, ki je neposredno predmet urejanja iz pristojnosti agencije, ali v organizacijah, ki imajo lastninski delež v takih organizacijah,

5. osebe, katerih zakonec, zunajzakonski partner ali partner v skladu z zakonom, ki ureja istospolno partnersko skupnost, ter sorodnik v ravni vrsti do vključno drugega kolena je član nadzornega sveta ali upravnega odbora organizacije, ki opravlja dejavnost s področja urejanja iz pristojnosti agencije, ali ima lastninske deleže v organizaciji, ki opravlja dejavnost, ki je neposredno predmet urejanja iz pristojnosti agencije, ali v organizaciji, ki ima lastninski delež v taki organizaciji.

(5) Člani sveta imajo pravico do povračila stroškov in do nagrade za svoje delo. Višino nagrade določi državni zbor. Sredstva, pogoje za delo in informiranje sveta zagotovi agencija.

(6) Svet ima sekretarja, ki pomaga predsedniku sveta pri pripravi in izvedbi seje ter opravlja druge strokovne in administrativne naloge, ki so potrebne za nemoteno delo sveta. Sekretarja na predlog direktorja agencije imenuje svet izmed zaposlenih v agenciji. Sekretar je upravičen do 70 odstotkov sejnine člana sveta iz prejšnjega odstavka.

230. člen

(delovanje sveta)

(1) Svet sprejme svoj poslovnik.

(2) Svet se mora sestati na seji najmanj dvakrat letno. Seja se skliče, če direktor agencije ali vsaj štirje člani pisno zahtevajo sklic. Predsednik sveta lahko kadar koli skliče sejo.

(3) Sejam sveta lahko prisostvujeta direktor agencije oziroma njegovi pooblaščenci in predstojnik službe oziroma predstavniki službe Vlade Republike Slovenije, pristojne za elektronske komunikacije.

(4) Seja sveta je sklepčna, če je navzoča več kakor polovica članov. Sklepi se sprejemajo z navadno večino navzočih članov.

231. člen

(naloge sveta)

(1) Svet daje mnenja, priporočila in predloge glede zadev na področju elektronskih komunikacij, vključno glede varstva potrošnikov, invalidov in uporabnikov s posebnimi socialnimi potrebami na tem področju. Agencija lahko glede zadev s področja elektronskih komunikacij svet zaprosi za mnenje. Mnenja, priporočila in predlogi sveta za agencijo niso zavezujoči, mora pa se do njih opredeliti.

(2) Svet sme zahtevati informacije, razen osebnih podatkov, od agencije, državnih organov in drugih akterjev na področju elektronskih komunikacij. Pri uporabi zaupnih informacij mora svet poskrbeti, da se ohrani stopnja njihove zaupnosti.

(3) Mnenja, priporočila in predloge iz prvega odstavka tega člena agencija objavi na svojih spletnih straneh.

XVIII. KAZENSKE DOLOČBE

232. člen

(prekrški)

(1) Z globo do pet odstotkov letnega prometa, ustvarjenega na trgu javnih komunikacijskih omrežij oziroma javnih komunikacijskih storitev v predhodnem poslovnem letu, se za prekršek kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če:

1. ne izpolni naloženih obveznosti, povezanih z zagotavljanjem preglednosti, ali ne ravna v skladu z objavljeno vzorčno ponudbo za medomrežno povezovanje oziroma operaterski dostop (102. člen),

2. ne izpolni naloženih obveznosti, povezanih z zagotavljanjem enakega obravnavanja (103. člen),

3. ne izpolni naloženih obveznosti, povezanih z ločitvijo računovodskih evidenc (104. člen),

4. ne izpolni naloženih obveznosti, povezanih z dopustitvijo operaterskega dostopa do določenih omrežnih zmogljivosti in njihove uporabe (105. člen),

5. ne izpolni naloženih obveznosti, povezanih s cenovnim nadzorom ali stroškovnim računovodstvom (106. člen),

6. ne izpolni naloženih obveznosti, povezanih z regulacijo storitev (107. člen),

7. ne izpolni naloženih obveznosti, povezanih s funkcijsko ločitvijo (108. člen).

(2) Z globo od 1.000 do 10.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

233. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 50.000 do 400.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki se po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, če:

1. pisno ne obvesti agencije pred začetkom, spremembo ali prenehanjem zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev (prvi in osmi odstavek 5. člena),

1.a ne ravna v skladu z 9.a členom tega zakona,

2. ne ravna v skladu z 10. členom tega zakona,

2.a ne ravna v skladu z 11.a členom tega zakona,

3. ne pošlje podatkov ali pošlje napačne podatke organu, pristojnemu za geodetske zadeve, v skladu s prvim in četrtim odstavkom 14. člena tega zakona,

3.a ne ravna v skladu s 14.a členom tega zakona,

3.b uporablja radijske frekvence v nasprotju z določili splošnega akta iz prvega in drugega odstavka 27. člena tega zakona,

4. ne uporablja radijskih frekvenc v skladu s prvim odstavkom 31. člena tega zakona,

5. ne deluje v skladu z odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc ali ne izpolnjuje pogojev, določenih v odločbi o dodelitvi radijskih frekvenc (51. in 52. člen),

6. pravna oseba s sedežem v Republiki Sloveniji ali zunaj Republike Slovenije ne deluje v skladu z odločbo, izdano na podlagi skupnega izbirnega postopka, ki so ga izvedle pristojne institucije EU na podlagi predpisa EU (tretji odstavek 51. člena in 10. točka 52. člena),

7. je imetnik odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc in brez predhodnega soglasja agencije prenese pravico do uporabe teh radijskih frekvenc ali odda pravico do uporabe teh radijskih frekvenc v najem (55. člen),

8. kopiči radijske frekvence z namenom omejevati konkurenco na trgu (56. člen),

9. uporablja elemente oštevilčenja brez veljavne odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja (64. člen),

10. dodeljene številke na podlagi pravnega posla dodeljuje v uporabo izvajalcem storitev in pri tem zaračuna več kakor le dejanske stroške (sedmi odstavek 66. člena),

11. imetnik odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja brez predhodnega soglasja agencije prenese pravico do uporabe teh elementov oštevilčenja (prvi odstavek 70. člena),

12. ne sprejme ustreznih tehničnih in organizacijskih ukrepov za ustrezno obvladovanje tveganj za varnost omrežij in storitev (prvi odstavek 79. člena),

13. ne sprejme potrebnih ukrepov za zagotovitev celovitosti svojih omrežij (80. člen),

14. ne obvesti agencije o kršitvah varnosti ali celovitosti (prvi odstavek 81. člena),

15. ne predloži informacij, potrebnih za oceno varnosti oziroma celovitosti njihovih storitev in omrežij ali ne privoli v revizijo varnosti, ki jo na njegove stroške izvede usposobljena neodvisna organizacija (82. člen),

16. ne ravna v skladu s prvim odstavkom 83. člena,

17. ne prilagodi svojega omrežja tako, da omogoča funkcijo prednosti (drugi odstavek 83. člena),

18. ob naravnih in drugih nesrečah ali ob katastrofalnem izpadu omrežja ne izvede drugih ukrepov oziroma omejitev ali prekinitev delovanja v skladu s sprejetimi ukrepi vlade (četrti odstavek 83. člena),

19. ne sprejme ustreznih tehničnih in organizacijskih ukrepov za primer izpada omrežja, vojnega ali izrednega stanja ter naravnih in drugih nesreč oziroma teh ukrepov ne izvaja ves čas trajanja okoliščin, zaradi katerih so bili sprejeti, razen če je bilo to nemogoče zaradi višje sile (prvi odstavek 84. člena),

20. ne zagotavlja neprekinjenega dostopa do številke za klic v sili in uporabe te številke (drugi odstavek 84. člena),

21. ne ravna v skladu s prvim odstavkom 85. člena tega zakona,

22. ne zagotavlja elektronskih komunikacijskih omrežij oziroma ne izvaja elektronskih komunikacijskih storitev v pravno samostojni družbi ali ne vodi ločenih računovodskih evidenc za dejavnosti, povezane z izvajanjem in zagotavljanjem elektronskih komunikacijskih storitev ali omrežij (89. člen),

23. se ne pogaja o medomrežnem povezovanju (prvi odstavek 90. člena),

24. ne varuje zaupnosti podatkov pri sklepanju pogodb o medomrežnem povezovanju (tretji odstavek 90. člena),

25. ne izvrši odločbe agencije iz četrtega odstavka 90. člena tega zakona,

26. ne izvrši odločbe agencije o skupni uporabi iz drugega odstavka 91. člena ali prvega odstavka 92. člena tega zakona,

26.a ne ravna v skladu z 91.a členom tega zakona,

26.b ne ravna v skladu s 93. in 93.a členom tega zakona,

27. ne uresničuje pravice skupne uporabe v skladu s 94. členom tega zakona,

28. ne obvesti agencije v skladu s prvim odstavkom 109. člena tega zakona,

29. ne razvršča programov v skladu s tretjim odstavkom 112. člena tega zakona,

30. na podlagi odločbe agencije ne zagotovi dostopa do vmesnikov aplikacijskega programa ali elektronskega programskega vodnika ali tega ne zagotovi pod poštenimi, upravičenimi in nediskriminacijskimi pogoji (četrti odstavek 112. člena),

31. ne spoštuje predpisanih zahtev za medsebojno delovanje digitalnih interaktivnih televizijskih storitev in digitalne televizijske opreme, ki jo uporabljajo potrošniki (peti odstavek 112. člena),

32. njeni sistemi s pogojnimi dostopom do storitev digitalne televizije ali radia ne delujejo v skladu s prvim odstavkom 113. člena tega zakona,

33. ne zagotovi tehničnih storitev pod poštenimi, upravičenimi in nediskriminacijskimi pogoji (drugi odstavek 113. člena),

34. pri zagotavljanju pogojno dostopnih storitev teh računovodsko ne loči od drugih dejavnosti (tretji odstavek 113. člena),

35. pravic industrijske lastnine za izdelke in sisteme s pogojnim dostopom pod pravičnimi in nediskriminacijskimi pogoji ne podeli proizvajalcem uporabniške opreme (četrti odstavek 113. člena),

36. s kakršnimi koli pogoji prepreči izdelovalcu, da v isti izdelek vključi skupni vmesnik, ki dopušča priključitev na druge dostopne sisteme, ali elemente, ki so značilni za druge dostopne sisteme (četrti odstavek 113. člena),

37. zagotavlja univerzalni imenik oziroma univerzalno imeniško službo in različno obravnava podatke, ki jih dobi od različnih izvajalcev javno dostopne telefonske storitve (četrti odstavek 116. člena),

38. ne zagotavlja univerzalne storitve, ki ji je bila naložena z odločbo agencije (prvi in četrti odstavek 118. člena),

39. je izvajalec univerzalne storitve in pred prenosom sredstev krajevnega dostopovnega omrežja na drugo pravno osebo z drugim lastnikom pisno ne obvesti agencije (prvi odstavek 119. člena),

40. cene posameznih storitev, ki se izvajajo kot univerzalna storitev, in z njimi povezani pogoji niso javno objavljeni, pregledni in nediskriminacijski (prvi odstavek 120. člena),

41. cene storitev, ki jih izvaja kot univerzalno storitev, niso enake na celotnem ozemlju Republike Slovenije (drugi odstavek 120. člena),

42. ne spoštuje odločbe agencije (četrti odstavek 120. člena),

43. cen in splošnih pogojev ni določila v skladu s šestim odstavkom 120. člena tega zakona,

44. izmerjene vrednosti parametrov kakovosti univerzalne storitve, ki jo izvaja, najmanj trikrat zaporedoma ne dosežejo mejnih vrednosti (šesti odstavek 123. člena),

45. svojega prispevka izračunane obveznosti ne plača v kompenzacijski sklad v roku in višini, ki ju z odločbo določi agencija (peti odstavek 126. člena),

46. v roku, ki je določen s tem zakonom, ne obvesti agencije o prihodkih iz zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev (šesti odstavek 126. člena),

47. ovira agencijo pri pregledu podatkov in oceni prihodkov (sedmi odstavek 126. člena),

48. svojim naročnikom ne omogoči prenosljivosti številk (prvi odstavek 131. člena),

49. prenos številke drugemu operaterju naročniku zaračuna v nasprotju s tretjim odstavkom 131. člena tega zakona,

50. cene medomrežnega povezovanja niso stroškovno naravnane (šesti odstavek 131. člena),

51. ne izvede prenosa številke in njenega aktiviranja v enem delovnem dnevu od prejema podpisane pogodbe o prenosu številke (sedmi odstavek 131. člena),

52. ne zagotavlja ustreznih in kakovostnih informacij glede dostopa do javno dostopnih elektronsko komunikacijskih storitev in uporabe teh storitev v skladu z drugim odstavkom 132. člena tega zakona,

53. ne spoštuje zahtev iz odločbe iz tretjega odstavka 133. člena tega zakona,

54. svojim uporabnikom ne omogoči brezplačnega dostopa do številk za klic v sili (prvi odstavek 134. člena),

55. ne omogoči uporabnikom invalidom klicev v sili z uporabo govornih in znakovnih jezikov ter drugih oblik negovorjenih jezikov na način in v obsegu, kakor je to tehnično mogoče (drugi odstavek 134. člena),

56. v skladu s tehničnimi zmožnostmi pristojnim organom ne pošlje podatkov o številki in lokaciji kličočega (četrti odstavek 134. člena),

56.a ne zagotovi prenosa govornega klica ter standardizirani minimalni sklop podatkov sistema klica v sili iz vozil (e-klic) organu, ki ga obravnava (peti odstavek 134. člena),

56.b v okviru svojih tehničnih zmožnosti ne zagotovi storitve sistema javnega mobilnega obveščanja in alarmiranja (šesti odstavek 134. člena),

57. ne obvešča uporabnikov v skladu s sedmim odstavkom 134. člena tega zakona,

58. ne obvesti uporabnikov in agencije v skladu z drugim odstavkom 141. člena tega zakona,

59. izvede ukrep, čeprav je naročnik ravnal v skladu s trinajstim odstavkom 142. člena,

60. tehnično in organizacijsko ne ukrepa tako, da zagotovi varnost svojega omrežja in svojih storitev (prvi odstavek 145. člena),

61. ne sprejme takih ukrepov, ki zagotovijo raven varnosti in zavarovanja, ki je sorazmerna s pričakovanimi tveganji in stroški ter v skladu s tehničnim in tehnološkim razvojem (drugi odstavek 145. člena),

62. ne opozori uporabnikov na posebna tveganja za varnost omrežja ali storitev takoj, ko za tveganje izve, ali jih ne obvesti o vseh mogočih sredstvih za odpravo tveganja in verjetnih stroških ali uporabnikom ne omogoči hitrega in učinkovitega dostopa do zaščitnih ukrepov (prvi odstavek 146. člena),

63. ne varuje zaupnosti elektronskih komunikacij v skladu z drugim odstavkom 147. člena tega zakona,

64. sebi ali komu drugemu pridobi podatke o vsebini, dejstvih in okoliščinah prenesenih sporočil, ki presegajo najmanjšo potrebno mero, nujno potrebno za izvajanje določenih elektronskih storitev, oziroma teh podatkov ne uporablja samo za izvajanje teh storitev ter uresničevanje pogodbenih obveznosti v zvezi z njimi (tretji odstavek 147. člena),

65. ne seznani naročnika ali uporabnika v skladu s četrtim odstavkom 147. člena tega zakona,

66. nadzoruje oziroma prestreza komunikacije, kadar to ni izrecno dovoljeno s tem zakonom (peti odstavek 147. člena),

67. uporabniki niso bili predhodno pravilno obveščeni o snemanju, njegovem namenu in trajanju hrambe posnetka ter posneto sporočilo ni bilo pravočasno izbrisano v skladu s sedmim odstavkom 147. člena tega zakona,

68. obvestilo o snemanju ni dano po istovrstnem mediju oziroma v enaki obliki, kakor poteka snemana komunikacija (osmi odstavek 147. člena),

69. ne vzpostavi svojih notranjih postopkov in ne zagotavlja neizbrisne evidence o odzivanju na zahteve za dostop do osebnih podatkov naročnikov (prvi odstavek 149. člena),

70. podatkov o prometu po končani zvezi ne izbriše ali ne naredi tako, da postanejo brezosebni (prvi odstavek 151. člena),

71. ne pridobi naročnikovega oziroma uporabnikovega predhodnega soglasja v skladu s tretjim odstavkom 151. člena tega zakona,

72. podatke o prometu namesto oseb, ki so pod njenim nadzorom, obdeluje kdo drug (peti odstavek 151. člena),

73. ne ravna v skladu s šestim odstavkom 151. člena tega zakona,

74. ne obdeluje lokacijskih podatkov v skladu s prvim odstavkom 152. člena tega zakona,

75. uporabniku ali naročniku krši pravico do začasne zavrnitve obdelave podatkov iz tretjega odstavka 152. člena tega zakona,

76. lokacijske podatke namesto oseb, ki so pod njenim nadzorom, obdeluje kdo drug (četrti odstavek 152. člena),

77. ne hrani dokumentacije, ugotovitev in zahtev oziroma podatkov na način in pod pogoji iz 153.a člena tega zakona ali ne zagotavlja neizbrisne registracije izvedenih ukrepov in posegov v skladu z drugim odstavkom 153.a člena tega zakona (peti odstavek 153. člena),

78. ne pošlje zahtevanih podatkov, kakor določa zakon (sedmi odstavek 153. člena),

79. ne ravna v skladu s prvim, drugim ali četrtim odstavkom 159. člena tega zakona,

80. ne hrani zadostnega popisa podatkov o kršitvi varstva osebnih podatkov (sedmi odstavek 159. člena),

81. ne začne zakonitega prestrezanja komunikacij po prejemu prepisa izreka odredbe oziroma ustne odredbe (prvi in četrti odstavek 160. člena),

82. ne izvaja zakonitega prestrezanja na način, v obsegu in trajanju, kakor je določeno v prepisu izreka odredbe ali v ustni odredbi (tretji in četrti odstavek 160. člena),

83. ne zagotovi tridesetletne neizbrisne registracije prestrezanja ali podatkov ne varuje v skladu z oznako stopnje tajnosti prepisa odredbe (peti odstavek 160. člena),

84. na svoje stroške ne zagotovi ustrezne opreme in primernih vmesnikov ali ustreznih prenosnih poti do nadzornih centrov pristojnega organa (šesti odstavek 160. člena),

85. **(črtana)**,

86. **(črtana)**,

87. **(črtana)**,

88. **(črtana)**,

89. **(črtana)**,

90. **(črtana)**,

91. **(črtana)**,

92. **(črtana)**,

93. **(črtana)**,

94. **(črtana)**,

95. ovira pooblaščene osebe agencije oziroma informacijskega pooblaščenca pri opravljanju nalog nadzora (221. do 225. člen).

(2) Z globo od 1.000 do 20.000 eurov se kaznuje pravna oseba, ki se ne šteje za pravno osebo iz prvega odstavka tega člena, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 500 do 10.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 500 do 10.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba v državnem organu ali samoupravni lokalni skupnosti, ki stori prekršek iz 1.a, 2. ali 3. točke prvega odstavka tega člena.

234. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 20.000 do 50.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki se po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, če:

1. ne ravna v skladu z 9. členom tega zakona,

2. deluje v nasprotju z drugim odstavkom 19. člena tega zakona,

3. sklenjena pogodba o služnosti ne vsebuje vseh obveznih sestavin iz tretjega in osmega odstavka 20. člena tega zakona,

4. ne pošlje vseh podatkov o pravnih poslih v zvezi z dodeljenimi številkami agenciji (sedmi odstavek 66. člena),

5. ne deluje v skladu z odločbo o dodelitvi številk (67. in 68. člen),

6. ne omogoči končnim uporabnikom, da lahko kličejo na vse številke, ki se zagotavljajo v EU, ter dostopajo do in uporabljajo storitve z uporabo negeografskih številk znotraj EU, kadar je to tehnično in ekonomsko izvedljivo (prvi odstavek 76. člena),

7. elektronskih komunikacijskih omrežij za razširjanje storitev digitalne televizije ne načrtuje tako, da se da po njih razširjati tudi širokozaslonske televizijske storitve in programe (prvi odstavek 112. člena),

8. ne ohrani širokozaslonskega formata (drugi odstavek 112. člena),

9. svojim naročnikom ne zagotavlja možnosti za nadzor stroškov v skladu s sedmim odstavkom 120. člena tega zakona,

10. ne omogoča take stopnje razčlenitve računa, ki omogoča preverjanje in nadzor uporabe in zaračunanega zneska (prvi odstavek 121. člena in drugi odstavek 139. člena),

11. naročnikom osnovne stopnje razčlenitve računa ne omogoča brezplačno (drugi odstavek 121. člena in drugi odstavek 139. člena),

12. ne upošteva naročnikove zahteve (drugi odstavek 121. člena in drugi odstavek 139. člena),

13. osnovna stopnja razčlenitve računa ne vsebuje elementov, določenih s splošnim aktom iz tretjega odstavka 121. člena tega zakona,

14. omeji dostop do svojih storitev ali naročnika odklopi ter prekine naročniško pogodbo iz razlogov, ki niso določeni v njenih splošnih pogojih (prvi odstavek 122. člena),

15. ukrep, ki ga izvede, ni določen v splošnih pogojih oziroma ni sorazmeren s kršitvami ali je diskriminacijski (prvi odstavek 122. člena),

16. ne opozori uporabnika v skladu z drugim odstavkom 122. člena tega zakona,

17. zaradi neplačevanja računov izvede ukrep iz tretjega odstavka 122. člena tega zakona brez vnaprejšnjega obvestila,

18. ne odklopi uporabnika le od neplačane ali premalo plačane storitve, pa je tak odklop tehnično izvedljiv (četrti odstavek 122. člena),

19. naročniška pogodba ne vsebuje vseh predpisanih elementov (prvi in četrti odstavek 129. člena),

20. ne obvešča svojih naročnikov v skladu z drugim odstavkom 129. člena tega zakona,

21. uporabnikom ob odstopu od naročniške pogodbe ne omogoči izbire v skladu s četrtim odstavkom 129. člena tega zakona,

22. ne spoštuje najdaljšega začetnega zavezujočega obdobja vezave iz prvega odstavka 130. člena tega zakona,

22.a ne ravna v skladu s 132.a členom tega zakona,

23. ne omogoči predpisanega tonskega izbiranja oziroma prikaza identitete kličočega priključka, kjer je to tehnično in ekonomsko izvedljivo (1. točka 138. člena),

24. ne omogoči predpisanih možnosti za nadzor stroškov (2. točka 138. člena),

25. ne upošteva predpisanih obveznosti v zvezi z omejitvijo ali odklopom zaradi razlogov na strani naročnika (3. točka 138. člena),

26. ne ravna v skladu s tretjim, četrtim ali petim odstavkom 139. člena tega zakona,

27. operater ustrezno ne zabeleži prijave napake končnega uporabnika (tretji odstavek 142. člena),

28. zbrane podatke uporablja v nasprotju z drugim odstavkom 148. člena tega zakona,

29. naročnikov predhodno in brezplačno ne obvesti o namenu in nadaljnji uporabi tiskanega ali elektronskega naročniškega imenika, ki vsebuje njihove osebne podatke (prvi odstavek 150. člena),

30. naročnikom ne da možnosti za odločitev (drugi odstavek 150. člena),

31. v zakonskem roku ne označi prepovedi uporabe naročnikovih osebnih podatkov za določene namene (tretji odstavek 150. člena),

32. kljub naročnikovi prepovedi uporabe njegovih osebnih podatkov za klice, ki imajo komercialni ali raziskovalni namen, te podatke za ta namen uporablja (tretji in peti odstavek 150. člena),

33. zavrnitev vpisa v javni naročniški imenik, preverjanje, sprememba ali izbris osebnih podatkov ni brezplačna (četrti odstavek 150. člena),

34. podatke o prometu obdeluje za trženje ali za izvajanje storitev z dodano vrednostjo brez predhodnega soglasja uporabnika (tretji odstavek 151. člena),

35. v svojih splošnih pogojih ne navede, kateri podatki o prometu se bodo hranili ali obdelovali ali koliko časa oziroma ne izjavi, da se bo z njimi ravnalo v skladu z zakonom, ki ureja varstvo podatkov (četrti odstavek 151. člena),

36. ne seznani uporabnika pred njegovim soglasjem z:

1. možnostjo zavrnitve soglasja,

2. vrsto lokacijskih podatkov, ki se bodo obdelovali,

3. namenom in trajanjem obdelovanja lokacijskih podatkov,

4. možnostjo posredovanja teh lokacijskih podatkov tretjim osebam (drugi odstavek 152. člena),

37. ne daje naročniku oziroma uporabniku možnosti, da kadar koli enostavno in brezplačno začasno prepreči obdelovanje lokacijskih podatkov (tretji odstavek 152. člena),

38. ne zagotavlja možnosti, ki so določene v prvem do vključno petem odstavku 154. člena tega zakona ter sedmem odstavku 154. člena tega zakona,

39. v svojih splošnih pogojih ne objavi možnosti prikaza in preprečitve prikaza identitete kličočega ali klicanega priključka ali priključka v zvezi (šesti odstavek 154. člena),

40. ne zagotavlja možnosti, ki je določena v prvem odstavku 155. člena tega zakona v skladu s prvim, drugim in tretjim odstavkom 155. člena tega zakona,

41. ne zagotavlja hrambe podatkov v skladu s četrtim odstavkom 155. člena tega zakona,

42. agenciji ne pošlje zahtevanih podatkov v skladu z 201. členom tega zakona,

43. krši obveznosti iz tretjega ali četrtega odstavka 203. člena tega zakona.

(2) Z globo od 500 do 15.000 eurov se kaznuje pravna oseba, ki se ne šteje za pravno osebo iz prvega odstavka tega člena, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 200 do 2.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

235. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 1.000 do 20.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki se po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, če:

1. v zakonsko določenem roku o spremembi podatkov, določenih z zakonom, ne obvesti agencije (četrti odstavek 5. člena),

2. v zakonsko določenem roku agenciji ne predloži zahtevanih podatkov ali predloži napačne podatke o višini letnega prihodka, ki ga ima iz zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev (tretji odstavek 6. člena),

3. **(črtana)**,

4. v roku ne sporoči spremembe podatkov (peti odstavek 51. člena in drugi odstavek 67. člena),

5. ne ravna v skladu z vsebino splošnega akta agencije iz 123. člena tega zakona oziroma ne pošlje podatkov o kakovosti univerzalne storitve, skupaj z vsako njihovo spremembo, agenciji,

6. ne objavi ustreznih in posodobljenih podatkov o kakovosti svojih storitev ali jih ne dostavi agenciji (133. člen),

7. na javno komunikacijsko omrežje priključi radijsko ali telekomunikacijsko terminalsko opremo v nasprotju z določbo prvega odstavka 136. člena tega zakona,

8. zavrne priključitev radijske ali telekomunikacijske terminalske opreme v nasprotju z določbo drugega odstavka 136. člena tega zakona,

9. ne omogoči vsem svojim naročnikom vpisa v univerzalen imenik, ki se zagotavlja v okviru univerzalne storitve (prvi odstavek 137. člena),

10. vsem uporabnikom ne zagotovi dostopa do univerzalne imeniške službe oziroma do ustreznih imeniških služb v drugih državah (tretji odstavek 137. člena),

11. ne da na voljo ustreznih informacij za potrebe zagotavljanja javno dostopnih imenikov ali imeniške službe pod pravičnimi, objektivnimi, stroškovno usmerjenimi in nediskriminacijskimi pogoji (četrti odstavek 137. člena),

12. pri izvajanju elektronske komunikacijske storitve, ki omogoča preusmeritev klicev, ne omogoči naročnikom, da za posamezen klic ali priključek, brezplačno in z enostavnimi sredstvi preprečijo avtomatsko preusmeritev klicev s strani tretjih oseb na svoj terminal (156. člen),

13. obdeluje podatke uporabnika, pridobljene na način iz prvega odstavka 157. člena tega zakona, brez uporabnikove predhodne privolitve in brez jasnega in razumljivega obvestila uporabniku o upravljavcu in namenih obdelave teh podatkov,

14. uporablja elektronske komunikacije za neposredno trženje v nasprotju s prvim oziroma tretjim odstavkom 158. člena tega zakona,

15. elektronski naslov kupca uporablja za neposredno trženje, čeprav je kupec tako neposredno trženje odklonil (drugi odstavek 158. člena),

15.a kupcu ne da jasne in izrecne možnosti, da brezplačno in enostavno zavrne uporabo svojega elektronskega naslova za neposredno trženje skladno z drugim odstavkom 158. člena tega zakona,

16. pri neposrednem trženju z uporabo elektronskih komunikacij uporablja lažno identiteto ali lažni naslov (peti odstavek 158. člena).

(2) Z globo od 200 do 1.000 eurov se kaznuje pravna oseba, ki se ne šteje za pravno osebo iz prvega odstavka tega člena, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 100 do 500 eurov se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

236. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 1.000 do 5.000 eurov se kaznuje posameznik ali društvo ali zveza društev, v katere se združujejo radioamaterji, če uporablja radijske frekvence, predvidene za radioamatersko in radioamatersko satelitsko storitev brez veljavnega radioamaterskega dovoljenja ali brez veljavnega radioamaterskega dovoljenja CEPT (prvi in drugi odstavek 32. člena), ali če uporablja radijske frekvence, predvidene za radioamatersko in radioamatersko satelitsko storitev, v nasprotju z določili splošnega akta agencije (peti odstavek 32. člena).

(2) Z globo od 200 do 500 eurov se kaznuje posameznik, ki kljub opozorilom organa, ki sprejema klice v sili, da vsebina klica ni taka, da bi jo obravnaval kateri koli organ, ki je v Republiki Sloveniji določen za sprejem takih klicev, najmanj trikrat v enem dnevu in z enakim namenom kliče številko za klic v sili (enajsti odstavek 134. člena).

(3) Z globo od 500 do 5.000 eurov se kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz 232. člena tega zakona.

(4) Z globo od 1.000 do 5.000 eurov se kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz 233. člena tega zakona.

(5) Z globo od 250 do 3.000 eurov se kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz 234. člena tega zakona.

(6) Z globo od 300 do 1.000 eurov se kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz 235. člena tega zakona.

Zakon o elektronskih komunikacijah – ZEKom-1 (Uradni list RS, št. 109/12) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

»XIX. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

237. člen

(obstoječa obvestila)

Fizične in pravne osebe, ki so pisno obvestile agencijo na podlagi prvega odstavka 5. člena Zakona o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 13/07 – uradno prečiščeno besedilo, 102/07 – ZDRad, 110/09 in 33/2011, v nadaljnjem besedilu: Zakon o elektronskih komunikacijah), da nameravajo zagotavljati javna komunikacijska omrežja oziroma izvajati javne komunikacijske storitve, še naprej opravljajo dejavnost v obsegu, na način in pod pogoji, določenimi v tem zakonu.

238. člen

(obstoječa omrežja na tujem zemljišču)

(1) Lastniki zemljišč, po katerih potekajo ali na katerih se gradijo ali postavljajo elektronska komunikacijska omrežja, morajo dovoliti nadaljnjo uporabo svojih zemljišč za potrebe gradnje ali postavitve, vzdrževanja in obratovanja elektronskega komunikacijskega omrežja, če so sami ali njihovi pravni predniki pisno izrazili strinjanje s takšno uporabo.

(2) Pravica operaterja, ki izhaja iz obveznosti lastnikov zemljišča iz prejšnjega odstavka, vsebuje upravičenja, ki jih vsebuje služnost po tem zakonu, izvrševati pa jo treba v skladu z določbami 19. člena tega zakona.

239. člen

(vpis v evidenco)

Lastniki javnih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture morajo sporočiti podatke o zmogljivosti omrežne priključne točke po drugem odstavku 14. člena tega zakona neposredno organu, pristojnemu za geodetske zadeve, za vpis v evidenco iz prvega odstavka 14. člena tega zakona v enem letu od njegove uveljavitve.

240. člen

(obstoječe odločbe in postopki)

(1) Odločbe, izdane na podlagi Zakona o elektronskih komunikacijah, se lahko spremenijo, razveljavijo ali prenehajo veljati pod pogoji in na način, kakor so določeni s tem zakonom.

(2) Postopki, ki sta jih vodila Agencija za pošto in elektronske komunikacije Republike Slovenije in Informacijski pooblaščenec Republike Slovenije na podlagi Zakona o elektronskih komunikacijah in ki do uveljavitve tega zakona še niso dokončani, se nadaljujejo v skladu z določbami tega zakona.

241. člen

(obstoječe odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc in odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja)

(1) Agencija v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona po uradni dolžnosti pregleda obstoječe odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc, izdane na podlagi Zakona o elektronskih komunikacijah. Če je zaradi uskladitve z določbami tega zakona potrebna sprememba odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc, agencija razveljavi obstoječo odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc ter imetniku po potrebi izda novo odločbo. Nova odločba ne sme biti v škodo njenega imetnika.

(2) Agencija v treh mesecih od uveljavitve tega zakona po uradni dolžnosti pregleda obstoječe odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja, izdane na podlagi Zakona o elektronskih komunikacijah. Če je zaradi uskladitve z določbami tega zakona potrebna sprememba odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja, agencija razveljavi obstoječo odločbo o dodelitvi elementov oštevilčenja in imetniku izda novo odločbo. Nova odločba ne sme biti v škodo njenega imetnika.

242. člen

(uskladitev z načeli tehnološke in storitvene nevtralnosti)

(1) Ne glede na določbo prvega odstavka prejšnjega člena se odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc, izdane na podlagi Zakona o elektronskih komunikacijah, glede skladnosti z načeli tehnološke in storitvene nevtralnosti štejejo za skladne s tem zakonom in veljajo ne glede na določbe 28. in 29. člena tega zakona.

(2) Agencija najpozneje do 25. maja 2016 po uradni dolžnosti pregleda odločbe iz prejšnjega odstavka z vidika skladnosti z določbami o tehnološki in storitveni nevtralnosti iz 28. in 29. člena tega zakona. Če je to potrebno, razveljavi obstoječo odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc in imetniku izda spremenjeno odločbo. Odločba o dodelitvi radijskih frekvenc ne sme biti spremenjena v škodo njenega imetnika.

(3) Agencija najpozneje do 25. maja 2016 svoje podzakonske akte glede omejitev obstoječih pravic rabe radijskih frekvenc na dan uveljavitve tega zakona ustrezno uskladi z načeli tehnološke in storitvene nevtralnosti iz 28. in 29. člena tega zakona.

(4) Agencija pri izvajanju določb tega člena upošteva, da morajo ti ukrepi spodbujati konkurenco.

243. člen

(podaljšanje veljavnosti obstoječih odločb)

(1) Ne glede na določbo prvega odstavka 54. člena tega zakona lahko agencija na predlog imetnika podaljša veljavnost odločb o dodelitvi radijskih frekvenc za zagotavljanje javnih komunikacijskih storitev končnim uporabnikom, ki so v veljavi na dan uveljavitve tega zakona, če so izpolnjeni vsi pogoji, ki so ob poteku njene veljavnosti predpisani za uporabo teh radijskih frekvenc, za obdobje, ki je nujno potrebno, da se izvedejo spremembe v razporeditvi oziroma dodelitvi radiofrekvenčnega spektra, in se hkrati neprekinjeno zagotavljajo javne komunikacijske storitve končnim uporabnikom, vendar najdlje do 25. maja 2016. Agencija pri tem upošteva načela objektivnosti, preglednosti, nediskriminacije in sorazmernosti ter cilje iz 194., 195., 196. in 197. člena tega zakona.

(2) V primeru podaljšanja odločb o dodelitvi radijskih frekvenc iz prejšnjega odstavka se plača tudi določen znesek za učinkovito rabo omejene naravne dobrine, s katerim se zagotovi optimalna uporaba dodeljenih radijskih frekvenc. Ta je prihodek proračuna. Višino tega zneska in način njegovega plačila določi agencija, pri čemer mora pridobiti predhodno soglasje vlade. Pri določitvi višine tega zneska je treba upoštevati kriterije iz osmega odstavka 60. člena tega zakona in obdobje, za katero se podaljšuje veljavnost odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc.

(3) Vloga za podaljšanje odločb iz prvega odstavka tega člena mora biti na agencijo vložena najmanj tri mesece in največ dvanajst mesecev pred potekom njene veljavnosti.

(4) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka mora imetnik odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc za zagotavljanje javnih komunikacijskih storitev končnim uporabnikom, katere veljavnost poteče v manj kot treh mesecih od uveljavitve tega zakona, na agencijo vložiti vlogo za podaljšanje odločbe v 30 dneh od uveljavitve tega zakona.

(5) O vlogi za podaljšanje odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc za zagotavljanje javnih komunikacijskih storitev končnim uporabnikom, ki je bila vložena na podlagi Zakona o elektronskih komunikacijah in o kateri do uveljavitve tega zakona še ni bilo odločeno, agencija odloči v skladu z določbami tega zakona.

(6) Podaljšanje obstoječih odločb o dodelitvi radijskih frekvenc iz prvega odstavka tega člena na podlagi in po pogojih Zakona o elektronskih komunikacijah po 31. decembru 2012, je razlog za spremembo takšnih odločb skladno z določbama 2. in 3. točke drugega odstavka 57. člena tega zakona.

(7) Pri podaljšanju agencija izda novo odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek.

244. člen

(obstoječa radioamaterska dovoljenja)

Radioamaterska dovoljenja, ki jih je izdala agencija na podlagi Zakona o elektronskih komunikacijah in njegovih podzakonskih predpisov, se štejejo za dovoljenja, skladna s tem zakonom in veljajo do poteka njihove veljavnosti.

245. člen

(rok za prilagoditev obveznostim glede vključitve številke 116 000 med številke za klic v sili)

Operaterji se morajo prilagoditi obveznostim iz 84., 122. in 134. člena tega zakona v zvezi z enotno evropsko telefonsko številko za prijavo pogrešanih otrok 116 000 v treh mesecih po njegovi uveljavitvi.

246. člen

(digitalna radijska in televizijska distribucija)

Operaterji javnih komunikacijskih omrežij, namenjenih za distribucijo digitalnih televizijskih storitev, morajo programsko shemo prilagoditi določbam splošnega akta iz tretjega odstavka 112. člena tega zakona v treh mesecih od uveljavitve tega splošnega akta.

247. člen

(veljavnost odločbe o imenovanju izvajalca univerzalne storitve)

Dosedanji izvajalec univerzalne storitve po uveljavitvi tega zakona še naprej izvaja univerzalno storitev na podlagi odločbe, izdane v skladu z Zakonom o elektronskih komunikacijah, do poteka veljavnosti te odločbe.

248. člen

(uskladitev splošnih pogojev)

Operaterji morajo svoje splošne pogoje prilagoditi določbam tega zakona, vključno z zahtevo glede obveznih sestavin naročniške pogodbe iz 129. člena tega zakona, v štirih mesecih po njegovi uveljavitvi.

249. člen

(posredovanje informacij o lokaciji kličočega)

(1) Operaterji javnih komunikacijskih omrežij morajo obveznost posredovanja informacij o številki in lokaciji kličočega za klice na številko policije 113 prilagoditi zahtevam iz četrtega odstavka 134. člena tega zakona v treh mesecih po njegovi uveljavitvi.

(2) Do poteka roka iz prejšnjega odstavka morajo operaterji javnih komunikacijskih omrežij ob vsakem klicu na številko policije 113 organu, ki ga obravnava, takoj in brezplačno posredovati informacije o številki, podatke o lokaciji kličočega pa na zahtevo takoj in brezplačno.

250. člen

(rok za prilagoditev obveznostim iz 157. člena tega zakona o piškotkih)

Rok za prilagoditev obveznostim iz 157. člena tega zakona o piškotkih, ki se nanaša na shranjevanje podatkov ali pridobivanje dostopa do podatkov, shranjenih v terminalski opremi naročnika ali uporabnika, je pet mesecev po uveljavitvi tega zakona.

251. člen

(agencija)

(1) Agencija za pošto in elektronske komunikacije Republike Slovenije, ki je delovala na podlagi Zakona o elektronskih komunikacijah, nadaljuje z delom kot agencija po določbah tega zakona.

(2) Vlada v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona prilagodi Sklep o ustanovitvi Agencije za pošto in elektronske komunikacije Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 60/01, 52 /02, 80/04 in 35/11) določbam tega zakona.

(3) Direktor Agencije za pošto in elektronske komunikacije Republike Slovenije in njegovi namestniki do poteka mandatov nadaljujejo z delom kot direktor in njegovi namestniki po tem zakonu.

(4) V šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona direktor agencije prilagodi statut agencije iz prvega odstavka tega člena z določbami tega zakona.

252. člen

(svet agencije)

Vlada v šestih mesecih po začetku veljavnosti tega zakona imenuje člane sveta agencije.

253. člen

(svet za elektronske komunikacije)

Člani sveta za elektronske komunikacije nadaljujejo z delom do poteka obdobja, za katero so bili imenovani na podlagi drugega odstavka 148. člena Zakona o elektronskih komunikacijah.

254. člen

(prehod z inšpektorata na agencijo)

(1) V treh mesecih od uveljavitve zakona agencija prevzame javne uslužbence Inšpektorata za elektronske komunikacije in elektronsko podpisovanje s področja elektronskih komunikacij na delo kot pooblaščene osebe agencije, vključno s sredstvi za delo, pravicami in obveznostmi, nedokončanimi zadevami in arhivom.

(2) Javni uslužbenci iz prejšnjega odstavka sklenejo pogodbo o zaposlitvi z agencijo kot pooblaščene osebe za delovna mesta, določena v aktu o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest agencije.

(3) Akt o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest agencije se uskladi s tem zakonom najpozneje v 30 dneh po uveljavitvi tega zakona.

(4) Do prevzema iz prvega odstavka tega člena opravlja nadzor nad prvim odstavkom 14. člena, nad 83., 84. in 85. členom ter nad prvim odstavkom 136. člena tega zakona v zvezi z delovanjem radijske ali telekomunikacijske opreme v delovanju Inšpektorat za elektronske komunikacije in elektronsko podpisovanje. Prav tako opravlja do prevzema iz prvega odstavka tega člena tudi nadzor nad izvajanjem določb pravilnika, ki ureja radijsko in telekomunikacijsko opremo ter pravilnika, ki ureja elektromagnetno združljivost.

255. člen

(izdaja podzakonskih aktov)

Rok za izdajo podzakonskih aktov, ki so po tem zakonu obvezni, je največ šest mesecev po uveljavitvi tega zakona.

256. člen

(prenehanje veljavnosti)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati naslednji podzakonski predpisi, izdani na podlagi Zakona o elektronskih komunikacijah in Zakona o telekomunikacijah (Uradni list RS, št. 30/01 in 110/02 – ZGO-1):

1. Splošni akt o vsebini in obliki obvestila o zagotavljanju javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanju javnih komunikacijskih storitev (Uradni list RS, št. 81/04, 118/05 in 81 /07),

2. Pravilnik načinu izračuna plačil na podlagi obvestila, za uporabo radijskih frekvenc in za uporabo elementov oštevilčenja (Uradni list RS, št. 118/04, 90/05, 22/07, 46/10 in 35/11),

3. Pravilnik o objektih in njihovi razčlenitvi v okviru javnih komunikacijskih omrežij in pripadajočih zmogljivosti (Uradni list RS, št. 100/05),

4. Uredba o ukrepih za končne uporabnike invalide (Uradni list RS, št. 92/10),

5. Splošni akt o načinu upoštevanja meril glede nudenja cenovnih opcij in za določitev paketov za potrošnike z nizkimi dohodki oziroma s posebnimi potrebami v okviru zagotavljanja univerzalne storitve (Uradni list RS, št. 139/04 in 103/09),

6. Pravilnik o kategorijah potrošnikov, ki so upravičeni do posebnih cenovnih opcij ali paketov (Uradni list RS, št. 101/05 in 92/10),

7. Splošni akt o kakovosti univerzalne storitve (Uradni list RS, št. 79/07 in 40/10),

8. Splošni akt o prenosni hitrosti, primerni za funkcionalni dostop do interneta (Uradni list RS, št. 81/04 in 111/06),

9. Splošni akt o načinu izračuna neto stroškov univerzalne storitve (Uradni list RS, št. 81/04),

10. Splošni akt o elementih vzorčne ponudbe za razvezan dostop do krajevne zanke (Uradni list RS, št. 96/04),

11. Uredba o načrtu razporeditve radiofrekvenčnih pasov (Uradni list RS, št. 107/04, 99/08 in 3 /10),

12. Pravilnik o radijskih frekvencah, ki se smejo uporabljati brez odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc (Uradni list RS, št. 45/05, 37/06, 13/08 in 27/10),

13. Splošni akt o načrtu uporabe radijskih frekvenc (NURF-2) (Uradni list RS, št. 66/12 in 68 /12 – popr.),

14. Splošni akt o načrtu oštevilčenja (Uradni list RS, št. 79/07 in 74/09),

15. Splošni akt o velikosti številskih blokov, za pridobitev katerih je treba vlogi priložiti projekt (Uradni list RS, št. 104/07),

16. Splošni akt o prenosljivosti številk (Uradni list RS, št. 75/05, 83/05 – popr., 25/06, 39/06, 16 /07, 71/08 in 96/08 – popr.),

17. Pravilnik o kakovosti storitve za enotno evropsko telefonsko številko za klice v sili »112« (Uradni list RS, št. 53/09),

18. Splošni akt o upravljanju pretvorbe številk v ENUM domene številk (Uradni list RS, št. 89 /08 in 48/09 – popr.),

19. Uredba o pravici do omrežnih priključnih točk s prednostjo (Uradni list RS, št. 100/05),

20. Pravilnik o opremi in vmesnikih za zakonito prestrezanje informacij (Uradni list RS, št. 29 /06),

21. Pravilnik o načinu posredovanja hranjenih podatkov o prometu telefonskih in podatkovnih storitev v mobilnem in fiksnem elektronskem komunikacijskem omrežju (Uradni list RS, št. 103/09 in 55/12),

22. Splošni akt o pogojih za medobratovalnost digitalne televizijske opreme, ki jo uporabljajo potrošniki (Uradni list RS, št. 136/06),

23. Splošni akt o tajnosti, zaupnosti in varnosti elektronskih komunikacij ter hrambi in zavarovanju hranjenih podatkov (Uradni list RS, št. 126/08),

24. Splošni akt o pogojih za uporabo radijskih frekvenc, namenjenih radioamaterski in radioamaterski satelitski storitvi (Uradni list RS, št. 117/04 in 118/07),

25. Splošni akt o zbiranju, uporabi in dajanju podatkov o razvoju trga elektronskih komunikacij (Uradni list RS, št. 73/07),

26. Splošni akt o omejitvah modulacijskega signala analognih zvokovnih radiodifuznih radijskih postaj (Uradni list RS, št. 79/07),

27. Splošni akt o uporabi sistema RDS (Uradni list RS, št. 75/04)

28. Priporočilo o dejanskih prenosnih hitrostih širokopasovnega dostopa do interneta (Uradni list RS, št. 107/09),

29. Priporočilo o pogodbenih razmerjih med operaterji elektronskih komunikacijskih omrežij, operaterji posredniki oziroma operaterji preprodajalci in izvajalci javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev ter končnimi uporabniki (Uradni list RS, št. 107/09),

30. Splošni akt o posredovalnem postopku (Uradni list RS, št. 92/07),

31. Pravilnik o službeni izkaznici in znački pooblaščene osebe Agencije za pošto in elektronske komunikacije Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 26/10),

32. Navodilo za izvajanje nadzora telekomunikacijskega prometa (Uradni list RS, št. 78/01)

33. Sklep o ustanovitvi Agencije za pošto in elektronske komunikacije Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 60/01, 52/02 in 80/04),

34. Odlok o ustanovitvi Sveta za elektronske komunikacije (Uradni list RS, št. 56/01, 39/02, 13 /03, 19/05, 68/06, 100/07, 46/09 in 27/10),

35. Statut Agencije za pošto in elektronske komunikacije (Uradni list RS, št. 68/05),

36. Pravilnik o načinu izvajanja 104.a člena Zakona o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 28/11),

37. Priporočilo o ravnanju operaterjev v primeru nerazumnih zahtev za operaterski dostop (Uradni list RS, št. 106/11),

38. Priporočilo o cenovni dostopnosti univerzalne storitve (Uradni list RS, št. 34/11).

(2) Podzakonski predpisi iz prejšnjega odstavka se uporabljajo do izdaje podzakonskih predpisov na podlagi tega zakona.

257. člen

(prenehanje veljavnosti)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 13/07 – uradno prečiščeno besedilo, 102/07 – ZDRad, 110 /09 in 33/11) in naslednji podzakonski predpisi, izdani na njegovi podlagi, in na podlagi Zakona o telekomunikacijah (Uradni list RS, št. 30/01 in 110/02 – ZGO-1):

1. Splošni akt o spodbujanju pogodbenega urejanja skupne uporabe lastnine in zmogljivosti elektronskih komunikacijskih omrežij (Uradni list RS, št. 80/10),

2. Splošni akt o določitvi upoštevnih trgov (Uradni list RS, št. 18/08 in 112/08),

3. Splošni akt o razčlenjenem računu (Uradni list RS, št. 18/02),

4. Splošni akt o minimalnem naboru zakupljenih vodov (Uradni list RS, št. 96/04),

5. Splošni akt o registru Agencije za telekomunikacije, radiodifuzijo in pošto RS (Uradni list RS, št. 111/02),

6. Splošni akt o izbiri in predizbiri operaterja (Uradni list RS, št. 45/03),

7. Splošni akt o souporabi delov omrežij UMTS/IMT-2000 (Uradni list RS, št. 70/03),

8. Splošni akt o preglednosti in objavi informacij (Uradni list RS, št. 96/04, 59/08, 55/10 in 7 /12).

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati 9. člen Zakona o digitalni radiodifuziji (Uradni list RS, št. 102/07, 85/10 in 47/12).

258. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvi Zakona o elektronskih komunikacijah – ZEKom-1A (Uradni list RS, št. 110/13) vsebuje naslednjo končno določbo:

»KONČNA DOLOČBA

3. člen

V drugem odstavku 47. člena se besedilo »o ugotovitvi najvišje ponudbe« nadomesti z besedilom »iz šestega odstavka 45. člena tega zakona«.

4. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.
«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o inšpekcijskem nadzoru – ZIN-B (Uradni list RS, št. 40/14) vsebuje naslednjo končno določbo:

»25. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Odločba o razveljavitvi členov 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168 in 169 Zakona o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 54/14) v zvezi z razveljavitvijo 162., 163., 164., 165., 166., 167., 168. in 169. člena zakona določa:

»Operaterji iz prvega odstavka 163. člena Zakona o elektronskih komunikacijah morajo nemudoma po objavi te odločbe v Uradnem listu Republike Slovenije uničiti vse podatke, ki jih hranijo na podlagi izpodbijanih določb.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o elektronskih komunikacijah – ZEKom-1B (Uradni list RS, št. 81/15) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

»PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

4. člen

(1) Operaterji uskladijo splošne pogoje poslovanja z določbami Zakona o izvensodnem reševanju potrošniških sporov (Uradni list RS, št. 81/15) v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

(2) Do uskladitve splošnih pogojev poslovanja skladno s prejšnjim odstavkom se izvensodno reševanje potrošniških sporov zagotavlja po postopku reševanja sporov končnih uporabnikov v skladu z Zakonom o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 109/12, 110 /13, 40/14 – ZIN-B in 54/14 – odl. US).

(3) Izpolnitev obveznosti iz prvega odstavka tega člena s strani operaterjev ni razlog za odstop od pogodbe po drugem odstavku 129. člena tega zakona.

5. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o elektronskih komunikacijah – ZEKom-1C (Uradni list RS, št. 40/17) vsebuje naslednje prehodne in končno določbo:

»PREHODNE DOLOČBE

73. člen

(vpis podatkov v evidenco infrastrukturnih omrežij ter objektov)

Investitor ali upravljavec komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture iz drugega odstavka 9. člena zakona podatke o trenutni uporabi komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture, vključno s številom pripadajočih vodov, iz prvega odstavka 14. člena zakona, za komunikacijsko omrežje in pripadajočo infrastrukturo, ki je ob uveljavitvi tega zakona že vpisana v evidenco, sporoči neposredno organu, pristojnemu za geodetske zadeve, za vpis v evidenco infrastrukturnih omrežij ter objektov v skladu s predpisom, ki ureja vpis v to evidenco, v enem letu po uveljavitvi tega zakona.

74. člen

(program dela in finančni načrt agencije za leto 2018)

Agencija sprejme program dela in finančni načrt za leto 2018 na podlagi Zakona o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 109/12, 110/13, 40/14 – ZIN-B, 54/14 – odl. US in 81/15).

75. člen

(rok za prilagoditev obveznostim iz 83. člena zakona)

(1) Rok za prilagoditev obveznostim iz prvega odstavka 83. člena zakona, kar zadeva sprejetje ukrepov za podporo delovanju kritične infrastrukture, je eno leto po uveljavitvi tega zakona.

(2) Rok za prilagoditev obveznostim iz drugega odstavka 83. člena zakona je pol leta po uveljavitvi tega zakona.

76. člen

(nadgradnja omrežja)

Operaterji morajo svoje omrežje v skladu s petim odstavkom 134. člena zakona nadgraditi do 31. marca 2018.

77. člen

(imenovanje novega člana sveta agencije, prenehanje mandata predstavniku Sveta za elektronske komunikacije Republike Slovenije)

Vlada v enem letu po uveljavitvi tega zakona namesto dosedanjega predstavnika Sveta za elektronske komunikacije Republike Slovenije v svetu agencije imenuje novega člana sveta agencije, ki se mu mandat izteče na dan, kot bi se mandat iztekel predstavniku Sveta za elektronske komunikacije Republike Slovenije. Z imenovanjem novega člana sveta agencije preneha mandat predstavniku Sveta za elektronske komunikacije Republike Slovenije v svetu agencije.

78. člen

(izjava o interesih in povezavah)

Člani sveta agencije in direktor agencije, ki funkcijo opravljajo ob uveljavitvi tega zakona, morajo v treh mesecih od uveljavitve tega zakona izjavo iz 175.a oziroma 183.b člena zakona posredovati agenciji, ki jo objavi na svoji spletni strani.

79. člen

(uskladitev z določbami o prepovedanem poslovnem sodelovanju)

(1) Direktor agencije in njegovi namestniki, ki opravljajo to funkcijo ob uveljavitvi tega zakona, v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona svoje delovanje uskladi z določbami 183.a člena zakona.

(2) Če direktor agencije v roku iz prejšnjega odstavka svojega delovanja ne uskladi z določbami 183.a člena zakona, ga vlada po uradni dolžnosti razreši.

(3) Če namestnik direktorja v roku iz prvega odstavka tega člena ne uskladi svojega delovanja z določbami 183.a člena zakona, direktor imenuje drugega namestnika.

80. člen

(izkazan tržni interes)

Za operaterje, ki so tržni interes izkazali do uveljavitve tega zakona na podlagi četrtega odstavka 11. člena Zakona o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 109/12, 110/13, 40/14 – ZIN-B, 54/14 – odl. US in 81/15, v nadaljnjem besedilu: Zakon o elektronskih komunikacijah), se za namen uresničitve izkazanega tržnega interesa še naprej uporablja Zakon o elektronskih komunikacijah.

81. člen

(izdaja podzakonskih aktov)

(1) Vlada v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona uskladi Sklep o ustanovitvi Agencije za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 41/13) določbam tega zakona.

(2) Minister v soglasju z ministrom, pristojnim za infrastrukturo, in ministrom, pristojnim za prostor, v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona izda pravilnik iz petega odstavka 14. člena zakona.

(3) Minister v soglasju z ministrom, pristojnim za zaščito in reševanje, in ministrom, pristojnim za notranje zadeve, v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona izda pravilnik iz desetega odstavka 134. člena zakona.

(4) Agencija v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona izda splošni akt iz sedmega odstavka 10. člena in osmega odstavka 93. člena zakona.

(5) Agencija v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona izda splošni akt iz tretjega odstavka 132.a člena zakona.

(6) Agencija v enem letu od uveljavitve tega zakona izda strategijo iz tretjega odstavka 24. člena in drugega odstavka 88. člena zakona.

82. člen

(prenehanje veljavnosti)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati:

1. Pravilnik o katastru komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture (Uradni list RS, št. 55/15),

2. Splošni akt o vpisovanju, zbiranju in dostopu do podatkov o omrežnih priključnih točkah iz evidence infrastrukturnih omrežij in objektov (Uradni list RS, št. 107/13) in

3. Pravilnik o kakovosti storitve za enotno evropsko telefonsko številko za klice v sili 112 (Uradni list RS, št. 90/13).

(2) Podzakonska predpisa iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka se uporabljata do izdaje pravilnika iz petega odstavka 14. člena zakona, kolikor nista v nasprotju s tem zakonom.

(3) Pravilnik iz 3. točke prvega odstavka tega člena se uporablja do izdaje pravilnika iz desetega odstavka 134. člena zakona, kolikor ni v nasprotju s tem zakonom.

KONČNA DOLOČBA

83. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati trideseti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah Zakona o državni upravi – ZDU-1M (Uradni list RS, št. 189/21) vsebuje naslednjo končno določbo:

»15. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Določba 1. člena tega zakona se začne uporabljati 1. januarja 2024, do takrat se uporablja 32.a člen Zakona o državni upravi (Uradni list RS, št. 113/05 – uradno prečiščeno besedilo, 89/07 – odl. US, 126/07 – ZUP-E, 48/09, 8/10 – ZUP-G, 8/12 – ZVRS-F, 21/12, 47/13, 12/14, 90/14, 51/16, 36/21 in 82/21).«.